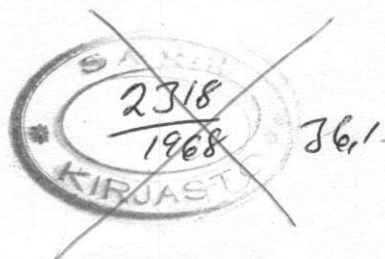

KERTOMUS

Suomen Ammattijärjestön toiminnasta
vuonna 1913

Helsinki 1914 - Työväen kirjapaino

Yleiskatsaus.

Vuosi 1913 alkoi huonoissa merkeissä. Edellinen vuosi oli ollut raskaiden taistelujen vuosi ja kärsityt tappiot olivat tietysti lyöneet leimansa koko ammattiyhdistysliikkeeseemme. Useilta tahoilta ennustettiin, että seuraukset tulisivat näkymään viimeksi kuluneen vuoden toiminnaissa sekä että olisi ollut odotettavissa ehkä hyvinkin huomattava jäsenmäärän laskeutuminen.

Tähän nähden olikin luonnollista, että koetettiin kiinnittää päähuomio järjestävään työhön. Saatuja, joskin kalliita kokemuksia oli käytettävä liikkeen hyväksi ja korjata niitä puutteita, joita oli huomattu. Oli koetettava luoda rohkeutta ja luottamusta ammattiyhdistysliikkeeseen.

Tässä järjestävässä työssä onkin kulunut vuosi tuottanut suotuisia tuloksia. Vastoin odotuksia, on ammattiyhdistysliike kaikkialla maassamme kasvanut ja lujittunut. Vuoden ensimmäisellä neljänneksellä kasvoi S. Ammattijärjestöön kuuluvien järjestyneiden luku 1,860 jäsenellä, toisella neljänneksellä 1,452 jäsenellä, kolmannella neljänneksellä 1,186 jäsenellä ja neljännellä vuosineljänneksellä 2,229 jäsenellä eli koko vuoden kuluessa 7,042 jäsenellä ja oli S. Ammattijärjestön jäsenmäärä vuoden lopussa 28,031, joka on suurin saavutus S. Ammattijärjestön olemassaolon aikana. Tämä säännöllinen ja jatkuva nousu, joka on viimevuotena huomattavaa, todistaa ammattiyhdistysliikkeemme varmaa edistystä. Tämä on sitäkin huomattavampi kun tiedetään, että kuluneella vuodella eivät työmarkkinat ole olleet erin suotuisat, vaan pikemmin päinvastoin. Keskinkertaista parempi aika on vallinnut sahateollisuudessa, josta osin johtuikin, että sanotun teollisuuden alalla on ammattiyhdistysliikkeen edistys ollut huomattavin. Paremmankuntoiset työmarkkinat olivat viime kesänä myöskin satamatöissä. Tästä johtuikin, että näillä teollisuusaloilla saatiin aikaan useita uusia työsopimuksia, joiden avulla saatiin työolot vakavammalle kannalle ja jonkun verran työehtoja parannetuksikin.

Huomattavin nousu onkin tapahtunut Sahateollisuustyöväen liitossa, sen jälkeen Metallityöntekijäin liitossa ja Tehdas- ja sekatyöväen liitossa. Ilahduttava nousu on myöskin tapahtunut Paperiteollisuustyöväen liitossa siitä huolimatta, että viimeistä edellisen vuoden vaikea taistelu on varmaankin vielä katkerassa muistossa. Nousua on myöskin Kuljetustyöntekijäin liitossa, mikä nousu on suurimmalta osaltaan aiheutunut siitä, että liiton laajennuttua on uusia työläisryhmiä siihen liittynyt. Huomiota ansaitsee myöskin Kutomateollisuustyöväen- ja Vaa-detustyöntekijäin liitossa tapahtunut nousu. Useimmissa muissakin liitoissa tapahtunut nousu on mielihyvällä merkittävä.

Laskusuuntaa osoittaa vaan Kirjaltajain, Kirjansitojain ja Muurarien liitot, joista viimeksimainitun lasku lienee aivan tilapäistä laatua ja johtuu rakennusteollisuudessa vallitsevasta työttömyydestä.

Näillä viidellä teollisuuden alalla, joissa valtion antamat tilastolliset tiedot osottavat tarkimmin kullakin teollisuuden alalla työskentelevien työläisten luvun, voidaan lähipitäin määritellä järjestäytymisprosentit ja osoittaisi se, että vuoden lopulla oli sahateollisuudessa järjestäytynyt noin 24 % koko teollisuuden työväestä, metalliteollisuudessa noin 30 %, paperiteollisuudessa noin 12%, kutomateollisuudessa noin 9 % ja kirjateollisuudessa noin 48 o/o. Tämä osottaa, että näilläkin teollisuusaloilla on vielä paljon tehtävää, ennenkuin ammatillinen järjestäytyminen on saavuttanut sille kuuluvan aseman.

Koko rakennusteollisuudessa ja rakennusaineteollisuudessa olivat työmarkkinat perin laimeat, joka vuoden lopulla ja alkaneen vuoden alulla johti lähes täydelliseen työttömyyteen. Tästä huolimatta on järjestäytyminen kyennyt pysymään asemillaan, vieläpä ottamaan pieniä edistysaskeleita. Puutteellisten tilastojen vuoksi on näiltä aloilta vaikea antaa paikkansa pitäviä tietoja järjestäytymisprosentista mutta on se eräillä aloilla korkeampi kuin edellämmainituissa teollisuuksissa. Huonoista työmarkkinoista johtuukin ettei näillä aloilla ole kyetty saamaan mainittavia työolojen parannuksia. Mutta aivan tuloksetonta ei toiminta siltä ole tässäkään suhteessa ollut. Onpa rakennusaineteollisuudessa saatu kolme uutta työsopimustakin, joissa entisiä työehtoja on melkoisesti parannettu. Niinikään on rakennusteollisuudessa puutyöntekijät saaneet kaksi uutta sopimusta, joissa myös työehtoja on parannettu. Kun ottaa huomioon, että toiselta puolen on kaikki palkkojen alennusyritykset saatu torjutuksi, niin voinee tälläkin alalla pitää kuluneen vuoden saavutuksia tyydyttävänä.

Pukimoteollisuustyöväen kesken on kuluneella vuodella vallinnut melkoisen vilkas toiminta. Järjestäytyminen on mennyt eteenpäin ja uusia työsopimuksia saatu useita, niistä huomattavimmat Helsingin ja Viipurin vaatetustyöntekijäin sopimukset.

Ravintoaineteollisuudessa on järjestäytyminen perin alkeellisella kannalla. Lukuunottamatta leipureita, jotka ovat keskinkertaisesti järjestyneet, ei muilla tämän teollisuuden aloilla voi järjestäytymisestä olla paljon puhuttakaan. Sokuri- ja karamellityöläisistä on tosin häviävän pieni prosentti järjestäytynyt, mutta koko panimo- ja virvoitusjuomateollisuus on kokonaan järjestymättä. Samoin monet muut ravinto- ja nautintoaineteollisuuden eri alat.

Nahkateollisuustyöväen järjestäytymisestä on vaikea vetää varmoja päätelmiä. Tällä teollisuuden alalla, varsinkin jalkineiteollisuudessa on vasta aivan viimevuosina tapahtunut suuri murros, nimittäin siirtyminen käsiteollisuudesta konetuotantoon ja kuten aina tavallista, saa tällainen tuotantotapojen perinpohjainen muutos aikaan täydellisen sekasorron työläistenkin kesken, josta johtuu, että järjestäytyminen on kovin epävarmaa. Mutta varmaa on taas se, että nämä uudet tuotantotavat aikaavoittain luovat entistäkin varmemmat edellytykset ammatilliselle järjestäytymiselle. Kuinka pian tämän teollisuuden työväestö kyke-

nee nousemaan tämän murrosajan sekasorrosta, sen on tulevaisuus osoittava.

Muissa pienemmissä ryhmissä on järjestäytyminen kuluneella vuodella pysynyt jotenkin tasallaan.

Osastoiden lukumäärä on vuoden kuluessa lisääntynyt 80.

Osastojen jäsenmäärän keskiarvo on kuitenkin kohonnut 32.16, jossa se oli edellisenä vuotena 38.26, joten näyttää, että jäsenten lisääntyminen on tapahtunut enempi vanhoihin osastoihin liittymisinä kuin uusien osastojen perustamisten muodossa, vaikka niitäkin, kuten näkyy, on perustettu.

Tämä osoittaa ammattiyhdistysliikkeen vahvistumista, enemmän kun sen laajenemista. Tämän keskiarvolaskelmankin mukaan olisi vanhoihin osastoihin liittynyt 3,983 uutta jäsentä, mutta todellisuudessa on se sitäkin suurempi, sillä uusien osastojen keskiarvo ei nouse läheskään siihen määrään kuin vanhempien.

Tilastot vuodelta 1913, samoin kun edelliseltäkin vuodelta tarjoavat tilaisuuden verrata ammattiyhdistysliikkeessämme tapahtuneita vaihteluita ja saavutuksia. Tilastot kuitenkin senvuoksi, että kokonaista 6, tosin pientä, liittoa ei ole antanut mitään tilastollisia tietoja ja S. Sahateollisuustyöväenliitto sekä kirjaltajain liitto vain muutamia summittaisia tietoja. Kuitenkin niiden saatujen tietojen perustuksella voidaan merkitä muutamia ääriviivoja liikkeemme kehityksestä.

Jäsenmäärän vaihteluita vertaillessa huomaa, että v. 1912 oli liittynyt uusia jäseniä, miehiä 10,009 ja naisia 1,021 kun taas v. 1913 olivat vastaavat luvut, miehiä 8,666 ja naisia 1,504. Liittyneiden luku v. 1913 on kuitenkin melkoista suurempi sillä esim. Sahaliittoon liittyneiden luku, joita ei tilastossa näy, nousee useihin tuhansiin. Eronneita oli v. 1912 7,352 miestä ja 714 naista sekä v. 1913 6,065 miestä ja 848 naista. Tästä näkyy, että eroamiset ovat olleet edellistä vuotta melkoisesti vähemmät ja osottaa suurempaa harrastusta pysyvä osaston jäsenyydessä. Kuitenkin on eroavien luku vieläkin aivan liian suuri. Viimevuoden lopussa oli miehiä 23,745 ja naisia 3,335. Kuten näkyy, on järjestäytyminen suhteellisesti edistynyt paremmin naisten kuin miesten keskuudessa. Tarkat vertailut eivät kuitenkaan ole mahdollisia juuri siitä syystä, että niin moni liitto on jättänyt kokonaan tiedot antamatta ja toiset jättäneet antamatta ne tiedot, jotka tarjoaisivat tilaisuuden tehdä vertailuita. Tästä näkyy, miten tärkeää olisi saada täydelliset tilastot kaikilta järjestöiltä ja toivoo Ammattijärjestön toimikunta siinä suhteessa vastaisuudessa suurempaa harrastusta ja täsmällisyyttä järjestöjen puolelta.

Rahallisessa suhteessa on vuosi 1913 ollut myös edistysvuosi. Liittojen tulot tosin ovat vähentyneet 398,907:91 markasta 318,482:44 markkaan, mutta menot ovat vähentyneet vielä enemmän, eli 517,214:72 markasta 221,397:59 markkaan. Tämä vähennys aiheutui etupäässä siitä, että työtaisteluita avustettiin vaan 13,447:95 markalla kun vastaavat luvut olivat edellisenä vuotena 144,466:72 mk.

Liittojen varat olivat vuoden kuluessa kasvaneet 274,631:61 markasta 364,905:47 markkaan ja järjestöjen yhteinen omaisuus 696,749:72

markasta 891,377: 10 markkaan. Todellisuudessa on varat tätäkin suuremmat sillä useat järjestöt eivät ole antaneet varoistaan mitään tietoa.

Maatyöväen ammatillista järjestäytymistä on myös yritetty panna alulle. Viime marraskuun 8 p:nä julkaisemallaan kiertokirjeellä kehoitti Ammattijärjestön toimikunta maalaistyöväenyhdistyksiä keskustelemaan maatyöväen ammatillisesta järjestäytymisestä: josko pitävät sitä tarpeellisena ja siitä olisiko perustettava erikoinen maatyöväen liitto vaiko yhtyä eri osastona S. Tehdas- ja sekatyöväen liittoon sekä missä se on mahdollista, perustaa jo osastoja.

Tähän kiertokirjeeseen kehoitettiin antamaan vastaukset viime vuoden loppuun.

Siihen mennessä on kaikkiaan 55 yhd. lähettänyt vastauksensa. Niistä on 35 ollut sitä mieltä, että maatyöväen ammatillinen järjestäytyminen on tarpeellinen ja ovat pyytäneet Ammattijärjestöltä sääntöehdotuksia ja lähempiä ohjeita, näistä 11 on puoltanut yhtymistä S. tehdas- ja sekatyöväenliittoon, 8 on ollut sitä mieltä, että olisi perustettava oma liitto, 2 kannatti yhtymistä maanvuokraajain liittoon ja 14 eivät olleet siitä vielä tehneet päätöstään. Osastoja oli jo perustettu 5 ja niissä jäseniä 120.

Sitävastoin oli 20 yhdistystä sitä mieltä etteivät voi kannattaa maatyöväen ammatillista järjestymistä, osa siitä syystä, että paikkakunnalla on jo tehdas- ja sekatyöväen osasto, johon voi kuulua, osa taas siitä syystä, että paikkakunnan työväenyhdistys pidetään riittävänä, joten ammattiosastojen perustaminen vain hajoittaisi heidän toimintaansa.

S. Ammattijärjestön toimikunta on laatinut maatyöväen osastoille sääntöehdotukset ja väliaikaiset jäsenkortit ja on niitä jaettu haluaville yhdistyksille ja perustetuille osastoille. Vielä ei voi varmuudella sanoa missä ja koska tuleva edustajakokous pidetään, vaan tulee S. Ammattijärjestön toimikunta antamaan siitä aikanaan tiedon ja tekemään alustukset kokouksessa mahdollisesti käsiteltävistä asioista.

Samalla kun ammattiyhdistysliikkeemme on toiselta puolen kasvanut, on se pyrkinyt muodostumaan voimaperäisemmäksi. Kaikissa vuoden varrella pidetyissä liittokokouksissa on ollut keskusteltavana keskinäisten avustuskassojen perustaminen. Varsinkin työttömyysapukassain perustamista on pidetty tärkeänä, vaikka käytännöllisistä vaikeuksista on sen toteuttaminen jätetty tuonnemmaksi, mutta useimmissa tapauksissa on jo päätetty alkaa kerätä varoja pohjarahaston muodostamiseksi.

Sitävastoin on sairausavustusta päättänyt antaa Kivityöntekijäin liitto ja Puutyöntekijäin liitto sairaus- ja hautausavustusta sekä Metallityöntekijäin liitto hautausavustusta. Useat liitot ovat niinkään päättäneet korottaa jäsenverojaan ja saattaa toimintansa siten vakavaraisemmaksi.

Ammattiyhdistysliikkeen keskittymissuunta on saanut yhä enemmän tunnustusta. Kirjaltajat ja kirjansitojat ovat päättäneet yhtyä ja Lasi-työntekijäin liitto on päättänyt vastaisuudessa yhtyä S. Tehdas- ja Sekatyöväen liittoon. Tämän lisäksi on nostettu kysymys Kaakeli-, f.- ja

uunintekijäin liiton yhdistämisestä Muurarien- ja S. Tehdas- ja Sekatyöväen liittoihin.

Kuten edellisestä selviää antaa viimeksi kulunut vuosi ja sen toiminta meille rohkeutta katsoa tulevaisuuteen. Tosin paraikaa vallitseva huutava työttömyyshätä masentaa toimintaamme, mutta siksi vankat juuret on jo ammattiyhdistysliikkeellämme, ettei sekään voi suuremmassa määrin kasvavaa järjestäytymistyötämme estää.

Missä määrin kuluva vuosi tuo tullessaan raskaita taisteluita, siihen on vaikea vielä vastata. Tosin paraillaan käytävä Kotkan ja Tampereen suuret työtaistelut ovat jo edessä ja merkit viittaavat siihen, että työnantajain puolelta on odotettavissa sarja hyökkäyksiä, joiden onnistuminen riippuu siitä, missä määrin järjestömme kykenevät lujittamaan asemaansa alkaneen vuoden varrella. Toiveita kuitenkin on, että ammattiyhdistysliikkeemme kykenee kunnialla selviytymään vastaisista vaiheista.

Palkkaliikkeet ja työtaistelut.

Työtaisteluista ja palkkaliikkeistä on kerätty ensikerran tarkkaa tilastoa. Useat liitot eivät kuitenkaan ole voineet näitä tietoja antaa, joten tämäkin on jäänyt vielä vaillinaiseksi. Mutta sellaisenaankin kykenee osottamaan muutamia huomioonotettavia asioita. Näiden tietojen mukaan on 41 työriitaa saatu sovituksi ilman työnseisausta ja niissä saatu tai uudistettu yhteensä 47 työsopimusta, jotka koskivat 3,532 työntekijää ja 66 työnantajaa. Tälle joukolle saatiin palkkoja nousemaan 1,784 mk. viikossa ja työaikaa lyhenemään 50 tunnilla viikossa. Saavutukset eivät tosin ole suuret, tehden ainoastaan 76 penniä viikossa kutakin työntekijää kohden, mutta on se saatu ilman uhrauksia.

Työlakkoon on johtanut ainoastaan 29 työriitaa, joihin otti osaa 2,636 työntekijää ja niissä saatiin 19 työsopimusta, koskien 1,877 työntekijää ja 214 työnantajaa. Palkat nousivat 3,099 mk. viikossa ja työaika lyheni 630 tuntia viikossa. Näissä kuitenkin menetettiin 27,203 työpäivää, joiden arvo on rahassa 101,277 mk.

Merkille pantava on muuten se, että järjestäytyminen niissä palkkaliikkeissä, jotka ovat saatu sovituiksi ilman työseisausta, on ollut 74 %, kun taas lakkotapauksissa on järjestäytymisprosentti vaan 59 %.

Paitsi niitä työriitoja, jotka saatiin sovituksi ilman työnseisausta tai jotka johtivat lakkoon ja joista lähemmät tiedot löytyy taulukoissa N:o 7—9, on S. Muurarien liitolle sattunut 5 työnsulkua jotka johtuivat siitä, että yhdessä tapauksessa vaadittiin rikkurin erottamista, kahdessa tapauksessa vaadittiin työnantajaa noudattamaan sovittua kontrahtia ja kahdessa tapauksessa puollustettiin aiheettomasti eroitettuja työläisiä.

Näihin sulkuihin joutui 110 työntekijää ja 5 työnantajaa. Työntekijöistä oli 51 järjestynyttä ja 59 järjestymätöntä; työnantajista 3 kuului työnantajain järjestöön ja 2 oli järjestymätöntä. Suluista päättyi 1 voitolla, 2 osittaisilla voitolla ja 2 häviöllä. Näissä menetettiin yhteensä 267 työpäivää, joiden rahallinen arvo teki 1,335 markkaa.

Kaikestaan saatiin tai uudistettiin 73 työsopimusta, jotka koskivat 4,515 työntekijää ja 293 työnantajaa. Vuoden lopussa oli voimassa 186 sopimusta, jotka koskivat 13,902 työntekijää ja 521 työnantajaa. Sopimuksia menetettiin vaan 2.

Otamme tähän lyhyitä selostuksia huomatuimmista työriidoista. III

Helsingin vaatetustyöntekijäin työriita, jonka vaiheista lähempi selostus löytyy S. Ammattijärjestön viime vuoden toimintakertomukseen liitetystä Ammattivaltuuston pöytäkirjassa, johti lyhyen lakon jälkeen työsopimukseen. Viipurissa saatiin sopimus ilman työnseisausta, lp¹

Koneellisen kiviveistämöllä Antreassa kesti lakko kaksi kuukautta. Jo kaksi vuotta takaperin oli työriita saman yhtiön kanssa ja laadittiin yhteisesti työntekijäin ja työnantajan välinen työehto- ja palkkasopimus. Sopimus kesti kuluneen vuoden huhtik. 1 p:vään.

Kun sopimuksen jatkuvaisuus oli vanhassa työsopimuksessa epäselvästi määritelty, niin Antrean kivitt. a.-o:n puolesta ilmoitettiin isännistölle, että ollaan halukkaat jatkamaan töitä entisen sopimuksen mukaan. Isännistö kuitenkin jyrkästi kielsi ja vaati hyväksymään ja allekirjoittamaan o. y:n etuja silmälläpitäen yksipuolisesti tehdyn ehdotuksen, jossa työpäivää pidennettiin tunnilla ja urakkapalkat alenivat aina 26 pros. Lisäksi oli työehdot laadittu kovin yksipuolisiksi.

Isännistö ei ensin tarjonnut sovittelua järjestön nimessä eikä sanonut tahtovansakaan ammattiosaston tai liiton kanssa olla tekemisissä vaan yksinomaan yksityisenä.

Näille työmaille on yritetty värvätä rikkureita Venäjältäkin ja onnistuttiin jo saamaankin, mutta venäläiset toverit kuultuaan, että työt on lakkotilassa, palasivat kotiinsa ja niin työnantajan täytyi viimein taipua työläisten alkuperäisiin vaatimuksiin.

Koukussaaren louhimolla oli myöskin louhiain lakko. Jonkunverran onnistuttiin tänne saada rikkureitakin, mutta kaikesta huolimatta täytyi työnantajan lopulta taipua.

Viipurin puuseppätehtailla kesti lakko 23 päivää ja päättyi työehtosopimukseen.

Keravan tiilitehtaalla puhkesi toukokuun puolivälissä järjestymättömien lakko. Lakon puhjettua liittyi työväki osastoon ja työriita päättyi sopimukseen.

Porvoon karamellitehtaalla puhkesi myöskin järjestymättömäin lakko ja lakon alettua perustettiin ammattiosasto, mutta työnantaja rikkurien avulla mursi rintaman.

Auran nahkatehtaalla jatkuu lakko yhä ja kuuluu työnantaja saaneen paikkakunnan maanviljelijöistä rikkureita ja muutenkin apua.

Viipurin höyrymyllyn työläiset esittivät toukokuun 13 p:nä työnantajalle työehtosopimuksen, minkä työnantaja lyhyen lakon jälkeen hyväksyi.

Sörnäisten puuseppäyhtiön sahalla Verkkosaarella saatiin toukokuun 5 p:nä neuvotteluilla aikaan työsopimus.

Läskelän sahalla syntyi riitaisuus järjestyssääntöjen johdosta, joka kuitenkin saatiin selvitettyksi työväelle edullisesti.

Kajaanin puutavarayhtiön sahalla Kajaanissa syntyi samoin riita

järjestyssäännöistä, joka kuitenkin ilman lakkoa työväen omin voimin selviytyi sitten kuin työnantaja teki sääntöihin muutamia muutoksia.

Uuraan Suitsaarella Vuotjärven höyrysahayhtiön kanssa saatiin sopimus, jonka mukaan yhtiön tulee käyttää liiton jäseniä, jos niitä on saatavissa.

Uleå-yhtiön sahoilla Oulussa oli liikehtimistä, jopa osittaisia lakkojakin pitkin kevättä, mikä ei kuitenkaan sillä kertaa johtanut vakavampiin selkkauksiin.

Pihlavan sahalla Porissa tekivät kantajat korpilakon, josta johtui, että vapuksi sanottiin koko sahan väki irti työstä. Kun kantajat saivat aikaa sovinnon, työnantaja peruutti sahan työläisten irtisanomisen ja siten yleinen työseisuus vältettiin.

Säynätsalossa on myöskin sattunut selkkauksia lastaus- ja taaplaus-töissä. Riidan syynä oli palkkojen laskeminen ja muutenkin työehtojen huonontaminen.

Selkkaukset saatiin sovituksi tyydyttävällä tavalla.

Työselkkaukset Raahen satamatöissä. Sittenkun Stevedores of Finlandin osasto oli perustettu Raahen, näytti jo siltä, että vakavampia selkkauksia ei voida välttää. Heinäkuussa puhkesikin lakko, mikä kaksi viikkoa kestätyään päättyi työehtosopimukseen.

Sopimus saatiin myös Röytässä ja Iin Haukiputaalla.

Rauman sataman työriita päättyi siten, että työnantaja tyydytti työntekijäin vaatimukset, tekemättä kuitenkaan kirjallista sopimusta.

Tampereen Pellavatehtaan konepajan sepät olivat kesäkuun alussa jättäneet isännistölle palkkavaatimuksensa ja pyytäneet siihen vastausta viimeistään lauantaina saman kuun 5 p:nä. Antamassaan vastauksessa on isännistö selittänyt korottavansa palkkoja vastauksen kanssa annetun luettelon mukaisesti. Luettelon jälkeen tulevat kolmestakymmenestä miehestä 26 saamaan ylennystä, joka vaihtelee kahdesta pennistä viiteen penniin tunnilta. Enimmälle osalle on myönnetty kolmen pennin ylennys. Neljälle ei ole annettu mitään palkankorotusta.

Sittenmin pitämässään kokouksessa neuvottelivat sepät vastauksen johdosta ja päättivät pitkän keskustelun jälkeen toistaiseksi luopua tällä kertaa enemmistä toimenpiteistä palkkojen parantamiseksi ja tyytyä siihen, mitä isännistö luettelon mukaisesti suostui korottamaan. — Sen jälkeen keskusteltiin yhteistoiminnasta vastaisuudessa ja mitä tehokkaamaksi saattamiseksi olisi tehtävä.

Porin ympäristön sahoilla alkoi viime keväänä voimakas työväen nousuliike, joka alkoi siitä, että työväestön puolelta tehtiin vaatimus pyhä-illan työn poistamisesta 8 kesäkuukautena. Tämä vaatimus esitettiin ensin Reposaaren ja Pihlavan sahojen työväestön taholta ja sitten min myös Porin sahojen työväestön puolesta. Aikaisemmin ilmoitettiin Pihlavan sahan isännistön puolesta, että vaatimukseen oli suostuttu touko-, kesä-, heinä- ja elokuun aikana ja otettiin järjestelmä käytäntöön viime heinäkuun alusta. Samoin ilmoitettiin Pihlavan sahan isännistönkin puolesta suostutun vaatimukseen kesä-, heinä- ja elokuun aikana. Niinikään Porin sahojen isännistön puolesta ilmoitettiin suos-

tutun samanlaiseen järjestelyyn, mutta vasta sen jälkeen kun työväestö oli puolestaan toimittanut irtisanomisen ja lakon piti alkaa.

Työläiset kaikilla sahoilla päättivät sillä kertaa tyytyä tarjottuihin ehtoihin ja jatkaa työtä, mutta Porin sahojen isännistön tahdton menettely, he kun vaativat, että miesten tulee palata seuraavana aamuna konttorin kautta ja ilmottautua siellä, kiihotti työväestöä siinä määrin, että he eivät menneetkään työhön, vaan alottivat lakon heinäkuun 19 p:nä, mihin sittemmin lastaajatkin yhtyivät, esittäen puolestaan palkan korotus vaatimuksia.

Sitten kun sahateollisuustyöväen liiton asiamies oli turhaan koettanut saada aikaan neuvottelut työnantajain kanssa, tarttui välimiehenä asiaan tri L. Ehnrooth Helsingistä. Hän saikin asiat lopulta siihen kuntoon, että työnantaja, tri V. Rosenlev, matkusti Helsinkiin, jonne oli myös saapunut sahateollisuustyöväenliiton asiamies. Samana päivänä alkoivat myös neuvottelut tri E:n johdolla ja neuvotteluihin otti myös osaa Ammattijärjestön puheenjohtaja O. Tokoi. Keskustelut johtivat sopimukseen, jonka työväen edustajat ilmoittivat hyväksyvänsä ja välimiehenä toimiva tri E. selitti työnantajain hyväksyvän. Sopimuksesta antoi tri E. sitten kirjallisen näin kuuluvan selityksen:

»Sen jälkeen, kun tänään olen lakosta neuvotellut tri V. Rosenlevin kanssa, olen oikeutettu ilmoittamaan seuraavaa:

1) osakeyhtiön tarkoituksena on, että yhtiön sanomalehdissä painattaman julistuksen 1 kohdassa mainittu työjärjestelmä on ensi vuosinakin sovellettava kunnes tämä määräys mahdollisesti muutetaan;

2) koska muissa paikkakunnalla olevissa sahalaitoksissa nyttemmin on suostuttu lakkauttamaan yövuorot neljäksi kuukaudeksi vuodessa, yhtyy yhtiö siihen, että yövuorot vastedes lakkautetaan myöskin syyskuun aikana;

3) julistuksen 3) kohtaa kirjoitettaessa tarkoitettiin ainoastaan ettei palkkavähennyksiä tulisi kysymykseen. Tämä ei estä että lastaajille, jotka vasta lakon aljettua ovat esiintuoneet palkankorotusvaatimuksia, myönnetään palkankorotusta. Yhtiön puolesta vakuutetaan, että lastaajain palkkoja tullaan korottamaan.

Helsingissä, elokuun 21 p. 1913.

Leo Ehnrooth.»

Työnantajain puolelta ilmoitettiin samalla, että yhtiö tulee julkaisemaan neuvottelujen tuloksen sanomalehdissä.

Tämän johdosta kutsuttiin Porin sahojen työväestö kokoukseen elokuun 23 p:nä. Kokouksessa teki liiton asiamies selkoa asemasta sekä esitti sen lausunnon, jonka osaston johtokunta oli laatinut lakon lopettamisesta:

Johtokunnan lausunto kuului seuraavasti:

»Suomen Sahateollisuustyöväen liiton Porin osasto kokouksessaan elokuun 23 p:nä selittää, saatuaan tietoonsa osaston johtokunnan kannan käynnissä olevaan työtaisteluun nähden:

että sittenkuin työnantaja on suostunut poistamaan yötyön maanan-

takia vasten kesä-, heinä-, elo- ja syyskuukausina tästä edespäin tulevina vuosina, hyväksymme tämän kuitenkin huomauttamalla, että osaston pyrkimys edelleen on sanotun työvuoron poistamiseen läpi vuoden;

että luottaen lupaukseen korottaa lastaajien palkat alotamme myös työnteon samalla kun selitämme olevamme vapaat toimimaan asianhaaran mukaan ellei työnantaja korottaisi näitä kysymyksessä olevia palkkoja siinä määrin kuin on tarpeellista;

että asiain näin ollen osasto päättää nyt lopettaa heinäk. 19 p:nä alotetun työtaistelun ja kehottaa työläisiä palaamaan työhön maanantai-aamuna klo 6, t. k. 25 p:nä.

Tämän 5-viikkoisen taistelun opetukset varmaankaan eivät liene hukkaan menneet ja siinä toivossa osasto vakavasti kehottaa työläisiä pitämään se sitoumukset, jotka osastolle ja liitolle ovat annetut.»

Kun lausunto oli kokoukselle esitetty, pantiin toimeen äänestys, jolloin yllämainittu lausunto hyväksyttiin.

Edellisen lisäksi annettiin seuraavan päivän illalla yhtiön puolelta seuraava kirjallinen selostus:

»Vahvistettu järjestys työntekijäin takaisin ottamista varten.

Työläisten tulee saapuessaan työpaikalleen kääntyä asianomaisten etumiesten puoleen, jotka osottavat kullekin työn, ja tullaan sikäli kuin on mahdollista jokaiselle työntekijälle valmistamaan tilaisuus saada takaisin vanha työpaikkansa.

Jos joku työntekijä ei välittömästi voisi saada vanhaa työpaikkaansa, niin annetaan hänelle muuta työtä olosuhteitten mukaan.

Mitään rettelöitä nyt sahoissa työskenteleviä vastaan ei saa sattua. Pori, 23 p:nä elok. 1913.

V. Rosenlev & Kumpp. O.-y.

Liiton asiamies piti vielä seuraavana päivänä kokouksen, jossa hän selitti ylläkerrotut asiat.

Sunnuntaina olivat sahojen pomot käsketyt kokoon, jolloin heille selitettiin yllämainitun sopimuksen tarkoitus ja sanottiin, etteivät he saa työntekijöitä kohtaan esiintyä missään tapauksessa loukkaavasti.

Maanantaina elok. 25 p:nä klo 6 kokoontuivat työläiset molempien sahojen porteille aikaisemmin tehdyn päätöksen mukaan ja alkoivat työt hyvässä järjestyksessä sittenkuin sahojen etumiehet olivat osotaneet kullekin työnsä. Ketään ei boikotteerattu.

Pihlavan sahan työväestö oli tehnyt isännistölle uuden vaatimuksen pyhä-illan työn poistamisesta ja oli siihen isännistön puolelta vastattu, että he suostuvat vaadittua järjestelmää noudattamaan vielä seuraavan syyskuunkin aikana ja tulevana vuonna kesä-, heinä-, elo- ja syyskuun aikana. Tämän johdosta oli Pihlavan sahan työväellä elok. 24 p. sunnuntaina klo 10 a.-p. suuri kokous, missä S. Ammattijärjestön puheenjohtaja selosti asemaa ja ehdotti kokouksen hyväksyttäväksi seuraavan ponsilauseman, minkä osaston johtokunnan kokous oli jo hyväksynyt:

»Sen johdosta, että O. Y. Ahlström on nyttemmin työläisten vaatimukseen pyhä-illan työn poistamisesta kesäkuukausina, ilmottanut suostuvansa poistamaan pyhä-iltain työn kesä-, heinä-, elo- ja syyskuun aikana tulevanakin vuonna, päättää osasto, luopumatta siitä vaatimuksesta, että pyhä-illan työ on poistettava vuoden kaikkina kuukausina, tyytyä tällä kertaa työnantajain tarjoamaan työajan järjestelyyn.

Vastaisen toiminnan varalta ja käsittäen sen, että työväestö ainoastaan lujan ammatillisen järjestäytymisen avulla kykenee valvomaan oikeuksiaan ja turvaamaan itselleen siedettäviä työehtoja, kehottaa kokous kaikkia työläisiä liittymään ammattiosaston jäseniksi.»

Ehdotus hyväksyttiin yksimielisesti ja niin oli työrauha tälläkin sahallä tälläkertaa turvattu.

Samana päivänä klo 5 oli Reposaarella suuri kokous, jossa asian myös alusti Ammattijärjestön puheenjohtaja. Kun täällä oli myöskin isännistön puolelta jo aikasemmin työväen vaatimuksiin osittain suostuttu, eikä työväen puolelta oltu uutta vaatimusta jätetty ja kun lisäksi nyttemmin muilla sahoilla tuli pyhä-illan työn poistaminen jatkumaan seuraavan syyskuunkin aikana, päätti työväestö hyväksyä tehdyn, ja osaston johtokunnan hyväksymän ehdotuksen, että isännistölle lähetetään seuraavan sisältöinen kirjelmä:

»Sittenkun Reposaaren höyrysahaosakeyhtiön hallinto, vastaukseksi kirjelmäämme kesäkuun 1 päivästä, on kirjelmällään saman kuun 10 p:ltä ilmoittanut suostuvansa poistamaan pyhä-illan työn touko- kesä> heinä-, elo- ja syyskuun aikana, saamme täten huomauttaa, että kun nyttemmin muillakin Porin ympäristön, nimittäin O. Y. Rosenlevin ja O. Y. Ahlströmin sahoilla on suostuttu pyhä-illan työ poistamaan seuraavan syyskuunkin aikana, pidämme luonnollisena ja kohtuullisena, että tätä järjestelmää tullaan noudattamaan myöskin täkäläisellä sahalaitoksella seuraavan syyskuunkin aikana.

Tämän tueksi pyydämme vielä viitata siihen, että mainittu pyhä-illan työn poistamista alettiin teidän sahallanne noudattaa vasta viime heinäkuun alussa, joten järjestelmä tulisi tänä vuonna olemaan käytännössä ainoastaan kolmen kuukauden aikana.

Odotamme yhtiön arvoisan hallinnon vastausta niin hyvissä ajoin ettei työ-oloissa synny häiriötä.»

Tähän vaatimukseen yhtiön puolelta sittemmin suostuttiinkin ja työrauha sillä kertaa palautui.

Vaasan vesijohtotöissä puhkesi kivityöntekijäin korpilakko, mikä liiton luottamusmiehen väliin tultua saatiin sovituksi. Niinikään sattui kivityöntekijäin selkkauksia Hämeenlinnan kasarmirakennuksilla tilin viivästymisen vuoksi.

Valajain lakko Kallion konepajalla. Elokuun 27 p:nä puhkesi lakko Kallion Konepajalla siitä syystä, että valajat vaativat työnjohtaja Lundgrenin erottamista, joka on kaiken aikaa pyrkinyt rettelöimään työväestön kanssa. Tähän vaatimukseen ei työnantajan puolelta ole suostuttu, joten konepajalla puhkesi työnseisaus. Työnseisaus, kestätyään useita viikkoja, päättyi yleiseen työhinnotteluun, jossa työntekijäin palk-

koja jonkunverran parannettiin, Työnjohtajaa ei muodollisesti erotettu, mutta menetti hänkin suurimman osan vaikutusvaltaansa.

Porin tulitikkutehtaalla sattui pitkäaikainen työriita, mikä johtui siitä, että tehtaalla aijottiin laskea palkkoja ja kun työväki ei siihen suostunut, sanottiin työväki irti.

Kun sulkku oli kestänyt jo 10 viikkoa, eikä sovinnosta ollut tietoaakaan, matkustivat marraskuun lopussa S. Ammattijärjestön puheenjohtaja ja S. Tehdas- ja sekatyöväenliiton taloudenhoitaja K. Heinonen paikalle yrittämään saada sovintoa aikaan.

Neuvottelut, joihin otti osaa tehtaan työväen valitsevat edustajat, saatiinkin aikaan marrask. 29 p:nä ja käytiin ensin läpi urakka- ja päiväpalkkahinnoittelut, jossa miltei kaikissa kohdin hyväksyttiin työntekijäin alkuperäiset palkkavaatimukset. Sen jälkeen määrättiin alimmaksi päiväpalkaksi naisille kaksi markkaa päivältä (ennen täysi-ikäisillä 1 mk. 50 p. ja nuoremmilla 50 penniäkin) sekä miehille kolmeksi markaksi päivältä. Täten saatiin neuvotteluissa korotetuksi palkkoja, edellyttäen, että tehtaan tuotanto pysyy normaalina, lähes 6,000 markkaa nykyiselle työläismäärälle. Kun palkkavaatimukset eivät koskeneet kaikkia tehtaan työläisiä, merkitsee korotus tuntuvaa lisäystä työpalkkoissa.

Kun työnantajan puolesta ei tälläkään kertaa missään tapauksessa suostuttu allekirjoittamaan kirjallista tariffisopimusta, niin vaadittiin työntekijäin puolelta, että työnantaja antaisi kirjallisen vakuutuksen siitä, että neuvottelussa hyväksytyjä urakkahinnoittelua ja päiväpalkkoja tullaan tehtaassa noudattamaan vähintään vuoden ajan. Samalla vaadittiin, että entiset työläiset pääsevät entiselle paikalleen työhön, ja että minkäänlaista työläisten boikotteerausta tehtaalla ei saada harjottaa.

Tämän johdosta ja neuvoteltuaan Tulitikkutehdas-osakeyhtiön johtokunnan muiden jäsenten kanssa, annettiin tehtaan hallinnon puolelta seuraava kirjallinen tiedonanto:

Herra A. O. Tokoi, Helsinki.

Herra A. O. Tokoin ja meidän välillämme tapahtuneen neuvottelun perusteella saamme täten ilmoittaa:

että niitä urakka- ja päiväpalkkoja, jotka tänään olemme tehtaamme työväelle luvanneet, tullaan tehtaalla toistaiseksi, vähintään vuoden ajan noudattamaan;

että entinen työväki otetaan entiselle paikalleen työhön, mikäli se on mahdollista; sekä

että minkäänlaista vainoa tai boikottausta ei saa tehtaalla harjottaa.

Porissa, marrask. 29 p. 1913.

Porin Tulitikkutehdas O.-Y.

pp. Pehr A. Collin.

Neuvottelujen jälkeen kokoontui tehtaan työväki Porin Työväenyhdistyksen talolle. Kun asianomaiset olivat kuulleet neuvottelujen tuloksista, päätti kokous, että kun työntekijäin palkkavaatimukset pääasiassa

olivat tulleet hyväksytyksi ja kun lisäksi oli saatu kirjallinen vakuutus siitä, että nyt hyväksyttyjä palkkoja vähintään vuoden ajan tullaan noudattamaan, ja kun lisäksi otetaan huomioon, että mahdollisesti sitkeälläkään taistelulla ei tällä kertaa voitaisi varsinaista tariffisopimusta työnantajia pakottaa hyväksymään, yksimielisesti lopettaa työtaistelun hyväksymällä neuvottelussa saadut ehdot sekä palata työhön maanantaina eli joulukuun 1 p:nä.

Avustusta oli lakossa oleville antanut S. Tehdas- ja sekatyöväen liitto niille, jotka kuuluivat liittoon ja muille oli kerätty avustusta.

Sellaiset, jotka olivat suorittaneet liittoveroja vain 5 mk. 10 p., saivat nyt sulkuaikana avustusta 158 mk. ja ne jäsenet, jotka puoleksimaksavina jäseninä kuuluivat liittoon ja sinne olivat maksaneet 3 mk. 70 p., saivat avustusta 54 mk. sulkuaikana. Nämät numerot osottavat, että parhain vakuutuslaitos työväestölle on — ammatillinen järjestö.

Työsopimus Uraan Ulosvienti-yhtiön kanssa saatu aikaan. Jo viime kevät-kesästä esittivät Uraan lautatarhityöläiset asianomaiselle työnantajalle ehdotuksen työsopimukseksi. Työnantaja oli kuitenkin aluksi vastustanut sopimuksen tekoa, mutta kun puhkesi lakko, vihdoinkin huomattuaan, että työt huilaa ilman sopimusta, siihen suostui.

Vanhojen orjakontraktien asemesta saatiin siellä aikaan verrattain siedettävä sopimus.

Työtaistelujen luku oli viime vuonna hyvinkin suuri, mutta ovat ne olleet vähäpätöisiä ja suuri osa aivan järjestymättömien hommia joten niistä ei ole tarkempia tietoja. Kuten huomataan ei työtaistelut viime vuonna paisuneet suuriksi, joten S. Ammattijärjestökin pääsi vähimmillä uhrauksilla kun ainoanakaan edellisenä vuotena.

Agitatsioni.

Ammattijärjestön toimesta on kuluneen vuoden aikana harjoitettu valistustyötä entisen suunnitelman mukaan. Toimessa on ollut 3 suomenkielistä puhujaa, nimittäin S. Leppä, A. R. Lehto ja neiti Aura Kiiskinen. Yhteensä ovat nämät puhujat pitäneet 606 puhetta ja esitelmää 28,802 kuulijalle. Näistä on Leppä pitänyt 294 puhetta 12,905 kuulijalle, Kiiskinen 215 puhetta 10,963 kuulijalle ja Lehto 95 puhetta 3,934 kuulijalle, jota paitse viimeksimainittu teki kaksi matkaa pohjolan tukkimetsiin viipyen siellä yhteensä noin 5 kuukautta pitäen esitelmää ja järjestäen pohjolan metsätyöläisiä.

Toveri A. Lindellin jo vuoden alussa siirryttyä Kutomateollisuus-työväen liiton palvelukseen, oltiin suurimman osan vuotta ilman ruotsalaista puhujaa. Vasta vuoden lopulla otettiin tähän toimeen Y. Haapio, joka piti yhteensä 36 esitelmää ja puhetta 1,968 kuulijalle.

Suomalaisilla puhujilla oli keskimäärin kuulijoita, Kiiskisellä 50.7, Lepällä 44.2 ja Lehdolla 40.6 kuulijaa. Ruotsalaisissa puhumattilaisuudessa keskimäärin 54.6 kuulijaa, eli yhteensä keskimäärin 46.44 kuulijaa.

Tämän lisäksi on toimikunnan puheenj. O. Tokoi pitänyt useita kymmeniä puheita ja esitelmää eri osissa maata, mutta etenkin Helsingissä.

Kansainvälinen edustus.

Ulkomailla pidetyissä Ammattijärjestöjen kongressissa ovat S. Ammattijärjestöä edustaneet puheenjohtaja O. Tokoi syyskuun lopulla Zürichissä pidetyssä Kansainvälisessä Ammattijärjestöjen kongressissa ja toveri /. Lumivuokko Norjan Ammattijärjestön kongressissa.

Kansainvälisessä verotuksessa, joka koskee kansainvälisen tiedonantolehden kustannuksia, on toimikunta kannattanut Kansainvälisen sihteeristön ehdotusta, että se korotetaan 4 markkaan tuhannelta jäseneltä.

Toimikunta on Suomen Ammatillisesti järjestyneiden puolesta pannut vastalauseen ammatillisen järjestön vainoa vastaan Etelä-Afrikassa.

Työväen lakiasiain toimisto.

Jo pitemmän aikaa on työväen keskuudessa tunnettu sellaisen lakiasiaintoinimiston tarvetta, jonka puoleen työväestö voisi luottamuksella kääntyä, ja josta saisi joko ilmaiseksi tai huokeasta maksusta neuvoja lakiasioissa ja avustusta oikeuden käynneissä.

Vuoden 1912 loppupuolella tarjoutui lakitiedetten kandidaatti Einar Laaksovirta pitämään Sos.-dem. puolueen ja S. Ammattijärjestön jäsenille maksutta toimistoa avoimna suullisia neuvoja ja kirjallisia vastauksia varten lakiasioissa, kolmena iltana viikossa, tunnin kunakin iltana, pyytäen siitä palkkiota 150 mk. kuukaudessa, josta puoluetoinimikunta maksaa toisen ja S. Ammattijärjestön toimikunta toisen puolen. Neuvoteltuaan asiasta puoluetoinimikunnan kanssa, tehtiin edellämäinitun henkilön kanssa kirjallinen sopimus missä hän suostuu yllämainitusta palkkiosta antamaan Sos.-dem. puolueeseen ja S. Ammattijärjestöön kuuluville henkilöille ilman maksua suullisia ja kirjallisia neuvoja lakiasioissa kolmena iltana viikossa, tunnin kunakin iltana. Puoluetoinimikunnalle, S. Ammattijärjestön toimikunnalle ja ammattiliittojen toimikunnille on annettava neuvoja muinakin aikoina, milloin nämä niitä tarvitsevat.

Toimisto alkoi toimintansa lokakuun alusta v. 1912 ja määrättiin se pidettäväksi avoimna maanantaisin, keskiviikkoisin ja lauantaisin. Näiden kolmen kuukauden aikana, mitkä toimisto vuoden 1912 aikana oli työväestölle avoimna, annettiin toimistossa 294 suullista neuvoa ja vastattiin kirjallisesti 34 kirjalliseen kyselyyn. Asiakirjoja laadittiin toimistossa 6.

Kun toimistossa kävijäin luku alkoi yhä kasvaa, kävi selväksi, että toimistoa sen aukioloiltoina oli pidettävä avoimna, enemmän kun tunnin ajan. Laaksovirta suostuikin pitämään näinä iltoina toimistoa avoimna tarpeen vaatiessa kauemmankin aikaa, vaatien silloin palkkion korotettavaksi 100 markkaan kumpaiseltakin sitä kannattavalta järjestöltä. Tähän toimikunta suostuikin ja tuli tämä käytäntöön helmikuun alusta v. 1913.

Vuoden 1913 kuluessa kävi toimistossa 847 neuvojen pyytäjää, joille annettiin suullisia neuvoja yhteensä 880 asiassa. Näistä asioista oli 678 yksityisoikeudellista, 96 hallinto-oikeudellista ja 106 rikosoikeudellista laatua. Kirjallisia neuvoja annettiin 215 koskien 267 asiaa.

joista 162 yksityisoikeudellista, 82 hallinto-oikeudellista ja 22 rikosoikeudellista laatua. Asiakirjoja on laadittu 9.

Kuluvan vuoden kolmena ensimmäisenä kuukautena on toimistosta annettu 259 suullista neuvoa, 254 pyytäjälle, joista 193 yksityisoikeudellista, 40 hallinto-oikeudellista ja 26 rikosoikeudellista. Kirjeitä lähetetty 75 sisältäen neuvoja 84 eri asiassa, joista yksityisoikeudellisia 54, hallinto-oikeudellisia 23 ja rikosoikeudellisia 7. Asiakirjoja laadittu 2.

Kuten edelläolevasta näkyy, on tämä osottautunut hyvinkin tarpeen vaatimaksi, sillä lainopillisten neuvojen ja avun puutteessa saattaa työläiset joutua monesti kärsimään hyvinkin tuntuja aineellisia tappioita. Suotava olisikin, että tämä laitos voitaisiin vastaisuudessa kehittää täydellisemmäksi ja enemmän tarkoitustaan vastaavammaksi, kun mitä se nykyisessä alkeellisessa ja vaatimattomassa muodossaan on vielä voinut olla.

Työttömyys.

Viime syksyn kuluessa alkoi jo tuntua vakavia työttömyyden oireita ja myöhemmin talven tultua huomattiin, että työttömyys paisuu suuremmaksi kuin pitkiin aikoihin ennen. Tämän johdosta heräsi Ammattijärjestön toimikunnassa kysymys, voisiko S. Ammattijärjestön toimikunta tehdä mitään työttömyyshädän lieventämiseksi. Joulukuun 11 p:nä pitämässään kokouksessa päätti Ammattijärjestön toimikunta lähettää kaikille työväen keskusjärjestöille ja muille suurimmille yrityksille kirjelmän kehoittaen näitä ryhtymään toimiin työttömyyshädän lieventämiseksi, samalla päättäen, että S. Ammattijärjestön varoista myönnetään 2,000 markkaa maamme eri kaupungeissa olevien järjestyneiden työttömien avustamiseksi, pyytäen siitä osaansa haluavien ilmoittamaan kullakin paikkakunnalla olevien työttömien lukumäärästä. Tästä avustuksesta ilmottautui haluavansa päästä osalliseksi Kemi, Raahen, Vaasan ja Helsingin se suhteellisesti niissä olevien järjestyneiden työttömien luvun mukaan.

Toimikunnan lähettämän kirjelmän johdosta myönsi sitten Työväen Sanomalehti Osakeyhtiön hallinto 1,000 mk. Helsingissä oleville työttömille ja Osuuskunta Elanto 2,000 mk. myös Helsingin työttömille ja lisäksi noin 500 markan edestä leipää. Suomen Osuuskauppojen Keskusosuuskunta on myös tämän johdosta myöntänyt S. Ammattijärjestön välityksellä 10,000 mk. työttömien avustamiseksi eri osissa maata. Puutyöntekijäin liitto myönsi myös työttömille jäsenilleen 2,000 mk.

Puolueopisto.

Sen johdosta, että v. 1912 ei saatu järjestetyksi puolueopistoa, päättivät S. Ammattijärjestön toimikunta ja puoluetoimikunta, ettei opiston toiminta v. 1913 tulisi kestämaan 12 viikkoa. Opisto alkoi toimintansa niin aikaseen, että sen ohjelma tuli loppuun suoritetuksi ennen joulua.

Ammattijärjestön puhuja Aug. Lehto pyysi vapautta toimestaan

S. Ammattijärjestölle täysin veronsa suorittaneiden jäsenten luku v. 1913.

Osastoa	Liiton nimi	I vuosineljännes			II vuosineljännes			III vuosineljännes			IV vuosineljännes			lisäystä tai vähennystä vuonna 1913
		koko maks.	puol. maks.	yht.	koko maks.	puol. maks.	yht.	koko maks.	puol. maks.	yht.	koko maks.	puol. maks.	yht.	
1	6	150	5	155	150	5	155	150	5	155	150	5	155	—
2	23	1,100	—	1,100	1,100	—	1,100	1,100	—	1,100	1,100	—	1,100	+
3	6	80	170	250	80	170	250	80	170	250	80	170	250	50
4	80	1,815	395	2,210	1,919	394	2,313	1,945	281	2,226	2,110	423	2,533	253
5	1	14	—	14	13	—	13	13	—	13	15	—	15	10
6	76	1,854	352	2,206	2,774	502	3,276	3,872	702	4,574	4,095	913	5,008	3,134
7	35	1,052	262	1,314	1,039	259	1,298	1,095	268	1,363	1,268	335	1,603	480
8	5	65	26	91	61	23	84	60	25	85	64	20	84	16
9	15	236	103	339	206	82	288	231	112	343	253	138	391	1
10	46	1,081	115	1,196	1,107	93	1,200	990	84	1,074	1,072	82	1,154	4
11	18	—	800	800	—	800	800	—	900	900	—	1,142	1,142	442
12	8	194	14	208	128	14	142	142	15	157	142	15	143	41
13	91	2,636	380	3,016	2,700	405	3,105	2,739	451	3,390	2,995	553	3,548	889
14	9	143	52	195	143	52	195	155	54	209	155	54	209	48
15	24	780	303	1,083	780	303	1,083	780	303	1,083	760	305	1,065	235
16	113	2,309	547	2,856	2,469	408	2,877	2,531	413	2,944	2,688	500	3,188	508
17	28	1,033	228	1,261	1,033	128	1,161	930	75	1,005	801	175	976	178
18	8	222	14	236	245	7	252	224	18	242	257	16	263	74
19	1	30	—	30	37	—	37	48	—	48	50	—	50	25
20	21	382	50	432	367	75	442	237	42	279	354	77	431	77
21	31	633	235	868	602	220	822	600	225	825	727	317	1,044	294
22	42	2,142	211	2,353	2,337	534	2,871	2,154	625	2,779	2,099	667	2,766	492
23	15	173	—	173	173	—	173	173	—	173	173	—	173	173
24	31	448	—	448	518	13	531	520	70	590	560	70	630	630
733		18,572	4,162	22,734	19,981	4,487	24,468	20,769	4,833	25,802	21,968	6,077	28,031	7,042

¹ Liittyneet S. Ammattijärjestöön vuoden alusta.

opiston toimiajaksi saadakse olla opistossa sekä samalla anoen Ammattijärjestöltä avustusta. Toimikunta päätti antaa avustuksen, joka vastaa puolta hänen vakinaisesta palkastaan.

Ammattijärjestön toimikunta.

Vuoden 1913 aikana on toimikunta pitänyt 42 kokousta joissa on pöytäkirjaan merkitty 337 pykälää. Toimikunnan kokouksissa ovat toimikunnan jäsenet olleet saapuvilla seuraavasti: K. Vartiainen 37 kokouksessa, J. Torvinen 36 kokouksessa, K. Salo 35 kokouksessa, Tokoi, Heinonen ja Pietikäinen 34 kokouksessa, Leino 31 kokouksessa, Paasivuori 30 kokouksessa, Saxman ja Lindroos 29, Hurme 27 ja varajäsenet Aalto 22 kokouksessa, Lumi vuokko 15 ja Kokkola 16 kokouksessa.

Kertomus S. Ammattijärjestön tuloista ja menoista v. 1913.

Voitto- ja tappiotili:

Voitoksi:

Työnjuhlaulkaisuntili	2,159: 11
Mielenosotusmerkkientili	5,152: 28
Työnjuhlaintili	13,232: 21
Vakinaisten verojeniili	36,500: 80
Monistuskonetili	40: 10
Vap. lahjojentili	3,925: 02
Korkotili	2,585: 50
	Smk. 63,595: 02

Tappioksi:

Kalustotili (poistoa)	684: 69
Kirjastotili »	236: 50
Kust. liiketili »	1,984: 65
Valtuuston kok. tili	1,561: 15
Lakkoaputili	518: —
Palkkatili	16,109: —
Matkakust. tili	2,718: 65
Ammattijärjestöntili	1,208: 88
Puolueopistotili	3,130: 80
Työv. siht. tili	1,237: 35
Työv. arkistontili	300: —
»Arbetebin avustustili	75: —
Oikeusaputili	345: —
Maat. liitontili	15: 60
Järj. muutokomit. tili	300: —
	Siirto 30,425: 27

Siirto 30,425: 27

Kulunkitili:

Kyminjutun oik. kulut	1,501: 11	
Koti- ja ulkomaanlehdet	313: 29	
Toimiston vuokra	900: —	
Rautatierahdit ja postimenot	701: 30	
Puhelin ja sähkösan.	101: 50	
Toimiston siivous ja valo.	185: 40	
Käännös- ja painatustyöt	1,103: 09	
Kansainväliset verot ja jäsenmaksut	240: 56	
Sekalaisia menoja	41: 48	5,087: 73
Pääomatili (puhdas voitto)		28,082: 02
		Smk. 63,595:02

Tasaustili joulukuun 31 p. 1913.

Varat-

	2,000	1
	240	1
	240	1
	11,015	11
	62,750	11
Velallistili	4,775	1
	650	1
	Smk. 81,671	12

Velat:

	51,654:	
	30,017:	12
	Smk. 81,671:	12

Helsinki, 31—12—13.

K Vartiainen.

*

Tileistä ovat tarkastajat antaneet seuraavat lausunnot:

I neljännekseltä:

»Allekirjoittaneet ovat tänään tarkastaneet Suomen Ammattijärjestön tileistä tulot ja menot ja huomanneet, että kassakirjaan tehdyt merkinnät olivat todisteilla varustetut ja että kassassa löytyi rahaa kassakirjan osoittama määrä.

Helsingissä, toukokuun 2 p. 1913.

A. Halme.

/. Hörhammer.»

II neljännekseltä:

»Tarkastettuamme Suomen Ammattijärjestön tilit 2:lta vuosineljännekseltä 1913, saamme tarkastuksemme tuloksena ilmoittaa, että tulot ja menot ovat meille esitettyjen todisteiden mukaan oikein kirjoihin merkitty, ja että kassa ja talletukset vastasivat asianomaisia tilejään, joten voimme ehdottaa asianomaisille tilivapautta mainitulta ajalta.

Helsingissä, 9—8—1913.

A. Halme.

/l. Hörhammer.»

III neljännekseltä:

Tarkastettu ja hyväksytty.

Helsingissä 10 p. marraskuuta 1913.

A. Halme. I. Hörhammer. K f⁷- Hellgren

IV neljännekseltä:

»Tarkastettuamme Suomen Ammattijärjestön tilit vuodelta 1913 neljännesvuosittain saamme nyt tarkastuksemme mainitulta vuodelta loppuun suoritettua lausua: että tulot ja menot ovat meille esitettyjen todisteiden mukaan oikein kirjoihin merkitty ja tilinpäätös oikea, sekä, että kassa ja talletukset vastasivat asianomaisia tilejään.

Edelläolevan perusteella ehdotamme asianomaisille tilivelvollisille tilivapautta vuodelta 1913.

Helsingissä, 21 p. huhtikuuta 1914.

A. Halme. /l. Hörhammer. K F- Hellgren.»

Kertomus S. Ammattijärjestöön kuuluvien liittojen toiminnasta v. 1913.

S. Lasiteollisuustyöväen liitto.

Kulunut vuosi voidaan sanoa olleen Lasiteollisuustyöväen liitolla edistyksen aikaa, varsinkin järjestäytymiseen nähden. Mutta on otettava huomioon, kuinka pieni mahdollisuus on liiton ahtaiden sääntöjen mukaan jäsenluvun lisääntyminen, kun koko maan lasitehtaissa on työväkeä vähän toista tuhatta ja näistä ammattityöntekijöitä noin 550, jotka nykyisten sääntöjen mukaan voivat päästä liiton jäseniksi. Vaikka toiminta onkin rajoitettu näin ahtaisiin puitteisiin, niin jäsenluku on silti lisääntynyt. Vuoden alussa oli jäseniä 163 ja lisääntyi vuoden ajalla 37 :llä, niin että vuoden lopulla oli liiton jäsenmäärä 200. Näistä oli puoleksimaksavia ainoastaan 15.

Agitatsionia on vuoden aikana harjoitettu pääasiallisesti vaan jäsenten kesken. Tosin eräs toveri teki vuoden lopulla pienemmän yleisen agitatsionimatkan. Tältä matkalta olikin koko hyvät tulokset. Etenkin sentähden, kun saatiin vieraskielisiä ammattitovereita liittymään mukaan. Nämä taasen puolestaan voivat paremmin vaikuttaa kotimaassaan, ettei tänne saavu niin helposti rikkureita, jos mahdollisesti Suomen lasitehtaissa joskus tulisi työnseisauksia.

Vuoden alussa oli liitossa 7 osastoa; vuoden kuluessa liittyi liittoon 2 uutta osastoa. Kalliokosken Ikkunalasityöntekijäin osasto perustettiin 7 p:nä helmikuuta ja päätti se samalla liittyä S. Lasiteollisuustyöväen liittoon. Karhulan Lasinhiojain osasto perustettiin 9 p:nä loka-kuuta ja päätti sekin marraskuun 1 p:nä liittyä Lasiteollisuustyöväen liittoon.

Kuluneen vuoden aikana ei liitto ole joutunut suurempiin työtaisteluihin. Pienempiä selkkauksia kyllä on ollut, mutta ne on saatu selvitettyä rauhallista tietä, aiheuttamatta työnseisauksia.

Huhtikuun 27 p:nä sai liittohallinto tiedon Karhulan osasto N:o 2:delta, että vannon työntekijöille ei ole maksettu samoja hintoja vesipulloista puolivalkeasta lasista kuin mitä on maksettu pottiuunin työntekijöille, vaikka jo aikaisemmin oli luvattu maksaa samat työpalkat kummallakin uunilla, vaikka ulosmyyntihinnat tehtaalla ovat yhdenlaiset, tehtiin niitä sitten kummalla uunilla hyvänsä. Osasto oli tehnyt kaksi eri pyyntöä isännistölle, joista jälkimäinen oli kirjallinen, mutta isännistön puolelta annettiin kielteinen vastaus. Huhtikuun 26 p:nä vastauksen saatuaan piti osasto heti kokouksen ja päätti ajaa mainitun asian lävitse. Pitäen asiaa sitäkin tärkeämpänä kun näinkin kohtuullinen pyyntö oli hylätty, siinä kun ei ollut kysymyksessä korotusta kuin 15 penniä sataa kappaletta kohden. Ennen oli maksettu työpalkkana

1:60 penniä ja nyt pyydettiin 1:75 p:ää. Liittohallinto asiaa monipuolisesti harkittuaan päätti antaa täyden kannatuksen mahdollisesti esiintulevalle työtaistelulle sekä päätti samalla tehdä Ammattijärjestön toimikunnalle asianmukaisen ilmoituksen, jossa pyydettiin sen lausuntoa.

Ammattijärjestö antoikin mainitulle osastolle taisteluluvan. Samalla sai osasto myöskin isännistöltä tietoonsa, että riidanalaisia töitä ei tehdä enää kun kaksi viikkoa, joten osasto päätti peruuttaa entisen päätöksensä lähteä työtaisteluun, kun siitä näin ollen ei ollut tällä kertaa vastaavaa hyötyä.

Joulukuun 21 p:nä tuli liittohallinnolle tieto, että Karhulan tummanlasityöntekijät olivat kutsutut 20 p:nä joulukuuta ns. Laboratorioon, jossa isännistön puolelta ilmoitettiin, että tehtaalle oli saatavissa suuri pullotilaus Riiasta, ehkä useampia miljoonia, mutta he eivät arvaa ottaa tilausta vastaan ennenkuin saavat työntekijöiltä varman tiedon, että työt tulevat keskeytymättä jatkumaan. Samalla isännistö pyysi työntekijöiltä sellaista sitoumusta, ettei ainakaan vuoteen tulisi työnseisausta työntekijäin puolelta, jotta mainittu tilaus voitaisi tehtaalle ottaa. Työntekijäin puolelta vastattiin, ettei työntekijät voi ruveta mihinkään sitoumuksiin muussa tapauksessa paitsi siinä, että lisätään työpalkkaa myöskin kaikkiin niihin lajeihin, jotka enempi ovat käytännössä. Sitten suostuttiin molemmin puolin, niin että työntekijät esittävät pyyntönsä työnjohtajalle, jonka kanssa sitten neuvoteltiin. Työnjohtaja esittikin isännistölle, mihin lajeihin työntekijät vaativat lisättäväksi työpalkkaa. Isännistön puolelta hyväksyttiin työntekijäin palkanlisäys kokonaisuudessaan. Näin ollen työntekijät saivat rauhallisten neuvottelujen kautta tuntuvaan palkankorotuksen ilman minäkäänlaisia uhrauksia. Uusi hinnoittelu astui voimaan 1 p. tammikuuta 1914. Tämän yhteydessä olisi myös saatu kirjallinen työsopimus, mutta työntekijät eivät katsoneet sitä vielä tällä kertaa tarpeelliseksi. Karhulassa on nyt käytännössä molemmilla uuneilla yhtäläiset työpalkat, niinhyvin puolivalkeasta lasista kuin koko valkeastakin, vaikka ei viimeksi mainittua lasia vannalla usein tehdäkään.

Niistä pullolajeista, joita tämä palkankorotus koskee, ansaitsee työntekijä keskimäärin 10 markkaa kuukaudessa enempi kuin entisen hinnoittelun mukaan. Tämäkin saavutus on siis luettava hyvän järjestäytymisen ansioksi.

Olisi ollut hyvä saada tämän kertomuksen yhteydessä julaistua kaikkien osastojen palkkaustariffit, mutta kun kaikki osastot eivät ole niitä liittohallinnolle lähettäneet, niin julkaisemme tällä kertaa vaan Karhulan osaston N:o 2:den hinnoittelun. Ehkä voidaan seuraavassa kertomuksessa jo julaista kaikkien tariffit yhdessä.

S. Lasiteollisuustyöväen liiton yhtyminen S. tehdas- ja sekatyöväen liittoon.

Tätä asiaa koskeva valtuutettujen kokous pidettiin Karhulassa 21 p:nä syyskuuta. Siinä oli kaikki liiton osastot edustettuna. Tämä

yhtymisasiä oli osastoissa ollut tarkan harkinnan alaisena liittohallinnon laatimain alustuksien perusteella. Kokous päätti, että S. Lasiteollisuustyöväen liitto yhtyy S. Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liittoon seuraavilla ehdoilla:

1:ksi, että se omaisuus, joka Lasiteollisuustyöväen liitolla on yhtymispäivänä jää lasityöntekijöiden vapaasti käytettäväksi tarkoitukseen, joka mahdollisimman mukaan tulee heidän hyödykseen;

2:ksi, että Lasiteollisuustyöväen liiton jäsenet yhdyttyään Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liittoon, heti saavat täydet jäsenoikeudet. Jos mahdollista, myöskin toimikuntaan on saatava lasityöntekijäin edustaja.

Liittohallinnon puolesta ilmoitettiin tämä päätös heti S. Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liittotoimikunnalle, joka sai siihen vastauksen, että Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liittotoimikunta kannattaa yhtymistä, mutta eivät voi hyväksyä niitä ehtoja, jotka Lasityöntekijäin liiton puolelta on tehty. Samalla pyysivät saada vielä neuvotella yhtymisehdoista Lasityöntekijäin liittohallinnon kanssa. Liittohallinto valmisti tilaisuuden ja ilmoitti Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liittotoimikunnalle, että mainittu neuvottelukokous pidetään Karhulassa 16 p:nä marraskuuta. Tähän kokoukseen saapuikin S. Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liittotoimikunnan puolesta K. Heinonen ja A. Aalto, sekä Lasiteollisuustyöväen liiton liittohallinnon jäsenet.

Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liiton edustajat tekivät selvää siitä minkä tähden liittonsa ei hyväksy niitä ehtoja, joita Lasityöntekijäin liiton puolelta oli ehdotettu ja esittivät seuraavat yhdistämisehdot:

1 :ksi, että Lasiteollisuustyöväen liiton osastot ja jäsenet säilyttävät kaikki oikeutensa siirtyessään Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liittoon;

2:ksi, että Lasityöntekijäin edustus Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liitossa järjestettäisiin väliaikaisesti, so. seuraavaan Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liiton edustajakokoukseen asti, siten, että lasityöntekijät valitsevat keskuudestaan luottamushenkilön, joka ottaa osaa liittotoimikunnan kokouksiin, silloin kun on päätettävänä lasityöntekijöitä koskevia asioita;

3:ksi, että Lasityöntekijäin liiton rahavarat ja kaikki muu omaisuus siirretään Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liitolle;

4:ksi, että kansainvälinen yhteys järjestetään siten, että lasityöntekijät kuuluvat Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liiton kautta kansainväliseen Lasityöntekijäin liittoon.

Lasityöntekijäin liittohallinnon puolelta ilmoitettiin, että liittohallinnolla ei ole valtuuksia siihen, että liiton varat kokonaisuudessaan

luovutetaan Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liitolle, ellei ensin tiedustella osastojen mielipidettä asiasta. Kuitenkin tehtiin sellainen väliehdotus liittohallinnon puolelta, että jäsenlukuun perustuva suhteellinen määrä varoista luovutettaisiin Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liitolle, sen mukaan kun Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liitossa on jäseniä 3,000 ja varoja 10,000:— Smk. ja Lasityöntekijäin liitossa on jäseniä 200 sekä varoja 4,500:— Smk. Tämän laskelman mukaan ei liitolta olisi mennyt paljoa myötäjäisiä. Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liiton edustajat eivät tähänkään ehdotukseen suostuneet. Kuitenkin sovittiin lopullisesti niin, että molemmat liittotoimikunnat laativat yhteisen alustuksen. Alkuperäisen alustuksen tekee Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liittotoimikunta, johon sitten Lasityöntekijäin liittohallinto tekee ne korjaukset, jotka katsoo tarpeelliseksi. Kun alustus on valmis ja molempia puolia tyydyttävä, niin lähetetään se kaikille Lasityöntekijäin liiton osastoille. Sitten Lasityöntekijäin liittohallinto kutsuu liittonsa ylimääräisen Edustajakokouksen yhdistämisestä lopullisesti päättämään. Lasityöntekijäin liittohallinnolle on tietämätöntä se, mistä johtui, ettei Tehdas- ja Sekatyöntekijäin liittotoimikunta ole vielä valmistanut tuota alustusehdotusta, vaikka heille heti lähetettiin pyytämänsä Lasityöntekijäin liiton toimintakertomukset ja säännöt. Kun mainittua ehdotusta ei ole kuulunut, vaikka liittohallinto sitä odotti yli kaksi kuukautta, niin oli liittotoimikunta pakotettu järjestämään liiton toiminta entiseen tapaan.

Edellä mainittu valtuutettujen kokous päätti mm. ottaa puhujan liiton palvelukseen kahden kuukauden ajaksi sekä päätti myöntää Liiton kirjastoa varten Smk. 550:—. Kirjat ovatkin jo ostettu ja järjestetty kaikkien osastojen jäsenille luettavaksi, joten nyt on hyvä tilaisuus Lasityöntekijäin liiton jäsenillä lisätä tietopuolisuuttaan hyvän kirjallisuuden avulla.

Kuluvan vuoden aikana ilmestyi Suomen Teollisuushallituksen työtilastollisen osaston toimesta tutkimus Suomen lasiteollisuudesta. Liitto sai mainittua kirjallisuutta jonkun määrän, joita sitten jaettiin kappale joka osastolle.

S. Tie- ja Vesirakennustyöväen Hitto.

Työehtojen parantumis- ym. asioissa on S» tie- ja vesirakennusten ylihallituksen puoleen käännetty useampia eri kertoja, mutta päätöksiä sieltä ei ole saatu vielä kuin tilastojenkeruuoikeuden anomukseen Varistaipaleen kanavarakennuksilla ja sekin — kielteinen. Varistaipaleen osasto päätti asiasta valittaa senaattiin, mutta luopui päätöksestään 1-toimikunnan ehdotuksesta ehdolla, että asiaa koetetaan oikoa eduskunnan kautta. 8 p:nä helmikuuta jätettiin Tie- ja vesirakennusten ylihallitukselle palkkaehdotus, jonka mukaan anotaan alimmaksi päiväpalkaksi kaikilla työaloilla 3:50 jalka- ja 7:— hevosmiehille ja että urakkatöissäkin olisi tämä palkka taattu. 27 p:nä maaliskuuta käännettiin sinne Rättijärven os:n ehdotuksesta työläisille työpalkan saamiseksi siitä, kun he pidätettiin Romanovin juhlapäivänä 6/III 13

työstä työmaalle aamulla saavuttuaan, siis ilman edelläkäypää ilmoitusta. Maaliskuun 29 p:nä jätettiin sinne *yleinen työehtosopimus* alustuksineen. Tuossa työehtosopimuksessa ehdotetaan käytäntöön otettavaksi yleensä sellaisia parannuksia, jotka tavallisesti ovat tulleet tunnustetuksi työläisten oikeuksiksi, kuten työaika 9 tuntinen, paitsi lauantaisin ja juhlien aattoina. Yli- ja pyhätystä 50 % korotus. Vapunpäivä vapaaksi. Vapaapilettejä annettakoon työläisille ja heidän perheilleen, jos he ovat olleet tie- ja vesirakennusten ylläpidon alaisilla työpaikoilla töissä vuoden ajan, yksi pitkämatkainen lippu menoa ja paluuta varten vuodessa ja työn loputtua muuttolippu tavaroineen. Sairauden ja tapaturman sattuessa: vapaa lääkäri ja lääkkeet työläiselle ja perheelleen ja sen lisäksi tapaturman sattuessa: mitä laki määrää.

Erimielisyydet työntekijän ja työnantajan välillä ratkaisee sovinto-oikeus. Siinäpä on pääkohdat mainitut tuosta työehtosopimuksesta. Hyvä jo olisi, jos sekin jakseltaisiin painostaa voimaan käytännössä.

Työtaisteluihin ei tänä vuotena liitto ole joutunut osanottajaksi. Tosin Kotkan osasto pyysi työtaistelulupaa liittotoimikunnalta pöytäkirjallaan 30 p:ltä maaliskuuta, mutta liittotoimikunta ei voinut lupaa myöntää, kun lakon vastustajia oli lähes puolet osaston jäsenistä. Homma raukesi sitte sikseen.

Työttömyys kuluneena vuotena teki pahinta haittaa liittomme jäsenille vuoden alussa myöhään keväseen saakka. Silloin kääntyi Pieksämäen osasto sähkösanomalla kenraalikuvernööri Seynin puoleen, anoen työtä ja avustusta. Liittotoimikunta kuitenkin varoitti vasta tarttumasta sellaiseen apuun. Että työttömyys teki suurinta haittaa taas keväällä, johtuu siitä, kun työt olivat yleensä koko maassa vähinä, mutta valankin tie- ja vesirakennustyöt. Muutapa niitä ei ollutkaan kuin mitä radalla Pieksämäki—Savonlinna ja sitte muutamilla kanavarakennuksilla, kuten Juojärven kanavarakennuksella ja muutamissa perkkaustyöpaikoissa. Työttömyyttä tosin oli paljon syksylläkin, mutta, kun kahden radan työt, nim. Jyväskylän—Pieksämäen ja Hiitolan—Käkisalmen, olivat juuri alkamassa, niin työläiset odottivat niitä jokseenkin kärsivällisesti ja lopulta alkoivatkin ne, vaikka tosin kovin hitaasti ja työhön otto niinkään oli ikäänkuin valikoimista. Kyllä hyvä olisi työttömyysapurahasto, kun vaan jaksaisi sitä sitte pystyssä pitää.

Agitationi ja valistustyö. Vuoden 1912 lopussa valittiin liiton luennoitsijaksi P. Lempiäinen Terijoelta, joka sitte tämän vuoden tammi-kuun 12 p:nä aloitti luentomatkinsa ja kesti se 17 päivään maaliskuuta, jolla ajalla hän kävi jokaisessa liiton silloisessa osastossa. Luentoaineena oli talousoppi ja työpäivän lyhennyskysymys, sekä kirjanpidon opastusta. Nämä luennot tulivat liitolle maksamaan kaikkiaan Smk. 698:75, joka summa, kun jaetaan yhteisellä luentojen tuntiluvulla 87:llä ja kirjanpitotunneilla 111, eli yhteensä 198, siis on tunti tullut maksamaan 3:53, sekä kuulijaa kohden, joita on ollut 2,291 henkeä, noin 30 penniä. Muita agitatioonimatkojapa ei ole ollutkaan, paitsi mitä luottamusmies on tehnyt kansanjuhliin ja muihin suurempiin työväen kokouksiin.

S. Puutyöntekijäin liitto.

Palkkaliikkeet.

Vuoden 1913 aikana hyväksyi liittotoimikunta Viipurin, Porin, Vaasan, Jyväskylän ja Billnäsän puuseppien ynnä Rovaniemen puutyöntekijäin osastojen työehtosopimusehdotukset, sekä antoi kahdelle ensinmainitulle, joilla aikaisemmin jo oli työsopimukset, luvan sanoa ne irti. Neuvottelujen avulla päästiin näistä ehdotuksista yksimielisyyteen muualla, paitsi Viipurissa ja Jyväskylässä yhdessä liikkeessä. Edellisessä alkoi lakko toukokuun 1 p:nä ja päättyi sopimukseen saman kuun 23 p:nä. Jälkimmäisessä taas hyväksyivät neuvottelujen kautta työehtosopimuksen kaikki toiset liikkeenharjoittajat, paitsi ei yksi, nimeltään Kumpunen, jolla oli 5 miestä työssä. Tämä liike julistettiin toukokuun 22 p:stä lakkotilaan, jossa on vieläkin.

Porin puusepät näkivät sillä kertaa parhaaksi luopua sopimushankkeista.

Voimaan saaduissa uusissa ja uudistetuissa sopimuksissa ovat työläiset saaneet monia tärkeitä etuja työ- ja palkkaetuihinsa.

Näiden sopimuspuuhien lisäksi on ollut muutamia muita työselkauksia, joista mainittakoon kirvesmiesten lakko Varkaudessa. Jouluk. 12 p:nä lopettivat Varkauden vesivoimasiirtolaitoksella työskentelevät kirvesmiehet, luvultaan 52, työt ja alottivat lakon. Syynä lakon puhkeamiseen ilman edelläkäypää valmistelua oli työnjohtaja Johanssonin mielivaltaisen käytös. Lakkoa jatkui 19 päivään, jolloin liiton puheenjohtajan välityksellä saatiin neuvottelut vireille ja lopulta sovinto aikaan.

Lakoissa ovat avustusoikeutetut jäsenet menettäneet yhteensä 1,408 työpäivää. Liiton rahastosta maksettiin lakkoavustusta 531 markkaa.

Voimassaolevat työehtosopimukset.

Liiton osastoissa voimassa olevat sopimukset, niiden alaisina työskentelevien työläisten luku, samoin niitä noudattavien työnantajain luku ilmenee seuraavasta taulukosta:

Tosin nimellisesti on sopimuksia voimassa 24, mutta taulukosta on jätetty pois Hyvinkään, Rovaniemen ja Porvoon osastojen sopimukset, sillä niillä ei ole enään mitään käytännöllistä merkitystä. Merkitystään on myöskin menettänyt Vaasan puuseppäin työehtosopimus, puunjalostus- ja nelikkotehtaan vararikon takia.

Agitatsioni- ja järjestämistyö.

Sen johdosta kun liittotoimikunta myönsi allekirjoittaneelle 2 kuukauden loman opiskelua varten, päätettiin syysk. 17 p:nä pidetyssä liittotoimikunnan kokouksessa ilmoittaa puhujan ja järjestäjän toimi halullisten haettavaksi. Samalla otettiin myöskin huomioon allekirjoittaneen Eduskunnassa oloaika, joten toimi tuli kestämään 5 kuukautta. Määrätyn hakuajan kuluessa ilmoittautui 7 hakijaa, joista liittotoimi-

Osaston n:o	Sopimuskumppanit		Työehtosopimus				Sopimusta noudattaa		
	Osasto	Työnantaja	astui voimaan	päättymisaika	irtisanomisaika	järjestyneitä	järjesty-mätt. n:n	yhteen-sä työn-tekijöitä	työn-antajia
1	Helsingin puuseppäin a.-o.	Helsingin puuseppäntyönant. liitto ja yksit. työnant.	6/211	1/5 14	2 kk.	330	100	430	45
9	" konepuuseppä.	H:gin puuseppäntyönant. l.	6/2 11	1/5 14	"	45	?	45	7
101	" verhoilijain	H:gin puuseppäntyönant. l. ja yksit. työnant.	6/7 10	1/5 14	"	67	40	17	19
5	Oulun puuseppäin	Yksityiset työnantajat	2/7 12	1/5 14	"	25	?	25	7
10	Vaasan kirvesmiesten	S. rak. mest. liiton Vaasan osasto.	29/3 12	1/4 14	"	38	?	38	?
12	Viipurin puuseppäin	Yksityiset työnantajat.	1/5 13	1/5 17	3 "	34	71	105	21
14	Vaasan "	"	1/5 13	1/5 15	2 "	5	?	5	1
16	Tampereen "	Tampereen puuseppäntyönant. l. ja yksit. työnant.	1/5 12	1/5 14	"	129	—	129	13
18	Kouvolaan puutyönt.	Yksityinen rakennusmest.	30/3 12	1/5 14	3 "	10	?	10	1
38	Porin "	Yksityiset rak. mestarit.	27/7 12	15/5 14	2 "	20	?	20	5
40	L-rannan "	Yksityiset puuseppäin l. harjoittajat.	2/5 12	1/5 14	"	10	?	10	4
42	Kuopion puuseppäin	Yksityiset puuseppäin l. harjoittajat.	1/5 08	1/5 14	"	28	117	145	7
45	Riihimäen puutyönt.	Yksityiset rakennuttajat.	1/5 12	1/5 14	"	58	?	58	?
51	H:linnan puuseppäin	Yksityiset puuseppäin l. harjoittajat.	30/4 11	15/4 14	"	13	?	13	?
63	Myllykylän "	Mäkisen tehdasliike O.-Y.	30/6 12	1/5 14	"	17	7	24	1
64	Rauman puutyönt.	Yks. puusepp. l. harjoittajat.	14/8 09	1/3 14	"	10	?	10	2
69	Tuusulan kirvesmiesten	Yksityiset rakennuttajat.	1/5 12	1/5 14	"	19	?	19	?
80	Billnäs-ruk A.-B.	Yksityiset rakennuttajat.	1/10 13	1/5 17	"	78	25	103	1
104	Turengin "	Yksityinen tehtaanomistaja:	14/4 12	1/5 14	"	15	?	15	1
105	Keravan "	Yksityiset tehtaanomistajat:	31/7 11	1/5 14	"	35	—	35	2
114	Jyväskylän puuseppäin	" liikkeenharjoittajat.	7/5 13	1/5 15	"	3	2	5	3
Yhteensä						989	362	1,351	140

kunta lokak. 1 p:nä pitämässään kokouksessa valitsi H. Moisio Helsingistä. Valittu astui toimeensa saman kuun 6 päivänä.

Moisio oli puhumis- ja järjestelymatkoilla kuluneen toimintakauden aikana 49 päivää, käyden sinä aikana 36 osastossa. Tämän lisäksi oli allekirjoittanut matkoilla työriitojen selvittelyjä ja agitatsioonityötä var-ten 83 päivää.

„Lastun” muuttaminen kerran kuukaudessa ilmestyväksi ja sen postin välityksellä jäsenten kotiin jakaminen, aiheutti siinä määrin lisätyötä, ettei sen toteuttaminen entisillä voimilla ilman tilapäistä avustajaa ollut mahdollinen. Edustajakokous osoitti arviolta tähän tarkoituk-

seen, osotteiden painamiseen ja lähetyksapulaiselle 230 markkaa vuodessa. Tämä erä osottautui kuitenkin jäsenmäärän kohotessa riittämättömäksi. Se olisi tullut maksamaan noin 30 mkaa kuukaudessa. Kun tämän lisäksi kävi sairas- ja hautausavustuksen maksamisen takia tarpeelliseksi uudistaa ja parantaa liiton jäsenluettelot ja niiden hoito täydellisemmäksi, katsoi liittotoimikunta edullisemmaksi ottaa vakinaisen kanslia-apulaisen 50 mkan kuukausipalkalla, jolla voidaan teettää muitakin esiintyviä töitä. Täksi kanslia-apulaiseksi otettiin Saima Murtosalo, joka aloitti toimensa lokakuun 15 p:stä.

„Lastun” painos oli vuoden loppuun vähän kolmatta tuhatta, joista tilauksia 1,948 kpl.

Uusia liittoon yhtyneitä osastoja.

Marraskuun 26 p:nä perustivat Simpeleen puutyömiehet ammattiosaston, jolle hyväksyttiin nimeksi Simpeleen ja Kangaskosken puutyöntekijäin ammattiosasto. Liittoon yhtyi osasto heti 26 p:stä lähtien, saaden liitonumeroksi 30.

Mikkelin kirvesmiehet ja puusepät olivat järjestäneet jouluk. 21 p:ksi yhteisen kokouksen, jonne pyydettiin liitolta puhujaa. Allekirjoittanut olikin läsnä kokouksessa, jossa päätettiin perustaa paikkakunnalle puutyöntekijäin ammattiosasto, johon liittyivät sekä kirvesmiehet että puusepät. Perustavassa kokouksessa liittyi 25 jäsentä. Osasto liittyi liittoon joulukuun 29 p:stä lähtien liitonumerolla 73.

Liiton osastot ja jäsenet vuoden lopussa.

Toimivia osastoja liitossa on 80. Niihin liittyi vuoden ajalla 1,150 ja erosi 797 jäsentä. Jäsenmäärän lisäys oli v. 1913 aikana 353.

Veroluokkansa perusteella jakaantuivat jäsenet:

I veroluokassa	2,110
II „	423
Yhteensä 2,533	

Ammatittain jakaantuvat jäsenet seuraavasti:

Huonekalu-, rakennus- ja konepuuseppiä, puunleikkaajia, kiillottajia ym. yhteensä 1,217, kirvesmiehiä 1,149, verhoilijoita 63, malliveistäjiä 48, harja- ja sivellintekijöitä 33, tynnyrintekijöitä 14 ja veneenveistäjiä 9.

Edelläolevasta jäsenluvusta on oppilaita 143, naisia 59 ja vanhuuden tähden vapautettuja 135. Vapaista jäsenistä on kirvesmiehiä 101, puuseppiä ym. 34. Naisista työskentelee puuseppätehtaissa kiillottajina 19, verhoilijaliikkeissä 10 ja harja- ja sivellintehtaissa 30.

Tästä lyhyestä ylimalkaisesta selostuksesta ilmenee, että kuluneen toimintakauden aikana on liiton jäsenmäärä noussut muutamalla sadalla jäsenellä ja epäilemättä olisi kohoaminen ollut suurempi, jos ei työttö-

myys olisi niin ankarasti painanut liiton alaisia työläisiä, kuin mikä etenkin loppuvuodella on tapahtunut, sillä rakennusteollisuus on ollut melkein kokonaan lamassa. Monet kirvesmiehet ovat saaneet kärsiä työttömyyttä useita kuukausia tai elätellä itseään huonojen satunnaisten töitten varassa. Tällainen huono työaika ei luonnollisestikaan ole otollinen järjestötoiminnalle. Mutta kun huononakin aikana on sentään päästy eteenpäin, voimme olettaa että työmarkkinain parantuessa on eteneminen tai ts. liiton vaurastuminen varma.

S. Paperiteollisuustyöväen liitto.

Vaikka paperiteollisuus on yksi maamme huomatuimpia teollisuuksia, missä jo nykyään työskentelee yli 12,000 työläistä, kuuluu tästä joukosta ainoastaan noin 1,600 S. Paperiteollisuustyöväen liittoon, mikä ei suinkaan osoita lujaa järjestäytymistä, vaan kyllä päinvastoin. Mutta ilolla on kuitenkin mainittava, että liiton jäsenmäärä on viimeaikoina osoittanut yleensä, joskin hiljaista, kasvamista. Liiton jäsenmäärä, joka vuoden 1912 lopussa oli 1,170, teki tämän vuoden ensimmäisen vuosineljänneksen lopussa 1,316 ja toisen neljänneksen lopussa 1,298 sekä kolmannen neljänneksen lopussa 1,358, edelleen lisääntyen, niin että liiton jäsenmäärä viime vuoden lopussa oli 1,609, joista 1,278 mies- ja 331 naisjäsentä. Osastojen luku vuoden lopussa oli 35.

Liiton tulot tekivät viime vuonna 12,501:84 ja menot 9,712:80. Omaisuutta vuoden lopussa: rahaa 6,368:22, muuta omaisuutta 1,501:59, eli siis yhteensä Smk. 7,869: 81.

Mitään suurempia työselkkauksia ei liitolla ole nyt viimeksi kuluneena vuonna ollut. Vähäisiä selkkauksia kuitenkin on ollut seuraavissa paikoissa:

Inkeröisten puuhiomolla helmikuulla tehdään öljymiesten työolojen järjestelyä koskevassa asiassa. Lahden selluloosatehtaalla maaliskuulla yhden työnjohtajan törkeän ja epäsiiveellisen käyttäytymisen johdosta naispuolisia työntekijöitä kohtaan. Toimenpide johti siihen, että sanottu työnjohtaja siirrettiin tehtaalta metsätöiden johtajaksi. Neuvottelujen kautta kesäkuulla saatiin Lahden selluloosatehtaalla aikaan kirjallinen työehtosopimus, joka on voimassa kesäkuun 1 päivään 1914 ja edelleen vuoden kerrallaan, jos ei kummankaan sopimuskumppanin puolelta tapahdu kirjallista irtisanomista 2 kuukautta ennen sopimuksen päättymispäivää. Kajaanin selluloosatehtaalla oli pientä selkkausta maalisi- ja huhtikuulla muutamien isännistön boikoteeraustoimenpiteiden ja palkkojen alennuksen sekä järjestyssääntöjen käytäntöön ottamisen johdosta. Neuvottelujen avulla saatiin työnantajan laatimiin järjestyssääntöihin parannuksia ja muissakin kohdin vähän korjausta, joten näissä ei suurempiin toimenpiteisiin ryhdytty. Hämekosken pahvitehtaalla helmikuun lopulla tapahtuneen tapaturman johdosta, joka pääasiassa oli aiheutunut kiillotuskoneen ollessa puutteellisesti suojustettu ja jota tapaturman kärsinyttä kohtaan työnantaja oli vielä osoittanut ilmeistä välinpitämättömyyttä, tehtiin esitys asianomaiselle

Ammattientarkastajalle, huomauttamalla, että hän ryhtyy asian vaati-miin toimenpiteisiin. Hallan selluloosatehtaalla on ollut selkkausta puiden kärrääjien palkkausasiasta toukokuulla ja kollien kärrääjien palkkauskysymyksestä elokuulla. Neuvottelujen kautta on nämä asiat kuitenkin jotenkuten saatu järjestettyä. Läskelän paperi- ja puuhiomo-tehtaalla on isännistön taholta harjoitettu mitä julkeinta boikoteerausta järjestötoimintaan osaaottavia työläisiä kohtaan. Tämä boikoteeraus on erittäinkin kehittynyt huippuunsa nyt viime vuoden lopulla sen jäl-keen kun Läskelässä syyskuulla saatiin jälleen herätettyä henkiin, noin 5 vuotta kuolleena ollut paperi- ja puuhiomotehtaalaisten osasto. Tä-män on tehtaan, keinoja häikäilemätön isännistö koittanut saada heti alussaan tapetuksi. Ammattiosasto ei heikkoutensa vuoksi ole voinut ehkäistä tämän taantumuksellisen isännistön boikoteeraustoimia. Mutta toivottavasti siihen työväestön taholta vielä kerran kyetään. Kymin Korkeakosken osastossa on oltu puuhassa vanhentuneen työsopimuksen uusimiseen, vaan toimenpide on kuitenkin jäänyt vielä toistaiseksi to-teuttamatta. Useilla muilla paikkakunnilla on osastoissa myös ajateltu kirjallisen työehtosopimuksen aikaansaamista, vaikka on jääty odotta-maan sen saamiselle otollisempaa aikaa.

Valistamis- ja järjestämistyössä on liitolla ollut varsinainen puhuja lokakuun alusta lukien. Sen toimi on tällä kertaa määrätty jatkuvaksi yhtämittaa 6 kk. ajan. Kuluneen 3 kuukauden ajalla on sanottu puhuja pitänyt yhteensä 47 puhetta, joissa tilaisuuksissa on ollut kuulioita yh-teensä 2,350. Tämän ohella on liiton sihteeri pitänyt 32 puhetta yh-teensä noin 4,500 kuulialle.

Liiton neljäs edustajakokous pidettiin Tampereella toukokuun 10—12 päivinä. Siellä oli käsiteltävänä, paitsi sääntöjen määräämiä asioita, mm. kysymys lakko- ja työttömyysavustuksen antamisesta jäsenille, valistus- ja agitatsioonityön toimittamisesta, rikkurien ja petturien jär-jestyneen työväen yhteyteen ottamisesta, kansainvälisestä yhteistoimin-nasta, liiton suhteesta sos.-dem. puolueeseen ja teollisuusliittojen muo-dostamisesta.

Lakkopetturien tekemien kirjallisten sitoumusten rikkomisesta nos-tettiin oikeudenkäyntijutut 8 petturia vastaan, joista 2 juttua käsiteltiin Iitin käräjillä marraskuun 24 p:nä ja 6 juttua Valkealan käräjillä mar-raskuun 25 p:nä. Sitoumuksia koskevissa pääasioissa hävittiin, joten jutut vedottiin hovioikeuteen, missä ne nyt ovat.

Siinä pääpiirteitä liiton toiminnasta ja asemasta viime kuluneelta vuodelta. Suurta ei ole voitu aikaansaada, vaan eteenpäin menoa se on kuitenkin ollut. — Vastaisuus tuokoon mukanaan suurempia tu-loksia.

E. W.

S. Kivityöntekijäin liitto.

Vuosi 1913 on 15:sta toimintavuosi siitä, kuin ensimmäinen koko maata käsittävä Kivityöntekijäin kokous pidettiin ensi kerran. Tosin ei ensimmäisten vuosien toiminnalla ole suurta merkitystä siihen nähden,

että sillä olisi ollut suurempi eri paikkakunnilla sijaitsevain työntekijäin toiminnan yhdistävä ja keskittävä luonne, vaan oli sillä kuitenkin kiel-tämättä tärkeä osansa ensimmäisessä herätystyössä ja uranaukasijana. Vähin erin on tästä siirrytty nykyiseen liiton toimintamuotoon.

Tämän vuoden huhtikuulla pidettiin Lahdessa liittomme 7:mäs edustajakokous. Tässä kokouksessa taas tarkisteltiin ja korjailtiin niitä kohtia toiminta-ohjeissamme kuin nähtiin käytännössä olevan tarpeel-lista. Samoin yhä selvemmin todettiin, että ammatillisen työväenliik-keen on tuettava jäseniään kaikissa elämän vaiheissa. Siksipä oli kes-kusteltavana työttömyys-, sairaus- ja hautausavustus. Näistä tällä ker-taa tuli käytäntöön otettavaksi sairausavustus, joten liitto nyttemmin avustaa jäseniään työnseisausten ja sairauden sattuessa.

Vuoden kuluessa on maamme kiviteollisuus lamaantunut, sekä koti-maiseen rakennusteollisuuteen kysyttävänä tarveaineena kuin myöskin ulosvientiin nähden, ja siten etenkin vuoden lopulla saanut aikaan mel-kaisen suuressa määrin työnpuutetta. Tästä on ollut seurauksena jäsen-ten hajaantuminen työnetsintään ja siten on kovin monelta jäänyt lai-minlyödyksi jäsenverojen suoritus, jonka tähden liiton jäsenluku on vähän laskeutunut, vaikka paikallisosastojen luku on lisääntynyt.

Liiton kokoonpano.

Kumlingin osasto joka viime vuotena tuli liiton osastoksi, oli pako-tettu toimintansa lakkauttamaan, koska kivityöt siellä kokonaan lope-tettiin.

Lammalan osaston toiminta myöskin lakkasi kun työt tällä louhi-molla pantiin kokonaan seisomaan. Näiden varat on liiton hoidet-tavana.

Salon osasto joka viime vuonna yhtyi liittoon ei ole huomattavam-min toiminut, vaan on kuolleessa tilassa. Ei edes ole kirjoja pois toi-mittanut.

Samanlainen laitos on Jyväskylän osasto, josta ei sen jälkeen kuin toisilta paikkakunnilta olevat kivityöntekijät poistuivat, ole annettu mi-tään selitystä. Sieltäkään ei ole saatu kirjoja pois.

Nunnanlahden ja Vuonilahden vuolukivityöntekijäin ammattiosas-tot eivät ole koko vuotena mitään ilmoitusta tehneet itsestään, eikä ole yhteenkään kirjeeseen vastattu. Nunnanlahdelta tosin eräs yksityinen ilmoitti, että ei osasto enää toimi, mutta ei tämäkään sen jälkeen vas-tannut mitään kun vaadittiin loppuselontekoa ja kirjain pois lähettä-mistä.

Hämeenlinnan ja Mikkelin osastot alkoivat uudestaan toimintansa, samoin Oulun osasto, joka erosi liitosta v:nä 1910, yhtyi uudestaan liittoon. Yhtyminen tapahtuu vasta vuoden 1914 tammik. 1 p:stä.

Lohjan kivityöntekijäin ammattiosasto, joka perustettiin 31 p. elok., päätti samalla yhtyä liittoon.

Paraisten osasto, joka perustettiin syysk. lopulla, päätti yhtyä liit-toon 1 p:stä lokak.

Työriidat ja palkkaliikkeet.

Tämän vuoden työriidat eivät ole olleet suuria, vaan eninosa pieniä riitoja ja selkkauksia. Työriitapaikat ja niiden laatu yksityiskohtaisemmin on seuraava:

Helsingissä saatiin rakennusmestariiliton H:gin osastolta kirjelmä, jossa he ilmoittivat, että Helsingin kivityöntekijäin palkkasopimus ei heihin nähden ole ollut voimassa enään kesäk. 1 p:n jälkeen, mutta koska työntekijät käsittävät asian siten, että se on voimassa, niin he sanovat sen vielä kerran irti. Kun tämä ilmoituskirjelmä ei perustunut voimassaolevan sopimuksen määräyksiin, eikä siten voitu pitää sitä laillisena irtisanomisena, niin ilmoitettiin tälle työnantajain järjestölle, että heidän kirjelmänsä eivät työntekijät voi pitää sopimuksen irtisanomisena, ellei se tapahdu siten kuin välillämme voimassaoleva sopimus määrää. Tähän tämä riitaisuus loppui ja sopimus jäi siten voimaan. Tätä onkin sitten nämä mestarit kuten muutkin työnantajat noudattaneet.

Solbergin graniitti o. y:n ja Solbergin osaston välinen sopimus sanottiin irti työntekijäin puolelta sekä vaadittiin uudessa ehdotuksessa vähän palkkain korotusta kuin myöskin muiden määräysten muuttamista. Tämä uusiminen tapahtuikin neuvottelujen kautta ja siten saatiin työehtoihin vähän parannuksia.

Koukkusaarella alkoi porareilla lakko maaliskuun 7 p:nä sen johdosta, että työnteettäjänä oleva venäläinen yhtiö ei suostunut korottamaan palkkoja siihen määrään kuin olivat edellisenä kesänä olleet. Lakko alkoi korpilakkona, mutta myöhemmin päätti liittotoimikunta lähteä tätä lakkoa tukemaan 1 p:stä huhtikuuta, koska työntekijäin vaatimus oli perin kohtuullinen ja koska työnteettäjä sitäpaitsi koettaa estää työntekijäin kokoontumisvapautta. (Tämä asia oli myöskin liittokokouksen hyväksyttävänä.) Lakko päättyi vasta heinäkuun 21 p:nä työntekijäin voitolla. Rahallista avustusta antoi liitto 370 mk.

Itä-Suomessa oleva sopimus, joka sisälsi Antrean, Jääsken ja Lappeen pitäjissä sijaitsevat kivilouhimot, joutui vaaraan, sillä Koneellinen Kiviveistämö o. y sanoi tämän sopimuksen irti, selittäen, että se ei ole heille edullinen. Samalla jätti tämä yhtiö oman tekemänsä uuden työ-sopimuksen työntekijöille, ja olisi se pitänyt allekirjoittaa joko yksityisesti tai ammattiosaston puolesta. Mitään neuvotteluja sopimuksesta ei pidetä, sillä se on tunnontarkasti tehty, ottamalla huomioon muka työntekijäinkin edut. Kun venäläisellä o. y:llä ei ollut töitä ja ainaisten rettelöimisiensä vuoksi kuului tullut Itä-Suomen graniitti o. y. oli jo konkurssitilassa, niin tappelu suketutui Koneellisen Kiviveistämö o. y:n kanssa, jossa tappelussa työntekijät puolustivat entisiä työehtojaan. Tämä puolustuslakko alkoi Antreassa 1 p:nä huhtikuuta ja Pulsassa saman kuun 27 p:nä. Koneellinen Kiviveistämö o. y. turvautui venäläisiin, joita toi 30 miestä Antrean lakonrikkuriksi. Mutta kun venäläiset työmiehet saivat kuulla asian oikean puolen, että täällä onkin lakko, kieltäytyivät he töihin ryhtymästä ja lähtivät pois. Meidän taholta avustettiin näitä venäläisiä matkarahoilla. Lakko päättyi voi-

tolia toukokuun 27 p:nä, jolloin saatiin entinen sopimus, vieläpä joitakin parannuksia tähän entiseen sopimukseen. Liiton varoja käytettiin tämän lakon avustamiseen 1,605 mk. Riitaan osallisia oli 100 miestä.

Hämeenlinnassa venäläisten kasarmien rakennuksella, jossa kivi- töiden urakoitsiana olivat Rissanen ja Linsén, syntyi lakko syyskuun 22 p:nä sen tähden, että työntekijöille ei maksettukaan työpalkkoja kuten oli sovittu. Kun lakko oli muutamia viikkoja ollut, saatiin neuvotte- lujen kautta välisopimus, jossa hyväksyttiin, että tästä aikain on tili maksettava joka lauantai ja tuntipalkkoina on: kivenhakkaajilla 70, kirvesmiehille 55 ja porrasaskelten kantajille 45 penniä tunnilta. Jos kivenhakkausta tehdään urakkatyönä, niin noudatetaan silloin Helsingin kivityöntekijäin tariffia. Nyt sisällä olevat työ- ja odotusajan palkat maksetaan heti ulos. Kyseessäolevalta tilin odottamisajalta maksaa työnteettävä korvausta hukkaan menneistä työtunneista määrättyjen tuntipalkkojen mukaan, mutta ei kuitenkaan suurempaa kuin 55 pennin korvausta työtuntia kohti. Kun tämä sopimus oli tehty ja työt pitivät alkaa, niin ei rahoja saapunutkaan, vaan vielä meni muutamia päiviä, ennenkuin tili saatiin. Tämä kuitenkin selvisi siten, että Rissanen, joka oli tilirahat saanut, ei niitä toimittanutkaan miehille. Tämän johdosta tomi Linsén lopun aikaa työnvalvojana ja Rissasella ei ollut enään i-ahain kanssa mitään tekemistä. Tämän yhteydessä on mainittava, että työntekijät ovat myöhemmin kuuleman mukaan tästä sopimuksesta luopuneet, hyväksymällä urakoitsijan esityksen, että tilinmaksu saa olla joka toinen lauantai. Tämä on kuitenkin takaperin menoa.

Kemiössä Viikin louhimolla alkoi lakko syysk. 11 p:nä sen joh- dosta, että työmaalla, jossa oli isonkiven hakkaajia 55, ei ollut kuin yksi tahko työkalujen terottamista varten. Kun työntekijät vaativat, että on lisättävä toinen tahko, eikä tähän työnantajan taholta suostuttu, lak- kasivat kivenhakkaajat töistä, sekä selittivät olevansa poissa kunnes vaatimukseen oli suostuttu. Kun lajiko oli kestänyt yhden viikon, suos- tui tämä yhtiö miesten vaatimukseen ja lakko siten päättyi työntekijäin voitolla. Työpäiviä menetettiin 339, joiden rahallinen arvo teki 2,037 mk. Mutta olihan asia voitettu.

Lammalan louhimolla, jossa oli katukivien hakkausta, syntyi riita heinäk. 7 p:nä siitä, kun työnantajain taholta vaadittiin, että tästä aikain ovat katukivet paremmin valmistettavat, kuitenkin niiden tekemis- palkkaa korottamatta. Tämän johdosta miehet lakkasivat töistä. Kun lakko oli kestänyt 4 päivää, niin Kansainvälinen yhtiö peruutti osittain vaatimuksensa työnhyvyyteen nähden sekä korotti hakkauspalkkaa 25 penniä neliometriä kohti, joten lakko päättyi työläisille edullisesti.

Vaasassa syntyi riitaisuus elok. 15 p:nä vesijohtokanaalin poraus- töissä, jossa kaikkiaan oli noin 100 työläistä poraria ja maankaivajia. Riidan syynä oli se, että poraus, joka oli tuntityönä, muutettiin urakka- työksi, ja että entinen työntekotapa tuli kokonaan muuttumaan. Työn- teko seisautui ja miehet vaativat, että heidän voimassaoleva sopimuk- sensa pitäisi allekirjoittaa tämän työmaan puolesta. Liiton luottamus- miehen välityksellä sovittiin riita siten, että poranreijän läpimitan ollessa 2 cm maksetaan Smk. 2: — reikämetriltä. Jos työntekijät halua-

vat käyttää kaupungin poria, johon kuuluu myöskin porain terotus, maksetaan silloin 1: 80 p. metriltä. Tämä 20 pennin poisveto tapahtuu porain kulumisen ja teroituksen korvaukseksi. Töihin saavat entiset työläiset palata siinä määrin kuin työnlaatu vaatii enemmän työvoimaa. Kun tähän saakka oli ollut paikkakunnalla tapana, että työkalut ovat työnteettäjän ja nyt tuli tässä muutos, että työntekijöillä itsellään tulee olla työkalut, niin muutos oli työläisille vaikeuksia tuottava. Siitä syystä työtä johtava insinööri lupautui hankkimaan poraterästä ja antamaan työntekijöille jos sitä haluavat, samasta maksusta minkä se tulee kaupungille maksamaan.

Mikkelissä oli riitaa urakoitsija P. J. Leinon ja kivityöntekijäin välillä siitä, että Leino vaati miesten suostumaan kahden viikon tilinmaksutapaan. Työntekijät vaativat, että työpalkat ovat maksettavat joka viikko. Kun urakoitsija rahallisista syistä ei voinut tähän suostua, jäi tilien välinen aika kahdeksi viikoksi.

Riihimäellä olevilla venäläisten kasarmien rakennuksilla tuli riita urakoitsija Alkavan ja kivenhakkaajien välillä siitä, kun tämä urakoitsija ei voinut maksaa työpalkkoja kuten oli luvannut. Asia oli riidanalaisena ja menetti urakoitsija luottoaan työnsaannissa siten, että sai vaan pienen osan töitä suoritettavakseen, joissa tämä jotenkuten sai aina työpalkat maksetuksi.

Ingossa urakoitsija Johanssonin kanssa tuli riita siitä, että työntekijät vaativat ammattimiehille 50 penniä tunnilta ja vähemmän ammattitaitaville 40 p. Tämän johdosta työt seisautettiin ja kun yhden päivän oli työnseisaus kestänyt, suostui Johansson ja niin tehtiin kirjallinen sopimus, joka on voimassa Johanssonin työmailla.

S. Kutomateollisuustyöväen liitto.

Palkkaliikkeet ja työselkkaukset.

Huhtikuun alussa olivat Forshan värjärit esittäneet vaatimuksen isännistölle palkkojen korotuksesta lankavärjäysosastolla. Tähän vaatimukseen olikin isännistö osittain ollut myöntynäinen, korottaen palkkoja toisille työläisille, jota vastoin toiset olivat jääneet kokonaan ilman. Näistä alkutoimenpiteistä ei osasto ollut liitolle tehnyt mitään virallista ilmoitusta. Vasta sen jälkeen kun osasto sai isännistön vastauksen, joka ei osastoa tyydyttänyt, kääntyi osasto liiton puoleen.

Pitkän kirjevaihdon jälkeen ilmoitti sitten osasto kirjelmällä kesäk. 17 p:ltä, että Palmén oli työläisten valtuutetuille ilmoittanut mainittuna päivänä, että hän tulee esittämään työläisten vaatimukset Osakeyhtiön johtokunnalle, joka tulee kokoontumaan Forssassa heinäkuun alkupäivinä.

Näinollen päätti osasto asettua odottavalle kannalle.

Kun ei isännistön hommista nytkään tahtonut tulla mitään, ikävyistyivät työläiset vartoomiseen ja lähettivät taas lähetystön tiedustelemaan isännistön mielipidettä. Tämä oli elokuun lopussa. Isännöitsiä vastasi, että vaatimukseen suostutaan jahka värjäysosaston mestari saapuu kotia kesälomalta!

Syyskuun 12 p:n tilissä saivat työläiset vihdoinkin vaatimuksensa lävitse; korotus laskettiin elokuun puolivälistä lukien. Korotus ei ollut suuri; ainoastaan 50 p. viikossa miestä kohden, mutta tähän päättivät työläiset tyytyä, koska syksy oli jo käsissä ja työajat huonot kaikkialla. Nähtävästi oli isännistö venyttänyt asiaa näin myöhään syksyyn tietäen, ettei työläisillä silloin ole niin hyviä mahdollisuuksia asiansa ajamiseen kun parempina aikoina.

Seinäjoen villatehtaalla olivat työläiset takavuosina järjestyneitä kuuluen liittoon. Vaan osasto kuoli ja sen omaisuus jätettiin liiton huostaan toistaiseksi. Sen jälkeen on paikkakunnalla koetettu herättää osastoa eloon, vaan turhaan.

Kuluneen vuoden elokuulla alkoi paikallinen työnantaja agitaattoriksi ja seuraus oli: osaston henkiin herääminen! Asia on lyhyesti seuraava: Mainitulle tehtaalle, jonka omistaa toiminimi O. Y. Grönlundin kutomatehdas, tuotiin Tampereelta voimakoneen käyttäjä, mutta mies ei tuntenutkaan konetta, joka hänelle hoidettavaksi ja käytettäväksi uskottiin!

Seuraus oli, että kone teki usein lakon ja koko tehdas seiso. Tämä ei olisi työläisiin vaikuttanut mitään, jos he olisivat olleet aikapalkalla. Mutta he olivatkin kappalepalkalla ja joutuivat näinollen kärsimään taloudellista tappiota. He tekivät isännistölle vaatimuksen, että se aika, jonka koneet seisovat voimakoneen epäkunnossaolemisen tähden, korvattaisiin. Senlisäksi vaativat työläiset, että lauantapäivän työaika lyhennettäisiin 10 tunnista 8 tuntiin.

Tähän kun isännistö ei suostunut, niin tekivät työläiset lakon. Lakoon otti osaa tehtaassa 35:stä työläisestä 22, kaikki naisia ja järjestymättömiä. Lakko alkoi heinäkuun 12 p. ja lopetettiin liiton välityksellä saman kuun 28 p:nä. Työläiset saivat korvausta siltä ajalta kun olivat saaneet varrota, sekä lupauksen myöskin siitä, että jos* tehdas tulevaisuudessa tulee seisomaan samoista syistä, annetaan siitakin ajasta korvaus. Lauantapäivän työaika jäi toistaiseksi 10-tuntiseksi isännistön nimenomaisesta pyynnöstä.

Seurauksena tästä rettelöstä oli, että työläiset järjestyivät ja antoi liitto heränteelle osastolle entisen osaston omaisuuden.

Aivan vuoden viimeisinä päivinä ilmoitti Helsingin osasto n:o 14, että se oli jo kesällä jättänyt isännistölle vaatimuksen palkkojen korotuksesta, vaan oli isännöitsijä vastannut, että kaikki osakkeenomistajat ja johtokunnan jäsenet ovat kesälomalla, joten siis ei asialle voida mitään ennenkuin myöhemmin syksyllä. Työläiset uudistivat vaatimuksensa syksyllä ja saivat vastaukseksi, että tammikuun 1 p:stä 1914, tullaan tehtaalla järjestämään kaikille työläisille urakkapalkka nykyisen aikapalkan tilalle. Osasto oli käsitellyt asiaa parissa kokouksessa ja tullut siihen tulokseen, ettei se ota vastaan urakkapalkkaa. Sivuteitä oli osaston puh.-joht. saanut tietää, että isännöitsijä oli uhannut heittää uudesta vuodesta jokaisen työläisen maantielle, joka ei uuteen järjestelmään tyydy.

Asiain näinollen, kääntyi osasto liiton toimeenpanevan valiokunnan puoleen pyytäen ohjeita menettelytavoista. Kirjelmään vastasi sih-

teeri huomauttaen, että nykyään vallitsee urakkapalkkajärjestelmä kutomateollisuudessa miltei kaikkialla ja ettei sitä voida nykyoloissa vastustaa vaikkakin työläisten piireissä ollaan melkein yksimielisiä sen turmiollisuudesta. Varsinkin on sen vastustaminen vaikea siitä syystä, että urakkapalkka-järjestelmä on yleinen suurteollisuudessa.

Jos kuitenkin isännistö tulee tämän muutoksen tekemään ja työläiset ovat pakotetut siihen suostumaan, on työläisten vaadittava siksi korkeat urakkahinnat, että kohtuullisella työnteolla voi saada riittävän elantopalkan. Ja jos maksuysiköt alussa ovat suotuisat, on työläisten pidettävä huoli, ett'ei niitä pilata liian ankaralla työnteolla.

Myöhemmin ilmoitti osasto, että se on suostunut uuteen järjestelmään ja että osasto on keskuudestaan valinnut henkilöitä keräämään tarkkoja tilastoja palkkatuloista uuden järjestelmän vallitessa.

Tilastojen keräys.

Viime edustajakokous velvoitti liittohallinnon toimeenpanemaan tilaston keräyksen jäsenten palkka- ja työehdoista. Sekä niitten perusteella laatimaan yleisen, koko maata käsittävän työehtosopimusehdotuksen.

Toimeenpaneva valiokunta lähettikin jo viime vuonna kyselykaavakkeen osastojen täytettäväksi. Kaavakkeet sisälsivät 7 eri kysymystä, joista 6:ssa ensimmäisessä tiedusteltiin nykyisiä palkkoja ja muita työehtoja, sekä viimeisessä, mitä toivomuksia kullakin osastolla ja niiden eri ryhmillä olisi palkka- ja työehtoihinsa nähden. Kyselykaavakkeet oli määrä palauttaa kesäk. 30 p:vään tv. Marraskuun 1 p:vään oli 11 osastoa antanut tietoja oloista. Mutta perin vajanaisia ne yleensä ovat. Tämä tietysti johtuu siitä, että työläiset ovat näihin hommiin aivan tottumattomia ja lisäksi on tietysti tuloksiin vaikuttanut huono järjestäytyminen.

Liiton sisäisen toiminnan uudestaan järjestäminen

on ollut toimeenpanevan valiokunnan tärkeimpänä tehtävänä kuluneella vuodella. Niinpä onkin liiton säännöt laadittu miltei kokonaan uudestaan. Mainitsemme tärkeimmät muutosehdotukset. Jäsenet ehdotetaan jaettavaksi kahteen eri maksuluokkaan ja tulee ehdotuksen mukaan sisäänkirjoitusmaksu liitolle olemaan 1: 50 jäseneltä. Liittovero ehdotetaan 1:ssä luok. 15 p:niä ja 2:ssa luok. 10 p:niä viikolta. Rajana eri maksuluokkiin kuulumiselle ehdotetaan keskimääräistä viikkoansiota, jonka tulee olla alle 16 markan niille henkilöille, jotka ovat oikeutetut kuulumaan alempaan luokkaan.

Kaikki avustus mitä liiton sääntöjen mukaan jäsenille annetaan, kohoo ehdotuksen mukaan asteittain niin, että vanhemmilla liiton jäsenillä on suuremmat oikeudet liitossa. Uudessa sääntöehdotuksessa on myöskin työttömyysavustuksesta tarkemmat määräykset kuin tähän asti. Nämä määräykset ovat „Työttömyyskassan säännöt”, ne ovat kokonaan uudet. Niinikään ehdotetaan liiton säännöissä maksettavaksi jäsenille hautausavustusta.

Osastojen säännöt on myöskin valiokunta laatinut ja on aikomus, että ne sen jälkeen kun edustajakokous ne on hyväksynyt, otetaan osastoissa käytäntöön. Tämä toimenpide on välttämätön, sillä osastoilla on perin vajanaiset säännöt.

Niinikään on valiokunta laatinut ehdotuksen Työhuonekunnan, eli piirien säännöiksi, jotka osastoissa tulevat huojentamaan sisäistä toimintaa.

Edustajakokous onkin sittemmin tehdyt ehdotukset pääasiassa hyväksynyt.

Läkki-, Pelti- ja Vaskiseppäin liitto.

Osastoja oli liitossa vuoden kolmannen neljänneksen lopussa 9, joissa jäseniä yhteensä 218. Vuoden kuluessa on liittoon liittynyt 2 osastoa. Tampereen osasto liittyi helmikuussa, oltuaan pari vuotta liitosta erossa. Lokakuussa perustettiin osasto Riihimäelle, mikä yhtyi liittoon marraskuussa 15 jäsenellä. Osasto n:o 1 :den jäsenmäärä vuoden viimeisellä neljänneksellä on kasvanut 93:een, ollen se kolmannella neljänneksellä 86. Muiden osastojen jäsenmäärästä vuoden viimeiseltä neljännekseltä ei vielä ole tietoa.

Työsopimuksia on voimassa liiton viidellä osastolla, nimittäin: Oulun, Vaasan, Porin, Hangon ja Viipurin osastoilla. Näiden sopimusten alaisena työskentelee ammattilaisiamme noin 170.

Palkkaliikkeitä ei vuoden kuluessa ole ollut, paitsi Porin osastolla, joka sanoi huhtikuussa entisen työsopimuksensa irti, esittäen samalla uuden työnantajilleen hyväksyttäväksi, jonka nämät tekivätkin irtisanomisajan loppuun kuluttua, joten työnseisaus tuli vältettyä. Tästä työsopimuksesta mainittakoon mm. järjestäytymispakko sekä 55 pennin alin tuntipalkka 7 kuukaudelta ja 50 penniä 5 kuukaudelta vuodessa. Irtisanottu sopimus määräsi 50 penniä 6 kk. ja 45 penniä toisen 6 kk. vuodessa, joten palkankorotus tuli varsin tuntuva.

Valistustyö liitossamme on ollut verrattain pientä. On kuitenkin tehty muutamia herätysmatkoja, nimittäin Viipuriin, Lahteen, Kotkaan, Kouvolaan, Riihimäelle ja Turkuun, sekä painatettu lentolehtisiä 3,000 kpl. ammattilaisille jaettavaksi.

Liitossa on myöskin tapahtunut puheenjohtajan vaihdos vuoden kuluessa. K. E. Rautun paikkakunnalta poismuuttamisen takia toimesta erottuaan valittiin hänen tilalleen A. Taivola.

Kokouksia on liittotoimikunta pitänyt 16 ja on pöytäkirjaan merkitty pykälä 128.

Maalis- ja huhtikuun aikana toimeenpani liittotoimikunta tilastonkeräyksen Helsingissä olevista ammattilaisistamme. Tämän mukaan oli H:gin 38 työpaikassa yhteensä 281 työntekijää, nimittäin: perheelisiä 150, joiden koko perheluku on 506. Perheettömiä oli 131. Ammattinsa puolesta jakaantuivat nämät: Lökkiseppiä 53, peltiseppiä 113 ja vaskiseppiä 69 sekä oppilaita 46. Näistä kuului L.-, P.- ja V.-liiton H:gin osastoihin vuoden kolmannella neljänneksellä yhteensä 133.

Liittotoimikunnan työ vuoden kuluessa on yleensä kohdistunut liiton sisäisten asiain järjestelyyn ja juoksevain asiain pohdintaan.

— e .

Suomen Tehdas- ja Sekatyöväenliitto v. 1913.

Suomen Tehdas- ja Sekatyöväenliitossa on vuosi 1913 ollut tasainen kehityksen aika. Osastojen luku sekä jäsenmäärä on säännöllisesti kasvanut. Uusia osastoja on perustettu liikekeskuksiin sekä syrjäisillekin seuduille. Eivät tosin kaikki perustetuista osastoista ole jaksaneet elää, mutta ammatillisen työväenliikkeen siemen on varmaan jäännyt itämään ja sopivan hetken tullen osastot uudestaan pystytetään.

Seuraavassa lyhyt silmäys liiton toimintaan:

Osastojen ja jäsenluvun muutokset.

Vuoden aikana yhtyi liittoon 19 osastoa, joista 16 oli uutta v. 1913 aikana perustettua, 2 oli uudestaan henkiin herätettyä ja 1 oli vanha liiton ulkopuolella oleva osasto.

Samaan aikaan lopetti toimintansa 13 osastoa.

Osastojen luku on siis lisääntynyt 6:lla, ollen vuoden lopussa 113. Koko jäsenluku oli vuoden lopussa 3,188, joista kokomaksamia 2,688 ja puolimaksavia 500. Edellisestä vuodesta on kokomaksavien jäsenten luku lisääntynyt 413 ja puolimaksavien luku vähentynyt 8. Koko jäsenluku on siis lisääntynyt 405 jäsenellä.

Läänittäin jakautuvat osastot seuraavasti:

	Osast. luku	Jäsen- luku
Uudenmaan lääni . . .	30	1,178
Turun ja Porin lääni . .	7	164
Hämeen $y>$. .	10	181
Viipurin V • •	36	963
Mikkelin $y>$. .	1	29
Kuopion » . .	14	257
Vaasan » . .	10	320
Oulun » . .	5	96
Yhteensä	113	3,188

Kaupunkien ja maaseudun välinen suhde on seuraava:

	Osast. luku	Jäsen- luku
Kaupungeissa	47	1,420
Maaseudulla	66	1,768
Yhteensä	113	3,188

Työriidat ja työehtosopimaskysymykset.

Edelliseen vuoteen verraten oli vuosi 1913 liitossamme rauhallinen. Pienempiä työriitoja oli kyllä siellä täällä, mutta selvittiin niistä useimmista verrattain tyydyttävillä tuloksilla. Kerromme niistä lyhyesti seuraavassa :

Helmikuun 14 p. leikivät järjestymättömät rullien valitsiat lakon Syväniemen rullatehtaalla Karttulassa, sen johdosta kun isännistö ei suostunut korottamaan palkkaa. Tästä lakosta oli seurauksena se, että koko sorvipuolen työväestö noin 75 henkeä, niistä 25 liiton jäsentä sanottiin isännistön puolesta työstä irti. Työnsulku kuitenkin peruutettiin kun valitsijain lakko muutaman päivän kestätyään päättyi työntekijäin tappiolla.

Tikkalan sahalla Muhoksessa tekivät työntekijät puolustuslakon palkan alennuksen takia helmik. 25 päivä. Lakko kesti useita viikkoja, mutta kun rikkureita tuli muualta, täytyi työntekijäin peräytyä. Osittain kuitenkin työehdot paranivat. Liitolta sai osasto avustusta 200 mk.

Antreassa sijaitsevilla kivilouhimoilla alkoi kivityöntekijäin ja sekatyöntekijäin lakko huhtik. 1 p. Lakko aiheutui siitä, että työnantajat olivat sanoneet työehtosopimuksen irti ja tahtoivat alentaa työpalkkaa ja pidentää työpäivää.

Lakko kesti lähes kaksi kuukautta, mutta vihdoinkin täytyi työnantajain peräytyä ja uusi työehtosopimus, joka on voimassa toukok. 1 p. 1915, allekirjoitettiin toukok. 27 p. Työntekijät saivat täydellisen voiton. Sekatyöntekijäin alin tuntipalkka kohosi 40 pennistä 42 penniin. Liiton avustusta käytettiin Smk. 468: 25.

Keravan tiilitehtaalla alkoivat rettelöt toukok. 8 p. Tehtaan isännöitsijä vaati työntekijöitä allekirjoittamaan yksityiskontrahdin, jonka mukaan työpäivä olisi pidentynyt ja palkka pienentynyt. Kun työntekijät eivät kontrahdia hyväksyneet, julisti isännöitsijä työnsulun. Ammattiosasto esitti vastapainoksi kirjallisen työehtosopimuksen. Muutaman päivän kuluttua ilmoitettiin, että kontrahteja ei enää vaadita, vaan työhön otetaan entisillä ehdoilla.

Lopulta hyväksyttiin työntekijäin palkkavaatimuskin, ja taistelu jatkui vaan yksinomaan työehtosopimuksesta, jonka tekemistä tehtaan hallinto jyrkästi vastusti. Viimein täytyi työntekijäin osittain luopua vaatimuksestaan, kun rikkurit uhkasivat pilata taistelun. Kesäk. 17 p. allekirjoitettiin työhinnointelu, mutta kirjallista työehtosopimusta ei saatu. Taistelun epäonnistumiseen vaikutti sekin, kun suurin enemmistö lakkolaisista olivat vasta lakon alussa yhtyneet ammattiosastoon, eivätkä luonnollisesti saaneet liiton avustusta. Lakkoavustusta sekä rikkurien pois lähettämiseen sai osasto liitolta kaikkiaan Smk. 494: 15.

Viipurin höyrymyllyssä alkoi lakko toukok. 29 p. Talikkalan osasto n:o 24, johon myllyn työntekijät kuuluivat, oli aikaisemmin työnantajalle esittänyt vaatimuksen palkkojen korottamisesta ja kirjallisen työehtosopimuksen tekemisestä. Kesäk. 5 p. allekirjoitettiin sopimus, joka on voimassa 1 vuoden. Työntekijät saivat täydellisen voiton.

Heinäk. 12 p. allekirjoitettiin liittomme Tammisuon osaston n:o 135

ja kauppias Hallenbergin välillä työehtosopimus, joka koskee Hallenbergin tiilitehdasta, sahaa ja myllyä Tammisuolla. Sopimus saatiin lakon uhalla. Työntekijät olivat jo sanoneet itsensä työstä irti, mutta ennen irtisanomisajan loppua tuli sovinto.

Savion tiilitehtaalla sanottiin työehtosopimus irti työnantajan puolesta. Pitkien neuvottelujen jälkeen allekirjoitettiin huhtik. 2 p. uusi sopimus, joka on voimassa 1 vuoden.

Juurikorven tiilitehtaan ja liittomme Juurikorven osaston n:o 109 välinen työehtosopimus sanottiin samoin työnantajan puolesta irti. Neuvottelujen avulla saatiin täälläkin uusi sopimus, joka on voimassa toukok. 1 p. 1915.

Vuoden huomattavin taistelu oli kuitenkin työnsulku *Porin tulitikkutehtaalla*. Se alkoi syysk. 18 p. ja päättyi marrask. 29 p. Taistelun syy oli lyhyesti seuraava: Jo kevättalvella alkoivat tehtaalla rettelöt. Tehdasta laajennettiin ja hankittiin uusia koneita tuotannon lisäämiseksi. Samalla aikoi yhtiö käyttää tilaisuutta hyväkseen pienentää urakkapalkkoja, jotka eivät ennestäänkään kovin suuret olleet. Mutta työväestö nousi vastarintaan, minkä seurauksena oli työnsulku.

Ammattiosasto laati täydellisen ehdotuksen palkka- ja työehtosopimukseksi, joka sulun alkaessa jätettiin tehtaan hallinnolle. Hallinto kieltäytyi edes siitä neuvottelemasta. Vähitellen isännistö tuli kuitenkin taipuisammaksi, kun työväestö oli yksimielistä ja rikkurien värväys onnistui huonosti. Vähä kerrassaan tarjottiin työntekijöille palkan korotusta, mutta kirjallista työehtosopimusta kieltäytyi tehtaan hallinto hyväksymästä. Viimeiset neljä viikkoa jatkui taistelu lähes yksinomaan siitä syystä.

Marraskuun lopulla matkusti Ammattijärjestön puheenjohtaja O. Toko ija Tehdas- ja sekatyöväenliiton taloudenhoitaja K. Heinonen Poriin tutkimaan missä määrin olisi edellytyksiä taistelun edelleen jatkamisessa saavuttaa kirjallinen työehtosopimus. Tutkimuksessa selvisi että taistelu työehtosopimuksen saamiseksi tällaisena aikana ja huonosti järjestyneellä joukolla on uhkapeliä, jossa saatetaan hävitä enemmän kuin voittaa.

Kun asia oli perinpohjin selitetty työntekijöille päätti ammattiosasto kaikilla äänillä 2 vastaan luopua vaatimasta kirjallista työehtosopimusta ehdolla, että työntekijäin palkkavaatimukset hyväksytään ja että työnantajan puolelta annetaan kirjallinen vakuutus siitä, että näin hyväksytyjä palkkoja noudatetaan vähintään vuoden ajan.

Neuvottelut alkoivat marrask. 29 p:nä ja vielä samana päivänä päästiin yksimielisyyteen sovinnon ehdoista. Työntekijäin palkkavaatimukset hyväksyttiin lähes kaikki. Jo aikaisemmissa neuvotteluissa oli työnantaja korottanut tarjoustaan. Nyt näissä neuvotteluissa tuli työntekijäin palkka eräissä töissä vielä kohoamaan yhteensä noin 5 penniä laatikka kohti.

Tehtaan johtaja antoi kirjallisen vakuutuksen siitä, että neuvotteluissa hyväksytyjä palkkoja noudatetaan vähintään vuoden ajan.

Työnsulun alkaessa oli tehtaalla työssä 34 miestä ja 120 naista eli yhteensk 154. Näistä oli järjestyneitä 13 miestä ja 44 naista, yhteensä

57. Järjestön ulkopuolella oli siis työntekijäin suuri enemmistö ja tämän takia näytti taistelun alku varsin hämärältä. Työnantajat tarjoomat kurjat palkat ja ulkoapäin tullut vapaaehtoinen avustus vaikuttivat kuitenkin sen, että yksikään ei mennyt rikkuriksi. Järjestyneet työntekijät saivat liitolta sääntöjen mukaisen avustuksen koko taistelun ajan, yhteensä 2,709 mk. 50 p.

Nytemmin ovat työntekijät sanotulla tehtaalla lähes kaikki järjestyneitä.

Valistustyö.

Valistus- ja herätystyötä on tehty voimien mukaan.

Liiton luottamusmies Antti Räsänen matkusteli vuoden alkupuolella Itä-Suomessa, Savossa, Karjalassa, Kymnlaaksossa ja osittain Uudellamaalla, sekä lopulla vuotta Lounais- ja Keski-Suomessa ja Etelä-Pohjanmaalla. Matkoilla on hän ollut 152 päivää ja pitänyt 63 esitelmää, joissa kuulijoita on ollut yhteensä 3,354. Pienin kuulijain luku oli 20 ja suurin 155 henkeä. Keskimäärin oli siis kussakin esitelmätilaisuudessa 53 henkeä. — Tähän ei ole luettu Helsingin osastojen perheiltamissa ym. kokoustilaisuuksissa pidettyjä puheita ja esitelmää.

Tilapäisenä matkapuhujana touko- ja kesäkuun ajalla oli J. H. Saaristo. Hän matkusteli ja piti esitelmää Uudellamaalla, Länsi-Suomessa, etupäässä tiili- ja teollisuuspaikoilla.

Liiton luottamusmiehelle kuuluvaan agitatsionityöhön nähden on edelläolevan lisäksi mainittava seuraavaa:

Sitä myöten kuin liiton toiminta laajenee ja käytännössä vakiintuu, vaatii asioitten säännöllinen hoito, eritotenkin palkkalikkeitten järjestely sekä työriitojen valvominen, entistään enemmän työtä. Kun nämä tehtävät ovat luottamusmiehen hoteissa, niin on selvää, ettei hänellä samalla ole tilaisuutta pitkäaikaisten agitatsionimatkojen tekemiseen siinä määrin kuin agitatsionityön tarpeellisuus edellyttäisi.

Mainittava on myöskin että Ammattijärjestön puhujat monin paikoin ovat tehneet arvokasta työtä liiton hyväksi, perustellen uusia osastoja ja kohennellen entisten toimintaa. K. H.

S. V. R. Konepajain työväenyhdistys.

Vuoden 1913 kuluessa ei ole tapahtunut mitään työselkkauksia, eikä myöskään ole olemassa mitään tariffisopimuksia eikä hinnoitteluja. Edustajakokous pidettiin 23—24 p. maalisk. Kuopiossa, jossa mm. päätettiin anoa Rautatiehallitukselta, että pesulalaitteet laitettaisiin parempaan kuntoon, kuin myöskin vaatetushuoneita laitettavaksi jokaisen konepajan eri osaston yhteyteen, samoin päätettiin anoa laitettavaksi ruokailuhuoneita keittiöineen suurimmissa kaupungeissa oleville konepajoille, missä ei niitä ennestään ole. Myöskin päätettiin anoa, että valtion puolesta kustannettaisiin työssä käytettävät päällysvaatteet sekä niiden puhtaanapito, niinkuin on Ruotsin valtion rautateitten konepajoissa käytännössä. O. Salminen.

S. Nahkatyöntekijäin liitto.

Kertomusvuoden kuluessa on liiton jäsenmäärä pysynyt jotenkin sitä edellisen vuoden tasalla. Ensin vuoden alussa oli pientä nousua, mutta kolmannella neljänneksellä se laskeutui varsin tuntuvasti, kun taas neljännellä neljänneksellä päästiin jotenkin entiseen tasoon eli 433:een jäseneseen.

Vuoden kuluessa on toimintansa lakkauttanut ja liitosta eronnut 5 osastoa, joista kaksi on kertomusvuotena perustettu. Uusia osastoja on vuoden kuluessa perustettu 8, joten osastojen luku vuodessa on lisääntynyt 3:lla, ollen vuoden lopussa niiden luku 21. Mainita ansaitsee myös, että vuoden kuluessa on Viipurin satulasepät yhtyneet sikäläisen osaston alaisena työkuntana liittoon. Se onkin ainoa satulaseppäin järjestö, joka kuuluu liittoonsa. Muutamiin toisiinkin nahkatyöntekijäin osastoihin tosin kuuluu jäseninä muutamia satulaseppäin työntekijöitä, mutta ei muilla paitsi viipurilaisilla ole mitään itsenäistä toimintaa.

Työriidat.

Kulunut vuosi on maamme ammatilliselle työväenliikkeelle ollut yleensä rauhan vuosi, sitä todistaa jo sekin, ettei S. Ammattijärjestön toimik. ole tarvinnut määrätä alaisilleen järjestöilleen ylimääräisiä verotuksia. Mutta sitä se ei ole ollut esim. v. 1912 verrattuna Nahkatyöntekijäin liitolle. Tosin ei mitään huomattavampia tuloksia tuottavia taisteluja ole ollut, mutta pienempiä kahakoita vuoden kuluessa on liiton toimikunta saanut vastaanottaa useita.

Jo helmikuun alussa syntyi Aaltosen kenkätehtaalla Tampereella riitaisuuksia jokseenkin vähäpätöisestä asiasta, so. kun eräs urakka-työssä työskentelevä työntekijätär ei saanut pyytämiään työtarpeita mestarilta, otti hän ne itse. Tätä ei olisi pitänyt tytön tehdä, sillä pomo tästä kostoksi siirsi tytön sellaiseen työhön, josta ei ko vimmallakaan työllä voinut leipäänsä ansaita ja joka ennen tehtiin tuntityönä. Kun tyttö tällaisesta työstä kieltäytyi urakalla työskentelemästä, aikoi isännistö häätää tytön pois tehtaasta ilman irtisanomisaikaa. Tämä yhtäkkinen häätöyritys rettelöiden pelosta kuitenkin peruutettiin, mutta määrättiin irtisanottu työntekijätär työskentelemään talvipakkasella kylmään vinttiin. Erään osaston työtovereiden vaatimuksesta päätettiin tyttö kuitenkin pois kylmästä vintistä, mutta kostoksi tästä pani tehtaan työnjohtaja heti koko osaston työläiset pois työstä, jonka hän kuitenkin myöhemmin peruutti, ottamalla kaikki erottamansa työläiset takaisin työhön. Kauan ei kuitenkaan kulunut kun tehtaan pomo pani taas pois muutamia työhön takaisin ottamia etupäässä järjestyneitä työläisiä. Tästä työläisten alituisesta mielivaltaisesta eroittelemisesta oli asianomaisen osaston tehtävä loppu. Ja osasto, liittotoimikunnalta luvan saatuaan vaati tehtailija Aaltoselta kirjallista sitoumusta, ettei hän järjestäytymisen tähden työläisiä boikoteeraa ja ottaa takaisin tehtaalta erotetut työläiset työhön ja antaa muistutuksen työnjohtajalle. Silloinen liiton sihteeri A. Nurmi matkusti paikkakunnalle asioita sei-

vittelemään. Helmikuun 19 p:nä hän kävi 2 osaston valtuuttaman henkilön kera tehtailija A. puheella, mutta ilman tulosta, sillä tehtailija ei ryhtynyt mihinkään neuvotteluihin, joten lakon puhkeaminen näytti aivan varmalta. Aivan viime tingassa saatiin kuitenkin uhkaava lakko estetyksi Ammattijärjestön edustajan ja liiton luottamusmiehen välityksellä. Tehtailija Aaltonen kun antoi kirjallisen vakuutuksen, ettei hän järjestäytymisen tähden ole työläisiä boikoteerannut, ei tule boikoteeraamaan ja että hän ottaa eroitettuja työläisiä takaisin töihin, jos he tulevat pyrkimään. Näin tuli estetyksi suuri ja uhkaavalta näyttänyt työtaistelu. Tehtaalla työskenteli siihen aikaan 240 työläistä, joista järjestyneitä 146.

Auran osasto ilmoitti myöskin jo helmikuussa, että he aikovat kevään tullen esittää tehtailija Tuomiselle työehtosopimuksen, missä vaaditaan työehtojen parantamista. Asianomaisen luvan saatuaan esittikin osasto 7 p:nä huhtikuuta työehtosopimuksen tehtailijan hyväksyttäväksi. Kun tehtailija kieltäytyi esitettyä työehtosopimusta hyväksymästä, alkoi 12 p:nä toukokuuta lakko. Lakkoa ei ole saatu useista sovitteluyrityksistä huolimatta vielääkään päättymään, vaan jatkuu se ehjänä edelleen. Lakkolaisista ei myöskään ole mennyt petturiksi muuta kuin yksi vanha pikkumestari. Työläisten voitontoiveet näyttävät tässä taistelussa tulevan sitä paremmaksi mitä kauemmin tehtailija viivyttää lopullista antautumistaan, sillä työnantajalla tässä taistelussa näyttää olevan hätä, vaan ei työntekijöillä (lakkolaisilla). Tässä taistelussa on menetettyjä työpäiviä yhteensä 840, jonka arvo on keskimääräisten tehtaalla maksettujen palkkojen mukaan 3,108 mk. Työtaisteluun joutuneille työläisille jakoi liiton toimik. avustusta 1,472 mk. 50 p:iä. Tässä taistelussa on jo menetetty mitä on menetetty, sillä kaikki lakkolaiset ovat jo pitemmän aikaa olleet töissä muualla. Jos työehtosopimus saadaan hyväksyttyä sellaisenaan kuin se on esitetty, tulee taistelulla voitettua 3 tuntia lyhempi työviikko, joukkosopimus ja noin 15 % korotus palkoissa. Lakkoon otti osaa tehtaalla 15:sta työläisestä 12, kaikki järjestyneitä.

Raumalta ilmoitettiin maaliskuun 14 p:n toimikunnan kokoukselle, että sikäläisellä Pakkalan & Nikanderin nahkatehtaalla on puhjennut korpilakko ja pyysivät liiton toimik. välitystä. Silloinen liiton luottamusmies Nurmi matkustikin paikkakunnalle sovittelupuuhiin. Sovinto saatiinkin aikaan 3 y₂ päivää kestäneen lakon perästä, mutta ei työläisten vaatimuksiin suostumalla, vaan työläisten häviöllä. Työläisten vaatimus olikin vaan saada lyhennettyä 10[^]-tuntinen työpäivä 9 j₂^m tuntiseksi. Tästä vaatimuksestaan antoi työväestö peräksi heti alussa toisen puolen, siis y_r tuntia päivää kohti, mutta isännistö ei katsonut tarpeelliseksi tähänkään suostua. Sensijaan lupasi isännistö toukok. 1 p:stä korottaa työläisten palkkoja noin 10%, mikä lupaus lieene toteutettukin. Tehtaalla työskenteli lakon puhjetessa 135 työläistä, joista lakkoon otti osaa 110, kaikki järjestymättömiä. Mutta lakon aikana perustettiin työläisten keskuuteen ammattiosasto ja onkin se nykyään toimintakykyinen osasto. Lakossa menetettiin silloisten keskimääräisten palkkojen mukaan 779 mk. 13 p:iä 385 työpäivästä.

Hangon jalkineosaston puolesta ilmoitettiin 28 p:nä huhtikuuta, että he ovat päättäneet sanoa voimassa olevan työhinnittelun irti, jonka he hetimiten asianomaisen luvan saatuaan tekivätkin. Useimmat jalkineliikkeenharjoittajat hyväksyivät heille esitetyn työhinnittelun ilman lakkoa, ainoastaan 3 liikkeessä puhkesi lakko, joissa se ei vielä ole päättynyt, mutta kahdella näistä liikkeenharjoittajista ei ole yhtään työhaluista, yhdellä on kaksi. Lakon kulusta ja laajuudesta emme ole asianomaiselta osastolta saaneet monista pyynnöistä huolimatta mitään luotettavia tietoja, mutta ei siinä kaikessa tapauksessa ole menetetty jos korkeintaan parikymmentä työpäivää, jonka rahallinen arvo tekee 70 markan korville. Liiton puolesta avustettiin lakkoilaisia 24 markalla. Lakkoon lienee tarvinnut ottaa osaa vaan pari järjestynyttä työläistä. Työehtosopimuksen uusimisen kautta tulivat palkat nousemaan keskimäärin noin 10 % :lla.

Nakkilan osasto ilmoitti toukok. 5 p:nä päivätyllä kirjeellä, että se aikoo esittää työehtosopimuksen kahden sikäläisen ja kolmannen Friitalan pysäkillä sijaitsevan nahkuriliikkeen harjoittajan hyväksyttäväksi. Toimikunta hyväksyi tämän työehtosopimuksen työnantajille esitettäväksi, mutta ei vielä sillä kertaa antanut lupaa sanoutua irti työstä, jos sovinnoista tietä ei tulisi sopimus työnantajain taholta hyväksytyksi. Työnantajat eivät uutta työehtosopimusta hyväksyneet, paitsi yksi liikkeenharjoittaja lyhensi työpäivää yhdellä tunnilla, muuta ei. Liiton silloinen luottamusmies Nurmi kävi paikkakunnalla, jossa he asianomaisen osaston kanssa päättivät siirtää huonojen liikeaikojen tähden tappeluunlähdon tuonemmaksi. Syyskuun 1 p:nä päivätyllä kirjeellä pyysi sitten sama osasto saada esittää eräälle nahkurinliikkeen harjoittajalle työpäivän lyhennysvaatimuksen, mutta liiton toimikunta ei katsonut olevan soveliaan ajan esittää sillä kertaa työehtojen parannusvaatimuksia ja siten synnyttää työriitaisuuksia, vaan kehoitti osastoa luopumaan aikeistaan. Tätä kehoitusta osasto noudattikin.

Helsingissä H. Valven jalkineliikkeessä alennettiin viime heinäkuussa erään osaston työläisten palkkoja huomattavasti. Tämän tähden asianomainen Jalkinetyöntekijäin amm.-osasto esitti liiton toimikunnalle ja Ammattijärjestön toimikunnan suostumuksella Valven hyväksyttäväksi työehtosopimuksen, missä varmennettiin jo ennestään liikkeessä käytännössä olleet palkkasuhteet. Tämä työehtosopimus tulikin muutoksitta hyväksyttyä ilman työlakkoa. Sopimus koskee 11 työntekijää, joista järjestyneitä 8.

Tampereen Jalkine & j.p. t. a.-osasto ilmoitti lokakuun 11 p:nä päivätyllä kirjeellä, että sikäläinen kääntökenkätehtailija I. N. Salminen on saman kuun 6 p:nä ilmoittanut työntekijöilleen, joita työskenteli sanotussa tehtaassa 11 henkilöä, että hän alentaa työläistensä palkkoja 20 % :lla. Kun työväestö ei tähän suostunut, sanoi tehtailija työläistensä 14 p:nä kuluttua irti työstä. Asianomainen osasto oli näin ollen pakotettu ryhtymään puolustuslakkoon. Asianomaisen luvan saatuaan julistikin mainittu osasto kyseessä olevan tehtaan työt sanotun kuun 20 p:stä alkaen lakkotilaan. Kolme viikkoa kestänyt lakko päättyi sitten sopimukseen, missä työnantajan yritys alentaa työläisten palkat

20 % :lla saatiin torjuttua 10 % alennukseen. Allekirjoittaneen läsnäollessa allekirjoitettiin sitten viime marraskuun 8 p:nä sopimus, missä nuo alennetut palkkaehdot hyväksyttiin noudatettavaksi vähintään 6 kuukauden ajaksi. Näin huonoon sopimukseen tyytymiseen johti mielestäni lakkolaisten hätiköiminen. Lakossa menetettiin 162 työpäivää, jonka arvo on palkkoina 641 mk. 52 p:ä. Avustusta jaettiin 144 mk.

Herätys- ja valistustyö.

Liiton luottamusmies on vuoden kuluessa pitänyt 18 puhetta ja esitelmää 873 kuulijalle. Liiton toimikunta kustansi myös alkuvuodesta 7 sivun laajuisen agitatsioonilehtisen, missä teroitettiin nahkatyöntekijäin järjestäytymisen välttämättömyyttä. Tästä lehtisen 5,000 kpl. suuruisesta painoksesta on enin osa jo vuoden kuluessa jaettu nahkatyöntekijäin luettavaksi.

Työttömyysapurahasto.

Helsingissä v. 1912 pidetty nahkatyöntekijäin II edustajakokous velvoitti liiton toimikunnan tekemään ehdotuksen liitolle työttömyysapurahaston perustamisesta. Tätä velvoitusta noudattaen kääntyikin sitten liiton toimikunta osastojen puoleen kiertokirjeellä, ehdottaen ryhdyttäväksi toimenpiteisiin työttömyysapurahaston aikaansaamiseksi. Kun useammat osastot antoivat tälle tärkeälle hankkeelle kannatuksensa ja osa osastoista lupautui luovuttamaan varojensa mukaan rahaa kassan pohjarahastoon, ryhtyi toimikunta valmistamaan rahastolle sääntöjä. Sääntöjen mukaan onkin viime heinäk. 1 p:stä saakka kaikki liiton jäsenet suorittaneet vakituksena verotuksena 10 p:ää täysin- ja 5 p:ää puoleksimaksavilta liiton työttömyysrahastoon. Nyt se alkaa olla jo siinä kunnossa, että sääntöjen mukaan voidaan piakkoin ruveta tarvitseville työttömyysapua jakamaan. Tämä työttömyysrahasto tulee epäilemättä kiinnittämään jäsenet pysyväisemmäksi liittoon kuin mitä tähän saakka on ollut.

29. 1. 14.

H. Paasivirta.

S. Vaatetustyöntekijäin liitto.

Kuluneella toimintakaudella on liitossa ratkaistu 8 palkka- ja työehtosopimusriitaisuutta. Neljässä tapauksessa puhkesi lakko, jotka yhteensä jatkuvat 43 päivää. Lyhin lakko oli Lohjalla ja pisin Kajaanissa. Seuraavasta näemme yksityiskohtaisemmin tämän vuoden työriitaisuuksien vaiheet sekä niihin joutuneet työnantajat ja työntekijät kaikkine saavutuksineen.

Kuten ylläolevasta näkyy, ovat työntekijät kaikkialla saavuttaneet, paitsi tarkoitustaan vastaavat työehtosopimukset, myöskin kohtuullisen palkkauskorotuksen, jonka mukaan työntekijäin palkat ovat kohonneet myöskin elantotarpeiden hintoja ym. kulutustarpeita vastaaviksi.

Näiden numeroiden luulisi todistavan mitä hyötyä on työntekijöille

	Työntekijöitä yhteensä noin	Työntekijöitä yhteensä noin	Järjestyneitä yhteensä	Lakko kesti päivää	Lakossa menetetttiin yhteensä päivää	Lakossa menetetttiin palkkoissa yhteensä	Palkat kohosivat keski- määrin prosentteissa
H:gin sopimusriita käsittää	158	650	453	8	3,760	15,000	10-12
Viipurin „ »	30	250	94	—	—	—	10—20
Iisalmen „ »	4	20	15	—	—	—	—20
Karjan „ n	2	11	11	—	—	—	- 2 0
Rovaniemen „ ff	7	14	11	5	35	210	- 1 5
Kajaanin „ »	5	15	13	29	369	1,300	5-15
Lohjan „ ff	3	11	11	1	11	66	10-15
Tammisaaren „ v	3	11	11	—	—	—	15-20

ammattillisesta järjestymisestä, vaikka järjestöt eivät vielä ole sellaisessa kunnossa kun niiden työväenjärjestöinä tulisi olla. Meidän on siis vastaisuuteen nähdén toimittava niin, että nekin työntekijät, jotka nyt nauttivat järjestymättöminä ylempänä mainittuja etuisuuksia, kuuluvat meidän järjestöömme, niin silloin vasta on saavutettavissa entistä parempia etuisuuksia ja työn oikeutettu osa joutuu varmasti työntekijöille.

Edellämainittujen taistelujen tukemiseksi käytettiin liiton varoja yhteensä 851: 90 p:ää ja Kajaanin osasto 20 mk.

Lopuksi olkoon mainittu, että hyvänäkin vuotena muutettiin järjestymättömyyden tähden yksi kappalehinnottelu, joka aikasemmin järjestön avulla oli paikkakunnalle suurilla ponnistuksilla saatu ja se tapahtui Hämeenlinnassa. Hämeenlinnaan oli v:n 1912 aikana liittotoimikunnan toimesta perustettu kaksikin kertaa vaatetustyöläisille osasto ja useamman kerran yritetty perustaa, mutta aina tuloksettomasti. Nämä järjestymättömät olot johtivat myöskin molemmin puolin sopimuksen rikoksiin, joka taas johti siihen, että toisilta paikkakunnilta matkustaneet joutuvat boikottauksen alaiseksi ja valittivat siitä liitolle. Liittotoimikunta asiaa tiedusteltuaan päätti sanoa Hämeenlinnan sopimuksen irti, joka irtisanominen sittemmin toimitettiin tammik. 24 päivänä.

Liiton jäsenluku, joka vuoden alussa oli 750, on senjälkeen lisääntynyt 294 jäsenellä, eli siis lähes 40 % :lla, ollen jäsenluku vuoden lopussa yhteensä 1,044 oikeuksissa olevaa jäsentä. Lisäys olisi 174 jäsentä, jos ei 180 jäsenellä olisi 4:ltä neljännekseltä enemmän rästää kun mitä säännöt rästäksi myöntävät. Jäsenluvun lisäys tälläkin toimintakaudella supistuu vielä näin vähään, vaikka vuoden ajalla on liittynyt liittoon 750 uutta jäsentä.

Vuoden alusta järjestettiin liitossa ns. amerikalainen järjestelmä liiton jäsenluettelossa, jossa kullakin liiton jäsenellä on oma korttinsa,

johon neljänneksittäin tehdään kaikki tarpeelliset merkinnät maksuista, avustuksista ym. Tämän kautta tarkoin kontrolloerataan jäsenten oikeudet ja velvollisuudet ja voidaan tarpeen tullen helposti millä hetkellä hyvänsä antaa selostus siitä tai siitä jäsenestä kun osastot tiedustavat.

Vuoden ajalla on myöskin järjestetty uusia mallisopimuksia, lakkositoumuksia ja lakkokorttia järjestyneille ja järjestymättömille, sekä korotettu Petturi- ja rikkurisakko 25 markasta 35 markkaan. Paitsi hyvitystä on heidän julkisesti pyydettyä tovereiltaan tekoaan anteeksi, ennenkuin heitä otetaan toveruuteen.

S. Kuljetustyöntekijäin liitto.

Selostus S. Kuljetustyöntekijäin liiton alaisten osastojen lakoista, työ-sopimusselkkauksista ja voimassa olevista työehtosopimuksista, tariff- feista ilman erikoista työehtosopimusta ja luettelo niiden alaisina työ- kentelevistä järjestyneistä ja järjestymättömistä työläisistä v:ta 1913.

Varsinaisia lakkoja on ollut ainoastaan kaksi, nim. Raahessa ja Kemissä, joista Kemin lakko ei ollut oikeutettu liiton sääntöjen mukaiseen avustukseen, lukuunottamatta kolmea työläistä. Tornion Röytässä lopetettiin edellisen vuoden lakko lastauttaja Kandelina vastaan, ennen lastauskauden alkua, kun hän hyväksyi osaston työehtosopimuksen.

Raahan osaston boikottaus Transport A/B i Brahestad'ia vastaan alkoi keväällä, vaan erinäisistä syistä lakko alettiin 13 p:nä heinäk., päättyen, kestätyään 10 päivää, saman kuun 23 p:nä työläisten voitolla työehtosopimukseen, joka on voimassa v:den 1915 loppuun. Sopimus on ensimmäinen paikkakunnalla.

Lakkoon otti osaa 250 työläistä, kaikki järjestyneitä. Työpäiviä menetettiin noin 800, palkkoina a 6: — 4,800 mk. Liitolta saatiin avustusta Smk. 319: 25.

Kemin satamatyölakko alkoi toukok. 25 p:nä vaatimuksella „työt omiin käsiin" Last. ja Loss. yhdistyksen nimessä. Kesäk. 3 p:nä alettiin liiton puolesta neuvottelut työtariffin pohjalla sikäläisten lastauttajain kanssa ja 4 p:nä kirjoitettiin työehtosopimus alle, joka on voimassa 1 p:ään toukok. 1915.

Lakon alkoi v:nna 1905 perustettu Last. ja Loss. yhdistys, vaan tehtiin sopimus lakon aikana perustetun ja liittoon liittyneen amm.-os. nimeen, joka myös lakon lopetti. Avustusta jaettiin L. ja L. yhd. va- voista 580 mk., josta 500 mk. sopimusta allekirjottaessa saatiin takaisin työnantajalta ja luovutettiin L. ja L. yhdistykselle. Työpäiviä mene- tettiin noin 1,200, palkkoina a 6: — 7,200 mk.

Palkat nousivat noin 15 %, yli- ja pyhätyö 50 %. Lakon johdosta eräs työnhaluinen poliisilaitoksen avulla herätti oikeusjutun useita työ- läisiä vastaan, vaan toteennäyttämättömänä juttu raukesi. Lakkoon otti osaa 3 liiton jäsentä ja noin 350 ei-jäsentä.

Tornion Röytän lakko, joka syksyllä 1912 jäi talvilepoon, loppui ke- väällä, kun Kandelin hyväksyi osaston ehdot ja kirjoitti sopimuksen alle

ennen lastauskauden alkamista. Lakko koski 45 työläistä, kaikki järjestyneitä.

Lakko on johtanut oikeusvainoon osastoa ja eräitä sen jäseniä kohtaan. Kandelin vaati nim. Smk. 3,000 vahingonkorvausta siitä, että hänen työnsä on julistettu lakkotilaan ja hän oli muka sen johdosta joutunut sanotun summan kärsimään. Huhtik. 16 p:nä asian ollessa toistamiseen esillä Alatornion kihlak. oikeudessa, kumottiin kanne. Seuraavana eli 17 p:nä osaston ollessa kantajana, tuomittiin Kandelin osastolle suorittamaan v:nna 1911 pidättämänsä työpalkat Smk. 658:50.

Eräitä osaston jäseniä vastaan vireillä ollut juttu, koskeva työrauhan rikkomista ym., jossa kahdelle tuomittiin sakkoja, on vedottu Vaasan hovioikeuteen, joka tuomitsi A. Laineen 100 markan sakkoon, A. Sotalan 40 mk. pysytettiin ja E. Esko, jonka alioik. vapautti, tuom. 60 mk. sakkoon ja yht. kuluja 130 mk. maksam. Kandelinille.

Pietarsaaren satamatyöl. osasto pyysi lupaa saada sanoa sopimuksensa ylös federatioon kuuluvan sikäläisen O. Y. kanssa, vaatien siihen parannuksia, vaan kun oli tarjolla useita puolustuslakkoja, ei ylössanomispyyntöön suostuttu.

Haukiputaan osast. n:o 32 ja 33 sekä Iin osaston kanssa olevat sopimuksensa sanoivat sikäläiset työnantajat ylös, joista erinom. Raahen Puutavara O. Y. aikoi huomattavasti polkea entisiä työehtoja. Sanotut osastot ilmoittivat asiasta liitolle, pyytäen lakkolupaa, jos se nim. kävisi välttämättömäksi entisiä työehtoja puolustettaessa. Avustus tulisi koskemaan 481 liiton jäsentä. Pyyntöön suostuttiin, vaan välttyi tämä uhkaavalta näyttävä työtaistelu, kun työnantajat viimehetkellä suostuivat uusimaan entiset sopimukset.

Sortanlahden osasto joutui samallaisen hyökkäyksen alaiseksi, vaan liiton välityksellä saatiin entiset sopimukset voimaan. Selkkaus koski 52 järjestynyttä työläistä.

Rauman osasto. V. 1912 pyysi osasto lupaa saada lakon avulla ajaa läpi parannuksia työehtoihin sahatun tavaran rautatienv. last. ja loss. sekä tapuliin kannossa. Asia valmistamattomana siirrettiin. Kuluneena keväänä pyyntöön suostuttiin. Neuvotteluissa työnantajat suostuivat korotusvaatimuksiin työtariffissa, vaan kieltäysivät jyrkästi työehtosopimuksen allekirjotuksesta. Kun sitä ei enemminkään ollut, niin luovuttiin lakkoajatuksesta sen läpiajamiseksi, kun muut ehdot tuli täysin hyväksytyiksi. Palkat nousivat noin 13 %. Korotus koskee 38 järjestynyttä työläistä.

Lahden osasto, uusiessaan edellisen vuoden tariffia, teki siihen muutamia korjauksia. Neuvotteluissa saatiinkin hirsien ja vasojen lastaus muutetuksi tuntityöksi ja irrallisen kalkin lastaus nousemaan 6:sta 8:aan mk. vaunulastilta sekä koivukepit 1: 20 p:stä 1: 35 per std. Tariffin laajuuden tähden ei palkkain nousua voi prosenteissa määrätä.

Merikarvian osasto, jolla ennestään on sopimukset sikäläisten työnantajain kanssa, onnistui ilman lakkoa saamaan sopimuksen uuden firman „Slotte ja Lörbacka" kanssa, joten kaikki sikäläiset satamatyöt edelleen ovat työsopimusten alaisena.

Helsingin Varasto ja Kulj. 1.1. osaston Elannon ajomiehet esittivät

liikkeelle työehtosopimuksen hyväksyttäväksi ja jättivät siitä johtuvat toimenpiteet liiton huostaan. Neuvotteluissa ei päästy yksimielisyyteen. Ajomiehet pyysivät lakkolupaa sopimuksen läpiajamiseksi, jonka liitto myönti, vaan esitettyä asia S. Ammattijärj. toimikunnalle, eväsi se ylössanomisen, kehottaen hyväksymään ne ehdot, jotka Amm.-järj. toimikunnalle oli liikkeen puolesta, niistä uudestaan neuvoteltua, luvattu. Liittotoimik. ja ajomiehet kieltäysivät sopimuksen allekirjotuksesta. Myöhemmin on liike taannut ajomiehilleen lupaamansa palkkausedut, joten alin palkka on taattu. Kysymyksessä oli 36 työläistä, kaikki järjestyneitä ja alhaisimmat palkat nousivat noin 6 %.

Uraan puolesta on v:sta 1910 jatkunut työtaistelu kilpailun pohjalla tuloksella, että Uraan osasto, jäseniä 326, on yhä erossa liitosta, johtuen ero jäsenten varattomuudesta ja erimielisyyksistä taistelun järjestelyssä osaston ja liiton välillä. Tervajoen ja Koivusaaren osastot ovat päättäneet ryhtyä toimiin työehtosopimusten aikaansaamiseksi, jonka toimenpiteen liittotoimik. on hyväksynyt ja luvannut apuansa. Samalla on kehoitettu Uraan osastoa yhtymään edelläsannottuun, vaan ei osasto ole siihen taipunut. Parhaillaan pohditaan asiaa Työ-lehdessä.

Kotkan osasto sai vuoden vaihteissa luvan esittää laatimansa työehtosopimuksen työnantajille ja valmistauduttiin liiton taholla mahdollisten selkkausten varalta. Vaa kun työläiset eivät toivotussa määrässä liittyneet osastoon, raukesi sopimuksen esittäminen.

Työehtosopimuksia ja tariffeita: Viipurin os. n:o 1, 1 käsitt. 130 järj. työl. Tervajoen os. n:o 5 ja Koivusaaren os. n:o 40, 3 (yhteisiä) 117 järj. työl. Sortanlahden os. n:o 8, 3 käsitt. 52 järj. työl. Valkon os. n:o 9 ja 10, 1 käsitt. 40 järj. työl. Lahden os. n:o 15, 1 käsitt. 60 järj. työl. Sörnästen os. n:o 17, 2 käsitt. 80 järj. työl. Rauman os. n:o 22, 1 käsitt. 38 järj. työl. Reposaaren os. n:o 25, 2 käsitt. 136 järj. työl. Mäntyluodon os. n:o 24, 4 käsitt. 31 järj. työl. Pohjansahan os. n:o 23, 2 käsitt. 19 järj. työl. Merikarvian os. n:o 26, 3 käsitt. 41 järj. työl. Himangan os. n:o 27, 4 käsitt. 102 järj. työl. Kalajoen os. n:o 28, 3 käsitt. 103 järj. työl. Raahen osasto n:o 29, 4 (v:sta 1914 alkaen 1) käsitt. 222 järj. työl. Pietarsaaren os. n:o 30, 2 käsitt. 173 järj. ja noin 120 järjestymätöntä työl. Haukiputaan os. n:o 32, 4 käsitt. 137 järj. työl. Haukiputaan os. n:o 33, 4 käsitt. 136 järj. ja noin 50 järjestymätöntä työl. Iin os. n:o 34, 3 käsitt. 272 järj. työl. Simon os. n:o 35, 1 käsitt. 53 järj. työl. Kemin os. n:o 36, 2 käsitt. 120 järj. ja noin 80 järjestymätöntä työl. Röytän os. n:o 37, 3 käsitt. 45 järj. ja noin 30 järjestymätöntä työl. Ykspihlajan os. n:o 38, 1 käsitt. 32 järj. ja noin 25 järjestymätöntä työl. Vaasan os. n:o 39, 1 käsitt. 34 järj. ja noin 40 järjestymätöntä työl. Sälöisten os. n:o 41, 1 käsitt. 90 järj. työl.

Yhteensä työehtosopimuksia ja tariffeja 56 kpl., joiden alaisena työskentelee 2,259 liiton jäsentä ja 345 ei-jäsentä, osottaen prosenteissa laskettuna, että vähän yli 80 % liiton jäsenistä työskentelee järjestetyissä työoloissa.

Nykyisin voimassa olevat sopimukset ovat saatu voimaan neuvottelujen avulla, paitsi yksi sopimus Pietarsaassa, yksi Raahessa, kaksi

Kemissä ja kaksi Röytässä, joiden käytäntöön saamiseksi on täytynyt turvautua lakkoon, johtuen lakot siitä, että Pietarsaaren lakolla 1910 murrettiin ranta- ja laivaherrain liiton päätös, ettei ne hyväksy joukkosopimusta. Ylläsanottu sopimus oli ensimmäinen sanotun työnantaja-liiton kanssa ja vaati koko kesän kestävä taistelun. Sittemmin on sanotun liiton jäsenten kanssa saatu useita sopimuksia. Raahen, Kemien ja Röytän sopimukset olivat ensimmäiset laatuaan paikkakunnillaan ja siitä lakot.

Parhaallaan on järjestelyn alaisena Möllerin-Viipurin Nais- ja Kasikisten osastojen työolot työsopimus pohjalle, jotka osastot ovat liittyneet liittoon tänä vuonna. Samoin on järjestelyn alaisena Tervajoen ja Koivusaaren osastojen työolot, joita aiotaan järjestää uudelle pohjalle, eli käsittäväksi Koivusaaren lastauspaikkaa kokonaisuudessaan.

Neuvottelut koko maata käsittävästä „Yleissopimuksesta” liiton ja The Stevadores Federation of Finland välillä päättyivät seuraavaan kirjelmään:

Loviisa (Finland) 8 p:nä Maalisk. 1913.

S. Kuljetustyöntekijäin liitto.

Lahti.

Vastineeksi arv. kirjeeseen tk. 4 p:ltä saamme ilmoittaa, ettei The Baltic and White Sea Conference tunnu tätä nykyä haluavan yleissopimusta kanssanne, koska mielestämme ei löydy kyllin takeita pittempiaikaisesta yhteistoiminnasta satamatöiden alalla.

Tästä huolimatta ehdotuksenne kuitenkin luullaksemme joutuu keskustelun alaiseksi ensikuun ajalla Parisissa pidettävässä yleiskokouksessa.

Kunnioittaen

The Stevadores Federation of Finland.

Carl Aug. Veltheim.

Niinkuin edelläolevasta käy selville, ovat neuvottelujen avulla saadut sopimukset valtavana enemmistönä ja onkin liitossamme kiinteästi pyritty noudattamaan neuvotteluperäistä toimintaa ja vasta viimeasiassa käytetty lakkouhkaa ja lakkoa. Tämä menettely ei aina ole tahtonut tyydyttää taisteluhaluja osastoja, joten on joskus sattunut kahnaustakin liiton ja osaston välillä työoloja järjestettäessä, vaan ne ylipäänsä ovat olleet poikkeuksellisia tapauksia ja sikäli kun kehitytään tuntemuksessa ammatillisen työväenliikkeen tarkotusperistä ja vaikuttavimmista keinoista tuloksien saavuttamisessa, vaimenee myös liiallinen lakkohalu. Silloin kun ei ole varmoja takeita lakon avulla saatavasta voitosta, on siitä luovuttava oman ja kokonaisliikkeen edun tähden, sillä voimakkaat, lakkoja välttelevät, jäsenrikkaat työväen järjestöt ovat työnantajain voimakkaimmat vastustajat.

Kyseessä oleva vuosi alkoi vakavissa lakkomerkeissä, sillä useat huomattavat työnantajat edellisenä syksynä sanoivat ylös työsopimukset

ja koska ylössanomien useita vankimpia ja jäsenrikkaimpia osastoja. Syytä oli pelkoon, että joudutaan vakaviin puolustustaisteluihin, jonka johdosta hyökkäyslakkoaiheet kiellettiin, kun niitä ei olisi voitu kyllin tukea. Kaikki ylössanotut sopimukset kuitenkin saatiin uusituksi, osa viimehetkellä, joten tämä vuosi muodostui rauhallisimmaksi liiton olemassaoloaikana.

Yhteenveto edelläolevasta.

Lakkoja ollut kolme, nim. yksi edelliseltä v:lta ja kaksi tältä v:lta, jotka päättäneet työläisten voitolla.

Lakkoihin ottanut osaa 298 liiton jäsentä ja 350 ei-jäsentä. Yht. 648 työl.

Menetettyjä työpäiviä noin 2,000. Palkoissa a 6 Smk. 12,000.

Lakon takia hovioikeuden päätöksellä tuomittuja sakkoja kolmelle liiton jäsenelle yht. Smk. 200. Oikeuskuluja Smk. 130.

Lakkoavustusta saatu liitolta Smk. 319: 25. Muualta 580: —. Yht. Smk. 895: 25.

Palkkoja saatu nousemaan 120 liiton jäsenelle ja 80 ei-jäsenelle 15 % sekä yli- ja pyhätössä 50%. — 38 liiton jäsenelle 13 % ja 36 liiton jäsenelle 6 %. Lisäksi on saatu korjauksia useiden tariffien erinäisiin kohtiin, vaan ei voi korotuksia prosenteissa määrätä, kun ei ole tiedossa korotuksia koskevat tavarain käsittelyn paljoudesta.

Tariffien alaisena työskentelee 25:ssä liiton osastossa yht. 2,259 liiton jäsentä ja noin 345 ei-jäsentä.

Prosentissa yli 80 % liiton jäsenistä työskentelee tariffien alaisena.

Uusia sopimuksia tehty 9, entisiä sopimuksia uusittu 17 työnantajien kanssa.

Suomen Kuljetustyöntekijäin Liittotoimikunta.

V. Puttonen.

S, Maalarityöntekijäin liitto.

Vuosi 1913 oli liitolle varsin rauhallinen; mitään työriitoja ei ollut, sillä mitään palkka- ja työehtosopimuskysymyksiä ei vuoden ajalla esiintynyt. Mainita voidaan ainoastaan, että kun Helsingin maalariliikkeenharjoittajain järjestö, „Helsingin Maalarimestariklubi" lopetti toimintansa, ja sijalle tuli Suomen Maalarin työnantajain liiton Helsingin osasto, niin tarjottiin voimassaoleva työehtosopimus tämän uuden järjestön allekirjoitettavaksi, jonka se myös vastustelematta teki.

Agitatsionimatkoja on liiton luottamusmies vuoden kuluessa tehnyt yhdeksälle eri paikkakunnalle. Parhain tulos näistä matkoista saavutettiin Turussa, missä jo aivan nukkunut osasto saatiin uudelleen henkiin, ja on se koko vuoden osoittanut ilahuttavaa edistystä, ollen sen jäsenluku vuoden lopussa jo 62. Myöskin Lappeenrannan osasto on vuoden kuluessa vaurastunut, sillä sen jäsenluku oli vuoden alussa 16, v:n vuoden lopussa 52. Kirjallista agitatsionia on harjoitettu liiton

äänenkannattajan „Maalarien Viestin" avulla, jonka ensimmäinen vuoden ajalla ilmestynyt numero muodostettiin erikoiseksi agitatsioninumeroksi ja levitettiin sitä 1,500 painos. Yleensä on lehteä toimitettaessa sitäpaitsi pidetty silmällä etusijassa agitatoorista puolta. Puoluelehdissä on liiton luottamusmies myös vuoden ajalla julaissut useita agitatsionikirjoituksia, kääntääkseen ammattikunnan huomiota järjestäytymisasioihin.

Kun edustajakokous, joka pidettiin v. 1912, jätti liittotoimikunnan tehtäväksi koettaa saada aikaan työttömyysrahasto liitolle, niin sen johdosta kutsui liittotoimikunta elok. 18 p. Helsingissä olevia liiton jäseniä kokoukseen, päättämään mainitun rahaston perustamisesta. Kokous oli vähälukuinen, vaan päätti se kuitenkin, että on tiedusteltava maaseutuosausten mielipidettä, jotta saadaan selville, onko rahaston perustamisella sitä kannatusta, minkä se vaatisi. Liittotoimikunta lähetti asiasta kiertokirjeen osastoille, vaan siihen saapui vastauksia, että ei ole asialla riittävää kannatusta, ja eräät osastot eivät vastanneet mitään. Näinollen täytyi pitää tämä työttömyysrahastoyritys rauenneena, ainakin toistaiseksi. Muut asiat, mitä liittotoimikunta vuoden kuluessa on käsitellyt, ovat koskeneet luottamusmiehen matkoja, sekä muita kulloinkin esiintulleita kysymyksiä, joista ei ole erikseen mainittavaa.

Uusia jäseniä on liittoon yhtynyt vuoden kuluessa 255, joten siihen katsoen on liitolla ollut vaikutusta ammattikunnan keskuudessa, mutta jäsenvelvollisuuksien täyttäminen on valitettavasti vielä kovin leväperäistä, josta on johtunut, että liiton koko jäsenluku ei ole voinut kohota kuin ainoastaan noin neljänäkymmenellä jäsenellä, sillä jäsenmaksurästien takia erotettujen lukumäärä on siksi suuri.

Vuoden lopussa kuului liittoon kaikkiaan 640 jäsentä, joista täysin jäsenmaksunsa suorittaneita oli 400.

S. Maalarintyöntekijäin liittotoimikunnan puolesta:

Svante Lehtonen.

S. Muurarien liiton työriidat.

Työmarkkinat ovat olleet koko vuoden ajan huononpuoleiset, jopa muutamilla paikkakunnilla aivan huonot. Sen tähden on täytynyt suunnitelmalliset työehtosopimusten aikaansaamisesta siirtää tuonnemmaksi, vaikka niitä useilla paikkakunnilla vielä puuttuu. Pienempiä työselkkauksia on kumminkin ollut, joista mainittakoon seuraavat:

Kotkassa kärjistyivät välit urakoitsija O. Huovisen ja osaston kesken marraskuulla niin pitkälle, että Huovisen työmaat oli julistettava lakkotilaan. Syynä siihen oli se kun Huovinen ei suostunut noudattamaan osaston ja liittotoimikunnan hyväksymänä käytäntöön otettua työehtosopimusta rappaustöitä koskevassa osassa. Huovinen onnistui kumminkin saamaan tarpeeksi rikkureita, joten häntä ei sillä kerralla saatu taivutetuksi mainitun työehtosopimuksen hyväksymiseen. Kaksi viikkoa kestänyt lakko lopetettiin sellaisen suullisen välipuheen perusteella, että Huovinen suostuu neuvottelemaan työehtosopimuksesta sitten kun

se tulee siellä muidenkin työnteettäjain kanssa kysymykseen. Siihen mennessä hän maksaa rappaustyöstä, joka sillä kertaa oli varsinaisesti riidan syynä, Helsingissä noudatetun rappaushinnoittelun mukaan.

Porissa alkoi riita urakoitsija V. Ollilan ja työtekijäin välillä tammikuussa. Syynä riitaan oli se kun muutamat järjestymättömät työmiehet olivat, rak.-mestarin ilmoituksen mukaan, kieltäytyneet työskentelemästä erään työhön kutsutun järjestyneen rapparin kanssa ja rak.-mest. sen johdosta peruutti lupauksensa. Sittenkin, kun työmaa julistettiin lakkotilaan, eivät mainitut järjestymättömät iljenneet olla työssä, vaan keskeyttivät työnsä ja saatiinkin sittemmin työtekijäin kesken sovinto. Mutta senjälkeen ei mestari enää ottanutkaan entisiä työtekijöitä takaisin, vaan hankki itselleen muualta rikkureita.

Samalla paikkakunnalla oli myöskin Seikun sahalla riitaisuus, joka johtui siitä kun mestari Malja erotti erään jäsenemme, väittäen hänen tehneen valituksia sahan konttoriin. Kun asiasta vietiin Maljalle osaston selostus, jossa osotettiin syytös vääräksi, niin hän erotti vielä pöytäkirjanotteen viejänkin. Sittenkin selvisi, että syytös aiheutui sahan koneenhoitajan ilmiannosta. Malja myönsi tällöin erehtyneensä, mutta kieltäytyi maksamasta syyttömästi erotetuille miehille osaston vaatimaa palkkaa siltä ajalta, kun he riidan aikana joutuivat olemaan työttöminä. Ainoana keinona sen vaatimiseen olisi ollut oikeuden käynti, mutta asianomaiset luopuivat siitä.

Helsingissä alkoi v. 1912 lopulla rak.-mest. Sorrin työmaalla riita siten, että kun sen rakennuksen muurarien keskuudestaan valitsema lähetystö pyrki esittämään Sorrille erään rikkuria koskevan asian, ei Sorri edes kuunnellut lähetystön asiata, vaan ilman muuta ajoi kaikki, noin 20 muuraria, pois työstä. Tapauksesta tuli heti luottamusmiehen kautta tieto sanomalehteen siinä muodossa, että työmaan muurarit ovat mainitun asian takia tehneet lakon. Sitte kun osaston toimikunta sen jälkeen sai tilaisuuden asiasta päättää, hyväksyi se tämän työnseisauksen työkunnan edustajain lausunnon perusteella. Senjälkeen sai Sorri aikaan sen, että mestarien järjestö asetti erotetut miehet boikoteeraustilaan. Neuvotteluja mestarien osaston kanssa yritettiin asiassa, mutta osasto kieltäytyi niistä ja saneli ainoastaan omat sovinnon ehtonsa. Enemmistö heistä joutui olemaan pitkät ajat työttöminä. Osa heistä sai myöhemmin työtä sellaisissa työpaikoissa, jotka eivät olleet mestarien osaston vaikutuksen alaisina. Enemmistö boikoteeratuista katsoi myöhemmin talvella olevansa pakotetut alistumaan mestarien yksipuolisesti asettamiin ehtoihin ja osa heistä siirtyi muille toimialoille.

Samalla paikkakunnalla syntyi huhtikuussa mest. Vilamon hallussa olevalla työmaalla riita sen kautta kun hän erotti yhden tiilenkantajan työstä sentähden kun hän ei ehtinyt kantamaan niin paljon tiiliä kuin mestarin mielestä olisi tarvinnut. Työn seisahtuessa tämän tähden, asettivat muurarit, 55 miestä, vaatimuksen, että sellaisen asian tähden aiheutuneelta työnseisaukselta on heille maksettava palkka. Tätä vaatimusta ei tyydytetty, vaan erotettiin kaikki muurarit ja päälliseksi asetettiin boikottaustilaan. Mihinkään neuvotteluihin eivät mestarit tässä asiassa suostuneet. Tämänkin asian tähden oli osan heistä siir-

ryttävä muille toimialoille. Joku sai työtä samalla paikkakunnalla sellaisilla työpaikoilla, joissa työntekijätkin katsoivat boikottauksen syytä liian vähäpätöiseksi.

Raumalla syntyi rak.-mestari Schreck'in ja muurarien välillä kesäkuussa riita sentähden, kun mestari ei alussa suostunut suorittamaan hyväksymänsä urakkakontrahdin määräämää odotusajan palkkaa sellaiselta ajalta, kun työ seisoj mestarin ja rakennuskomitean välisen riidan tähden. Sitten kun viimeksi mainittujen kesken oli riita ratkaistu ja työ pääsi jälleen alkamaan, suoritti mestari muurareille mainitun korvauksen ja riita päättyi siihen.

Lielahdessa sukeutui työntekijäin ja muurarien välillä lokakuussa riita. Sen syytä on työntekijäin puolelta selitetty siten, että ensin käskettiin muurarien kannattaa aineet ylös ihmisvoimalla sillä ajalla kun särkynyt nostokone korjataan. Ja vaikka muurarit eivät siitä kieltäytyneetkään, niin kumminkin insinööri hetken kuluttua käski heidän erota työstä. Asianomaiset työntekijät ovat ilmoittaneet, etteivät he saaneet mitään neuvotteluja aikaan, eivätkä niin ollen tiedä mikä oli varsinainen erottamisen syy.

Kun vuoden kuluessa ei ollut tilaisuutta saada aikaan työehtosopimuksia sellaisille paikkakunnille, joissa ei niitä ennestään ole, on muutamilla niistä työehdot järjestetty siten, että on otettu käytäntöön asianomaisen osaston ja liittotoimikunnan hyväksymä työehtosopimus ja työntekijät ovat kukin kohdastaan vaatineet työntekijän maksamaan niissä määrättyjä palkkoja.

S. Sahateollisuustyöväen liitto¹.*Sahateollisuustyöväen liiton osastojen tulot, menot, varat 1913.***Varat 1914.**

Rahaa kassassa	5,609: 48
» pankissa	6,241: 81
Osakkeita	2,641: —
Saatavia	7,549: 33
Kalustoa	3,380: 03
Kirjasto	586: 67

Yht. 25,968: 32

Velkaa » 3,351: 79

Puhd. omaisuus . . » 22,616: 53

Eri rahastoja:

Työttömyys	12: 95
Sairaus	311: 08
Hautaus	145: 64
Stipendir.	160: 56
Yht.	830: 23

Tuloja v. 1913.

Säästöä v. 1912	5,860: 92
Sisäänkirjoitusmaksut	6,339: 35
Jäsenverot	27,711: 65
Ylimääräiset verot	4,374: 70
Liitolta	2,838: 70
Iltaamista	11,150: 58
Kirjallisuus	570: 25
Korkoja	315: 72
Muita menoja	4,817: 08

Yht. 63,978: 95

Menoja v. 1913.

Liiton verot	21,812: 70
Ylim. »	4,374: 70
Iltaamiin	5,240: 76
Kirjallisuuteen	875: 52
Vuokriin	2,572: 77
Palkkoihin	1,734: 20
Puolueveroja	2,161: 20
Muita menoja	18,072: 61
Yht.	56,844: 46

Maksettu avustuksia 1914.

	Liiton varoja	Osast. varoja
Työttömille	45: —	169: 65
Lakkolaisille.	674: —	3,812: 50
Sulkulais.		80: —
Sairaille		90: —
Hautausapua		40: —
Matka-apua	352: —	100: —
Oikeusapua		50: —
Hätäapua		603: —
	1,971: —	4,845: 15
		1,971: —
Yht.		5,816: 15

Jäsenmäärä v. 1913.

Vuod. alussa kokomaks.	1,949
Puolimaks.	272
Yht.	2,221
Vuod. lopussa kokomaks.	4,095
Puolimaks.	913
Yht.	5,008
Osastojen l.	76

¹ Sen jälkeen kun taulukot olivat jo ladotut ja osittain painetut, lähetti S. Sahateollisuustyöväenliitto yllä olevat tilastolliset tiedot, jotka otamme tähän nyt erikseen.

Taulu I. Yhtyneiden järjestöjen omaisuus jouluk. 31 p. v. 1913.

Liiton n:o	Liiton nimi	Liitolla						Osastoilla						Liit. ja osastoilla omais. yht.					
		rahaa			muuta omais.			rahaa			muuta omais.			yhteensä			rahaa		
		mk.	p.		mk.	p.		mk.	p.		mk.	p.		mk.	p.		mk.	p.	
1	Lasiteollisuust.	4,757	39	—	—	—	—	795	43	—	3,852	31	—	4,647	74	—	5,552	82	—
2	Tie- ja vesirakennust.	36,156	29	7,681	68	—	—	3,162	63	—	1,261	43	—	4,424	06	—	39,318	92	—
3	Kirjansitojain	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4	Puutyöntekijäin	16,036	54	2,094	60	—	—	33,544	09	—	24,761	85	—	58,305	94	—	49,580	63	—
5	Sukeltajain	602	90	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	602	90	—
6	Sahateollisuust.	34,348	39	27,117	55	—	—	?	—	—	?	—	—	?	—	—	34,348	39	—
7	Paperiteollisuust.	6,368	22	1,501	59	—	—	4,214	80	—	11,085	40	—	15,300	20	—	10,583	02	—
8	Kulta- ja Hopeat.	16,535	39	846	16	—	—	5,145	24	—	1,691	04	—	6,836	28	—	16,535	39	—
9	Leipurien	10,803	24	666	66	—	—	5,145	24	—	13,079	19	—	25,100	35	—	15,948	67	—
10	Kivityöntekijäin	15,145	21	157	70	—	—	12,021	26	—	13,079	19	—	25,100	35	—	27,166	47	—
11	Kutomateollisuust.	14,429	19	842	43	—	—	4,487	54	—	10,504	13	—	14,991	67	—	18,916	73	—
12	Kaakeli-, Faj.- ja Uunint.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13	Metalityönt.	63,583	01	4,909	73	—	—	27,321	74	—	37,548	03	—	64,869	77	—	90,904	75	—
14	Läkki-, Pelti- ja Vaskis.	3,929	03	227	80	—	—	2,987	58	—	1,979	70	—	4,967	28	—	6,916	61	—
15	Kirjaltajain	23,228	09	6,483	29	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	23,228	09	—
16	Tehdas- ja sekät.	11,778	88	4,234	30	—	—	20,689	51	—	21,860	87	—	42,550	38	—	32,468	39	—
17	Muurarien	2,464	73	1,326	79	—	—	6,702	27	—	17,029	73	—	23,732	—	—	9,167	—	—
18	S. V. R. Konepajain ty.	301	41	—	—	—	—	5,422	21	—	3,735	31	—	9,157	52	—	5,723	62	—
19	Sos.-dem. Sanomalehtim.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
20	Nahkityönt.	5,445	60	572	42	—	—	5,059	72	—	4,844	93	—	9,904	65	—	10,505	32	—
21	Vaatetustyönt.	15,813	31	972	57	—	—	12,364	02	—	8,547	77	—	20,911	79	—	28,177	33	—
22	Kuljetustyönt.	16,552	26	951	25	—	—	80,575	27	—	119,022	49	—	199,597	76	—	97,127	53	—
23	Osuusk. palv. henkil.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
24	Maalarien	5,979	87	—	—	—	—	6,060	87	—	6,955	98	—	13,016	85	—	12,040	74	—
	Yhteensä	304,258	95	60,646	52	—	—	230,554	18	—	295,917	45	—	526,471	63	—	534,813	13	—
																	356,563	97	—
																	891,377	10	—

Taulu II. Ammattijärjestöön kuuluvien liittojen tulot v. 1913.

Liiton n:o	Liiton nimi	Sisäänkirj. ja vakinaiset verot		Ylimääräiset verot		Korot		Ammattij. avustus		Ulkomailta avustusta		Lahjoja		Kirjallisuudesta ja sanomal.		Lainoja y.m.		Muuta tuloja		Yhteensä	
		mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.
1	Lasiteollisuustyövä.	1,625	50	1	568	50	177	50	—	—	—	—	—	—	—	85	—	45	30	2,501	80
2	Tie- ja vesirakennust.	8,890	42	—	—	—	1,222	30	—	—	—	920	—	—	—	—	—	7,799	63	18,832	35
3	Kirjansitojain.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4	Puutyöntekijäin.	16,828	15	1,184	90	—	566	64	—	—	—	20	36	943	85	—	—	11,169	69	30,713	59
5	Sukeltajain.	—	—	—	—	—	21	99	—	—	—	—	—	—	—	—	—	323	—	344	99
6	Sahateollisuust.	45,012	80	5,799	—	—	1,868	—	—	—	—	—	—	2,103	—	—	—	4,759	03	59,542	06
7	Paperiteollisuust.	7,685	05	241	75	—	68	37	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4,506	67	12,501	84
8	Kulta- ja Hopeat.	1,964	30	123	75	—	865	50	—	—	—	133	36	—	—	—	—	62	16	3,149	07
9	Leipurien.	4,980	50	—	—	—	426	64	—	—	—	—	—	377	05	—	—	1,463	46	7,247	65
10	Kivityönt.	9,508	29	728	15	—	451	55	518	—	—	586	—	—	—	—	—	1,149	97	12,941	96
11	Kutomateollisuust.	4,890	10	—	—	—	668	54	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22	45	5,581	09
12	Kaakeli-, Faj- ja Uunint.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13	Metallit.	43,873	50	759	75	—	2,071	90	—	—	—	1,382	20	2,584	—	—	—	2,673	10	53,344	45
14	Lätki-, Pelti- ja Vaskis.	2,929	50	466	15	—	154	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	72	50	3,622	30
15	Kirjaltajain.	21,360	—	4,140	—	—	929	17	—	—	—	12	55	286	85	—	—	921	71	27,050	28
16	Tehdas- ja sekät.	19,328	88	3,419	20	—	278	70	—	—	—	—	—	—	—	—	—	380	16	23,406	94
17	Muurarien.	6,614	21	2,561	—	—	62	22	—	—	—	76	55	487	96	—	—	—	—	9,802	84
18	S. V. R. Konepajain ty.	721	06	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	45	75	766	81
19	Sos.-dem. Sanomalehtim.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
20	Nahkat.	4,640	84	1,194	85	—	129	39	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3,524	—	9,485	48
21	Vaatetust.	7,850	24	1,900	75	—	533	67	—	—	—	65	—	—	—	—	—	2,206	66	12,556	32
22	Kuljetustyönt.	16,625	—	266	—	—	356	70	—	—	—	—	—	—	—	—	—	550	40	17,798	10
23	Osuusk. palv. henk.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
24	Maalarien.	4,383	43	—	—	—	153	74	—	—	—	511	85	478	10	—	—	1,162	93	6,690	05
	Yhteensä	229,711	77	23,353	75	11,006	67	518	—	—	—	3,707	87	7,260	81	85	—	42,838	57	318,482	44

¹ Sisältyy myös kokousmenoihin kannettu ylim. verotus.

Taulu III. Ammattijärjestöön kuu-

Liiton n:o	Liiton nimi	Palkat ja palkkiot		Toimisto menot		Työtaistelit		Ammattijärjestölle						Työtaistelit ulko-malla	
								vakain. verot		ylim. verot		apur. yl. ver.			
		mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.
1	Lasiteollisuustyöväen . . .	178	60	115	99	—	—	244	—	—	—	—	—	—	—
2	Tie- ja vesirakennustyöv. .	2,264	85	655	95	460	—	1,780	—	—	—	—	—	—	—
3	Kirjansitojain	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4	Puutyöntekijäin	3,850	—	1,074	27	534	50	3,414	20	—	—	—	—	—	—
5	Sukeltajain	45	—	—	—	—	—	22	—	—	—	—	—	—	—
6	Sahateollisuustyöväen . . .	5,273	40	3,988	82	1,694	—	6,258	71	—	—	—	—	—	—
7	Paperiteollisuustyöväen . .	2,450	—	558	—	—	—	2,018	40	—	—	—	—	—	—
8	Kulta- ja Hopeatyönt. . .	365	—	170	—	—	—	123	20	—	—	—	—	—	—
9	Leipurien	2,040	—	512	77	—	—	470	60	—	—	—	—	—	—
10	Kivityönt.	2,381	65	180	—	2,212	80	1,774	80	—	—	—	—	—	—
11	Kutomatyönt.	2,440	—	993	90	—	—	640	—	—	—	—	—	—	—
12	Kaakeli-, Fajanssi- ja Uun.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13	Metallityöt.	4,817	—	2,320	17	1,474	35	4,805	40	—	—	—	—	1,000	—
14	Läkki-, Pelti- ja Vaskisepp.	599	75	84	—	—	—	263	20 ³	459	—	—	—	—	—
15	Kirjaltajain	3,374	—	217	22	—	—	1,577	80	—	—	—	—	130	72
16	Tehdas- ja sekatyöväen . .	5,038	75	1,869	70	3,952	90	4,177	20	—	—	—	—	—	—
17	Muurarien	2,733	—	656	75	43	—	1,620	—	—	—	—	—	² 31	55
18	S. V. R. Konepajain ty. . .	181	85	—	—	—	—	394	60	—	—	—	—	—	—
19	Sos.-dem. Sanomalehtim. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
20	Nahkatyöntekijäin	2,082	—	4 666	99	1,646	—	741	55	—	—	—	—	—	—
21	Vaatetustyöntekijäin . . .	2,400	—	1,385	08	851	90	1,224	20	—	—	—	—	—	—
22	Kuljetustyöntekijäin . . .	5,134	40	1,211	85	578	50	3,804	20	—	—	—	—	—	—
23	Osuusk. palvel. henkil. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
24	Maalarien	2,235	—	84	48	—	—	849	—	—	—	—	—	—	—
Yhteensä		49,884	25	16,745	94	13,447	95	36,203	06	459	—	—	—	1,162	27

¹ Kansainvälinen vero. — ² Kansainvälinen vero. — ³ Rästiä vuodelta 1912. — ⁴ Sisältyy

luvien liittojen menot v. 1913.

Agitatsi- menoja		Kirjalli- suus- ja sanomal. menot		Matka- apurahat		Työtö- mysapua		Sairaus- apua		Oikeus- apua		Velkoihin		Sekalaista		Edustaja- kokous menoja		Muuta menoja		Yhteensä	
mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.
15	—	485	80	—	—	—	—	—	—	—	—	85	—	66	10	152	20	1	35	—	—
698	75	—	—	—	—	—	—	4,700	23	15	—	—	—	—	—	—	—	4,004	60	1,377	69
1,245	25	822	40	48	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	13,886	84	14,579	38
5,329	23	1,200	—	—	—	195	30	—	—	—	—	—	—	1,543	18	—	—	71	85	138	85
680	55	—	—	—	—	45	—	445	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3,801	97	29,284	61
—	—	—	—	58	60	73	50	—	—	—	—	—	—	198	—	—	—	3,960	85	9,712	80
330	25	396	17	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	42	59	1,475	89
464	85	—	—	—	—	—	—	—	—	26	10	—	—	—	—	—	—	1,614	90	5,364	69
423	30	—	—	—	—	120	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2,619	90	9,650	10
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	185	42	2,802	62
2,153	30	2,305	27	—	—	6,313	65	—	—	—	—	—	—	1,125	68	—	—	—	—	26,314	82
471	83	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	—	1,887	78
251	75	2,939	21	100	60	8,134	75	—	—	—	—	10,000	—	—	—	—	—	4,245	08	30,971	13
1,380	40	614	—	—	—	—	—	—	—	395	—	—	—	—	—	—	—	182	—	17,610	56
493	20	1,300	65	—	—	—	—	—	—	—	—	2,775	85	554	—	—	—	299	48	10,507	48
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	106	84	685	29
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
315	05	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2,635	55	7,772	09
96	95	179	23	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	400	—	6,216	23
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,934	14	12,939	27
278	70	552	65	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	643	10	—	—	217	98	4,860	91
14,628	36	10,797	38	207	70	14,882	20	5,145	23	436	10	12,860	85	4,130	06	152	20	40,254	99	221,397	54

agitatsioni ja matkakulut.

Taulu IV. Tietoja Ammattijärjestöön kuuluvain

Liiton n:o	Liiton nimi	Tiet. antan. osastoja	Osastossa jäseniä vuoden alussa						Osast. liittynyt jäseniä vuod. kuluessa										
			Miehiä			Naisia			yhteensä	niistä vapaajäs.	Miehiä				Naisia				
			kokomaks.	puolimaks.	oppiaita	kokomaks.	puolimaks.	oppiaita			nusia	tois. osastosta	tois. liittosta	ulkomailta	yhteensä	nusia	tois. osastosta	tois. liittosta	yhteensä
1	Lasiteollis.t.	9	155	7	—	—	—	—	162	3	41	3	—	—	44	—	—	—	—
2	Tie- ja vesir.t.	29	991	—	—	—	137	—	1,128	25	234	570	14	—	818	15	75	—	90
3	Kirjansitojain	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4	Puutyöntekij.	58	1,821	183	93	—	17	—	2,120	132	737	110	13	5	865	11	—	—	11
5	Sukeltajain	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Sahateollis.t. ¹	—	1,966	79	—	21	167	—	2,221	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7	Paperiteollis.	27	953	10	3	106	113	2	1,197	3	502	44	11	—	557	145	20	—	165
8	Kulta- ja hop.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
9	Leipurien	17	241	51	—	3	58	—	369	2	95	13	—	1	109	11	—	—	11
10	Kivityöntekij.	38	1,102	58	16	—	—	—	1,176	38	322	123	28	1	474	—	—	—	—
11	Kutomateol.t.	24	—	305	—	—	401	—	706	—	316	52	1	—	368	575	2	5	582
12	K-, F.- ja Uun.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13	Metallityönt.	—	2,034	344	—	—	—	—	2,713	—	1,708	332	58	27	2,125	—	—	—	—
14	L-, P.- ja Vask.	9	156	37	5	—	—	—	198	—	69	7	1	1	78	—	—	—	—
15	Kirjaltajain ¹	25	—	—	—	—	—	—	1,083	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
16	Tehd.- ja sek.	81	2,052	17	—	76	159	—	2,304	24	1,133	59	60	—	1,252	81	—	—	81
17	Muurarien	31	1,033	128	—	—	—	—	1,161	25	37	2	—	—	39	—	—	—	—
18	S.V.R.Kon.ty.	8	220	21	—	—	—	—	241	—	97	—	—	—	97	—	—	—	—
19	S.-d.Sanomal.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
20	Nahkityönt.	23	440	9	—	2	17	—	468	7	214	19	—	—	233	23	—	—	23
21	Vaatetust.t.	30	746	37	25	20	249	1	1,078	26	373	58	—	—	431	353	1	—	354
22	Kuljetust.t.	37	1,977	363	—	7	59	—	2,406	—	818	29	44	3	894	187	—	—	187
23	Osuusk. palv.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
24	Maalarien	15	556	3	67	—	—	—	626	9	257	23	1	—	281	—	—	—	—
Yhteensä			16,443	1,652	209	235	1,377	3	19,920	295	6,953	1,444	231	38	8,666	1,401	98	5	1,504

¹ Liitto on ilmoitt. jäsenten luvun ainoastaan vuod. alussa ja lopussa liittoveronsa suorittaneiden luettelon mukaan.

liittojen ammattiosastojen jäsenistä v. 1918.

Osastosta poistunut jäseniä vuoden kuluessa													Osastossa jäseniä vuoden lopussa									
Miehiä						Naisia							Miehiä			Naisia			yhteensä	niistä vapaajäs.		
tois. osastoon	tois. liittoon	ulkomaille	poist. ilmoitt.	erotettu	kuollut	yhteensä	tois. osastoon	tois. liittoon	ulkomaille	poist. ilmoitt.	erotettu	kuollut	kokomaks.	puolimaks.	oppilaita	kokomaks.	puolimaks.					
3	—	3	13	—	—	19	—	—	—	—	—	—	—	182	5	—	—	—	187	3		
570	1	6	143	1	2	723	75	—	—	30	—	—	105	1,086	—	—	—	122	1,208	37		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
101	2	19	479	41	14	661	—	—	—	13	—	—	13	2,215	227	135	—	55	2,632	149		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4,095	—	—	—	913	5,008	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,278	6	—	—	331	1,609	—		
44	4	20	68	—	3	139	20	1	2	31	—	1	55	217	76	—	3	69	385	2		
13	—	8	84	1	2	108	—	—	—	—	—	—	—	1,073	48	4	—	—	1,125	39		
93	4	23	393	1	10	525	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
50	—	3	65	—	2	120	—	—	—	210	—	—	210	—	553	—	—	774	1,326	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
231	8	75	344	458	25	1,231	—	—	—	—	—	—	—	2,995	553	—	—	—	3,548	—		
7	—	8	34	1	—	50	—	—	—	—	—	—	—	179	3	35	—	—	217	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	760	—	—	—	305	1,065	17		
59	31	51	861	12	10	1,024	—	—	1	123	1	3	128	2,269	28	—	65	123	2,485	—		
6	2	13	168	2	10	200	—	—	—	—	—	—	—	801	175	—	—	—	976	41		
—	—	1	37	1	2	41	—	—	—	—	—	—	—	287	10	—	—	—	297	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
19	—	7	144	9	4	183	—	—	—	16	—	—	16	432	6	1	—	26	465	4		
58	4	33	337	9	2	443	1	—	3	236	8	—	248	762	17	17	32	342	1,172	—		
29	3	28	329	37	11	437	—	—	1	76	2	1	80	2,113	454	—	7	166	2,740	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
23	—	10	37	185	4	257	—	—	—	—	—	—	—	579	5	64	—	—	648	10		
1,306	59	308	3,533	758	101	6,065	96	1	7	735	11	5	848	21,323	2,166	256	107	3,226	27,080	302		

Taulu V. Tietoja Ammattijärjestöön kuuluvain

		Tuloja vuoden kuluessa																			
Liiton numero	Liiton nimi	säätö viime vuodelta		sisäänkirjoitusmaksuja		jäsenveroja		ylimääräisiä veroja		saatu liitolta		kerätty vapaaehtoisesti		saatu iltamista		saatu arpajaisista		saatu kirjallisuudesta		korkeja	
		mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.
1	Lasiteollisuust. . .	520	36	184	25	1,970	65	399	50	—	—	—	—	744	42	—	—	66	05	20	90
2	Tie- ja vesirakenn. . .	1,386	31	414	—	5,627	23	—	—	1,213	77	772	07	7,236	60	—	—	17	80	35	37
3	Kirjansitojain . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4	Puutyöntekijäin . . .	11,541	89	1,767	85	27,613	15	699	70	1,580	—	170	35	13,787	57	—	—	353	61	1,401	56
5	Sukeltajain . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Sahateollisuust. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7	Paperiteollisuust. . .	2,610	61	954	20	13,691	70	828	95	—	—	482	55	4,827	13	70	75	403	15	131	08
8	Kulta- ja hopeat. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
9	Leipurien . . .	4,118	11	354	40	6,076	32	403	75	—	—	31	—	3,364	17	—	—	74	05	176	51
10	Kivityöntekijäin . . .	8,639	58	1,071	50	14,692	46	321	80	—	—	1,062	81	6,295	59	—	—	53	50	767	90
11	Kutomateollisuust. . .	5,995	34	1,040	85	7,112	25	3	25	36	—	154	10	3,884	80	—	—	61	50	327	77
12	Kaakeli-, F- ja uun. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13	Metallityöntekijäin . . .	17,981	78	5,715	45	57,601	15	435	90	6,491	85	759	10	17,149	24	4	80	672	40	1,141	79
14	Läkki-, pelti- ja vask. . .	2,166	74	393	50	3,750	54	1	80	—	—	—	—	1,475	86	6	15	10	—	61	11
15	Kirjaltajain ¹ . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
16	Tehdas- ja sekat. . .	10,309	48	3,129	95	21,267	32	1,166	45	2,792	16	2,840	85	12,146	86	—	—	134	15	893	78
17	Muurarien . . .	3,376	46	453	—	11,037	62	2,737	50	—	—	170	12	2,603	88	—	—	85	50	552	16
18	S. V. R. Konep. ty. . .	4,610	38	152	50	2,164	55	—	—	—	—	10	35	3,166	11	—	—	3	40	206	48
19	Sos.-dem. Sanomal. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
20	Nahkatyönt.	3,133	40	549	—	4,006	15	679	—	50	—	92	45	2,654	91	—	—	4	50	171	78
21	Vaate- ja tekstiil. . .	3,944	36	1,381	70	17,208	82	1,085	50	360	30	—	—	7,843	69	—	—	154	65	297	63
22	Kuljetöstyönt. . . .	19,221	95	2,176	60	20,281	96	214	24	49	50	—	—	5,195	12	—	—	29	05	3,229	21
23	Osuusk. palv. henk. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
24	Maalarien	2,098	19	1,727	25	6,644	15	—	—	—	—	—	—	3,161	37	—	—	57	70	187	71
Yhteensä		101,654	94	21,465	50	220,746	02	8,977	85	12,573	58	6,545	75	95,537	32	81	70	2,181	01	9,602	74

¹ Liitto ilmoittaa, ettei ole onnistuttu saamaan tietoja.

liittojen osastojen tuloista ja menoista v. 1913.

Menoja vuoden kuluessa																									
muuta tuloja		tuloja yhteensä		liiton verot (sisältyy Am- matilajien verot)		yliin verot (sisältyy Am- matilajien verot)		ilmanmenoja		arvaimennoja		kirjallisuuteen		huoneen vuokria		palkat ja palkkiot		puolevero työv. yhd.		muuta menoja		menoja yhteensä			
mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.		
385	34	4,289	47	1,624	35	482	20	330	63	—	—	76	70	—	—	71	90	350	05	660	70	3,614	55		
901	18	17,604	33	4,591	—	—	—	3,772	58	—	—	74	35	671	15	287	12	1,015	57	4,021	14	14,432	91		
5,149	47	64,065	15	14,654	30	508	85	5,709	66	—	—	646	40	2,049	90	2,694	80	4,588	60	13,450	65	44,308	16		
1,931	08	25,931	20	7,334	30	1,050	—	648	79	—	—	485	30	971	57	1,093	30	2,849	70	6,152	39	19,685	35		
690	40	15,288	71	4,655	65	467	85	1,726	87	—	—	104	70	103	95	162	25	1,172	65	1,189	51	9,583	43		
1,143	98	34,049	84	9,234	70	242	67	2,351	47	—	—	205	55	763	85	1,482	76	3,070	28	5,210	83	22,674	58		
3,021	41	21,637	27	4,670	10	—	—	2,330	38	—	—	128	85	776	—	610	25	1,455	15	4,955	10	14,925	83		
5,680	41	113,633	87	43,631	—	691	75	7,582	06	—	—	1,491	14	1,189	85	2,757	75	9,799	75	20,659	37	87,802	67		
155	50	8,021	20	3,018	35	—	—	450	09	—	—	14	75	126	45	266	15	757	15	773	39	5,406	33		
5,194	91	59,875	01	13,313	65	1,372	95	9,788	90	20	—	326	—	1,367	70	1,917	83	5,796	71	10,091	42	43,995	16		
3,195	42	24,211	66	6,227	43	2,456	40	1,375	62	—	—	297	75	522	35	2,145	90	3,184	27	4,052	04	20,261	76		
541	50	10,855	27	744	51	19	—	3,590	—	—	—	10	25	67	50	248	45	1,058	85	1,321	13	7,059	69		
127	36	11,468	55	3,810	95	625	10	1,079	71	—	—	9	20	171	50	178	45	783	80	1,323	53	7,982	24		
3,063	15	35,339	80	8,861	66	3,113	10	5,286	68	—	—	250	90	178	10	3,547	26	3,327	25	4,745	74	29,310	69		
77,546	31	127,943	85	15,573	75	77	—	3,103	53	—	—	810	50	1,018	12	16,062	74	4,718	60	49,319	86	90,684	10		
575	57	14,445	94	4,608	28	—	—	1,853	87	—	—	299	35	291	35	492	05	1,925	25	1,737	08	11,207	23		
109,292	99	588,659	40	146,558	08	11,106	87	50,980	84	20	—	5,231	69	10,269	34	34,018	96	45,853	63	129,663	88	433,703	29		

Taulu VI. Tietoja Ammattijärjestöön kuu-

Liiton numero	Liiton nimi	Osastojen välittömässä hoidossa olevia										
		varoja										
		rahaa kassassa		rahaa pankissa		osakkeita ja saatavia		kalustoa arvolta		kirjasto arvolta		
		mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	nid.	mk.	p.
1	Lasiteollisuust.	577	23	218	20	1,300	56	120	40	17	81	05
2	Tie- ja vesirakennust. . . .	2,912	63	250	—	1,707	05	740	25	103	128	35
3	Kirjansitojain	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4	Puutyöntekijäin	4,997	10	28,546	79	21,008	16	4,832	93	78	608	35
5	Sukeltajain	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Sahateollisuust.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7	Paperiteollisuust.	2,938	61	1,276	19	6,219	28	3,234	47	176	312	—
8	Kulta- ja hopeat.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
9	Leipurien	1,550	17	3,595	07	1,322	01	473	12	22	13	25
10	Kivityöntekijäin	1,928	21	10,093	05	9,866	13	2,030	77	24	138	80
11	Kutomateollisuust.	1,615	41	2,872	13	5,419	79	1,751	34	183	570	89
12	Kaakeli-, F.- ja uunint. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13	Metallityöntekijäin	9,793	02	17,528	72	25,661	71	11,098	17	490	1,250	27
14	Läkki-, Pelti- ja vaskis. . .	907	28	2,080	30	563	—	1,263	95	?	27	75
15	Kirjaltajain ²	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
16	Tehdas- ja sekatyöv.	5,344	08	15,345	43	14,600	32	6,429	93	21	179	25
17	Muurarien	3,124	99	3,577	28	11,132	43	5,424	37	126	354	33
18	S. V. R. Konep. ty.	1,274	26	4,147	95	1,447	—	771	38	103	485	03
19	Sos.-dem. Sanomalehtim. .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
20	Nahkatyönt.	908	18	4,141	54	3,170	—	1,058	79	3	161	05
21	Vaatetustyönt.	2,852	85	9,511	17	7,108	97	1,202	61	6	15	—
22	Kuljetustyönt.	15,530	34	65,044	93	71,708	26	30,066	56	200	1,120	78
23	Osuusk. palv. henkilök. .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
24	Maalarien	1,014	17	5,046	70	6,081	87	1,362	80	119	627	75
Yhteensä		57,268	53	173,275	45	188,316	54	71,861	84	1,671	5,456	15

¹ Tämä summa tulee lisäksi järjestöjen puhtaaksi omaisuudeksi merkittyyn summaan.

luvain liittojen osastojen varoista v. 1913.

varoja vuoden lopussa								Osastojen erinäisissä rahastoissa olevat varat vuoden lopussa											
muuta omaisuutta		omaisuutta yhteensä		velkoja		puhdas omaisuus		työttömyys-rahastossa		matka-apu-rahastossa		sairaus-apu-rahastossa		hautaus-apu-rahastossa		kesäsiirtola-rahastossa		rahastoissa yhteensä	
mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.
27 70		2,352 14		29 54		4,647 74		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
179 76		5,918 04		1,493 98		4,424 06		—	—	6 10		—	—	—	—	—	—	6 10	
1,587 89		61,547 56		3,231 22		58,305 94		1,760 27		—		—		—		—		1,760 27	
—		—		—		—		—		—		—		—		—		—	
2,865 65		16,846 20		1,546 —		15,300 20		—		—		—		—		—		—	
—		—		—		—		—		—		—		—		—		—	
148 55		7,102 17		265 89		6,836 28		699 45		—		—		—		—		699 45	
1,687 71		25,744 67		644 32		25,100 35		105 90		—		—		—		—		105 90	
2,852 11		15,081 67		90 —		14,991 67		—		—		—		—		—		—	
—		—		—		—		—		—		—		—		—		—	
1,349 38		66,681 27		1,819 50		64,869 77		—		—		—		—		—		—	
205 —		5,007 28		40 —		4,967 28		—		—		—		—		—		—	
—		—		—		—		—		—		—		—		—		—	
1,743 12		43,642 13		1,091 75		42,550 38		51 25		—		—		—		1,059 59		1,110 84	
119 45		23,732 —		451 75		23,281 07		8,891 09		1,449 05		—		—		—		10,340 14	
1,094 40		9,220 02		62 50		9,157 52		1,130 39		—		2,412 45		56 46		—		3,599 30	
—		—		—		—		—		—		—		—		—		—	
542 60		9,982 16		77 51		9,904 65		1,022 30		—		—		—		—		1,022 30	
900 60		21,591 20		679 41		20,911 79		269 78		122 86		1,500 —		1,046 41		1,754 62		3,693 67	
24,580 30		208,051 17		8,453 41		199,597 76		—		—		4,457 61		—		—		—	
—		—		—		—		—		—		—		—		—		—	
549 10		14,682 39		1,970 94		13,016 85		938 38		—		—		310 —		—		1,248 38	
40,432 32		536,608 83		21,947 72		514,661 11		14,868 81		1,578 01		8,370 06		1,412 87		2,814 21		29,043 96	

² Liitto ilmoittaa, ettei ole onnistuttu saamaan tietoja.

Taulu VII. Tietoja avustus-

Liiton numero	Liiton nimi	Työttömyysapua				Lakkoapua				Sulkuapua				Työriita- apua (ilman lakkoa)		Sairausapua										
		avustettavia		avustettiin		avustettavia		avustettiin		avustettiin		avustettavia		avustettiin		avustettavia		avustettiin								
																				avustettiin						
		säänt. muk.	ulk. säänt.	sääntöj. muk.	ulkop. säänt.	säänt. muk.	ulk. säänt.	säänt. muk.	ulkop. säänt.	säänt. muk.	ulkop. säänt.	säänt. muk.	ulk. säänt.	säänt. muk.	ulk. säänt.	sääntöj. muk.	ulkop. säänt.									
		mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.	mk.	p.									
1	Lasiteollisuust. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—									
2	Tie- ja vesirakenn.	—	—	—	295	—	—	—	—	—	—	—	—	—	154	4,700	23									
3	Kirjansitojain . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—									
4	Puutyöntekijäin . . .	—	1	—	15	5	670	65	70	—	20	—	—	—	—	—	—									
5	Sukeltajain . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—									
6	Sahateollisuust. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—									
7	Paperiteollisuust. . .	8	18	48	26	—	—	—	—	—	—	—	—	4	485	65										
8	Kulta- ja Hopeat. . .	—	—	73	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	245	—										
9	Leipurien . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—										
10	Kivityöntekijäin . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—										
11	Kutomateollisuust. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—										
12	K., F.- ja Uunint.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—										
13	Metallityönt. . . .	316	6	6,033	15	206	35	17	3	1,382	20	24	—	16	20	1	52	50	10	735	75					
14	Läkki-, P.- ja vask.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
15	Kirjaltajain . . .	—	—	8,134	75	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
16	Tehd.- ja sekat. . .	—	—	35	75	101	50	14	63	288	50	617	30	2,709	50	1,991	—	3	3	9	159	80				
17	Muurarien . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—					
18	S. V. R. Konep. ty.	—	—	—	48	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—					
19	Sos.-dem. Sanomal.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—					
20	Nahkatyönt. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	1,564	70	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—					
21	Vaateustyönt. . . .	—	—	—	5	120	1	851	90	25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—					
22	Kuljetustyönt. . . .	—	—	221	25	—	218	690	75	—	—	—	—	—	—	2	29	95	—	642	10					
23	Osuusk. palv. henk.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—					
24	Maalarien . . .	—	—	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—					
Yhteensä		324	25	14,546	40	706	85	374	67	5,448	70	736	30	2,709	50	2,027	20	1	52	50	163	42	5,534	88	1,537	65

¹ Matka-apua.

toiminnasta v. 1913.[illegible]

Taulu VIII. Tietoja lakottomista työriidoista v. 1913.

Liiton nimi	Lakottomia työrii- toja kaikestaan		Niissä oli osallisena		Työnteki- jöistä oli		Työn- antajista oli		Työriidoista päätyi			Palkka nousi yht. Smk. viikossa		Työaika lyheni yht. tuntia viikossa		Palkka aleni yht. Smk. viikossa		Saatiin tai uudistettiin so- pimuksia, jotka koskivat			Menetettiin sopimuksia, jotka koskivat		
			työn- antajaa	työn- tekijää	järjesty- mättömiä	järjesty- neitä	järjesty- mättömiä	järjesty- neitä	voitolla	osittain voitolla	tappiolla							työn- antajaa	työn- tekijää	sopimus- ten luku	työn- antajaa	työn- tekijää	sopimus- ten luku
Lasiteollisuusyöväen . . .	1	24	1	24	—	—	—	1	1	—	—	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Tie- ja vesirakennustyöväen . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kirjansitojain . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Puutyöntekijäin . . .	4	134	4	102	32	1	3	1	1	2	1	134	—	—	—	—	—	4	14	1	14	—	4
Sukeltajain . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sahateollisuusyöväen . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Paperiteollisuusyöväen . . .	8	860	6	310	550	6	—	6	—	6	2	96	—	—	—	—	—	1	100	—	—	—	—
Kulta- ja hopeatyöntek. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Leipurien . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kivityöntekijäin . . .	1	35	1	30	5	—	1	—	—	—	—	70	—	—	—	—	—	1	35	—	—	—	—
Kutomateollisuusyöväen . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kaakeli-, faj. ja uunintek. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Metallityöntekijäin . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Läkki-, pelti- ja vaskisep. . .	1	20	6	20	—	—	6	—	—	1	—	57	—	—	—	—	—	1	20	—	—	—	—
Kirjaltajain . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Tehdas- ja sekatyöntek. . .	3	211	3	123	88	2	1	2	1	2	—	345	—	—	—	—	—	3	211	—	—	—	—
Muurarien . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
S. V. R. Konepajan ty. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sos.-dem. Sanomal. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nahkatyöntekijäin . . .	4	310	12	208	102	—	—	—	—	—	—	13	—	—	—	—	—	2	22	—	—	—	—
Vaatetustyöntekijäin . . .	4	303	42	142	161	3	—	—	—	—	—	757	—	—	—	—	—	4	303	—	—	—	—
Kuljetustyöntekijäin . . .	15	1,635	33	1,635	—	—	—	—	—	—	—	252	—	—	—	—	—	33	1,635	—	—	—	—
Osuusk. palv. henk. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Maalarien . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Yhteensä	41	3,532	108	2,594	938	13	53	24	14	3	50	1,784	—	—	—	—	—	47	2,340	66	1	14	4

Taulu IX. Tietoja työläkoista v. 1913.

Liiton nimi	Lakkojen luku		Niissä osallisena	Työntekijöistä oli		Työnantajista oli	Lakoista päättyi			Työaika lyheni yht. tuntia viikossa	Palkka nousi yht. Smk. viikossa	Työaika jatkui yht. tuntia viikossa	Palkka aleni yht. Smk. viikossa	Saatiin tai uudistettiin sopimuksia, jotka koskivat			Menetettiin sopimuksia, jotka koskivat			Lakossa menetettyjen työpäivien luku	Niiden arvo rahassa Smk.		
	työnantajat	työntekijät		voitolla	osittain voitolla		tappiolla	sopimusten luku	työntekijöitä					työnantajia	sopimusten luku	työntekijöitä	työnantajia	sopimusten luku					
Lasiteollisuusyöväen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Tie- ja vesirakennustyöväen.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kirjansitojain	3	174	28	90	84	1	27	2	—	1	84	374	—	—	2	122	27	—	—	—	—	—	—
Puutyöntekijäin	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sukeltajain	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sahateollisuusyöväen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Paperiteollisuusyöväen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kulta- ja hopeatyöntek.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Leipurien	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kivityöntekijäin	7	353	7	259	94	?	?	6	1	—	30	173	—	—	4	188	4	—	—	—	—	—	—
Kutomateollisuusyöväen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kaakeli-, faj- ja uunintek.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Metallityöntekijäin	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Läkki-, pelti- ja vaskisepp.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kirjaltajain	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Tehdas- ja sekatyöntek.	7	643	7	207	436	?	?	2	3	2	150	290	—	—	3	238	3	—	—	—	—	—	—
Muurarien	1	15	1	10	5	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
S. V. R. Konepajain ty.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sos.-dem. Sanomal.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nahkatyönt. 2	4	136	6	23	113	?	?	1	1	1	—	—	—	—	2	14	3	—	—	—	—	—	—
Vaatetustyönt.	4	690	173	488	202	33	143	3	1	—	—	312	—	—	4	690	173	—	—	—	—	—	—
Kuljetustyöntekijäin	3	625	4	275	350	4	—	3	—	—	366	225	—	—	4	625	4	—	—	—	—	—	—
Osuuskauppain palv. henk.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Maalarien	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Yhteensä	29	2 636	226	1 352	1 284	38	171	17	7	7	4 630	3 099	—	22	19	1 877	214	—	—	—	—	—	—

¹ Työntekijät vaativat kirjallista joukkosopimusta, jota ei saatu, mutta saatiin väliaikainen sopimus, jossa työehdot taattiin. —
² Yksi ei ole vielä päättynyt.

Taulu X. Tietoja työ sopimuksista v. 1913.

Liiton n:o	Liiton nimi	Työsopimuksia saatiin v. 1913 ja koskivat ne				Työsop. menetett. v. 1913 ja koskivat ne				V. 1913 lop. oli voim. ja koskivat ne				V. 1914 aikana päättyi sopimuksia ja koskivat ne	
		työnantaja	työntekijää	työnantaja-järjestöä	menetettiin kaikistaan	työntekijää	työnantaja	työnantaja-järjestöä	sopimuksia kaikistaan	työntekijää	työnantaja	työnantaja-järjestöä	päättty kaikistaan	työntekijää	työnantaja
1	Lasiteollisuus.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2	Tie- ja vesirakennust.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3	Kirjansitojain	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4	Puutyöntekijäin	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
5	Sukeltajain	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Sahateollisuus.	7	1,068	31	7	—	—	—	—	21	1,351	140	?	17	1,133
7	Paperiteollisuus.	1	100	7	1	—	—	—	—	9	2,092	13	—	4	?
8	Kulta- ja Hopeat.	—	—	—	—	—	—	—	—	3	350	3	—	3	350
9	Leipurien	—	—	—	—	—	—	—	—	7	173	?	—	7	173
10	Kivityöntekijäin	—	—	—	—	—	—	—	—	16	1,970	29	3	8	—
11	Kutomateollisuus.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
12	Kaakeli-, Faj- ja Uunint.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13	Metallityönt.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
14	Lätki-, Pelti- ja Vaskis.	—	—	—	—	—	—	—	—	5	150	35	—	—	—
15	Kirjaltajain	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2,500	150	1	—	—
16	Tehdas- ja sekat.	6	537	6	6	—	—	—	—	12	940	53	—	3	365
17	Muurarien	—	—	—	—	—	—	—	—	3	180	?	3	1	80
18	S. V. R. konep. työv. yhd.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
19	Sos.-dem. Sanomalehtim.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
20	Nahkatyönt.	3	34	13	—	—	—	—	—	6	97	27	—	—	—
21	Vaatetustyönt.	8	992	210	2	1	?	?	?	31	?	?	?	?	?
22	Kuljetustyönt.	37	1,220	12	—	—	—	—	—	56	2,259	?	?	?	?
23	Osuuskauppapalv. henkil.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
24	Maalarien	1	20	3	—	—	—	—	—	6	1,030	71	1	1	108
	Yhteensä	73	4,515	293	7	2	14	4	1	186	13,902	521	8	66	2,209
															126

Taulu XI. Tietoja toimitsijoista ja liittojen lehdistä.

Liiton n:o	Liiton nimi	Liiton toimitsijat						Liiton lehdet					
		vakinaisen	palkkaa yhteensä vuodessa		ylimääräisiä	palkkioita yhteensä vuodessa		ilmeistyy kertaa vuodessa	painoksen suuruus	hinta vuosikerralla		jaetaan ilmailuseksi jäsenille	
			mk.	p.		mk.	p.			mk.	p.		
1	Lasiteollisuustyöv.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
2	Tie- ja vesirakenn.	1	1,800	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
3	Kirjansitojain	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
4	Puutyöntekijäin	2	4,200	—	—	—	—	12	2,200	1	—	ei	
5	Sukeltajain	—	—	2	45	—	—	—	—	—	—	—	
6	Sahateollisuustyöv.	2	5,700	1	1,200	—	152	4,000	—	—	—	—	
7	Paperiteollisuustyöv.	1	2,300	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
8	Kulta- ja hopeatyönt.	—	—	2	360	—	—	—	—	—	—	—	
9	Leipurien	1	1,800	1	240	—	4	600	—	80	—	ei	
10	Kivityöntekijäin	1	2,100	1	360	—	—	—	—	—	—	—	
11	Kutomateollisuust.	1	2,400	1	200	—	—	—	—	—	—	—	
12	Kaakeli-, faj. uunint.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
13	Metallityöntekijäin	2	3,500	—	—	—	12	3,200	1	20	—	—	
14	Läkki-, pelti- ja vaskis.	—	—	2	50	—	—	—	—	—	—	—	
15	Kirjaltajain	1	3,000	—	—	—	24	2,100	5	—	—	jaetaan	
16	Tehdas- ja sekatyöv.	2	4,320	—	—	—	4	4,000	—	—	—	jaetaan	
17	Muurarien	1	2,400	—	—	—	12	1,500	1	50	—	jaetaan	
18	S. V. R. Konep. ty.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
19	Sos.-dem. Sanomal.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
20	Nahkityöntekijäin	1	1,800	1	120	—	—	—	—	—	—	—	
21	Vaatetustyöntekijäin	1	2,100	1	300	—	—	—	—	—	—	—	
22	Kuljetustyöntekijäin	2	4,800	—	—	—	12	2,000	1	25	—	—	
23	Osuusk. palv. henk.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
24	Maalarien	1	2,000	1	75	—	4	1,000	—	75	—	—	
—	S. Ammattijärjestö	2	6,000	—	—	—	12	1,000	2	—	—	—	
Yhteensä		22	50,220	—	13	2,950	—	—	21,600	—	—	—	

¹ Julastaan »Eteenpäin» alakertana ja neljännesvuosittain erikoinen raportti.

PÖYTÄKIRJA

TEHTY

S. AMMATTIJÄRJESTÖN VALTUUSTON
YLIMÄÄRÄISESSÄ KOKOUKSESSA
HELSINGISSÄ

HUHTIKUUN 25 p. 1914

LAATINUT

K. HEINONEN JA H. SAXMAN

HELSINKI 1914 - TYÖVÄEN KIRJAPAINO

Kokouksen, joka oli kutsuttu koolle Helsingin työväenyhdistyksen yläravintolaan, huhtik. 25 p. klo 11 aamulla, avasi Ammattijärjestön puheenjohtaja Oskari Tokoi, mainiten että kokous oli kutsuttu käsittelemään Kotkan sahoilla vallitsevaa työriitaisuutta ja päättämään toimenpiteistä, joihin Ammattijärjestön olisi asiassa ryhdyttävä. Kuitenkin voidaan tässä kokouksessa ottaa käsiteltäväksi myöskin Valtuuston vakinaiselle kokoukselle kuuluvia asioita, jos kokous niin päättää. Julisti kokouksen viralliseksi, kun kysyttäessä kellään valtuuston jäsenellä ei ollut muistuttamista kokouksen laillisuutta vastaan.

Ilmoitti että valtakirjojen mukaan olivat saapuvilla seuraavat valtuuston jäsenet:

Tie- ja Vesirakennustyöväen liitosta:

O. Ikonen ja Emil Halonen;

Puutyöntekijäin liitosta:

S. Hellsten, J. Peura ja J. Vuoristo;

Sahateollisuustyöväen liitosta:

K. A. Heino, A. Turkia, V. Hasu, V. Heimonen, A. Kleimola ja E. Haapalainen;

Paperiteollisuustyöväen liitosta:

M. Paljakka ja K. A. Koskinen;

Kulta- ja hopeatyöntekijäin liitosta:

H. Hurskainen;

Leipurien liitosta:

K. Lindroos;

Kivityöntekijäin liitosta:

K. E. Majanen ja G. Valtonen;

Kutomateollisuustyöväen liitosta:

A. Lindell ja A. Vuolle.

Metallityöntekijäin liitosta:

K. Lahtinen, J. Sarlin, K. Hauhio, Emil Murto ja E. Lampila;

Läkki-, pelti- ja vaskiseppäin liitosta:

A. Taivola;

Kirjaltajaliitosta:

O. A. Nyman ja E. Ailio;

Tehdas- ja Sekatyöväen liitosta:

Alma Sinisalo, E. Ekholm, J. Kanerva ja A. Räsänen.

Muurarien liitosta:

T. Aalto;

S. V. R. Konepajojen työväenyhdistyksestä:

A. Holopainen;

Sosialidemokratista Sanomalehtimiesten liitosta:

Emil Elo;

Nahkätöntekijäin liitosta:

H. Paasivirta;

Vaatetustyöntekijäin liitosta:

A. E. Kokkola ja Ida Kantanen;

Kuljetustyöntekijäin liitosta:

J. Ajahainen ja V. Perttilä;

Osuuskauppojen palv. henk. liitosta:

J. E. Heikkilä;

Maalarien liitosta:

Svante Lehtonen.

Ammattijärjestön toimikunnan edustajina olivat saapuvilla puheenjohtaja Oskari Tokoi, rahastonhoitaja K. Vartiainen, sekä toimikunnan jäsenet J. Pietikäinen ja Eemil Leino.

Kaikkien edellä lueteltujen edustajain valtakirjat hyväksyttiin.

Puheenjohtajiksi valittiin: V. Perttilä ja Eemil Murto.

Puheenjohtajan paikalle astui Perttilä.

Sihteereiksi valittiin allekirjoittaneet K. Heinonen ja H. Saxman.

Sihteeriksi astui K. Heinonen.

Päätettiin että pöytäkirja tehdään vaan päätöspöytäkirja, jossa selostellaan ainoastaan tärkeimmät puheenvuorot.

Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Eemil Leino, Svante Lehtonen ja K. A. Heino.

Haapalainen ehdotti että ensin päätetään siitä pidetäänkö tämä kokous ylimääräisenä vaiko vakinaisena, jolloin käsiteltäisiin myöskin vakinaiselle kokoukselle kuuluvia asioita. Ehdotti omasta puolestaan että tämä kokous pidetään ylimääräisenä ja että vakinainen kokous pidetään Juhannuksen jälkeen, johon mennessä Ammattijärjestön tilastot ehtivät valmistua. Piti sopivana kokouspäivänä kesäk. 27 päivää.

Sarlin kannatti Haapalaista.

Tokoi ehdotti että käsiteltäisiin tässä kokouksessa myöskin vakinaiselle kokoukselle kuuluvat asiat.

Tätä ehdotusta kannattivat Kokkola ja Pietikäinen.

Äänestyksessä 21 —16 vastaan, jotka annettiin Tokoin ehdotuksen puolesta, hyväksyttiin Haapalaisen ehdotus.

Tokoi ehdotti että edellisestä päätöksestä huolimatta, päätettäisiin tässä kokouksessa myöskin osakkeiden merkinnästä työväen henkivakuutusyhtiössä, koska tämä asia on kiireellinen.

Ehdotus hyväksyttiin.

Tämän jälkeen hyväksyttiin kokoukselle työjärjestys, jonka mukaan työaika ensimmäisenä kokouspäivänä on 11—12, V2I—2 ja 3—6. Kahviloma on 12—^{x/2} 1 J^a päivällisaika 2—3. Toisena kokouspäivänä alkaa kokous klo 10. Kahviloma ¹12—12 ja päivällisaika 2—3.

Päätettiin että kokous pidetään sulettuna. Saapuvilla saavat olla, paitsi valtuuston jäseniä, ainoastaan Ammattijärjestön toimikunnan jäsenet ja liittojen toimitsijat, eikä kokouksen asioista saa ulkopuolella kokousta keskustella.

Näistä alkuvalmistuksista päästyä otettiin ¹h tunnin loma, jolla ajalla juotiin Ammattijärjestön toimikunnan tarjoomat kahvit.

Työriita Kotkan sahoilla.

Loman jälkeen otettiin käsiteltäväksi työriita Kotkan ja sen ympäristön sahoilla.

Kysymyksen alusti O. Tokoi jättäen Ammattijärjestön toimikunnan puolesta kirjallisen alustuksen (Liite n:o 1) sekä selostaen asiaa vielä suullisesti.

Liite n:o 1.

Selostusta Kotkan ja ympäristön sahojen työriidasta.

Sen lisäksi mitä S. Ammattijärjestö lehden N:o 2:ssa on selostettu, on kysymyksen selvittämiseksi selostettava seuraavaa:

Kun neuvottelut yksityishinnotteluista näyttivät sen jälkeen katkenneen, kun työnantajat olivat esittäneet vastaehdotuksensa ja työntekijäin puolelta siihen vielä annettu vastaehdotus, jossa työntekijät pysyivät alkuperäisissä vaatimuksissaan, eräissä kohdin siinä olleita hinnotteluja vielä vähän korottaenkin, minkä johdosta työnantajat olivat vaatineet työntekijöiltä uutta tarkistettua hinnottelua ja työntekijät myös työnantajilta uutta hinnottelua, kehoitti Ammattijärjestön toimikunta allekirjoittanutta yrittämään saada neuvotteluja käyntiin. Samoihin aikoihin soitti ammattientarkastaja A. Käpy minulle huomauttaen neuvottelujen pysähtymisestä kehoittaen koettamaan saada neuvotteluja uudelleen käyntiin, luvaten puolestaan koettaa saada työnantajia suostumaan neuvottelujen alkamiseen. Ilmoitin asiasta Ammattijärjestön toimikunnalle, joka kehoitti minua matkustamaan Kotkaan koettamaan saada neuvotteluja käyntiin. Ilmoitin myös asiasta ja Kotkaan tulostani telefontitse S. Saha-teollisuustyöväen liiton toimistoon. Saatuani tietää että työnantajat suostuvat keskustelemaan neuvottelujen alkamisesta, matkustin Kotkaan toimikunnan jäsenen J. Pietikäisen kanssa ja keskusteltuaamme sikäläisten työnantajain kanssa saimme kuulla, että he puolestaan ovat odottaneet liiton puolelta uutta tarkistetumpaa ehdotusta, koska viimeisissä suullisissa neuvotteluissa oli huomattu, että työntekijäin viimeinen ehdotus ja varsinkin siihen otetut korotetut vaatimukset perustuivat osiksi väärin käsityksiin ja osiksi olivat heidän mielestään kohtuuttomat, sanoen suostuvansa uusiin suullisiin neuvotteluihin niinpian kun työntekijäin puolelta esitetään uudet tarkistetut työhinnotteluehdotukset. Kun huomasin, että uusien neuvottelujen alkaminen riippuu tällaisista etupäässä muodollisista seikoista ja kun tiesin, että viimeisten suullisten neuvottelujen jälkeen, joissa työnantajat olivat näitä uusia ehdotuksia pyytäneet, liiton puolelta oli annettu määräys sellaisten laatimiseen, jotka olivat osin valmiit, osin valmistumassa, mutta joita ei vielä oltu työnantajalle esitetty, lupasin sellaiset uudet ehdotukset hankkia joiden pohjalla sittemmin neuvottelut alettaisiin.

Liiton puolelta, jonka edustajaa ei ollut vastamainituissa keskusteluissa läsnä, ilmotettiin etteivät he suostu minkäänlaisten uusien ehdotusten esittämiseen, vaan toivovat että suulliset neuvottelut alettaisiin, joissa neuvotteluissa he puolestaan tulevat tekemään ne muutokset, korjaukset ja myönnytykset, mitä sovinnon aikaansaamiseksi katsotaan välttämättömäksi sekä, että neuvotteluja johtamaan kutsuttaisiin tohtori L. Ehrnrooth. Tämän liiton puolelta annetun tiedonannon ilmoitin tk:n 4 p:nä työnantajille ja kehoitin heitä tähän suostumaan. Työnantajain puolelta ilmoitettiin, että he puolestaan ovat suostuvaiset suullisten neuvottelujen alkamiseen, mutta eivät tahdo puolestaan yhtyä kutsu-

maan herra Ehrnroothia neuvottelujen johtajaksi vaan antaen vapauden meidän puolestamme käyttää häntä asiamiehenämme, ehdottaen neuvottelujen johtajaksi ammattientarkastaja Käpyä. Kun neuvottelujen johtajasta ei täten päästy yksimielisyyteen, eikä herra Ehrnrooth suostunut yksipuolisesta kutsusta lähtemään, ehdotti Ammattijärjestön toimikunta että neuvottelut tällä pohjalla alettaisiin ja kehoitti liittoa ja asianomaisia järjestöjä valitsemaan neuvottelijat ja ilmoittamaan siitä milloin ovat valmiit neuvottelut alkamaan, neuvottelujen johtajalle ja työnantajille. Tähän liiton puolelta suostuttiinkin.

Täten alkoivat neuvottelut uudelleen tk. 9 p:nä oltuaan pysähdyksissä lähes kolme viikkoa. Neuvotteluissa käytiin ensin läpi huomattuimmat eli ns. periaatteet. Tällöin huomattiin, että pahimpia riitakohtia oli Hietasen ja Hovinsaaren sahurien, apusahurien ja sirkkelimiesten palkat. Tässäkohdin työnantajat ilmoittivat pitävänsä tiukasti kiinni ehdotuksestaan, jossa he olivat ehdottaneet ennen käytännössä olleen yksikköhinnan alennettavaksi sahureilta 2.2:sta 2:een penniin puulta ja muille apusahureille ja sirkkelimiehille samassa suhteessa, kun sitävastoin työntekijät vaativat entistä yksikköhintaa pysytettäväksi. Tätä yksikköhinnon alennus-ehdotustaan perustelivat työnantajat sillä, että puiden vuosi vuodelta yhä pienennettyä ja lyhennettyä, on yksikköhinnan alentaminen aivan kohtuullinen, koska tämän johdosta näiden työläisten ansiot ovat sitten vuoden 1911 kohonneet noin 15 — 17 % ja kun sama suunta on yhä jatkumassa, tulisivat työntekijät siitä huolimatta saamaan päiväansionsa yhtä suuriksi ja vähän suuremmiksi kun ennen, ympärivuoden laskettuna. Työntekijäin puolelta taas väitettiin työnantajain laskelmia, ei tosin aivan vääräksi, vaan suuresti liioitelluiksi ja vastaisuuteen nähden aivan paikkansa pitämättömiksi. Kun mielestäni työnantajain väitteiltä ei voitu kaikkea pätevyyttä kieltää ja kun neuvottelujen jatkaminen, ellei työntekijäin puolelta mitään myönnytystä tässäkohden tehtäisi, näytti aivan mahdottomalta, ehdotin, että riita tässäkohdin pantaisiin tasan. Kumpainenkaan asianosainen ei silläkertaa sitovasti ilmoittanut hyväksyvänsä eikä hyljäävänsä tätä tekemääni ehdotusta, vaan jatkettiin neuvotteluja sopimuksen muista kohdista, joista useissa kohdin ei päästy yksimielisyyteen ja neuvottelut siirrettiin 14 p:nä.

Tällöin alettiin neuvottelut sopimuksen muista kohdista ja käytiin läpi useita eri kohtia, joista monissa kohdin päästiin yksimielisyyteen, muutamien kohtien jäädessä auki. Tuli taasen eteen vasta mainittu sahurien palkkaus asia, jolloin aikansa kinasteltua puheenjohtajana toimiva A; Käpy ehdotti hyväksyttäväksi minun aikaisemmin tekemääni välitysehdotusta. Tällöin ilmoitettiin liiton edustajain puolelta etteivät he missään tapauksessa tule suostumaan tähän ehdotukseen. Neuvottelujen johtajan ilmoituksen mukaan, olisi työnantajain puolelta tähän suostuttu. Kun neuvottelujen jatkamisesta ei voinut enään olla puhetta sillä työnantajat eivät suostuneet senjälkeen neuvottelemaan sopimuksen muista kohdista, ilmoittivat S. Ammattijärjestön edustajat allekirjoittanut ja J. Pietikäinen liiton edustajille, että siinä tapauksessa ettei liiton puolelta suostuta välitysehdotukseen, jonka minä olin alkujaan tehnyt

ja siten jatkamaan neuvotteluja, tulee Ammattijärjestön toimikunta kiel-tämään heiltä Ammattijärjestön kannatuksen.

Kun liiton puolelta ei sittenkään suostuttu tehtyyn ehdotukseen, katkesivat neuvottelut kokonaan. Tämän johdosta piti S. Ammattijär-jestön toimikunta kokouksen tk:n 15 p:nä, jossa Sahateollisuustyöväen liiton edustaja E. Haapalainen oli läsnä, vaatien että Ammattijärjestön toimikunnan on liitolle edelleenkin avustusta säännöllisesti annettava ja taistelua liiton hyväksymällä tavalla jatkettava. Tämän johdosta päätti toimikunta, että kuluvan viikon avustus maksetaan, mutta avustuksen jatkamisesta päättämään kutsutaan kokoon Ammattivaltuuston kokous, jolle toimikunta tekee ehdotuksensa asiassa.

Tähän nähden ja kun Ammattijärjestön varat eivät mitenkään salli tällaisen suuren taistelun kovin pitkälle avustamista ja kun se ehdotus jonka hyväksymisellä olisi voitu neuvotteluja edelleen jatkaa ja mahdol-lisesti päästä asiasta sovintoon ja kun se ehdotus ei mitenkään ollut häpeällinen eikä kohtuuton, sekä lisäksi ottaen huomioon että Ammatti-järjestön toimikunnalla Ammattijärjestön sääntöjen mukaan on oikeus asettaa avustuksen saajille tarpeelliseksi katsomiaan ja Ammattijärjestön parasta tarkoittavia ehtoja, saa toimikunta Ammattivaltuustolle ehdottaa,

että, jos S. Sahateollisuustyöväen liiton puolelta suos-tutaan ottamaan varteen sellaiset Ammattijärjestön toimi-kunnan puolelta tehdyt ehdotukset, jotka sovinnon aikaan-saamiseksi katsotaan tarpeelliseksi ja joihin kuuluu sekin välitysehdotus, jonka Ammattijärjestön puheenjohtaja sahu-rien palkkausasiassa on tehnyt, suostuu ammattivaltuusto avustuksen jatkamiseen siinä määrin minkä Ammattijärjestön toimikunta katsoo mahdolliseksi sekä,

että neuvottelut työnantajain kanssa tällä pohjalla vii-pymättä koetetaan saada alulle.

Kun Ammattijärjestölle on jo taistelusta ollut suuria menoja ja muitakin taisteluita on parillaan käynnissä ja, jos Sahateollisuusliiton taistelua edellä ehdotetussakin muodossa tullaan edelleen avustamaan, käy aivan välttämättömäksi asettaa ylimääräinen verotus. Mutta kun sellaisen asettaminen ei mielestämme tällä hetkellä ole monestakaan syystä mahdollinen, ehdottaa toimikunta seuraavaa:

että työtaisteluiden johdosta S. Ammattijärjestölle koi-tuvien menojen peittämiseksi asetetaan ylimääräinen verotus aikana, minkä toimikunta siihen sopivaksi katsoo sekä,

että siihen mennessä kunnes ylimääräinen verotus kat-sotaan mahdolliseksi asettaa, toimikunnalle annetaan lupa ottaa lainaa hyväksymiensä menojen suorittamiseksi.

Helsingissä huhtikuun 24 p. v. 1914.

S. Ammattijärjestön toimikunnan puolesta:

O. Tokoi.

Sahatyöntekijäin liiton puolesta alusti kysymyksen Eero Haapalainen, jättäen alustuksensa kirjallisesti:

Suomen Ammattijärjestön Valtuustolle.

Suomen Ammattijärjestön toimikunnan kokouksessa kuluva huhtikuun 15 p:nä tehdyn päätöksen mukaan on Valtuusto kutsuttu koolle keskustelemaan ja päättämään Kotkassa paraikaa käytävän työsulkutaiselun vastaisesta avustamisesta ja toimenpiteistä varojen hankkimiseksi mahdollista avustusta varten sekä muistakin työtaistelua koskevista seikoista.

Tämän kokouskutsun mukaan siis valtuustolla on tehtävänä:

1) Keskustella ja päättää meidän liittomme kohdanneen työsulun vastaisesta avustamisesta.

2) Varojen hankkimisesta siihen, sekä

3) muista työtaistelua koskevista seikoista.

Suomen Sahateollisuustyöväen liitolla ei ole mahdollisuutta tällä kertaa kajota toisessa kohdassa mainittuun asiaan, sillä siitähän valtuusto itse päättää puoleen tai toiseen, mutta sen sijaan heitä suoraan koskee ensimmäisessä ja kolmannessa kohdassa mainitut kysymykset. Sen tähden rohkenemme valtuustolle esittää seuraavaa:

Liittomme vastainen avustaminen.

Voimassa olevien Ammattijärjestön sääntöjen 8 §:n 2):n a. mom. mukaan on Ammattijärjestö ensi sijassa velvollinen avustamaan työsulkuun joutuneita. Saman §:n 7):n A a):n mukaan on kyseessä oleva Kotkan ja sen ympäristön sahalaistosten työtaistelu, joka alkoi viime huhtikuun 28 p:nä klo 12 päivällä työsulku. Näin ollen siis ilman muuta Ammattijärjestö on velvollinen etupäässä avustamaan meidän liittomme sen parhaillaan jatkuvissa työsulkutaisteluissa.

Miksi siis tulisi kysymyksenkään sellainen, että valtuusto olisi pakotettu edes keskustelemaan liittomme vastaisesta avustamisesta?

Mainitun 8 §:n 7 kohdassa edellytetään tapaus, jossa sellainen on mahdollista, siis tulee kysymykseen: onko liittomme puolesta oltu seuraamatta Ammattijärjestön toimikunnan ohjeita?

Sitä ei liittomme puolesta ole tapahtunut. Silloin kuin taisteluamme valmistettiin, niin siinä oli Ammattijärjestön toimikunta mukana ja tietoinen kaikista tapahtumista. Sen jälkeen kuin työnantajain puolelta työläiset sanottiin irti työstä Gutzeit-yhtiön omistamalla Hovinsaaren ja Hietasen sahalaistoksilla, Halla-yhtiön Hallan ja Jumalniemen sahalaistoksilla, Hackman-yhtiön Sunilan sahalaistoksella sekä Karhula-yhtiön Karhulan sahalaistoksella oli taas Ammattijärjestön toimikunta ja sen puheenjohtaja keskeytymättömässä yhteydessä liittomme toimikunnan ja sen edustajain kanssa. Ammattijärjestön toimikunnan neuvon mukaan koetti liittomme toimikunta toimia parhaansa mukaan saadakseen väite-

tyksi työseisauksen ja sen käskyä seuraten se kirjoitti alle yleisen sopimuksen mainittujen yhtiöiden kanssa viime helmikuun 24 p:nä, sopimuksen, mikä ei suinkaan ole liitollemme edullinen, mutta joka kuitenkin allekirjoitettiin Ammattijärjestön toimikunnan käskystä vastoin asianomaisten työläisten yleisäänestyksellä tehtyä päätöstä.

Kun kuitenkin tästä kaikesta huolimatta ei saatu työsulkuja vältetyksi, on liittomme puolelta edelleen tarkoin ilmoitettu asemasta Kotkassa Ammattijärjestön toimikunnalle ja sen puheenjohtajalle sekä seurattu annettuja ohjeita. Työnantajain kanssa on liiton puolelta koetettu neuvotteluja ylläpitää tarkoituksella saada työrauha aikaan. Mutta ne eivät ole johtaneet mihinkään tulokseen. Niinpä maaliskuulla liiton toimikunnan aloitteesta saatiin aikaan, sitten kuin oli suostuttu siihen työnantajain vaatimukseen, että me antaisimme heille tarkistetun ehdotuksemme työpalkoista, lopultakin suulliset neuvottelut eri yhtiöiden kanssa. Näissä neuvotteluissa käytiin läpi jokseenkin perusteellisesti riitakohdat kaikkialla muualla, paitsi Sunilan sahalaitoksella. Yhtiöiden puolelta ei voitu tehdä mitään myönnytyksiä siihen, mitä nämä olivat tammikuulla liitolle palkoiksi esittäneet, sillä työnantajilla oli yhteinen päätös, että mikään yhtiö ei saa yksin mennä muuttamaan alkuperäisiä tarjouksia. Kumminkin neuvotteluissa saivat työntekijäin edustajat sen käsityksen, että riitakohdat eivät olisi sanottavan suuret, muutamia seikkoja lukuunottamatta, sillä työnantajain edustajat antoivat puolinaisia lupauksia, että meidän esityksemme tulisivat lopulta hyväksytyiksi, sitenkuin he ovat saaneet yhdessä taas niistä neuvotella.

Tämä suullinen neuvottelu eri yhtiöiden kanssa saatiin loppuun suoritetuksi maaliskuun 21 päivään. Senjälkeen seurasi väliaikaa saman kuun 26 päivään, jolloin liiton puolesta käännyttiin uudelleen työnantajain edustajan puoleen esityksellä, että jatkettaisiin suullisia keskusteluja eri yhtiöiden kanssa, jolloin yhtiöiden puolesta oltaisiin valmiit sanomaan lopullisesti mihin muutoksiin he ovat valmiit entisessä tarjouksessaan. Työnantajain edustaja, eversti Sucksdorff oli liiton asiamiehen kanssa siitä yksimielinen, että näitä suullisia neuvotteluja olisi jatkettava, mutta kun hän samana päivänä oli keskustellut toisten työnantajain kanssa, niin ilmoitettiin liiton asiamiehelle, joka oli kutsuttu työnantajain kokoukseen, että olisi paras, jos työläiset jättäisivät heille uudet palkkaehdotuksensa. Tähän tietenkään ei voitu suostua, sillä liiton puolesta olisi se merkinnyt sitä, että ilman muuta olisi peräännytty työläisten vaatimuksesta saada palkat pysymään ennallaan, kun taas työnantajain puolelta ei olisi tarvittu virallisesti suostua mihinkään. Sitäpaitsi me olimme vakuutetut siitä, että jos suullisiin neuvotteluihin päästäisiin, niin niistä olisi jotakin tulosta työväelle, sillä kyseessä on niin monimutkainen palkkauskysymys, jossa ainoastaan suullisten sovittelevien kautta voidaan jotakin aikaan saada. Kaikkeen tähän katsoen ilmoitettiin työnantajalle kyseessäolevassa tilaisuudessa, että olisi suulliset neuvottelut aikaansaatava, tahi sitten esittäkööt työnantajat kirjallisesti työntekijöille, mihin muutoksiin he ovat taipuvaiset alkuperäisessä esityksessään. Mitään varmaa vastausta he eivät antaneet ja näin ollen tuo neuvottelu päättyi tuloksetta.

Liiton toimikunta oli kuitenkin tietoinen siitä, että työnantajat lo-
pultakin taipuisivat jatkamaan suullisia keskusteluja ja niin jäätin odot-
tavalle kannalle, kun tiedettiin varmasti, että mitään hajaannusta ei ole
joukoissa, sekä että työnantajain on jatkettava sulkuaan jos tahtovat saada
pysyvemmän työrauhan Kotkassa aikaan.

Kuluvan huhtikuun 2 p:nä saapui sitten liittomme toimistoon
Ammattijärjestön puheenjohtaja Tokoi ja kivityöntekijäin liiton luotta-
musmies J. Pietikäinen, joiden kanssa ryhdyttiin tutkimaan niitä riita-
kohtia Gutzeit-yhtiön tariffissa, jotka olivat jäljellä. Mutta tätä työtä ei
saatu kuin alkuun, kun molemmat mainitut henkilöt läksivät toimistos-
tamme meidän varmasti tietämättämme minne, mutta sitten kuin Tokoi
taas ilmestyi toimistoomme ja selville kävi, että hän on ollut työnanta-
jain kokouksessa ja siellä mennyt lupaamaan, että työläisten puolelta
annettaisiin työnantajille kolmas kirjallinen ehdotus palkoista, huomattiin
että Ammattijärjestön edustaja on tehnyt virheen tuota luvattaan en-
sinnäkin sentähden, että liitolla oli tarkoitus saada suulliset neuvottelut
aikaan, niillä syillä kuin yllä on esitetty ja toiseksi sen tähden, että
Tokoi meni lupauksensa tekemään sivuuttamalla täydellisesti liittomme
toimikunnan.

Asiain tälle kannalle käännettyä oli luonnollista, että liiton taholta
asiasta Tokoilta huomautettiin ja sanottiin, että liittomme ei tule työn-
antajille antamaan enää kolmansia esityksiä, vaan tahtoo päästä suora-
naisiin neuvotteluihin tahi sitten ollaan valmiit käyttämään väli miestäkin.

Kun Tokoi tämän sai tietää, ryhtyi hän toimimaan sen mukaan ja
tuloksena siitä oli se, että työnantajat myöntyivätkin neuvottelemaan
ammattientarkastajan ollessa puheenjohtajana. Tämä neuvottelu tapahtui
kahdessa osassa. Ensi kerran kuluvan huhtikuun 9 p:nä ja toisen ker-
ran huhtikuun 14 p:nä. Edellisessä tilaisuudessa käytiin puheenjohtajan
esityksen mukaan läpi n. s. kipeimmät riitakohdat, jolloin ei menty itse
urakkatariffien yksityiskohtiin, vaan keskustelu oli sangen yleistä. Jälki-
mäisellä kerralla sen sijaan otettiin heti esille Gutzeit-yhtiön tariffit ja
lähdettiin aivan alusta tutkimaan siinä olevia n. s. yleisiä määräyksiä ja
sitten varsinaista sahojen sisätyön hinnoittelua. Kun se oli tapahtunut
ja huomattu, että suurempaa erimielisyyttä synnytti aikapalkan mitta-
yksikkö: onko tunti tahi päivä sekä aikapalkan suuruus, pystytaapeleista
tavaranto, josta työstä aiotaan alentaa palkkaa 10 %, sahureiden, apu-
sahureiden, kanttisahureiden ja niiden apulaisten urakkapalkat, jakaantui-
vat riitapuolet neuvottelemaan näistä asioista keskenään.

Ennen kuin tämä tapahtui, teki puheenjohtaja sahureiden, apusahu-
reiden sekä kanttareiden ja niiden apulaisten palkkoihin nähden Tokoin
kannattamana välitysehdotuksen, että työnantajat alentaisivat vaan puo-
lella asianomaisten työläisten urakkapalkkaa siitä, minkä he alunpitäen
olivat aikoneet. Tokoi oli tämän ehdotuksen tehnyt jo edellisessä ko-
kouksessa 9 p:nä ilman, että hän siitä olisi mitään liiton edustajain
kanssa neuvotellut ja kysynyt onko sellainen ehdotus liitollemme mah-
dollinen ja tässä jälkimäisessä kokouksessa hän uudisti taas saman, vaikka
hän olisi pitänyt samoin kuin puheenjohtaja Kävyinkin tietää, että
liittomme ei voi suostua urakkapalkkain alentamiseen. Näin ollen liit-

tomme toimikunta on ollut pakotettu katsomaan, että Ammattijärjestön puheenjohtaja on menetellyt omavaltaisesti, jota menettelyä ei tue Ammattijärjestön säännöt.

Kun sitten mainitussa toisessa kokouksessa jatkettiin taas keskusteluja, ja asiasta kysyttyä liiton edustajain mielipidettä, annettiin työnantajille vastaus, että liitto ei suostu Hovinsaaren ja Hietasen sahoilla urakkapalkkain alennukseen, vaan se tahtoo niiden ennallaan pysyttämistä. Samalla tavalla kysyttäessä vastasivat työnantajat, että he pysyvät alkuperäisessä vaatimuksessaan. Siihen raukesivat neuvottelut.

Samana päivänä, huhtikuun 14:sta, pidetyssä liittotoimikuntamme kokouksessa, johon kutsuttuna saapui Tokoi, hyväksyi toimikunta liiton edustajain menettelyn siinä, että ei suostuttu urakkapalkkain alennukseen. Tokoi silloin virallisesti ilmoitti että siitä päivästä alkaen myös loppuu liitolta Ammattijärjestön avustus, jolloin liiton toimikunta oli pakotettu päättämään, että liiton asiamies lähetetään Helsinkiin Ammattijärjestön toimikunnan kokoukseen tekemään selvää asemasta Kotkassa, sillä arveltiin, että Ammattijärjestön puolelta nykyiseen tilanteeseen nähden olisi mahdoton avustusta kieltää. Ammattijärjestön toimikunnan kokouksessa huhtikuun 15 p:nä sitten tehtiinkin päätös, että liittoamme edelleen avustetaan siksi kunnes Ammattijärjestön valtuusto toisin mahdollisesti päättää.

Mainittakoon tämän yhteydessä, että Ammattijärjestön edustajain taholta on annettu työnantajille tietää, että liittomme ei enää saisiakaan Ammattijärjestön avustusta, josta heti tiedon levitti maailmalle Kotkassa ilmestyvät Etelä-Suomi huhtikuun 16 p:nä ja Kotka Nyheter samoin 18 p:nä. Tietenkin tämä teko on osaltaan vaikuttanut siihen, että työnantajille kasvoi toiveita siitä, että liittomme lopulta on pakotettu suostumaan heidän ehtoihinsa, kun siltä varat loppuvat ja tietenkin se vaikutti työläisiin katkeroittavasti, kun kaikkialla rivimme ovat aivan horjumattomat ja jokainen on tietoinen siitä, että kyseessä on elämistason ennallaan säilyttäminen, joka voikin tapahtua, kun vaan odotetaan kiireen työajan alkua, jolloin työnantajain on pakko panna työt käyntiin.

Ne syyt sitten mitkä ovat olleet pakottamassa liittoamme siihen, että se ei ole voinut suostua työnantajain ehdotukseen, ovat lyhyesti seuraavat:

1) Työläiset menettävät 24 p:nä helmikuuta tänä vuonna allekirjoitetun yleisen sopimuksen mukaan oikeuden vapaaseen asuntoon ja polttopuihin, mutta siitä huolimatta ei vastaavassa määrin palkkoja nostettaisi, vaikka yleistä sopimusta tehdessä se nimenomaan vakuutettiin.

2) Urakkapalkkoja tahdottaisiin alentaa yhä edelleen, vaikka se on tapahtunut jo v. 1911 —1912, huolimatta siitä, että työ on kovenut ja liiton puolelta ollaan valmiit takaamaan työrauha kolmeksi vuodeksi, jona aikana leipä ehdottomasti tulee kallistumaan.

Työnantajat eivät ole koettaneetkaan puolustautua silloin kuin me viittaamme palkkain korotukseen asuntoja ja polttopuita vastaavassa määrässä.

Sensijaan he urakkapalkkain alentamisyritystäkän koettavat puolustaa. Mutta siinäkään heillä ei ole kuin yksi ainoa seikka esille vedettävä.

vänä ja se on, että muka puut ovat entisestään pienenneet ja pienenevät, niin että vaikkakin urakkahinta laskeutuu, kuitenkin ei päiväansio siitä laskeutuisi muuta kuin esim. sahureille 75 penniä päivälle ja muille samassa suhteessa.

Hekin siis myöntävät rehellisesti sen, että palkka viime vuoden keskipäiväansioon nähden noin paljon laskeutuisi ja liittomme pitäisi kuitenkin mielisuosiollla ottaa tämä alennus vastaan. Niin pitäisi muka sillä syyllä, että siitä huolimatta olisi keskipäiväansio 95 penniä suurempi kuin v. 1911. Mutta tämä mielestämme ei ole mikään palkan alennuksen puolustus, sillä on huomattava, että v. 1911 maksettiin alussa vuotta 3 penniä sahatusta puusta ja sitten 2.6 penniä, kun taas viime vuonna maksettiin vaan 2.2 penniä ja nyt tarjotaan 2 p.

Myöskään se väite, että tukit lyheneisivät, ei tässä merkitse mitään, sillä tosiasiana pysyy, että valmis tavara ei ole lyhentynyt yhtään vaan on se päinvastoin pitentynyt. Tukit kyllä tuodaan sahoille lyhempanä tukkitrustin voimaan astuttua kuin ennen, mutta se tapahtuu sen tähden, että niitä sahalla ei enää tarvitse katkaista. On näet niin, että Gutzeit-yhtiössä on maksettu latvapuusta sama sahauspalkka kuin tyvipuustakin ja tietenkin työläiset latvoja sahaavat nopeammin kuin tyviä. Nyt latvukset viedään propseina selluloosatehtaaseen. Tämä tukkien lyheneminen siis todellisuudessa merkitsee sitä, että sahurit joutuvat tekemisiin tyvien kanssa yhä enemmän, jolloin sahaus käy hitaammaksi ja vaikeammaksi.

Näihin seikkoihin olemme katsooneet välttämättömäksi kajota siinä mielessä, että arv. valtuuston jäsenet saisivat itselleen luoduksi jonkinlaisen kuvan niistä riitakysymyksistä, jotka ovat aiheuttaneet neuvottelujen raukeamisen. Emme ole tahtoneet numeroilla väsyttää, vaikka meillä niitä olisi esitettävänä.

Muista työtaistelua koskevista seikoista.

Edelläsanoitusta lieene vallan selvinnyt se, että liiton puolella on ollut pyrkimyksenä saada tämä sulkutaistelu mahdollisimman kunniakkaaseen loppuun. Toiveet voitosta ovatkin olleet hyvät, sillä työnantajain puolesta ei ole yritettykään saada rikkureilla töitä käyntiin. Tämä heidän menettelynsä on johtanut siihen, että niidenkin, jotka eivät olisi mitenkään tahtoneet olla meidän riveissämme ovat olleet siihen pakotetut. Työläisten rintama siis on ollut ja hyvää paremmin tullut täysin ehjäksi. Nyt huomaa yksinkertaisinkin työläinen Kotkassa, että työnantajat eivät olekkaan heidän todellisia elättäjiään, vaan päinvastoin taistellaan palkoista. Ja tämä asia nyt sitoo kaikki työläiset yhteen. Jokainen työläinen tuntee ja tietää että sahoja ei kesän alkaessa voida edelleen seisottaa, sillä maalle on nostettu kaikkialla niin paljon puita, että ellei niiden suhteen ryhdytä pikaisiin toimenpiteisiin, koituu siitä vahingot, jotka on laskettava miljoonissa. Sitäpaitsi Sippolan joessa, samoin kuin muissakin uittojokiloissa ja järvissä on niin paljon puita odotamassa uiton alkua keväällä, että täytyy saada niitä alas tulemaan. Sitäpaitsi tietää työläiset hyvin, että viime vuonna aikaisen talven tulon

tähden ei ehditty laivata kaikkea sitä tavaraa, mikä oli viime vuonna jo myöty ja tiedetään myös sekin että tämän vuotiset tavarat ovat jo myös myödyt. Sahateollisuustyönantajat eivät ole ammatillisesti järjestyneet ja siitä johtuu, että niiden kesken vallitsee täydellinen kapitalistinen kilpailu, joka vaikuttaa sen, että jos Kotkasta ei lähde laivoja, niin lähtee muualta ja se taas ei ole pitkälle Kotkan sahayhtiöiden mieleen. Kaikkia näitä seikkoja huomioon ottaen on lähestyvän kesän vaikutuksesta työläiset voiton varmat.

Avustusta siis on mielestämme ehdottomasti jatkettava ja sen lopettaminen heitettävä kokonaan pois mielestä, niin kauan kuin asemassa ei ole tapahtunut työläisille epäedullista muutosta.

Olemme selostaneet tapahtumain kulkua ja siitä on myös selvinnyt Tokoin työnantajia rohkaiseva menettely. Me kyllä sen tahdomme ymmärtää, emmekä siis mitenkään tuomitse, siliä hän on toiminut vakaassa mielessä parhaan ymmärryksensä mukaan. Mutta kumminkin me huomautamme, että se voi aiheuttaa sen, että vakavaa yritystä sovinnon tiellä emme työnantajain puolelta tarvitse odottaa niin kauan kuin Ammattijärjestön valtuuston taholta ei ole saatettu kyllin selvästi ja voimakkaasti yleisön ja työnantajain tietoon, että Suomen järjestynyt työväki seisoo järkkymättä Sahateollisuustyöväen liiton takana sen sulkutaistelussa. Työnantajat odottavat valtuuston päätöstä.

Liitollamme on useita työriitoja yli koko maan, näitä me emme saa kunnialla ratkaistuksi, ellei Kotkan sulku pääty edullisesti. Kaikilla katsotaan, miten täällä asiat kehittyvät.

Liittomme muutoin on taistelukuntoinen. Sen jäsenluku lasketaan 7,000:ssa ja ylimääräisellä 50 pennin verolla saadaan kassaan joka viikko lisävaroja. Taisteluun lähettäessä liiton omat varat nousivat 34,598: 39 markkaan ja sen lisäksi oli Kotkan työv. osuuskaupalta luvattu lainaa yhteensä 35,000 mk. Tämän lisäksi Skandinaavialainen pakkoavustus tuottaa liitolle viikottain n. 1,500 mk. Taistelussa taas on ollut menoja viikottain 9,049: 50 mk. Nämä seikat huomioonottaen me emme ole pakotetut työnantajain armoille, jos vaan Ammattijärjestön taholta täytetään ne velvollisuudet, joita sen voimassa olevat säännöt määräävät.

Kotkassa, 22 p:nä huhtikuuta 1914.

Suomen Sahateollisuustyöväen liittotoimikunnan puolesta

Eero Haapalainen, liiton asiamies.

Iltapäivä-istunto.

Istunto aloitettiin klo 3 iltapäivällä, puheenjohtajana Eemil Murto, sihteerinä Saxman.

Jatkettiin käsittelyä Kotkan sahatyöriidasta.

Haapalainen jatkoi selostustaan, mainitsi että Kävyn välitysehdotuksen mukaan tulisi viime vuotisen ja tämän vuotisen palkan suhde olemaan seuraava:

	Hietanen		Hovinsaari	
	1913	1914	1913	1914
Raamisahurit	7: 36	6: 16	7: 46	6: 71
apulaiset	5: 89	5: 30	6: 07	5: 57
Kanttisahurit	7: 80	7: 80	8: 82	8: 14
apulaiset	6: 29	6: 29	6: 79	6: 11
Päällepanijat	6: 29	6: 29	6: 78	6: 10

Vastusti välitysehdotuksen hyväksymistä.

V. Heimonen kannatti Haapalaista ja selosti puiden katkaisu menettelyä, josta johtuu että tavaran keskimitta on saatu pitemmäksi. On jo alennettu palkkoja niin paljon kuin mahdollista. Ei enää voida työn tehoisuutta parantaa. Ei siis välitysehdotusta hyväksytä. Ilmoitti että 24 p. huhtik. toimitettiin sulkulaisten kesken äänestys, jolloin kaikki vastustivat alennusta.

Haapalainen ehdotti että asia lähetetään 5-henkiseen valiokuntaan, jonka lausunnon perusteella asiaa voitaisiin edelleen käsitellä. Valiokunnalle voisivat kaikki edustajat jättää tarkat tiedot riitakohdista.

Tokoi tahtoi kiinnittää huomiota siihen, että liitto oli työehtosopimuksen irtisanomispuhissa jo ennen kuin Karhulan sopimus työnantajain puolelta irtisanottiin. Esitti todisteita että liitto olisi taistelun synnyttänyt, ellei työnantajat olisikaan sulkua alkaneet. Kysymyksessä oleva työriita ei siis ole puhtaasti työnsulku, vaan myöskin työlakko. Neuvotteluyritykset oli tehnyt liittotoimikunnan tieteen, vaikkakaan ei ollut siihen kysynyt liiton lupaa, koska ei pitänyt sitä tarpeellisenä, ei ollut myöskään mennyt pidemmälle kuin mihin Ammattijärjestön puheenjohtajan toimilupavaltuus edellyttää. Sahurien palkkakysymys sillä asteella, missä se nyt on, on työnantajille kunniakysymys. Työntekijöille se nyt on etukysymys, mutta koko suureen työntekijäjoukkoon nähden se ei ole niin tärkeä. Palkan ero tulisi olemaan vaan noin 2,000 mk. Työntekijäin taholta on aikaisemmin annettu ymmärtää että tarpeen tullen voidaan alentaa. Piti liiton puolelta tahdittomuutena että neuvottelut tämän takia laskettiin katkeamaan. Samoin piti sitä virheenä etteivät työntekijät antaneet työnantajille tarkistettua ehdotustaan kun nämä sitä pyysivät. Sillä olisi voitu paljon estää välien tarpeetonta kiristämistä.

Sahurien palkan alennus ei vaikuttaisi Hallassa. Asuntojen ja puiden poisjätto ei koske Hietasta ja Hovinsaarta, vaan Karhulaa, Sunilaa ja Hallaa. Näissä korotettaisiin vastaavassa määrässä palkkoja. Työnantajan vaatima 10 % alennus pystytaapeleista otosta ei ole todellista alennusta, koska työn nopeus lisääntyisi. Työnantajat korottaisivat huomontia palkkoja, liitto sitä vastustaa ja ajaa yksinomaan paremmin palkattujen asiaa. Ei pitänyt sitä oikeana.

Varotti taistelua jatkamasta niin pitkälle että jäädään ilman sopimuksia. Piti sellaista tulosta surman iskuna pitkäksi aikaa tariffipolitiikalle Suomessa.

Kannatti lopuksi Haapalaisen ehdotusta valiokunnan asettamisesta.

Keskustelun jälkeen, jossa kannatettiin sekä vastustettiin Ammattijärjestön toimikunnan ehdotusta, päätettiin valita Haapalaisen ehdottama

valiokunta, johon jäseniksi tulivat: Murto, Perttilä, Vuoristo, Lindell ja Heimonen. Valiokunta velvoitettiin valmistamaan mietintönsä seuraavan päivän aamuistuntoon.

Kokous päättyi klo 6 illalla.

Vakuudeksi
A. J. Heinonen.

Toinen kokouspäivä.

Huhtikuun 26 p:nä alkoi istunto klo 11 a.p. Puheenjohtajana toimi V. Perttilä ja pöytäkirjurina H. Saxman.

Kokoukselle esitettiin seuraava

Valiokunnan mietintö Kotkan työtaistelujen avustamisesta.

Kun Sahatyöntekijäin liiton puolesta oli ilmoitettu Ammattijärjestön toimikunnalle Kotkan sahojen työsopimusten irtisanomisesta, päätti Ammattijärjestön toimikunta hyväksyä sanotun irtisanomisen. Kun Ammattijärjestön puolesta oli allekirjoitettu entiset työsopimukset päätti Ammattijärjestön toimikunta ilmoittaa tästä vielä työnantajille ettei työnantajille jäisi syytä väittää että sopimukset jäivät voimaan Ammattijärjestön puolelta. Hyväksyessään irtisanomisen, pidätti Ammattijärjestön toimikunta kyllä itselleen oikeuden päättää myöhemmin asiasta mahdollisesti esiintulevien seikkojen mukaisesti.

Tämän mukaan on menettely ollut täysin Ammattijärjestön ja S. Sahateollisuustyöväen liiton sääntöjen mukaista, selkkauksen alkuvaiheissa. Kun sittemmin neuvottelut sopimuksista myöhemmin alkoivat, syntyi kahnausta Ammattijärjestön toimikunnan ja Sahateollisuustyöväen liiton välillä siitä, ettei mainitun liiton puolelta oltu seurattu Ammattijärjestön toimikunnan ohjeita. Mitä tulee kysymykseen taistelun avustamisesta, katsoo valiokunta tarkoitustaan vastaavaksi, ettei tällä kerralla ole sopivaa ottaa esille nyt esiintynyttä riitakysymystä, vaan että Ammattijärjestön valtuusto päättäisi:

1) Että taistelua edelleenkin avustetaan Ammattijärjestön sääntöjen mukaan, jäaden Ammattijärjestön toimikunnan huoleksi seurata taistelun kulkua ja sopivan tilaisuuden tultua tehdä voitavansa sovinnon aikaansaamiseksi Ammattijärjestöä tyydyttävällä tavalla.

2) Varojen saamiseksi on valtuusto sitä mieltä että Ammattijärjestön toimikunta voi ottaa lainan, jonka suorittamiseksi sitten kesällä voidaan asettaa lyhempiäaikainen ylimääräinen verotus. Samalla on otettava huomioon, että avustusta voidaan alentaa tahi kokonaan lopettaa jos käy ilmeiseksi että Ammattijärjestön varat eivät sitä salli, ja mahdollinen ylimääräinen verotus äsken järjestyneiltä jäseniltä katsotaan tulevan vahingottavaksi nousevalle ammattiliik-

keelle, sekä jos taistelu katsotaan käyvän sellaiseksi että se voidaan katsoa tarkoitustaan vastaamattomaksi.

Helsingissä huhtikuun 26 p:nä 1914.

Valiokunnan puolesta:

Aug. Lindell

W. Heinonen.

Emil Murto.

Juho Vuoristo.

V. Perttilä.

Haapalainen ehdotti ensi kohtaan lisäyksen: *ja liittoa tyydyttävällä tavalla.* Turkia yhtyi siihen.

Lindroos arveli että mietintö ei anna tukea toimikunnalle tarmokkaisiin toimiin ryhtymiseksi taistelun lopettamisessa, eikä myöskään oikeutta avustuksen alentamiseen.

Elo ei pitänyt mietintöä onnistuneena. Olisi enempi annettava tunnustusta toimikunnalle kun ei kerta voida liiton puolelta tuoda esiin mitään päteviä todisteita voitosta. Hyväksyi toimikunnan ehdotuksen.

Hurskainen, Paasivirta ym. hyväksyivät mietinnön.

Lehtonen, Kokkola ym. hyväksyivät toimikunnan ehdotuksen.

Kun useissa puheenvuoroissa oli kannatettu sekä toimikunnan että valiokunnan mietintöä, päätettiin 29 äänellä 9 vastaan, jotka annettiin toimikunnan ehdotuksen puolesta, hyväksyä valiokunnan mietintö.

Päätöksen johdosta jätettiin seuraava

Vastalause.

Koska en voi hyväksyä ammattivaltuuston päätöstä, koskeva Suomen Sahatyöntekijäin liiton Kotkan sahojen lakkoon-sulkuun joutuneitten, edellämainitun liiton jäsenten ammattijärjestön sääntöjen mukaista avustuspäätöstä, syystä ettei yllämainittu liitto ole noudattanut ammattijärjestön toimikunnan antamia ohjeita, työnantajain ja työntekijäin välisissä neuvotteluissa, niin esitän päätöstä vastaan vastalauseeni, vaikka en hyväksyäkään sellaista menettelyä jota ammattijärjestön puheenjohtaja Oskari Tokoi ja J. Pietikäinen käyttivät, sivuuttaessaan asianomaisen liiton välitysehdotusta riidan sovittamiseksi tehdessään.

Helsingissä 26 p:nä huhtikuuta 1914.

Akseli Kokkola.

Julkaiseminen.

Edelläolevasta päätöksestä päätettiin antaa sanomalehdille tieto, että Ammattijärjestön valtuusto on päättänyt edelleenkin avustaa Sahatyöläisten taistelua.

Osakkeiden osto Työväen henkivakuutusyhtiössä.

Ammattijärjestön toimikunta ehdotti, että Työväen henkivakuutusyhtiöstä otettaisiin Ammattijärjestölle 100 osaketta. Haapalainen, Paasivirta ja Vartiainen ym. yhtyivät ehdotukseen.

Elo, Lehtonen ym. kannattivat 50 osakkeen ottamista.

Halonen, Lindell, Puttonen ja Kokkola ehdottivat, että ei oteta yhtään osaketta.

Ensin äänestettiin 100 osakkeen ja 50 osakkeen oston välillä, jolloin 100 osakkeen ostamista kannatti 34 ja 50 osakkeen ostamista 5. Uudelleen äänestettäessä 100 osakkeen ostamisen ja sen ehdotuksen välillä, että ei yhtään osaketta ostettaisi, annettiin 100 osakkeen ostamisen puolesta 30 ääntä ja viimeksi mainitun ehdotuksen puolesta 11 ääntä. Täten tuli päätetyksi, että Ammattijärjestölle ostetaan 100 osaketta Työväen henkivakuutusyhtiössä.

Päätöstä vastaan jätettiin seuraava

Vastalause.

Kun pidän ammattivaltuuston päätöstä, Suomen Ammattijärjestölle sadan (100) kappaleen osakkeen merkitsemisessä Työväen henkivakuutusyhtiöstä S. Ammattijärjestön kolmannen edustajakokouksen päätöksen vastaisena, jonka päätöksen purkamiseen ei mielestäni valtuustolla ole oikeutta, niin yhtenä valtuuston jäsenenä olen pakotettu merkitsemään päätöstä vastaan vastalauseeni.

Helsingissä 26 p:nä huhtikuuta 1914.

Akseli Kokkola.

Koska Ammattijärjestön valtuusto on päättänyt ostaa osakkeita Työväen henkivakuutusosakeyhtiöön, panen täten vastalauseen päätöstä vastaan koska pidän tällaisen yhtiön vaikutuksen työväestölle ja ammattilliselle liikkeelle turmiollisena ja Ammattijärjestön varojen sijoittamisena epävakaiseen yritykseen.

Emil Halonen.

Pöytäkirjan painattamisesta ja julkaisemisesta jätettiin päätös tehtäväksi vakinaisessa valtuuston kokouksessa.

Niille edustajille, jotka ovat kokoukseen sekä kokouksesta poismatkustaneet yöllä, päätettiin suorittaa 3:n luokan makuulipun hinta.

H. Saxman.

Tarkastettu ja hyväksytty

Helsingissä kesäk. 30 p. 1914.

Svante Lehtonen.

K. A. Heino.

Emil Leino.

PÖYTÄKIRJA

TEHTY

SUOMEN AMMATTIJÄRJESTÖN VALTUUSTON
VARSINAISESSA KOKOUKSESSA

KESÄK. 29-30 JA HEINÄK. 1 P. 1914

TOIMITTANUT

SVANTE LEHTONEN

HELSINKI 1914 - TYÖVÄEN KIRJAPAINO

Alkutoimet.

Kokous alkoi kesäk. 29 p. k:lo 11 ap., ja avasi sen S. Ammatti-järjestön puheenjohtaja Oskari Tokoi, selittäen että vaikka ylimääräinen valtuuston kokous oli päättänyt tämän kokouksen pidettäväksi kuluvaan kuun 27 p., oli se ajan sopivaisuuden vuoksi siirretty tähän päivään.

Toimitettiin nimihuuto ja saapuvilla olivat seuraavat edustajat:

1. *Lasityönt.* liitosta H. Ahti, edusti 200 jäsentä.
 2. *Tie- ja vesirak. työl.* liitosta O. Ikonen ja E. Halonen, edustivat 1,410 jäsentä.
 3. *Puutyönt.* liitosta S. Hellsten, J. Peura ja J. Vuoristo, edustivat 2,639 jäs.
 4. *Sukelt.* liitosta ei ollut edustajaa.
 5. *Sahatyöl.* liitosta E. Haapalainen, V. Heimonen, A. Turkia, V. Hasu, K. A. Heino ja A. Kleimola, edust. 6,420 jäs.
 6. *Paperityöt,* liitosta E. Viljanen ja R. Koskinen, edust. 1,670 jäs.
 7. *Kultaseppien* liit. Lauri Laakso, edust. 85 jäs.
 8. *Leipurien* liit. I. V. Sainio, edust. 366 jäs.
 9. *Kivityönt.* liit. R. E. Majanen ja G. Valtonen, edust. 1,317 jäs.
 10. *Kutomotyöl.* liit. Aug. Lindell ja A. Vuolle, edust. 1,350 jäs.
 11. *Kaakelityönt.* liit. P. Pihlajamäki, edust. 142 jäs.
 12. *Metallityönt.* liit. J. Sarlin, E. Lampila, E. Murto, K. Lahtinen ja M. Aaltio, edust. 4,053 jäsentä.
 13. *Läkkiseppien* liit. A. Taivola, edust. 209 jäs.
 14. *Kirjalt.* liit. O. A. Nyman ja E. Ailio, edust. 1,095 jäs.
 15. *Tehdas- ja sekatyönt.* liit. Alma Sinisalo, E. Ekholm, J. Kanerva ja Antti Räsänen, edust. 3,458 jäs.
 16. *Muurarien* liit. Taavi Aalto, edust. 976 jäs.
 17. 5. *V. R. Konepajan* Työv. yhd. J. E. Tuominen, edust. 272 jäs.
 18. *Sanomalehtimiesten* liit. Emil Elo, edust. 54 jäs.
 19. *Nahkityönt.* liit. H. Paasivirta, edust. 620 jäs.
 20. *Vaatetustyönt.* liit. A. E. Kokkola ja M. Väisänen, ed. 1,080 jäsentä.
 21. *Kuljetustyönt.* liit. V. Perttilä, V. Puttonen, Hj. Virta ja R. Kärki, edustivat 3,026 jäs.
 22. *Osuuskauppa-apul.* liit. A. Päiviö, edust. 173 jäs.
 23. *Maalarininyönt.* liit. Svante Lehtonen, edust. 630 jäsentä.
- Yhteensä oli edustajia 46, edustaen kaikkiaan 31,262 jäsentä.
- Sitäpaitsi edustivat Amm. järj. toimikuntaa O. Tokoi, K. Vartiainen, E. Leino ja J. Lumivuokko.

Puheenjohtajiksi valittiin E. Murto ja J. Vuoristo; sihteereiksi K. Heinonen ja Svante Lehtonen.

Puhetta johtamaan ryhtyi E. Murto ja pöytäkirjaa laatimaan K. Heinonen.

Pöytäkirjaan päätettiin merkittäväksi ainoastaan päätökset, ja puhevuorot mahdollisimman lyhyesti, sekä päätettiin se painattaa, samoin myös ylimäär. kok. pöytäkirja.

Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin A. Taivola ja O. A. Nyman.

Läsnäolo-oikeus myönnettiin pyynnöstä Aug. Lehdolle, Aura Kiiskiselle, Yrjö Haapiolle, Kustaa Roviolle ja Yrjö Oksaselle sekä Tampereen jalkineamm. osaston jäsenelle Vilho Kraft'ille, mutta ei puheoikeutta. »Eteenpäin» lehden edustajalle Otto Vilmille myönnettiin samoin läsnäolo-oikeus.

Amm. järj. toimikunnan ehdottomana hyväksyi kokous seuraavan

päivä- ja työjärjestyksen:

1. Valtakirjain tarkastus.
2. Kokouksen avaus.
3. Puheenjohtajan ja sihteerien vaali.
4. Päätetään kokouksen pöytäkirjan koosta ja sisällöstä.
5. Pöytäkirjan tarkastajain valitseminen.
6. Kotkan työriita.
7. Toiminta- ja tilikertomus vuodelta 1913.
8. » » » tämän vuoden alusta esit. suullisesti.
9. Nahkатыöntekijäin liiton takauspyyntö, selostetaan.
10. Paperityöntekijäin liiton vapautuspyyntö ylimääräisestä verosta.
11. Kutomатыöntekijäin liiton vak. ammattijärjestön vero.
12. Tariffisopimusten painattaminen.
13. Ammattijärjestön edustus kans. välisessä kongressissa.
14. Edustajain esittämät asiat.
15. Kokouksen lopettaminen.

Kokous alkaa kesäk. 29 p:nä klo 11. Kahviloma klo 12—¹/₂ !•
Päivällisloma klo 2—3. Lopetetaan klo 6.

Seuraavina päivinä kokous alkaa klo 10. Kahviloma klo 11 —
V2I2. Päivällisloma klo 2—V2 4. Lopetetaan klo 6.

Kotkan työriita.

Asian johdosta lausui Amm. järj. puheenjohtaja O. Tokoi pääasiassa seuraavaa:

Sen lisäksi, mitä Ammattivaltuuston ylimääräisessä kokouksessa viime huhtikuun 25 p:nä olin tilaisuudessa esittämään saan tälle kokoukselle selostaa seuraavaa: Heti valtuuston ylimääräisen kokouksen jälkeen ja sovittuaan asiasta liiton asiamiehen kanssa esitin toukokuun alkupäi-

vinä ammattientarkastaja A. Kävyllä, että hän koettaisi saada neuvottelut uudelleen käyntiin.

Täten alkoivat neuvottelut taas, oltuaan pysäyksissä kuukauden. Kun neuvotteluissa ei päästy sovintoon, ehdotti välimies Käpy, että hän laatii ehdotuksen sopimukseksi, jonka sitten esittää kumpaisellekin asianosaiselle hyväksyttäväksi tai hyljättäväksi. Ehdotuksen laatimiseen kutsui hän myöskin työntekijäin puolelta O. Tokoin ja työnantajain puolelta eversti Sucksdorffin, mutta ehdotuksen lupasi hän ja myöskin laati omalla vastuullaan ja omaksi ehdotukseksi.

Tämä niinkutsuttu Kävyän välitysehdotus esitettiin liittotoimikunnalle toukokuun 9 p. Tällöin pidetyssä liittotoimikunnan kokouksessa ehdotin Ammattijärjestön edustajana »että liiton toimikunta, suurempien onnettomuuksien välttämiseksi, puolestaan hyväksyisi ehdotuksen ja esittäisi sen työntekijöille hyväksyttäväksi». Liittotoimikunta päätti kuitenkin hylätä ehdotuksen, mutta päätti äänestettäväksi ilman mitään omasta puolestaan tekemäänsä ehdotusta, mutta ei myöskään vastakkaista ehdotusta saisi tehdä, eikä työläisiä mihinkään kehottaa. Kuten luonnollista, tuli välitysehdotus hyljättyksi lähes yksimielisesti.

Kun Ammattijärjestön toimikunta oli vielä asiaa käsitellyt, päätti se lähettää liitolle seuraavan kirjelmän:

»Toukokuun 13 p. 1914.

S. Sahateollisuustyöväen liitto, Kotka.

Arvoisa liittotoimikunta.

S. Ammattijärjestön toimikunta on eilen pitämässään kokouksessaan ottanut käsiteltäväkseen Kotkan ja ympäristön sahojen työriidan ja saa tämän johdosta arvoisalle liittotoimikunnallenne ilmoittaa seuraavaa:

Kun itsekkin tietänne, eivät Ammattijärjestön rahavarat salli työtaistelun pitkälle avustamista, sillä rahavaramme riittävät vielä parin kolmen viikon ajaksi, minkä jälkeen avustusta täytyy entisestäänkin pienentää taikka kokonaan lopettaa ja kun ei ole ollenkaan luultavaa että lakko tässä ajassa tulisi loppumaan työntekijäin vaatimilla ehdoilla, vaan pikemmin päinvastoin ja kun taas lakon jatkaminen ilman avustusta on aivan toivotonta, niin on Ammattijärjestön toimikunta vakavasti sitä mieltä, että työtaistelu olisi lopetettava niillä ehdoilla, jotka välimiehen esittämässä sovitteluehdotuksessa esiintyvät. Tähän käsitykseen on ammattijärjestön toimikunta tullut vielä seuraavistakin syistä: olemme nimittäin vakuutetut siitä, että jos taistelu pitemmälle jatkuu, niin työnantajat vähin erin pitkällisellä ja näännyttävällä taistelulla murtavat työntekijäin rintaman kokonaan ja silloin ei tule kysymykseen enään tarjotunlaisenkaan työsopimuksen tekeminen, vaan menetetään sopimus kokonaan. Tätä vaaraa, joka on täysin mahdollinen, pitää Ammattijärjestön toimikunta sellaisena, että sen vaaran alaiseksi ei saa missään tapauksessa antautua. Tässä on nimittäin kysymys siitä, että se ei koske silloin ainostaan Kotkan työläisiä ja Suomen Sahateollisuustyöväen liittoa, vaan

yhtä paljon Suomen koko järjestynyttä työväestöä, jonka etuja ja parasta kokonaisuudessaan S. Ammattijärjestön toimikunnan velvollisuus on parhaan ymmärryksensä mukaan valvoa ja suojella. Jos Kotkan sopimus menetetään, joka on enään ainoa varsinaisessa suurteollisuudessa voimassa olevia sopimuksia, niin silloin on turhaa vastaisuudessa, ainakaan lähiaikoina, mitään sopimuserityksiä suurteollisuuden alalla panna alullekaan. Kotkan sopimuksen menettäminen olisi siis mielettämme arveluttava taka-askele ja pitkäksi aikaa korvaamaton tappio meidän tariffisopimusliikkeellemme ja samalla koko ammatilliselle järjestäytymiselle, jota meidän kaikkien, niinhysin liittotoimikuntanne kuin S. Ammattijärjestön toimikunnankin velvollisuus on kaikin voimin suojella ja edistää.

Myönnämme kyllä että on tietysti sängen vaikeaa ja vastenmielistä suostua sopimukseen jonka kautta työhinnointelu eräillä aloilla jonkun verran entisestään laskeutuisi puhumattakaan siitä, että työntekijäin korotuseritykset jäisivät tuloksettomiksi, mutta toiselta puolen, kun terve järki sanoo, että siinä tapauksessa, että taistelua jatketaan itsepintaisesti ja pannaan kaikki alttiiksi ja vaaranalaiseksi, voidaan menettää moninverroin enemmän, niin ei voi tulla muuhun tulokseen kuin siihen, että kaikesta huolimatta sopimus olisi tehtävä mahdollisimman pian.

Edellä olevaan nähden saa S. Ammattijärjestön toimikunta teille kunnioittavimmin ilmoittaa, että liittotoimikuntanne on puolestaan hyväksyttävä se sovitteluehdotus, joka teille on esitetty.

Jos liittotoimikuntanne ei katsoisi voivansa ilman muuta sopimusta allekirjoittaa, niin on liittotoimikuntanne selostettava asia ja asema kokonaisuudessaan työväestölle sekä puolestaan ehdotettava, että työväestö sen pian toimitettavassa uudessa äänestyksessä hyväksyisi.

Suurimmalla kunnioituksella

Suomen Ammattijärjestön toimikunta.»

Tähän kirjeeseen sai toimikunta liitolta vastaanottaa seuraavan verrattain äkäsen kirjelmän:

Kotka, 15 p:nä toukokuuta 1914.

Suomen Ammattijärjestön toimikunnalle.

Sitten kuin Kotkan piirin ammattientarkastaja A. Kävyntä tk. 7 p:nä meille jättämä välitysehdotus, jossa melkein sinänsä toistettiin työnantajain aikasempi palkkatarjous, oli liittotoimikunnan päätöksen mukaan alistettu Kotkan sulkulaisten yleisen ja salaisen äänestyksen perusteella joko hyljättäväksi tahi hyväksyttäväksi sulkulaisten kokouksissa tk. 10 p:nä, ratkaistiin asia siten kuin Teille jo telefoonissa olemme ilmoittaneet, eli toisin sanoen

	Järjestyneet		Järjestymättömät	
	Jaa- ääniä	Ei- ääniä	Jaa- ääniä	Ei- ääniä
Karhulassa	4	201	–	10
Jumalniemessä		106	–	
Sunilassa	1	123		2
Hallassa	2	292	–	–
Kotkassa	12	245	4	64
Yhteensä	19	967	4	76

Liittotoimikunnan päätöksen mukaan piti 25 % äänestykseen osaanottaneista kannattaa sanottua väliehdotusta ennenkuin sitä voidaan liiton puolesta allekirjoittaa, mutta nyt kuin ei enempää kuin 2 % asianomaisista työläisistä ollut hyväksymisen puolella, niin liiton puolelta tuli ehdotus hyljätynsi. Tietenkin työnantajat ehdotuksen hyväksyivät, sillä heidän edustajansahan ehdotuksen olivat laatineetkin, vaikka se meille kulki ammattientarkastaja Kävyin käsien kautta.

Ammattijärjestön valtuuston kokouksessa vk. 26 p:nä päätettiin että taistelua edelleen avustetaan Ammattijärjestön sääntöjen mukaan sekä osotettiin Ammattijärjestön toimikunnalle mahdollisuus tarvittavien varojen saamiseen. Mutta sikäli kuin tietoomme on tullut ei toimikunta ole tätä osotusta seurannut, eikä hankkinut rahavaroja, vaan kirjelmällä tk. 13 p:ltä ilmoittaa, että Ammattijärjestön rahavarat eivät salli työtaistelumme pitemmälle avustamista. Tämä liittotoimikuntamme mielestä on erittäin kummallinen ilmoitus, eikä vastaa valtuuston kokouksen mielipidettä ja päätöksiä.

Ammattijärjestön toimikunnan mainitussa kirjelmässä tämän tähden ja viitaten siihen, ettei taistelumme jatkamisesta muka olisi mitään hyötyä, josta syystä sanotun valtuuston kokouksen päätöksen mukaan toimikunnalla olisi valta alentaa avustusta tai se kokonaan lopettaa, käsketään meitä lopettamaan taistelu työläisten häviöllä, uhalla, että Ammattijärjestön avustus lakkaa.

Meidän mielestämme on tämä enemmän kuin olisimme osanneet odottaa, sillä olihan Ammattijärjestön puheenjohtaja viimeksi Kotkassa ollessaan ja toimikuntamme kokouksessa istuessaan sitä mieltä, että Ammattijärjestön puolelta tulotaisiin edelleen tekemään kaikki voitava liittomme avustamiseksi. Mutta nyt näyttää kumminkin siltä kuin juuri Ammattijärjestön taholta tahdottaisiin hävittää meiltä mahdollisuus jatkaa taistelu kunniakkaaseen loppuun. Mitään perää ei näet ole siinä, että me tässä taistelussa olisimme menneet jo niin pitkälle kuin mahdollista sekä että toiveet saada työnantajain aikeet tyhjäksi olisivat meiltä rauenneet. Päinvastoin osottaa viime sunnuntainen yleisäänestys, että työläisten rivit ovat muuttumattomat sekä että kaikki olisivat lujasti päättäneet jatkaa taistelua. Jos vähänkään seurataan kansanvaltaisia periaatteita, joita ammatillisissa työväenjärjestöissäkään ei sovi rankaisematta sivuuttaa, niin tulemme siihen, että jo mainittu yleinen äänestys velvoittaa työväenjärjestöjä jatkamaan taistelua. Sitä paitsi on liittotoimikunta täysin selvillä asemasta. Ja näin ollen

voimme vakuuttaa, että Ammattijärjestön toimikunta täydellisesti erehtyy, kun väittää, että jos taistelu pitemmälle jatkuu, niin työnantajat vähin erin pitkällisellä ja näänyttävällä taistelulla murtavat työntekijäin rintaman kokonaan sekä että taistelu ei tulisi loppumaan työntekijäin vaatimilla ehdoilla, vaan pikemmin päinvastoin.

Sitten kuin sovitteluehdotus raukesi ovat työnantajat hiljaisuudessa koettaneet saada Hietasessa, Sunilassa ja Karhulassa töitä osittain käyntiin, kumminkaan julistamatta työmaita sulkutilasta vapaaksi. Mutta menestys on heillä ollut erittäin huono ja huonommaksi tulee käymään sitten kuin asianomaisten koneenkäyttäjäin, lämmittäjäin, remonttimiesten ja sahan asettajain irtisanomiset, joita näillä sahoilla on tapahtunut, päättyvät. Silloin seisahtuu sekin vähäinen työ, jota nyt tehdään osin pomojen ja joidenkin ikäloppujen tahi muuten kunnottomien työläisten avulla. Hietasessa näet käy 2 raamia ja sahalaitoksella on korkeintaan 20 miestä, siihen luettuna kaikki pomot. Näistä raameista on toinen kantiraami ja siis toinen vaan sahaa runtaa. Sahattua ei tule 200 puuta 10 työtunnissa. Yövuoroa ei ensinkään ole. Kun näin on, ei pannujen alle edes saada riittävästi polttoainetta ja silloin ei sahaa kannata käyttää. Mitä Karhulaan tulee, on sielläkin yritetty kahdella raamalla samoin kuin Hietasessa, mutta sahaus ei ole onnistunut. Eilen sahattiin 30 tukkia. Muuten on siellä asiat siten että järjestymättömät ja Suomalaisen työväenliiton 8 miestäkin on kieltäytynyt sahan sisätoista. Sunilassa on käynnissä 2 raamia ja mahdollisuus jonkun ajan perästä saada vielä kolmas, mutta sitten tulee pysty eteen. Tämän ohella on huomattava, että lautatarhojen työt ovat nykyään kun laivausten pitäisi olla käynnissä, erittäin tärkeitä, mutta yhtiöllä ei ole lautatarhoihin väkeä ja niin ollen taistelu meidän puoleltamme voi menestyksellä jatkua. Rikkureista ei taas ole pelkoa, sillä omista riveistä ei rikkureita saada ja muualta ei mitenkään saada tottunutta väkeä. Sen todistaa meille Juustilan sahan lakko, johon rikkureita koetettiin värvätä kaikkialta maasta, mutta turhaan ja Juustilahan on pieni paikka Kotkalaisiin sahoihin verraten. Jos kerran työnantajat aikovat tänä vuonna töitään teettää, mistä ei liene epäilystä, niin on heidän pakko tehdä kanssamme sovinto niillä ehdoilla, mitkä olemme heille viimeksi sanelleet ja nämä ehdot eivät ole muuta kuin pääasiassa entisen palkkatason pysyttäminen.

Ammattijärjestön toimikunta pelkää sitä, että menetettäisiin työehtosopimus sekä että työnantajat periaatteessa asettuisivat kokonaan sellaisia vastaan. Mutta ensinnäkin on huomattava, että jos kerran sopimuksen määräykset ovat työläisille epäedulliset, niin paras on että työläiset eivät sido käsiään moisiin sopimuksiin. Selväähän näet lieinee, että sopimuksen sisältö on pääasia, eikä se paperi. Toiseksi muistettakoon, että työnantajamme Kotkassa eivät suostu vähällä jäämään ilman sopimusta liittomme kanssa, sillä se tietäisi rauhattomuutta työoloissa, mikä taas heille on mitä suurimmassa määrin vastenmielistä. Heille on ehdottomasti välttämätöntä, että sopimuksen kautta tulee työrauha taatuksi. Sahateollisuudessa kenties enemmän kuin missään muussa teollisuudessa voidaan sekä sahan sisätoissa että varsinkin lauta-

tarhatöissä laivausaikana aiheuttaa sissisodalla työnantajalle mitä suurimpia vahinkoja. Työnantajat kuten sanottu, ovat tästä selvillä ja siksi ei ole vaaraa pelätä, että he koskaan kieltäytyisivät liittomme kanssa neuvotteluista. Mutta toiselta puolen merkitseisi Ammattijärjestön toimikunnan vaatimuksen mukaan Kävyn tekemän ehdotuksen hyväksyminen sitä, että liittomme vastainen kehitys seisahtuisi. Vaikka me toimittaisimme tällä kertaa kuinka monta yleisäänestystä tahansa, tulisi siitä olemaan sama tulos kuin tk. 10 p:nä ja jos me väkipakolla sopimukset allekirjoittaisimme, silloin olisi joukkoluopumiset liitosta varmat. Kaikki työläiset silloin näkisivät, että liitto ei tahdo heidän puolestaan taistella, vaan on valmis myymään heidät epäedullisilla ehdoilla. Myös merkitseisi tämä meidän tahallinen tappiomme sitä, että ne palkkaliikkeet, joita meillä on edessä sekä Porissa että Oulussa eivät tulisi suoriutumaan kunnialla, vaan jo neuvotteluissa kohtaisimme hävyttömän vastarinnan. Sen sijaan olemme varmat siitä, että nämä taistelut saadaan mahdollisesti vältetyksi neuvotteluilla, jos Kotkassa työnantajat pakotetaan taipumaan kohtuulliseen sovintoon.

Muuten me emme voi olla huomauttamatta sitä, että tk. 9 p:nä pidetyssä toimikuntamme kokouksessa tehdyt päätökset päätettiin pitää salassa, samoin kuin muut taisteluita koskevat asiat. Mutta viime tiistain tällälaisessä Etelä Suomessa kumminkin kerrottiin toimikunnan kokouksessa esiintyneet asiat ja päätökset. Toimikuntamme jäsenet kaikki vakuuttavat, että he syrjäisille eivät ole mitään ilmoitelleet ja näin ollen kun kokouksessa oli läsnä myös Ammattijärjestön puheenjohtaja O. Tokoi, niin pyydämme tiedustaa, olisiko hän kenties antanut tietoja päätöksistämme ja omasta lausunnostaan kokouksessamme. Olemme tästä asiasta näin maininneet, kun vastustajamme jo pari kertaa aikaisemmin ovat saaneet tietoonsa asioita, joiden piti pysyä salassa.

Liittotoimikuntamme tämän päivän kokouksessaan kaiken ylläsano-
tun perusteella siis lausuu vakavana toivomuksenaan, että Ammattijärjestön toimikunta valtuuston päätöksen mukaan edelleen avustaa liittoamme, koska mitään taistelussa epäedullista muutosta ei ole tapahtunut.

Kun liitto tarvitsee varoja enempi kuin oli alunpitäen laskettu sen jälkeen kuin Ammattijärjestön avustusta supistettiin, niin olemme pakotetut käyttämään sitä luottoa, jota tällälainen Työväen osuuskauppa on meille halukas Ammattijärjestön takuulla myöntämään. Kysymme siis tahtooko Ammattijärjestö taata liittoamme 20,000 markkaan saakka siitä lainasta, jonka osuuskauppa antaisi ja jonka lainan liitto tämän vuoden aikana sitoutuisi takaisin maksamaan.

Kunnioituksella:

Suomen Sahateollisuustyöväen liitto.

Eero Haapalainen.

Tähän kirjeeseen, jossa liittotoimikunta mm. tekee hämäriä syytöksiä lähetettiin seuraava vastaus:

»Helsinki, toukokuun 16 p. 1914.

Suomen Sahateollisuustyöväen liitto, Kotka.

Kirjeenne johdosta tk:n 15 pltä, jossa teette selkoa asemastanne ja taistelun mahdollisuuksista, emme tietenkään voi muuta sanoa kun, että liitonne saa tehdä voitavansa ja tulemme me, ainakin toistaiseksi kunnes selvästi voidaan huomata taistelun tuleksettomuus, avustamaan sen mukaan kun varamme riittävät, vaikkakaan emme voi luopua siitä käsityksestä, että liitolenne ja koko ammatilliselle järjestölle olisi edullisempaa tehdä se sopimus, joka nyt on ollut puheena. Pyytämästänne takauksesta tulee toimikunta päättämään ensimmäisessä kokouksessaan ensiviikon alussa.

Mitä tulee kirjeessänne tekemään viittaukseen, että minä olisin työnantajille ja porvarillisille sanomalehdille antanut tietoa liittotoimikuntanne kannasta ja liittotoimikunnan kokouksessa tekemästäni ehdotuksesta, niin saan täten teille vakavasti ilmoittaa etten ole kenellekään asiasta mitään puhunut, ennenkuin Ammattijärjestön toimikunnan kokouksessa, enkä sen jälkeenkään muille kuin toimikunnan jäsenille. Jos siitä on tieto tullut Etelä-Suomeen, niin syy ei ole minun. Olen tämän asian suhteen koettanut olla mahdollisimman vaitelias, joten kaikki syytökset minua vastaan tässä suhteessa pydän mitä jyrkimmin torjua.

Toverillisesti:

O. Tokoi.,»

Sitten myöhemmin, kun toimikunta oli takauspyynnön käsitelty lähettiin siitä seuraava kirjelmä:

»Helsinki, toukokuun 19 p. 1914.

Suomen Sahateollisuustyöväen liitto, Kotka.

Kirjelmänne johdosta, jossa pyysitte S. Ammattijärjestön takausta Kotkan osuuskaupasta aikomallenne 20,000 markalle sekä sittemmin liitonne asiamiehen E. Haapalaisen meille suullisesti tekemän pyynnön johdosta, jossa hän pyysi S. Ammattijärjestön takausta liitonne aikomalle 30,000 markan lainalle S. Metallityöntekijäin liitolta edellyttäen, että Kotkan osuuskaupalta aikomanne laina silloin saisi raueta, on S. Ammattijärjestön toimikunta eilen pitämässään kokouksessa päättänyt suostua ehdolla, että tuo Metallityöntekijäin liitolta aikomanne laina saadaan vähintään 1 1/2 vuoden maksuajalla. Tähän on S. Ammattijärjestön toimikunta katsonut täytyvänsä tulla siitakin syystä, että meidän itsemmekin täytyy nyt heti ottaa muutamiin kymmeniintuhansiin nouseva laina työtaistelujen avustamiseksi ja kun ei ole luultavaa, että liitonne enempää kuin Ammattijärjestökään kykenee noinkin suuria lainoja, suurten työtaistelujen jälkeen, puolessa vuodessa maksamaan, kuten oli edellytetty, niin on mielestämme välttämätöntä että laina on saatava edes 1 1/2

vuoden maksuajalla, minkä ajan sisällä olisi luullaksemme mahdollista laina takaisin suorittaa.

Kunnioittaen:

Suomen Ammattijärjestön toimikunta.
O. Tokoi.»

Sen jälkeen kun ns. Kävyn välitysehdotus oli tullut hyljättyksi, ei mitään neuvotteluja kumpaiseltakaan puolen yritetty.

Toukokuun lopulla levisi sanomalehdissä tieto, että suomettarelainen työväenliitto oli välitysehdotuksen hyväksynyt sekä sittemmin, että kesäkuun alussa työnantajat olivat päättäneet lopettaa sulun.

Tämän vuoksi lähetti Ammattijärjestön toimikunta liitolle seuraavan kirjeen:

»Helsinki, kesäkuun 6 p. 1914.

Suomen Sahateollisuustyöväen liitto, Kotka.

Koska sanomalehtitietojen mukaan työriita paikkakuntanne sahalaiteksilla on joutunut uuteen vaiheeseen, niin pyydämme teiltä lähempää selvitystä asiasta kokonaisuudessaan, niinhyvin siitä kuinka paljon siellä on rikkureita ja mitä mahdollisuuksia työnantajilla on saada sahansa rikkurien avulla käyntiin sekä missä määrin liittonne on kykenevä taistelua avustamaan tulevaisuudessa ym. asiaan kuuluvista seikoista.

Kunnioittaen:

Suomen Ammattijärjestön toimikunta.»

Tähän liitto puolestaan antoi seuraavan selityksen:

»Kotkassa, 10 p. kesäkuuta 1914.

Suomen Ammattijärjestön toimikunnalle,

Helsinki.

Kirjelmänne johdosta tk. 6 pltä saamme täten ilmoittaa Teille seuraavaa:

Sitten kun yleisäänestyksellä vk. 10 p:nä oli tullut hyljättyksi ammattientarkastaja A. Kävyn välitysehdotus jatkui sulku ilman mitään erikoisempia tapauksia aina vk. 22 päivään saakka, jolloin tapahtuivat ensimmäiset neuvottelut erikseen Halla-yhtiön kanssa, joka oli liitolle ilmoittanut olevansa halukas neuvottelemaan muista yhtiöistä erossa. Nämä neuvottelut tapahtuivat Jumalniemen sahan konttorissa ja silloin läpikäytiin Jumalniemen sahan palkoissa olevat riitakohdat. Molemmiin puolin tultiin siihen vakuutukseen, että riita Jumalniemen palkoista saadaan sovituksi, kun yhtiön edustajat lupailivat perääntyvänsä palkkain alentamisaikeista. Sen jälkeen oli liiton asiamies käsketty vk. 30 p:nä Hallan toimitusjohtajan konsuli O. Bülowin puheille ja silloin nimen-

omaan tahdottiin, että liitto erillään muista yhtiöistä tekisi sovinnon Hallan kanssa. Siihen tietysti ilmoitettiin oltavan valmiit ja kun oli kutsuttu kaikkien asianomaisten osastojen toimikunnat asiasta keskustelemaan, niin nämäkin yksimielisesti olivat sitä mieltä, että jos kerran Hallan kanssa saadaan sovinto aikaan, niin aloitetaan työt heti Hallassa ja Jumalniemessä. Konsuli Bülowille lupasi liiton asiamies laatia valmiiksi tariffit, niin että ne voitaisiin heti allekirjoittaa. Tämä lupaus sitten heti täytettiin.

Mutta sitten tapahtui muutos Hallan kannassa. Kun työnantaja oli tutkinut tariffimme, jotka sisälsivät työläisten viimeisen tarjouksen ja siis pääasiassa siinä tahdottiin säilyttää entisiä työehtoja, niin ilmoitettiin yhtiön konttorista vk. 31 pnä, että Halla ei voi papereitamme allekirjoittaa ja kun kysyttiin syytä siihen, niin ei annettu muuta vastausta kuin, että liiton asiamies muka olisi antanut Eteenpäin-lehdessä vääriä tietoja asioista ja sentähden ei konsuli Bülow tahdo olla missään tekemisissä liiton kanssa. Näin siis ruvettiin hakemaan turhia tekosyitä tarkoitukseen päästä koko neuvotteluista, joita yhtiö alussa itse oli toivonut. Että liiton puolelta saataisiin selväksi, että se samoin kuin sen asiamieskään eivät ole mitään vääriä tietoja levittäneet, käänsimme asiamiehen selonteon, joka oli painettu Eteenpäin-lehdessä vk. 29 pnä, ruotsiksi ja lähetimme sen Hallan konttoriin konsuli Bülowille. Mutta sen koommin ei mitään ole kuulunut. — Sikäli kun tietoomme on tullut, on Halla-yhtiö rahallisesti heikko ja se pakotti sitä neuvotteluihinkin, mutta otaksuttavaa on, että kun tästä levisi tieto toisille työnantajille, niin nämä ovat painostaneet Hallaa siinä määrin, että sen toistaiseksi täytyi luopua neuvottelu-yrityksistä.

Tk. 2 pnä oli työnantajilla yhteinen kokous, jossa, kuten tunnettua, nämä päättivät lopettaa sulun ja antoivat julistuksen, mikä on ollut sanomalehdissä julaistuna.

Kun asema taistelussa kääntyi tälle kannalle, pantiin liiton toimesta tk. 4 pnä toimeen äänestys sulkulaisten kesken siitä, onko taistelua edelleen jatkettava vaatimusten puolesta tahi onko se lopetettava työnantajain ehdoilla. Äänestykseen otti osaa sekä järjestyneet että järjestymättömät ja oli tulos seuraava: liiton jäsenet päättivät 1,134 äänellä 3 vastaan ja liiton ulkopuolella olevat 127 äänellä 2 vastaan jatkaa taistelua. Kaikkiaan otti siis äänestykseen osaa 1,266 työläistä, joista 5 oli taistelun lopettamisen puolella.

Liittotoimikunta siis tämän perusteella on päättänyt jatkaa taistelua, varsinkin kun mitään syytä ei ole peljätä, että sulun lopettaminen edistäisi työnantajain pyrkimyksiä saada tahtonsa toteutumaan.

Huolimatta mitä kovimmasta yrityksestä saada rikkureita taistelussa olevien keskuudesta ei se ole onnistunut. Yksi ainoa mies, joka on kuulunut liittoon, on mennyt Hietasen sahalla rikkuriksi. Muuten on rikkureita viime viikon lopussa ollut eri yhtiöissä seuraavasti:

hallan sahalaitos:

Sisätöissä:		
	Työläisiä	Pomoja
tukkitöissä	6	—
sahureita	—	2
kanttareita	—	2
muita miehiä	2	—
Ulkotöissä:		
päällepanijoita		
taaplaajia	2	—
lajittelijoita		
leikkaajia		
muissa töissä	<u>2</u>	<u>3</u>
	12	7

Jumalniemen sahalaitos:

Sisätöissä:		
koneenk. ja lämm.	2	—
sahureita	2	—
päällepanijoita	1	—
Ulkotöissä:		
halkotöissä	1	—
halonleikkaajia	1	—
tukkitöissä	1	—
sekatöissä	1	—
	9	—

Sunilan sahalaitos:

Sisätöissä:		
repsikoita	2, joista	1 vanhus
mestarisahureita	4, »	3 vanhusta
apusahureita	4, »	1 vanhus
kanttareita	2	
pyöväleitä	1	
purumylläreitä	2, joista	toinen vanhus, toinen raajarikko
rasvaajia	1	vanhus
puhdistajia	1	»
kuormaajia	2	
rasamentinkärrääjiä	3	
kimmenleikkaajia	1	vanhus
pinnanleikkaajia	1	
vastaanottajia	1	
pinnankantajia	2, molemmat	vanhuksia
tukkitöissä	5, joista	yksi vanhus, yksi ent. konttoristi.

sekatöissä	4
naisia sahalla	4

Ulkotöissä:

taaplaajia	
keppi kaapparia	
sekatöissä	1, joka on vanha ja vaivanen
naisia	8, joista 2 vanhusta
seppiä	2, » toinen on apul.

57

Norjan sahan lautatarhalla:

Sirkkel i käärräjä iä	10
leikkaajia	7
proomumiehiä	1
penkillepanijoita	1
numero poikia	1
ylösottajia	5
sekatöissä	1
naisia	4

30

Hovinsaaren sahalaitos:

Ulkotöissä:

sirkkelikäärräjiä	
sekatyöläisiä	5, joista 1 ent. viilari, 1 ent. seppä
sekatöissä	4, » 1 työnjohtaja, 2 sahanasettajaa ja tukkipomo
naisia	7, joista 1 sahanas. vaimo

18

Hietasen sahalaitos:

Sisätöissä:

koneenkäyttäjiä	1
sahureita	2
kanttareita	2
päällepanijoita	2
repsikoita	1
rasamentinkäärräjiä	2
tukinsortteeraajia	1
muissa töissä	18

Ulkotöissä:

taaplaajia	5
leikkaajia	2
naisia	8

44

Kflrhulan sahalaitoksella:

Eri töissä	29
------------	----

Kaikilla sahalaitoksilla:

Hallassa	19, joista pomoja 7
Jumalniemessä	9
Sunilassa	57, » 13 osan työkyvyn menettäneitä
Norjan lautat.	30
Hovinsaarella	18, joista 4 pomoa
Hietasessa	44
Karhulassa	29

Yht. 206 rikkuria.

Näkyi siis, että kaiken kaikkiaan ei työnantajien ole onnistunut saada kuin 206 rikkuria ja nämä voimat eivät metkitse mitään. Siihen nähden siis taistelumme on erinomaisessa kunnossa. Yhtä rikkuria lukuunottamatta ovat kaikkia sellaisia, jotka koskaan eivät ole liittoon kuuluneet. Seurauksena rikkureiden vähälukuisuudesta on ollut, että Sunilaa mukaanlukematta tuskin nimeksi on saatu töitä sahalaitoksilla ja lautatarhoissa käymään. Varmana myös pidetään, että paikkakunnalta ei saada enempää ammattitaitoisia rikkureita ja kun työnantajien ei tule onnistumaan muualtakaan sellaista väkeä saada, jolla olisi mitään merkitystä sahalaitoksilla, katsomme aseman rikkureihin nähden täysin turvatuksi.

Sitten liiton raha-asiat. Kuten tunnettua, saamme Skandinaavian veljesliitoilta viikottaisen avustuksen, joka vk. 29 p:nä Tukholmassa pidetyssä konferenssissa tehdyn päätöksen mukaan tämän kuun alusta on korotettu kaksinkertaiseksi. Käännettyämme kans. väl. puutyöntekijäin liiton puoleen, olemme saaneet sieltä tänään ilmoituksen, että siihen nähden, että Itävallassa ja Unkarissa vallitsee suuri työttömyys, ei sihteeristö voi kehottaa liittoja avustukseen, varsinkin kun Skandinaviasta jo saamme avustusta, mutta on Saksan puutyöntekijäin liitto päättänyt avustaa kerta kaikkiaan 5,000 markalla.

Liittomme on hankkeissa ottaa laina 30,000 mk. Suomen Metallityöntekijäin liitolta taistelun jatkamista varten ja jos tästä puuhasta tulee tosi, niin liittomme pystyy edelleen jatkamaan avustusta.

Kaiken tämän perusteella siis tulemme siihen lopputulokseen, että taistelun jatkamiseen meillä on mahdollisuudet ja huomioonottaen, ettei mitään väsymystä vielä huomaa joukoissamme, vaan päinvastoin yksimielisyys on luja, silloin on myös menestymisen mahdollisuus.

Mainittakoon lopuksi, että nyt on tarjoutunut kotkalainen insinööri ja miljoonamies Albert Collin välittämään ja luonnollisesti meillä ei ole mitään sitä vastaan, vaikkakin otaksumme, että välitys tällä hetkellä ei onnistu, sillä eihän ole kulunut kuin viikko siitä, milloin sulkua lopui ja siis työnantajat eivät ole ehtineet tarpeekseen saada kokemusta rikkurien hankinnan mahdollisuudesta. Sikäli kuin olemme saaneet tietää, lienee kumminkin hra Collinilla vaikutusvaltaa työnantajapiireissä.

Viitaten Ammattijärjestön valtuuston päätökseen, toivomme, että Ammattijärjestön toimikunta edelleen toimii liittomme avustamiseksi, sillä mitkään merkit eivät vielä osota asemamme huonontumista.

Kunnioituksella: -

Suomen Sahateollisuustyöväen liitto.

Eero Haapalainen.

Sanomalehdistä oli saatu nähdä, että liiton puolelta oli yritetty ja jonkun verran neuvoteltukin Halla-yhtiön kanssa, mutta eivät ne olleet johtaneet mihinkään tuloksiin.

Kesäkuun 9 p:nä pyysi ammattientarkastaja A. Käpy tilaisuutta saapua Ammattijärjestön toimikunnan kokoukseen selostamaan asemaa selaisena kun hän sen käsitti.

Tähän hänelle suotiin tilaisuus, mutta kutsuttiin samaan kokoukseen myöskin liiton edustajat.

Tällöin Käpy käsityksensä lausui, että asiat ovat kehittyneet äärimäiseen huippuunsa, sillä työnantajat eivät halua Sahaliiton kanssa ryhtyä mihinkään sovitteluihin, ja sitäpaitse jos lakko vielä jatkuu on ensi talvena odotettavissa suuri työttömyys sillä puita ei hankita ennenkuin työnseisaus on päättynyt.

Lisäksi ilmoitti rikkureita olevan sahoilla jo lähes seitsemän sataa. Liiton edustajat esittivät pääasiassa sen, mitä edellä olevassa kirjelmässä mainitaan.

Kun asiat todella tuntuivat saavuttaneen polttopisteen, päätti toimikunta lähettää paikalle kaksi edustajaa ottamaan asioista selkoa. Kun toimikunnan puheenjohtajasta oli paikkakunnalla levitetty tosin vääriä ja todistamattomia, mutta ilkeitä huhuja, päätettiin lähettää toimikunnan jäsenet J. Lumivuokko ja J. Torvinen.

Tätä toimenpidettä kannattivat liitonkin edustajat.

Käytyään paikkakunnalla ja tutkittuaan asiaa, esittivät he Ammattijärjestön toimikunnalle kirjallisen selostuksen, joka päättyi seuraavaan yhteenvetoon ja ehdotukseen:

»Aseman tällaisena ollen, tulee kysymykseen, mitenkä Ammattijärjestön toimikunnan olisi siihen nyt suhtauduttava. Olisiko ryhdyttävä puuhaamaan — vastoin asianomaisen liiton toimihenkilöiden tahtoa — sopimusehdotusta, vaiko passivisena katseltava asian kehitystä sivulta? Vastauksen antaminen ei ole vallan helppoa.

Meidän allekirjoittaneiden käsitys on yhä enemmän ja enemmän vakiintunut siihen, että Ammattijärjestön toimikunnan ei sopisi enään vitkastella, vaan olisi mahdollisimman pian puututtava asiaan ja pelastettava se, mikä vielä pelastettavissa on.

Pikaisen toiminnan puolesta puhuu vielä tulevan talven työsuhteetkin. Sillä jos vielä muutamia viikkoja jatketaan lakkoa on siitä seurauksena ankara työttömyys tulevana talvena. Asia on nimittäin siten että lakon takia on mennyt toista kuukautta parasta uittoaikaa, ja työnantajien vakuutuksen mukaan — (jonka myöntävät perälliseksi kaikki

asiantuntijat) käy vaikeaksi, vaikka uitto hetikin jo alettaisiin, enään tänä uittokautena hankkia riittävästi puita. Edellisinä vuosina esimerkiksi, uittokauden alusta sen loppuun, lokakuun 15 p:ään, ei ole saatu riittävästi lasketuksi tukkeja. Useasti on täytynyt pyytää uittoajan pitenystä. Toisinaan on senaatti siihen suostunut, toisinaan ei. Korkein pidennysaika on ollut 2 viikkoa.

Että lakkoa on jo jatkettu lähelle äärimäistä rajaa, todistaa mm. se, kun tiedetään että otollista mäntyjen sahausaikaa on jälellä enään ainoastaan kolmisen viikkoa. Mätäkuu ei näiden sahaukseen ole suotuista.

Kaiken sen perusteella, mitä me allekirjoittaneet olemme lakkoasemasta, sen valo- ja varjopuolista saaneet, on käsityksemme se, että Ammattijärjestön toimikunnan olisi kiireellisesti puututtava asiaan. Sen olisi heti ryhdyttävä toimenpiteisiin. Mutta koska liiton toimitsijat ovat ilmoittaneet ja todeksi vakuuttaneet, että heillä on uuden välitysmiehen johdolla vireillä kysymys sovintolautakunnan asettamisesta, ja koska sen pitäisi alottaa toimintansa viimeistään tänään 18 p:nä, niin katsomme sopivaksi, kaikkien väärinkäsitysten välttämiseksi ehdottaa,

että Ammattijärjestön toimikunta vartoo vielä tämän viikon loppuun asiain kehitystä, saadakseen nähdä tuleeko siitä huhutusta sovintolautakunnan asettamisesta sen valmiimpaa; mutta

että heti tulevan viikon alusta, jos yritykset sovintolautakunnan asettamisesta siihen mennessä eivät ole toteutuneet, on ryhdyttävä toimiin työ sopimuksen aikaansaamiseksi.

Helsingissä, kesäkuun 18 p:nä 1914.

J. H. Torvinen.

J. Lumivuokko.

Tämän johdosta päätti Ammattijärjestön toimikunta samana päivänä pitämässään kokouksessa hyväksyä tehdyn ehdotuksen sekä *»että Ammattijärjestön puolelta allekirjoitetaan työehtosopimus«*.

Tähän päätökseen katsoi toimikunta täytyvänsä tulla, koska taistelun jatkaminen näytti toivottomalta ja sovinnon teko ei sietänyt viivytystä sekä koska Ammatti valtuuston ylimääräisen kokouksen päätös antoi siihen sekä valtuuden että velvoituksen.

Liitolle lähetti Ammattijärjestön toimikunta seuraavan kirjelmän:

»Helsinki, kesäkuun 19 p. 1914.

Suomen Sahateollisuustyöväen liitto, Kotka.

Sen johdosta että liiton puolelta on ilmoitettu, että neuvottelut liiton ja sikäläisten sahanomistajain välillä pitäisi alkaa tai ovat jo alkaneet tämän viikon kuluessa, pyydämme teitä viipymättä ilmoittamaan, onko neuvottelut ilmoittamallanne tavalla alkaneet vaiko ei. Olemme nimittäin sitä mieltä, että sanottu työriita olisi saatava päättymään, sillä jos riita saa jatkua vielä pitemmälle, tulee sen seuraukset yhä raskaam-

maksi. Jos ei neuvotteluja ole saatu aikaan eikä onnistuta saamaan, niin on mielestämme silloin otettava se sopimusehdotus, joka työnantajain puolelta on viimeksi tarjottu allekirjoitettavaksi. Mielestämme aika on nyt jo kulunut niin pitkälle, ettei se enään siedä viivytystä, vaan olisi liitonnekin velvollisuus ottaa tosiolot huomioon ja meneillä sen mukaan.

Siinä tarkoituksessa, että tämä työriita saadaan päättymään ja sovinto aikaan, on S. Ammattijärjestön toimikunta päättänyt lähettää allekirjoittaneen ja toimikunnan jäsenen J. Lumivuokon sinne Kotkaan ensi maanantaina, täysillä valtuuksilla varustettuna ja toivomme että liitonnekin käsittää asian tärkeyden ja tulee asettumaan solidaariselle kannalle kanssamme ja tekee voitavansa tämän raskaan ja väsyttävän taistelun lopettamiseksi.

Kunnioituksella:

S. Ammattijärjestön toimikunta.

O. Tokoi.

Tähän ei saatu vastausta ja maanantaina 22 p:nä matkustivat Tokoi ja Lumivuokko Kotkaan.

Työnantajat kieltäytyivät jyrkästi neuvotteluista. Saattoivat kuitenkin välimiehenä toimineen ammattientarkastaja A. Käryn kautta tunnetuksi, että he ovat valmiit vielä tekemään järjestöjen kanssa sopimuksen, mutta ainoastaan sillä nimenomaisella ehdolla, että Ammattijärjestön edustajat valmistavat hinnoitteluehdotukset, joissa saa olla eräitä parannuksia ja lisäyksiä aikaisemmin työntekijäin taholta hyljättyihin ehdotuksiin.

Tämän jälkeen neuvottelivat Ammattijärjestön edustajat Sahateollisuustyöväen liiton toimitsijain E. Haapalaisen ja V. Heimosen kanssa. Niissä selvisi, että ne vaatimukset, joista liiton taholta pidetään tinkimättömästi kiinni, ovat sellaisia, ettei nykyisillä voimilla ole mahdollisuksia ajaa niitä läpi, niin oikeutettuja kun ne ovatkin. Saatuaan vielä välimiehenä toimineen insin. Käryn kautta tietää, että työnantajat suostuvat pystytaapeleista ottoa koskevan 10 prosentin alennuksen muuttamaan 8 prosentiksi, korottamaan Hallan taaplaajain palkkaa 25 p:llä työntekijää kohti päivässä, Jumalniemen taaplaajain palkkoja p:ää puulta, joka vastaa noin 3.5 pros., Karhulan taaplaajain palkkoja 5 pros. kaikilta nk. ylitien varrella olevilta 119 pohjalta taaplatessa; Hallan leikkaajain ja lotjamiesten palkkoja noin 5 pros. ja siitä vähän yli, sekä ottamaan muutamia muita lisäyksiä Gutzeitin, Jumalniemen ja Sunilan työhinnotteluihin, oli asema tullut molempien asianosaisten taholta tunnetuksi, jonka perusteella saattoivat vetää johtopäätökset.

Näin ollen tuli todetuksi, että työnantajat suostuivat tekemään uusia myönnytyksiä. Toiselta puolen näytti selvältä, ettei työtaistelun pitemmällekään jatkamisella olisi ollut mitään mahdollisuuksia saada lisää parannuksia työhinnotteluun. Sitä vastoin olisi sen jatkamisesta seurauksena lisää kärsimyksiä ja tulevana talvena ankara työttömyys. Tämän takia katsoivat Ammattijärjestön edustajat velvollisuudekseen

esittää Sahateollisuustyöväen liittotoimikunnalle, että se suostuisi tekemään sovinnon nyt tarjotuilla ehdoilla. Sahateollisuustyöväen liittotoimikunta ei siihen kuitenkaan kehotuksesta suostunut. Ammattijärjestön edustajat katsoivat kuitenkin siitä huolimatta välttämättömäksi tehdä sovinnon niin kauvan kuin siihen vielä kunniallisilla ehdoilla oli tilaisuus ja ilmoittivat liittotoimikunnalle, ammattivaltuuston antamien ohjeiden ja Ammattijärjestön toimikunnan päätöksen mukaan, kirjoittavansa Ammattijärjestön toimikunnan puolesta sopimusten alle siitäkkin huolimatta, että liittotoimikunta ei siihen suostu, minkä he sitten tekivätkin. Sovinnontekotilaisuudessa sitten hyväksyttiin ja allekirjoitettiin näin kuuluva

Vakuutuskirja.

Sovittuamme työehtosopimuksista ja työhinnoinneista me allekirjoittaneet Aktiebolaget V. Guitzeit & C:o, Halla aktiebolag, Hackman & C:o, Karhula osakeyhtiö ja Suomen Ammattijärjestö selitämme täten, että viime maaliskuun 1 p:stä tähän saakka jatkunut työnseisaus Kotkan ja sen ympäristöillä olevilla sahalaiteksilla ja lautatarhoissa lopetetaan sekä, että työläiset, jotka ovat olleet työseisauksessa mukana pääsevät entisille työpaikoilleen, jos he siihen ilmoittautuvat ensi heinäk. 1 päivän iltaan, sitä mukaa kuin siihen on tilaisuutta,

että uutta työvoimaa ei oteta ennenkuin vanha työvoima on saatu työhön sijoitetuksi,

että niin työnantajille kuin työläisille, jotka tavalla tai toisella ovat joutuneet tähän työnseisaukseen, ei siitä tämän jälkeen tule olemaan mitään seurauksia.

Kotkassa, kesäkuun 23 p:nä 1914.

Suomen Ammattijärjestön puolesta:

O. Tokoi.

J. Lumivuokko.

Aktiebolaget V. Gutzeit & C:o.

A. A. Gullichsen.

Karhula Osakeyhtiö.

Axel Palmgren.

Halla Aktiebolag.

Martin Andersin.

Ernst Villman.

Hackman & C:o.

Viktor Pirhonen.

Kuten edellä selostettu S. Ammattijärjestön toimikunnan ja liiton välinen kirjevaihto osoittaa, asettui liittotoimikunta kaikkia Ammattijär-

jestön toimikunnan tekemiä, ja minä lisään: liiton ja asianomaisten työntekijäin etua ja parasta tarkottavia ehdotuksia vastaan. Ammattijärjestön toimikunta joutui kiusalliseen välikäteen. Sillä oli toiselta puolen tieto siitä, että varat ovat lopussa sekä Ammattijärjestöltä että liitolta. Lainojakin oli jo otettu yhteensä yli 50,000 ja, minä tahtoisin ehdottomana mielipiteenäni lausua, että ammattiyhdistysliikkeelle turmiollisempaa hommaa, kuin velaksi tappeleminen on, tuskin saattaa ajatella, sillä sen kautta säilytetään järjestöjen niskaan vastaisiksi ajoiksi raskas velkataakka joka painaa sitä ja tekee sen vastaisen nousemisenkin pitkiksi ajoiksi mahdottomaksi, ja kun lisäksi piti olla jokaiselle selväjärkiselle ihmiselle selvillä, että velaksikaan taistelemalla, jos velkaa olisi saatu, ei olisi ollut mitään voitettavissa. Lisäksi oli viimeisen valtuuston kokouksen päätös velvoittavana Ammattijärjestön toimikunnalle tehdä voitavansa taistelun loppuun saattamiseksi.

Toiselta puolen oli meillä tieto siitä, että liitto ei tule hyväksymään meidän toimenpidettämme. Ammattijärjestön toimikunnan täytyi kyetä ratkaisemaan menettelynsä ja sillä täytyi olla rohkeutta tehdä se, minkä se katsoi ammattiyhdistysliikkeelle, ja minä lisään: asianomaisille työläisille itselleen parhaimmaksi. Jollei Ammattijärjestön toimikunta kykene eikä uskalla tehdä sitä jonka se pitää oikeana, vastoin liittotoimikunnankin tahtoa, niin se silloin ei olisi tehtävänsä tasolla. Järkähämätön käsitykseni siis on, että Ammattijärjestön toimikunta on menettänyt oikein ja että sen menettely perustuu Ammattijärjestön sääntöihin sekä viime valtuuston kokouksen päätökseen ja on sen menettelyllä ollut myöskin tarkoitus turvata asianomaisen liiton ja työläisten etuja.

Edellisen perustuksella siis ehdotan valtuuston hyväksyttäväksi seuraavan ponsilauselman:

Valtuusto katsoo, että Ammattijärjestön toimikunta on menettänyt oikein ja ammattiyhdistysliikkeen etua vastaavalla tavalla ja hyväksyy sen menettelyn, sekä velvoittaa Sahateollisuustyöväenliiton noudattamaan sitä.

Haapalainen antoi Sahatyöl. liiton puolesta seuraavan selostuksen:

Suomen Ammattijärjestön Valtuustolle.

Sahateollisuustyöväen liittotoimikunnan kokouksessa kuluvaan kesäkuun 23 päivänä ilmoittivat Suomen Ammattijärjestön toimikunnan edustajina paikalle saapuneet O. Tokoi ja J.*Lumivuokko, että he katsovat asiakseen hyväksyä Kotkan ja sen ympäristön sahalaitoksia varten Suomen Ammattijärjestön puolesta sen sopimuksen, joka laadittiin viime toukokuun 8 p:nä ammattientarkastaja A. Kävyin esimiehyydellä, sitten kuin nyt työnantajat ovat ilmoittaneet olevansa halukkaat tekemään siihen muutamia parannuksia ja täydennyksiä. Kumminkaan eivät he tässä toimikunnan kokoustilaisuudessa ilmoittaneet siitä mitään, että heillä olisi aikomus jo samana päivänä allekirjoittaa kyseessä olevat sopimukset. Sahateollisuustyöväen liittotoimikunta jäi tästä asiasta siis

epävarmuuteen, mutta luultiin kumminkin, että toimikunnan esitykset olivat tulleet Ammattijärjestön toimikunnan edustajain taholta huomioon otetuksi. Toimikunta näet silloin päätti lausua mainituille edustajille, että sopimuksia ei hyväksyttäisi ensinnäkin sen tähden, että valtuuston kokous on aivan ovella ja olisi siis viisainta jättää asia sen ratkaistavaksi puoleen tai toiseen; toiseksi ei toimikunnan mielestä Ammattijärjestön toimikunnalla, eikä sen edustajilla ole oikeuttakaan voimassa olevain Ammattijärjestön sääntöjen mukaan päättää työhön paluusta, vaan on se kaikissa tapauksissa asiain nykyisellään ollessa jätettävä valtuuston ratkaistavaksi; kolmanneksi katsoi toimikunta, että sopimuksia ei olisi nyt hyväksyttävä koska vielä liitolla, vaikkapa ilman Ammattijärjestön avustustakin on tilaisuus avustuksen maksuun taistelussa oleville jäsenilleen, ja kun vielä on huomattava, että työt nyt ovat kiiruimmillaan, jolloin työnseisähdys voimakkaasti vaikuttaa työnantajiin, sekä että taistelutantereelle ei ole saatu rikkureita hetikään siinä määrin että se vaikuttaisi työtaistelun onnistumiseen.

Selvitsi kumminkin sitten liittotoimikunnalle t. k. 25 päivänä, että mainitut sopimukset sittekin ovat allekirjoitetut Ammattijärjestön puolesta samoin kuin töihin paluujärjestyksestä erikoinen »vakuutuskirja». Eteenpäin-lehteen näet oli saapunut julaistavaksi asiasta Tokoin ja Lumivuokon allekirjoittamat julistukset, jotka sitten kaikissa lehdissä on ollut painettuna.

Tämä tietenkin oli odottamatonta. Liittotoimikunta asian johdosta pitämässään kokouksessa samana päivänä päätti selostaa taistelussa oleville työläisille aseman täydellisesti, samalla kuin ilmoittaa omana kantanaan, ettei se katso niitä myönnytyksiä, joita työnantajat nyt ovat luvanneet vielä riittäviksi sovinnon tekoon. Seuraavana päivänä, t. k. 26, toimitettiin sitten yleinen äänestys, johon otti osaa sekä liiton jäsenet, että sen ulkopuolella olevat taisteluun kuuluvat työläiset. Tuloksena tästä äänestyksestä oli, että työläiset 1,305 äänellä 11 ääntä vastaan päättivät hyljätä sopimukset. Äänestäjistä oli liiton jäseniä 1,165, joista 6 äänesti hyväksymisen puolesta ja 1,159 vastaan sekä liiton ulkopuolaisia 151, joista 5 äänesti hyväksymisen puolesta ja 146 vastaan.

Kun työläiset näin yksimielisesti olivat asian päättäneet, katsoi liittotoimikunta, että sen ehdotus on saanut täydellisen kannatuksen ja päätti siis panna vastalauseensa Ammattijärjestön toimikunnan menettelyyn ja kieltäytyä hyväksymästä sen puolesta allekirjoitettuja sopimuksia sekä alistaa asian Ammattijärjestön valtuuston ratkaistavaksi.

Asian valaisemiseksi sitten valtuuston viimeisen ylimääräisen kokouksen mainittakoon lyhyesti seuraavaa:

Toukokuun 5 p:nä saapui ammattientarkastaja A. Käpy Tokoin esityksestä Kotkaan tarkoituksella saada aikaan neuvottelut. Niitä käytiinkin sitten 6 ja 7 päivinä ja Käpy ilmoitti tämän jälkeen olevansa valmis tekemään heti välitysehdotuksensa, jonka laatimisessa hän pyysi avukseen toiselta puolen Tokoin ja toiselta puolen översti Sucksdorffin. Ehdotus jätettiin liittotoimikunnalle, joka päätti panna sen johdosta toimeen yleisen äänestyksen. Äänestykseen otti osaa 1,066 työläistä, joista 23 hyväksyi ehdotuksen ja 1,043 vastusti. Äänestyksen edellä ei sai-

littu mitään agitatsionia. Näin siis toimikunta äänestykseen nojaten päätti hyljätä Kävyin esityksen, jonka laadinnassa mukana ollut Tokoi ilmoitti myös ilmaiseen tyytymättömyytensä sen erinäisiin kohtiin, mutta jota ilmoitusta työnantajain puolelta on tahdottu jälkeinpäin kieltää.

Taistelu siis jatkui. Kuitenkin työnantajat ilmoittivat Kävyin kautta, että he tulevat nyt koettamaan saada sahojaan ainakin osin käyntiin ja siinä tarkoituksessa hankittiinkin rikkureita sahalaitoksille. Samassa tarkoituksessa myös työnantajat allekirjoittivat toukok. 20 p:nä alle mainitut sopimukset sinänsä Suomalaisen Työväenliiton kotkalaisten eri haaraosastojen kanssa, joita järjestöjä oli paperille muodosteltu, mutta joita todellisuudessa ei ole toimimassa.

Missä määrin työnantajain onnistui saada rikkureita ja minkälainen kulloinkin on asema taistelussa ollut, käy selville liittotoimikunnan Ammattijärjestön toimikunnalle toukokuun 15 ja kesäkuun 9 p:nä lähettämistä kirjelmistä ja jotka kuuluvat seuraavasti:

Kesäkuun 9 päivän kirjelmän aiheutti liitolle saapunut käsky tulla parin, täysillä valtuuksilla varustetun liiton edustajan kautta Ammattijärjestön toimikunnan kokoukseen, johon saapuu myös mainittu Käpy. Tahdottiin asiat selittää kirjallisesti. Tässä kokouksessa eivät liiton edustajat saaneet kuitenkaan olla läsnä silloin kuin Käpy antoi selostuksen taistelun asemasta, mutta sikäli kuin yksityisesti jälkeinpäin tästä selostuksesta saatiin kuulla, oli se kokonaan harhaan johtava. Sillä Kävyin tieto, että rikkureita olisi 689 ei pitänyt ollenkaan paikkaansa, vaan päin vastoin osottautui jälkeinpäin toimitetussa tutkimuksessa todeksi liittotoimikunnan antama rikkuriluku. Samoin ei myöskään pitänyt paikkaansa se, että liittomme kanssa työnantajat eivät haluaisi enää keskustella ja neuvotella, sillä tarjoutuneena välimiehenä insinööri A. Collin oli välittänyt keskusteluja ja niissä ei suinkaan ilmennyt mitään sellaista, etteikö liiton kanssa neuvoteltaisi, vaan päinvastoin vakuutti Collin, että halu sovintoon työnantajilla on suuri ja toiveet saada riita ratkaistuksi hyvät. Tultiinkin näissä keskusteluissa lopulta siihen, että periaatteessa työnantajain puolelta oli Collinille ilmoitettu, että oltaisiin halukkaat kompromissiin, jolle annettaisiin täysi oikeus ratkaista eri riitakysymyksissä ja sitä varten jo laadittiin luettelo näistä riitakohdista. Tämä luettelo, joka paljastaa täydellisesti riidan laajuuden, kuuluu seuraavasti:

Kesäkuun 19 p:nä saapui ammattitarkastaja Käpy Kotkaan meille tuntemattomissa aikeissa ja hänellä oli tieto, että Kotkaan saapuu myös Tokoi tekemään sovintoa. Liittotoimikunnalle tuli tieto Tokoin tulosta t. k. 20 päivänä kirjelmällä.

Kun sitten Tokoi ryhtyi ottamaan asemasta selkoa, selittivät työnantajat hänelle Collinin läsnä ollessa, että he eivät olisi mitään suostumustaan kompromissiin antaneetkaan. Tähän julkeaan väitteeseen heille antoi varmaankin aiheen se tieto, että nyt Tokoi tekee sovinnon Kävyin esitysten mukaan, jolloin viisainta on kokonaan kieltää kaikki aikaisemat suunnittelut riidan ratkaisemistavasta, mikä mahdollisesti voi johtaa työnantajille epäedulliseen tulokseen. Eikä työnantajat sitten mihinkään

tekemisiin ryhtyneetkään muun kuin Tokoin ja Lumivuokon kanssa, jotka alistamatta tahi edes neuvottelematta liittotoimikunnan kanssa menettelivät omin päinsä ja lopulta johtivat asiat siihen tulokseen, kuin alussa on mainittu.

Lopuksi mainittakoon, että asema ei ole muuttunut entisestään. Vaikka t. k. 2 p:nä erikoisella julistuksella työnantajat päättivät lopettaa sulun ja viekotuksilla ja uhkauksilla koettivat saada rivejämme hajalle, niin ei se kumminkaan onnistunut, sillä viime lauantaina ei ollut työssä enempää kuin 326 rikkuria, joista 76 naista. Näistä suuri osa on vanhuksia, lapsia, koululaisia, pomoja jne. ja sahalaitoksia ei ole saatu käymään sen paremmin kuin ennenkään.

Kaiken tämän perusteella siis Sahateollisuustyöväen liittotoimikunta katsoo selville käyneen,

että Ammattijärjestön toimikunnan edustajat ovat menelleet virheellisesti siinä kuin ilman liittotoimikunnan suostumusta ja edelläkäypää työläisten äänestystä meni allekirjoittamaan sopimukset Kotkan sahalaitoksia varten, jotka merkitsevät taantumusta entisiin työoloihin;

että tämä teko sotii vasten Ammattijärjestön voimassa olevia sääntöjä, joiden mukaan korkeintaan, samoin kuin ammattivaltuuston viime kokouksen päätöksen mukaan voidaan vaan Ammattijärjestön avustus lopettaa, mutta missään tapauksessa ei päättää työhön paluusta ilman liittomme suostumusta.

Tämän johdosta ehdotamme, että Ammattijärjestön toimikunnalle annetaan ankara paheksuminen sekä että liittomme vapautetaan tämän sopimuksen noudattamisesta ja annetaan sille tilaisuus jatkaa edelleen taistelua Ammattijärjestön avustuksella kuten tähän saakka.

Kotkassa, 27 p:nä kesäkuuta 1914.

Suomen Sahateollisuustyöväen liittotoimikunnan puolesta:

Eero Haapalainen.

Asiamies.

Elo lausui että Ammattijärjestön toimikunnan päätöstä ei voida peruuttaa, korkeintaan voidaan arvostella toimikunnan menettelyä. Toimikunnalla on ollut tehtävänsä täydet valtuudet. Mitään epäluottamuslausetta ei ole tarvis antaa. Kannatti Tokoin ehdotusta.

Tokoi lausui että hän ei ole ilmoittanut sahatyöläisten liittotoimikunnan päätöksiä työnantajille. Huhuja on syntynyt mm. erään »Eteenpäin»-lehdessä olleen uutisen johdosta joka ei ollut puhujan kirjottama. Sahaliiton edustajat poistuivat Ammattijärjestön toimikunnan kokouksesta omasta vapaasta tahdostaan kun Käpy sitä tahtoi. Puhuja sanoi puoltaneensa liiton edustajien läsnäoloa. Mitä tulee ins. Collin'in välitykseen, niin siitä ei olisi tullut mitään. Jos suomettarelainen rikkuriliitto olisi saanut sopimukselleen pohjaa, olisi se ollut siveellinen tappio Sahatyöläisten liitolle ja Ammattijärjestölle. Sellainen suunta, että taistellaan

niin kauvan kun on paitakin päällä eikä oteta huomioon keskusjärjestön päätöksiä, vivahtaa syndikalistisuuteen. Vaikka taistelevat joukot eivät antaudukaan rikkureiksi, ei se aina merkitse silti voittoa. *Ammattijärjestön varat ovat myös lopussa*, mikä seikka suuresti vaikuttaa asiaan. On tehty se mikä oli välttämättömyys: mukavampaa tosin olisi ollut lykätä vastuu valtuustolle, vaan velvollisuus käski toimimaan, ja mukavuuspyitä ei ole asetettava velvollisuuksien edelle.

Haapalainen vetosi vielä siihen, että joukot olivat lujana. Jos valtuusto hyväksyy toimikunnan menettelyn niin kukaan ei silti mene töihin. Lumivuokon sanoi kirjoittaneen eversti Sucksdorffin ajatuksia vaan ei yhtään omiaan. Väitti että Ammattijärjestön säännöt eivät oikeutta neet toimikuntaa tekemään sopimusta omin päin, siis juriidista oikeutta ei siihen ollut. Suomettarelaisen työväenliiton sopimus ei merkinnyt mitään, se oli allekirjoitettu vaan pilanpäiten, joten sen kumoaminen ei ollut nollankaan arvoinen. Taistelun onnistumiseen on kaikki edellytykset olemassa, siis ei mitään syndikalismia. Jos valtuusto hyväksyy Ammattijärjestön toimikunnan menettelyn niin liitto jatkaa taistelua yksin, siitä huolimatta.

Turkia selosti että neuvottelut eivät olleet salaisia. Paheksui sitä että Tokoi juhannusaattona oli ilmoittanut liiton toimistossa käydessään, sanoneensa työnantajille hyväksyvänsä sopimuksen.

Vartiainen selitti, että ylimääräisellä verotuksella ei saada 10,000 mk. viikossa kuten Haapalainen väitti. Nyt on avustusta maksettu 75,000 mk. puhtaassa rahassa ja vielä annettu takauksia, tämä on nyt kerättävä takaisin ylimääräisellä verotuksella sellaisilta työläisiltä jotka saavat paljon pienempää palkkaa kuin sahurit Kotkassa.

Lumivuokko lausui että vaikka hän ei olekaan sahamies, niin se oli kuitenkin ammattimies, joka oli hänen mukanaan, nim. Torvinen, joka on yli 10 vuotta työskennellyt Kotkan sahoilla. Huomautti että Haapalainenkin pelkää työttömyyttä ensi talvena.

Kärki väitti Tokoin selityksistä käyvän esiin, että Ammattijärjestön toimikunta on enemmän luottanut työnantajain selityksiin kun Sahaliiton tiedonantoihin ja siitä on johtunut väärä toimenpide. Yhtyi Haapalaisen ehdotukseen.

Sv. Lehtonen lausui että Ammattijärjestön säännöt antavat toimikunnan menettelylle juriidisen oikeuden. Sitäpaitsi ei asia ole yksin Ammattijärjestön johdon eikä yksin Sahaliitonkaan asia, vaan se on koko Suomen järjestyneen työväen asia, ja kun sitä työväkeä aletaan verottaa tällaisen toivottoman taistelun tukemiseksi, niin se pian kyllästyy siihen, vaikkei se ole vielä huomannut sen taistelun kustannuksia kun ei siltä ole niitä vielä vaadittu, eikä myös ilmoitettu sille mitä jo on uhrattu. Huomautti että Haapalainen uhmailee keskusjärjestöä ja sen sääntöjä vastaan, uhkailemalla että sahaliitto jatkaa taistelua valtuustonkin päätöksestä huolimatta.

Halonen. Ammattijärjestön valtuuston ylimääräinen kokous on antanut toimikunnalle toimivallan ja se on toiminut sen mukaan. Kannatti Tokoin ehdotusta.

Haapalainen ehdotti asiaa valiokuntaan.

Puttonen lausui että kaksi vuotta takaperin tehtyyn sopimukseen ovat molemmat puolet tyytymättömiä; siinä syy tähän voimainkoetukseen. Sahaliitto on arvioinut voimansa liian suureksi. Työnantajilla on myös voimaa takanaan. Kertoi havaintojaan satamalakoista. Laivaus ei kiirehdä sovinnon tekoon.

Taivola ilmoitti olevansa samalla kannalla kuin edellisessä valtuuston kokouksessa. Koska lakko alkaa jo mennä huonolle kannalle niin on se lopetettava.

Lumivuokko väitti että rikkurien luku on lisääntynyt; osoitti sen numeroilla lakkokomitean omien tiedonantojen mukaan.

Aalto väitti että taistelua ei ole lopetettu kaikkein puhtaimmilla keinoilla. Kotkan porvaristo on saanut Ammattijärjestön toimikunnan pelastajakseen. Ei hyväksynyt toimikunnan menettelyä.

Väisänen lausui, että Ammattijärjestön valtuuston tulee esiintyä ratkaisijana asiassa. Taistelu on kestänyt jo kauvemman kuin kirjaltajain taistelu, joten siitä olisi tehtävä loppu, koska ei ole voiton toiveita. Sahayhtiöiden väsyttäminen käy työläisten kukkaroille liian raskaaksi. Hyväksyi toimikunnan menettelyn.

Paasivirta yhtiä Elon ja Lehtosen lausuntoihin Ammattijärjestön toimikunnan oikeudesta tehdä sovinto. Kotkan taistelun päätyminen voisi helpottaa sopimuksien aikaansaamista muulla taholla; esim. Tampereella on jalkinetehtailija Aaltonen toivonut että Kotkan taistelu vaan jatkuisi, jotta se uuvuttaisi Ammattijärjestön.

Tokoi kysyi kuinka suurella enemmistöllä hyväksyttiin sopimuksen irtisanominen?

Haapalainen vastasi että osastot hyväksyivät irtisanomisen yksimielisesti.

Tokoi lausui että Aallon tekemät salaviittaukset eivät kohota lausujansa arvoa, sillä niissä ei ole perää, vaan jos sellaiset eivät lakkaa, niin on otettava tarkempi selko, mistä lähteistä ne ovat kotoisin. Riitakoh-
tia on esiintynyt vielä taistelun kestäessäkin uusia. Ammattijärjestön toimikunta on koettanut saada neuvotteluja aikaan, mutta Sahaliitto on koettanut niitä kiertää.

Asia päätettiin 23 äänellä 10 vastaan lykätä valiokuntaan, johon valittiin lippuäänestyksellä: Peura 31 äänellä, Vuoristo 30 äänellä, Perttilä 29 äänellä, Puttonen 25 äänellä ja Lahtinen 22 äänellä.

Ensimmäinen kokouspäivä päättyi klo 6.20 illalla.

Toinen kokouspäivä.

Kokous alkoi klo 10 aamulla.

Puhetta ryhtyi johtamaan Vuoristo.

Jatkettiin keskustelua

Kotkan työriidasta.

5. *Helistin* sanoi tuntuvalta omituiselta että Sahaliitto on lähtenyt taistelemaan Ammattijärjestöä vastaan, vaikka Haapalainen aina ennen

on tunnustanut Ammattijärjestön määräysvallan. Piti kuitenkin Ammattijärjestön toimikunnan menettelyä liian hätäisenä, vaikkakaan ei toimikuntaa voida syyttää sääntöjen rikkomisesta eikä yli toimivaltansa menemisestä. On pysyttävä toimikunnan tekemän sopimuksen takana.

Murto polemiseerasi Haapalaista vastaan.

Räsänen lausui että on turhaa puhua etteivät saaherrat ole liittoutuneita. Jo v:sta 1907 ovat ne olleet kiinteässä yhteistoiminnassa, jota todistaa sekin, että Halla-yhtiö ei saanut tehdä sopimusta vaikka olisi ollut haluakin.

Vuolle hyväksyi Ammattijärjestön toimikunnan menettelyn.

Perttilä. Toimikunta on toiminut sääntöjen mukaan. Viime valtuuston kokouksen päätöksen mukaan on se myös ollut oikeutettu niin menettelemään.

Peura ei hyväksynyt sitä, että Ammattijärjestön toimikunta on mennyt takaamaan Sahaliitolle 30,000 mk. lainan.

Haapalainen selosteli edelleen asiaa, väittäen ettei valtuusto koskaan ole antanut toimikunnalle oikeutta allekirjoittaa sopimuksia ilman asianomaisen liiton suostumusta. Jos valtuusto pakottaa työntekijät alistumaan tehtyyn sopimukseen, niin Sahaliitto eroaa Ammattijärjestöstä.

Helistin ei uskonut sahayhtiöillä olevan pakkoa taipua, sillä ammattilaisia työntekijöistä pian valmistetaan sille alalle ja rikkureita meidän maassa vielä saadaan.

Pihlajamäki katsoi sääntöjen ei antavan toimikunnalle valtaa tehdä sopimusta joukkoja kuulematta, jos lieene edellisen valtuuston kokouksen päätöskään antanut. Mutta Ammattijärjestön toimikunta on kuitenkin kerran esiintynyt tarmokkaasti ja päättävästi, mikä on hyväksyttävä, siis ei tahtonut vastustaa toimikunnan menettelyä.

Heimonen selosteli vielä riita-asiaa, lausuen että Kotkassa ovat toisetkin ammattikunnat sahatyöläisten kannalla. Ammattijärjestön toimikunta on menetellyt Sahaliittoa kohtaan epälojaalisesti, ei ole antanut virallista tietoa edes siitä, että on sopimuksen allekirjoittanut. On otettu enempi huomioon työnantajain kuin työläisjoukkojen lausuntoja. Ammattijärjestön toimikunnan tekemää sopimusta ei ole valtuuston hyväksyttävä, sillä se on kuristusnauha työläisten kaulaan.

Aalto lausui että Ammattijärjestön toimikunta ei ole osottanut kuinka suuri prosentti tavallisesta tuotannosta saadaan rikkurivoimalla aikaan Kotkan sahoilla. Huhujen johdosta mainitsi erään etsivän poliisin jo ennakolta ilmoittaneen että lakko loppuu ja Ammattijärjestö hyväksyy sopimuksen.

Puttonen kysyi että onko Ammattijärjestö ainoastaan sahatyöläisiä varten? Tie- ja vesirakennustyöläisten liiton on täytynyt koettaa välttää taisteluja Sahaliiton taistelun takia. Jos sahaliike Kotkassa pysähtyy sentakia että liitto yksinään jatkaa taistelua, niin sitte saa liiton toimikunta muuttaa kotipaikkaa esim. Lahteen.

Tokoi. Sahaliiton taholta on täällä annettu ristiriitaisia lausuntoja. Mitä vielä tulee huhuihin, niin en ole ilmoittanut Kävyllä mitään asioita, ja mitä Etelä-Suomi on kirjoittanut niin niihin en ole osallinen. Haa-

palainen on kehoittanut Ammattijärjestön toimikunnan kirjelmässä käyttämään »sotaista kieltä» kun kirjottaa sahaliitolle, ja niin on sitten tehty, vaan nyt se ei enää kelpaa. Allekirjoittamisen kiireellisyydestä on eri mieltä, mutta Ammattijärjestön toimikunnan mielestä *oli* asia kiireellinen, sillä sahayhtiöt olisivat epäilemättä kestäneet pitemmällekin eikä niiden olisi ollut pakko myöhemmin ryhtyä enää ollenkaan sopimuksen tekoon. Työläisten taas olisi ollut pakko myöhemmin kuitenkin hyväksyä sopimus sellaisenaan — tai jäädä tykkäänään ilman — sillä asema ei olisi muuttunut sen paremmaksi. Keskusjärjestön auktoriteetti myös vaatii menettelemään päättävästi.

Lindell arveli että parempi laiha sovinto kun lihava riita. Sanoi Haapalaisen tiedonantojenkin todistaneen että työnantajat ovat keskenään liittoutuneet, ei ainoastaan liikeasioissa vaan taistelussakin. Tutkijatoimikunnan olisi muuten tullut ottaa parempi selko asemasta sahoilla. Asialla ei olisi ollut niin kovaa kiirettä; tämän »keisarileikkauksen» olisi voinut tehdä muutamaa päivää myöhemminkin, tässä valtuuston kokouksessa. Mutta kun nyt kuitenkin on lopullinen ratkaisu tehtävä, ja on uhkaamassa vallankumous maamme ammatillisessa liikkeessä, niin on pakko hyväksyä Ammattijärjestön toimikunnan menettely, niin kummalliselta kun se tuntuukin.

Keskustelu asiasta päättyi, ja otettiin käsiteltäväksi

Toimintakertomus v:lta 1913.

Puhetta ryhtyi johtamaan Murto.

Tokoi selosti kertomuksen valmistelua, mainiten että useain liittojen, esim. Metalliliiton ja Sahaliiton tilastot ovat viipyneet liian kauvan, joten kertomuksen valmistuminen on myös senkautta viipynyt, ja sitä ei siis ole ajoissa voitu julaista.

Toivoi valtuuston velvoittavan liitot antamaan tilastonsa aikanaan.

Teki seikkaperäisesti selkoa kertomuksen sisällöstä, huomauttaen eräistä päätöksistä joilla ei ole tukea säännöissä, ja joista siis valtuusto voi lausua tuomionsa.

Kertomusta alettiin läpikäydä kohdittain.

»*Yleiskatsaus*» hyväksyttiin keskustelutta.

»*Palkkaliikkeet ja työtaistelut*» kohdan johdosta lausui

Kokkola, että Vaatetustyönt. liiton työriitaa koskevaa selostusta ei ole täydellisenä otettu viime vuonna pidetyn valtuuston kokouksen pöytäkirjasta, joten kertomus siinä kohden on puutteellinen.

Kohta hyväksyttiin kuitenkin sellaisenaan.

Agitatsioni.

Tokoi lausui mielipiteenään, että tulevassa Amm. järj. edust. kokouksessa olisi agitatsionityö jätettävä liittojen asiaksi ja Amm. järjestön agitatsionia siis supistettava.

Leino arveli olevan useita, jotka ajattelevat asiasta samoin kuin *Tokoi*. Riippuu sitäpaitsi tämän sisäisen riidan ratkaisemisesta, miten koko

Ammattijärjestö vastaisuudessa järjestetään; ehkä olisi työtaistelutkin jätettävä liittojen yksin hoidettavaksi.

Agitatsioonityötä koskeva kohta hyväksyttiin sellaisenaan, ja samoin Tokoin ehdotus, että tulevaan Amm. järj. edust. kokoukseen asti hoidetaan agitatsionia entiseen tapaan.

Kansainvälistä edustusta koskeva kohta hyväksyttiin keskustelutta.

Työväen lakiasiain toimisto.

Taivola toi esiin erään tapauksen, jolloin Amm. järjestön lakimies Einari Laaksovirta oli toimistaan ottanut kalliin maksun, jolla hinnalla saa avustusta lakiasioissa muualtakin.

Tokoi selitti tarkoituksen olevan ollut, että määrättyinä aikoina annetaan neuvoja maksutta, ja siten annettujen neuvojen luku on otettu kertomukseen. Mutta siinä ohella on lakitoimiston hoitaja myös ehkä ottanut maksuakin, kun on omalla ajallaan asioita toimitellut, ja kenties on maksu joskus ollut liian korkeakin, mikä ei suinkaan ole hyväksyttävää.

Räsänen lausui että Laaksovirta kyllä on taipuvainen ottamaan runsasta maksua. Samaa sanoi *Kokkola*.

Ikonen ehdotti seuraavaa:

Lakiasiain toimisto olisi, vastatakseen tarkotustaan, järjestettävä siten, että Amm. järjestö ja Sos.-dem. puolue suorittaisivat järjestöjen ja niiden jäsenten toimistolle jättämien asiain ajamispalkat, sekä että karttamerkki- yms. kulut maksaisi kukin asianomainen itse.

Tokoi oli sitä mieltä että lakiasiain toimisto on tarpeen järjestyneelle työväelle, vaan missä muodossa sitä pidetään, se on eri asia, vaikkapa sitte perustettaisiin erityinen työväen sihteeristö.

Paasivirta lausui että Laaksovirta lienee kyllä kallis, vaan ne halvemmat eivät aina ole kykeneviä.

Lakitoimistoa koskeva kohta hyväksyttiin, ja päätettiin että toimistoa edelleen pidetään, ja koetetaan saada kiskominen poistetuksi.

Työttömyys-avustusta, *Puolueopistoa* ja *Amm. järj. toimikuntaa* koskevat kohdat hyväksyttiin keskustelutta.

Tilikertomus v:lta 1913

hyväksyttiin myös ilman keskustelua.

Tilastotaulukot

päätettiin Tokoin ehdotuksen mukaan laadittavaksi entiseen tapaan, ja että liitot aikanaan palauttavat Amm. järjestön tilastokaavakkeet täytettyinä Amm. järj. toimikunnalle.

Myös on liittojen annettava kaikki osastojensa työsopimukset Amm. järjestölle, myöskin aina silloin kun niitä uusitaan.

Toiminta v. 1914 alkupuolella.

Tokoi teki selkoa palkkaliikkeistä kuluvan vuoden alkupuoliskolla, lukuunottamatta jo käsiteltyä Kotkan työriitaa, mainiten että kuluvana vuonna on ensi kerta käytetty boikottausta maamme ammatillisessa liikkeessä, nimittäin Tampereen jalkinetehtaisiin nähden. Ja juuri sentakia, että tämä taistelukeino on otettu käytäntöön, ei taistelua voida lopettaa, koska se ase silloin menettäisi kärkensä heti alussa.

Paraisten kalkkivuoriyhtiön työmailla saatiin sovinto aikaan, jossaan ei työehtosopimusta. On kuitenkin toiveita, että siellä sellainenkin tulevaisuudessa saadaan.

Vaatetustyönt. liitolla oli Helsingissä työtaistelu, nimittäin kappatyöntekijöillä, joka päättyi työehtosopimukseen, samoin Puutyöntekijäin liiton työriidat Turussa ja Porvoossa. Yleensä ovat työriidat päättyneet hyvin, paitsi Kotkan sahojen työriitaa ja Fellmanin sahan lakkoa Lahdessa, joka viimeainittu selkkaus alettiin ilman Amm. järjestön lupaa.

Sahatyöl. liitolle on Amm. järjestö taannut 30,000 mk. ja Nahkatiyöni liitolle 3,000 mk. lainan.

Jokelan tiilitehtaalla syntyi lakko sopimuksen rikkomisen takia kun työnantaja ei ryhtynyt neuvotteluihin. Taistelu on siis puolustuslakko.

Tokoin selostus hyväksyttiin keskustelutta.

Tilikertomus

vuoden 1914 I neljännekseltä, jonka esitti Amm. järj. rahast. hoitaja K. Vartiainen, oli seuraava:

Kertomus S. Ammattijärjestön varoista 1 p. tammik.—31 p. maalisk. 1914.

Taloja;

1914 maalisk. 31 p.

Saldo v. 1913.	11,015:75
Pankkitili.	14,600:—
Kust. liiketili.	42:75
Kulunkitili	11:—
Vak. verojentili.	60:20
Ammattijärjestö-lehdentili	1,471:90
Monistuskonetili.	32:—
Työttömäin avustustili.	2,000:—
Velallistili.	150:—

Smk. 29,383:60

Menoja:

1914 maalisk. 31 p.	
Pankkitili	4,000: —
Kulunkitili	5,576:03
Palkkatili	4,336:50
Matkakust. tili	464:50
Ammattijärjestö-lehdentili	842: 32
Monistuskonetili	64:50
Työjuhla julkaisutili	30: —
Työttömäin avustustili	4,000: —
Maalaist. liiton tili	7:10
Oikeusaputili	147:40
Työväensihteeristö tili	300: —
Lakkoaputili	12,270:50
Kirjastotili	6: 94
Saldo huhtikuulle	<u>2,337:81</u>
	Smk. 29,383:60

Tiliasema maaliskuun 31 p. 1914.*Varat:*

Rahaa kassassa	<u>2,337:81</u>	
Rahaa pankissa	<u>52,150:37</u>	54,488:18
Osaketili	240: —	
Kalustotili	2,000: —	
Kirjastotili	<u>246:94</u>	
Kust. liiketili	607:25	

Saatavia:

Velallistililtä	<u>4,625: —</u>
	Smk. 62,207:37

Velat:

Pohjarahastontili	51,654: —
Pääomatili	<u>10,553:37</u>
	Smk. 62,207:37

Helsingissä, maaliskuun 31 p.ä v. 1914.

K Vartiainen.

Kassakirja v. 1914 I neljännekseltä tarkastettu ja oikeaksi huomattu.
Helsingissä, 22 p:nä huhtikuuta 1914.

/ . Hörhammer.

A. Halme.

K F. Hellgren.

Edelläoleva tilikertomus hyväksyttiin keskustelutta.

Nahkатыönt. liiton takauspyyntö.

Tokoi ilmoitti että toimikunta ei ollut asiasta tehnyt mitään päätöstä vaan jättänyt kysymyksen valtuuston päätettäväksi. Liitolle on jo taattu 3,000 mk. laina ja kun liiton maksukyky on heikko, ei toimikunta ole voinut lisätakausta hyväksyä.

Paasivirta puolusti takauspyyntöä ja teki selkoa nahkатыönt. liiton taloudellisesta asemasta, mainiten että se ei vielä ole epävakava.

Elo tahtoi huomauttaa lakkokomitealle ettei boikottaus ole hyvin järjestetty. Piti aiheettomana lakkokomitean taholta lausuttua syytöstä ettei Työmies olisi tarpeellisella huolella asiata seurannut.

Paasivuori lausui että boikottaus olisi ollut järjestettävä niin että se ei olisi kohdistunut jalkineiden jälleenmyyjiin, jotka nyt ovat syyttä saaneet kärsiä boikoteerausta, sittenkin vaikka ovat myyneet ennen lakkoa hankittua varastoa. Ainoastaan lakon aikana tehtyä työtä olisi boikoteerattava.

Vuolle ja *Taivola* vastustivat takauksen myöntämistä.

Väisänen ehdotti hyväksyttäväksi seuraavan lausunnon:

Valtuusto on sitä mieltä, ettei se tällä kertaa katso olevan välttämätöntä pyydetyn 4,000 mk:an takauksen myöntämisen, mutta jättää se asian Amm. järj. toimik. harkittavaksi, jos se pitää takuun välttämättömänä sitte kun asianomaisen liiton varat ovat lopussa ja ellei lakko silloin ole päättynyt.

Lehtonen: Sen johdosta että on lausuttu boikoteerauksen tekevän haittaa välikauppiaille, on sanottava että »sota ei lakia lue». Taistelun jaloissa saavat sivullisetkin kärsiä, ja kuka osoittaa sen rajan missä vanhat varastot loppuvat ja rikkurituotanto alkaa? Ei kauppias siitä selkoa tee, ja muitten on mahdoton sitä tietää. Sitäpaitsi ei tässä tule suurta haittaa välikauppiaille, sillä kun kulutus ei vähene niin ei myyntikään voi vähetä. Jos ei osteta boikoteerattua tuotetta niin voidaanhan myydä boikoteerauksesta vapaata, ja kauppa käy kuten ennenkin. Boikoteeratut kengät eivät varastossa pahene ja kun taistelu on ohi, voi niitä taas myydä. Jos niissä onkin jonkunverran seisonut pääomaa kiinni, niin ei se hukassa ole, ja sitäpaitsi ei kenkätehtailijat lakon aikana välikauppiaitaan vekseleillä hätyytä. Turhaa siis on meidän kenkäsaksojen eduista täällä huolehtia.

Ekholm oli sitä mieltä ettei toimikunnalla eikä valtuustolla ole oikeutta mennä takuuseen, ja kun nyt kuitenkin on jo sitouduttu takamaan 33,000 mk., niin ei enempää sellaisia saa myöntää.

Äänestyksellä, 21 äänellä 14 vastaan, hyväksyttiin Väisäsen ehdotus, joten valtuusto ei siis takausta myöntänyt.

Paperityönt. liiton vapautuspyyntö ylimääräisestä verosta.

Tokoi selosti ensin asiaa, ja esitti Paperiteollisuustyöväen liitolta saapuneen seuraavan kirjelmän:

S. Ammattijärjestön toimikunta.

Helsinki.

Ammattijärjestön valtuuston määrämän, ensi heinäkuun 12 pistä käytäntöön asetettavan, ylimääräisen verotuksen johdosta, mikäli se koskee liitoamme, pyydämme tuoda esiin seuraavaa:

Tänä kevänä Kotkan sahailoksilla Ammattijärjestön Toimikunnan luvalla alettua lakon, joutui sen johdosta Hallan selluloosatehtaan työväestö sulkuun, jonka tehtaan työläisistä noin 130 on liittomme avustusoikeutettuja jäseniä. Sääntöjemme mukaisesti on liiton täytynyt näitä sulussa olevia jäseniään avustaa ja määrätä viime huhtikuun alusta lukien työssä olevien liiton jäsenten maksettavaksi ylimääräistä veroa, jonka kanto tähän tarkoitukseen edelleenkin jatkuu. Tämän lisäksi on Lahdessa nk. Fellmanin sahalla alkanut nyt myöhemmin lakko, joka taas aiheuttaa sulun sikäläisen selluloosatehtaan työväestölle, missä työskentelee noin 40 avustusoikeutettua liittomme jäsentä. Näitä myöskin täytyy ryhtyä avustamaan ja siis määräämäämme ylimääräisen veron kantoa toistaiseksi näihin tarkoituksiin yhä jatkaa. Täten on liittomme ilman omaa syytään täytynyt jo pitkän aikaa rasittaa jäseniään ylimääräisellä verotuksella, jota verotusta samaan tarkoitukseen täytyy vieläkin jatkaa. Jos siis liitossamme nyt täytyisi panna käytäntöön Ammattijärjestön valtuuston määrämä ylimääräinen verotus, tulisi liittomme jäsenet veroitettua kaksinkertaisesti saman työtaistelun johdosta, jollaista kuormaa ei liittomme jäsenet jaksaisi kantaa, vaan saisi se aikaan joukottain jäsenyydestä eroamisia, jota ei kuitenkaan mitenkään saisi tapahtua.

Näistä syistä rohkenemmekin pyytää, että liittomme vapautettaisiin maksamasta Ammattijärjestölle nyt kannettavaksi määrättyä ylimääräistä verotusta.

Jos arv. Toimikunta ei katsoisi voivansa hyväksyä tässä teke-määmme pyyntöä, niin pyydämme esittämään kysymyksen Toimikunnan lausunnon seuraamana tk. 29 päivänä pidettävälle valtuuston kokoukselle ratkaistavaksi.

Ammatillisesti tervehtien

Suomen Paperiteollisuustyöväen liittovaliokunnan puolesta:

Emil Wiljanen.

Asian johdosta keskusteltua hyväksyttiin seuraava Amm. järj. toimik. ehdotus:

Että liittoa ei vapauteta ylimääräisestä verosta vaan saa liitto Amm. järj. sääntöjen 3 §:län mukaan laskea Amm. järjestölle suoritettavasta ylimääräisestä verosta lyhennykseksi sen määrän minkä liitto verotuksen kestäessä sulussa oleville suorittaa.

44

Kutomatyönt. liiton vakinainen Ammattijärjestövero.

Tokoi selosti asiaa, mainiten Amm. järj. toimikunnan olevan sitä mieltä, että Kutomatyönt. liitossa tulisi olla myös kokomaksavia eikä ainoastaan puolimaksavia jäseniä. Ehdotti seuraavan pönnön:

Valtuusto päättää kehoittaa S. Kutomateoll. työv. liittoa suorittamaan niiden puolesta, jotka ovat kokomaksavia liitossa, myöskin Amm. järjestölle tulevat verot samassa luokassa. Ellei liitto noudata valtuuston päätöstä on Amm. järj. toimikunnan esitettävä asia Amm. järj. kokoukselle.

Leino huomautti että vuoteen 1910 on liitossa ollut sekä koko- että puolimaksavia jäseniä, vaan siitä alkaen ovat kokomaksavat hävinneet.

Liitossa on 4 palkkaluokkaa, kohtuuden mukaan tulisi 2 luokkaa kuulua kokomaksaviin ja 2 luokkaa puolimaksaviin.

Lahtinen kannatti Amm. järj. toimikunnan mielipidettä.

Räsänen väitti kutomatyöläisten esim. Porissa ansaitsevan 35—40 mk. viikossa. Liitto ei tosin ole tarvinnut Amm. järj. apua, mutta se voi tulla sitä tarvitsemaan.

Toinen kokouspäivä päättyi klo 6 illalla.

Kolmas kokouspäivä.

Kokous alkoi klo 10 aamulla.

Jatkettiin keskustelua Kutomatyöl. liiton verosta.

Lindell lausui että kysymys on tullut päiväjärjestykseen sen takia kun liitto on vaurastunut. Kun liitto oli huonommassa asemassa niin silloin ei välitetty muuta kuin että se mukana roikkui. Nyt on osastojen luku noussut 14:sta 25:teen, kun liitolla on ollut vakinainen toimitsija ja puhuja.

Ammattijärjestön toimikunnalta ei ole saapunut virallista päätöstä siitä, että liitossa tulee olla myös kokomaksavia. Jonkun kuitenkin kullmassa on jotain huomautettu »puolikkaista». Olisi suotava liitolle tilaisuus kasvaa, eikä ahdistaa sitä erottamisuhkauksilla. Liitto ei ole raskittanut Amm. järjestöä avustusvaatimuksilla kuten useat muut liitot.

Ruotsin Kutomatyöl. liitto on antanut Maajärjestölle 90,000 kruunua, mutta saanut ainoastaan 5,000 kr., vaan silti erosivat hyvässä sovussa Maajärjestöstä, sillä Maajärjestö myönsi, että liiton täytyy saada järjestää omat asiansa.

Ensi edust. kokouksessa toivotaan saatavan läpiajetuksi kiinteät määräykset täkäl. kutomaliiton maksuista, silloin voidaan tämä verotusasiakin järjestää. Ehdotti lopuksi seuraavan päätösehdotuksen:

Koska tämä kysymys, johonka Amm. järj. toimikunta tähän kokoukseen on tehnyt alotteen, on sivuuttanut ainakin yhden Amm. järj. edustajakokouksen ilman että mitään

erikoista huomiota siihen olisi kohdistettu, ei se anna mitään aihetta erikoisiin toimenpiteisiin, varsinkin kun asianomainen liittohallinto jo on ryhtynyt toimenpiteisiin epäkohdan poistamiseksi ensitulevassa edustajakokouksessaan, jossa toivomme saatavan kiinteät määräykset siitä mihin maksuluokkaan kunkin jäsenen on kuuluttava.

Vaolle: Amm. järj. sääntöjä tulkitaan liitossa siten, että ne eivät velvoita olemaan täysinmaksavia, koska puolimaksavilla on ainoastaan puolimaksavien oikeudetkin. Porissa ei ole 40 mk. viikossa ansaitsevia kutomatyöläisiä. Kannatti Lindellin ehdotusta.

Talvola lausui ettei ole vedottava siihen ettei ole mitään saatu Amm. järjestöltä, sillä ei Amm. järj. ole mikään lypsylehmä. Säännöt tosin myöntävät että saa olla puolimaksaviakin, mutta tarkoitus on ollut, että kokomaksavia olisivat kaikki.

Leino tahtoi asian ratkaistavaksi heti ja ehdotti että S. Kutoma-teollisuustyöv. liitto velvoitetaan S. Ammattijärjestölle suorittamaan sen säännöissä täysinmaksavilta jäseniltä määrättyt verot niiden jäseniensä puolesta jotka ovat liitossa sen omien sääntöjen mukaan täysinmaksavina, ja että liiton on tätä päätöstä noudatettava alkaen 1 p:stä tammikuuta 1915.

Lumivuokko kannatti Leinon ehdotusta.

Ailio kannatti Amm. järj. toimik. ehdotusta Leinon lisäyksellä.

Halonen lausui että kutomatyöläisillä on huonommat palkat kuin tie- ja vesirak. työläisillä, mutta viimeainituilla on suurempi työttömyys. Kannatti Amm. järj. toimik. ehdotusta.

Lindell huomautti että liiton jäsenistä on suurin osa alle 10 mk. viikossa ansaitsevia, vain jotkut harvat ansaitsevat 30 mk. Liiton edust. kok. päätös on, että jäseniä koetetaan kasvattaa ymmärtämään velvollisuuksiaan. Leinon ehdotus on hajottava isku, jos se hyväksytään.

Koskinen huomautti, että kysymys on ainoastaan suurempipalkkaisista. Yhtyi Lindellin päätösehdotukseen.

Räsänen lausui että muissakin liitoissa on pienempipalkkaisia, vaan niiltä ei vaadita koko maksua, paitsi vaan isompipalkkaisilta. Kannatti Amm. järj. toimik. ehdotusta.

Murto ilmoitti Finlaysonin tehtaan työläisten tekevän testamentteja, joissa on 4—5 numeroisia summia. Kannatti Leinon ehdotusta.

Äänestettiin Amm. järj. toimik. ja Leinon sekä Lindellin ehdotuksien välillä. Leinon ehdotus sai 23 ääntä, Amm. järj. toimik. ehd. 11 ääntä ja Lindellin ehd. 4 ääntä. Leinon ehdotus tuli siis päätökseksi.

Valiokunnan ehdotus, koskeva Kotkan sahatyöläisten palkkataistelua.

Sahatyöntekijäin liiton puolesta esitettiin, että Ammattijärjestön toimikunnalle annettaisiin ankara paheksuminen, kun se on tehnyt sopimukset vastoin Ammattijärjestön sääntöjä ja ilman Sahatyöntekijäin liiton ja asianomaisten työläisten suostumusta, sekä että Sahatyönt. liitolle annetaan tilaisuus jatkaa edelleen taistelua Ammattijärjestön

avustuksella kuten tähänkin saakka. Kokouksessa E. Haapalainen myöhemmin ilmoitti, että avustusvaatimuksesta luovuttiin.

Edellisen johdosta on Ammattijärjestön toimikunta antanut asianomaiset selostukset sekä ehdottaa, että sen menettely hyväksyttäisiin ja Sahatyönt. liitto velvoitettaisiin noudattamaan Ammattijärjestön toimikunnan määräyksiä.

Käsiteltyään edelläolevia ehdotuksia saa valiokunta ehdottaa Ammattijärjestön valtuustolle:

että Ammattijärjestön toimikunnalla on ollut syytä käsitellä viime huhtikuulla pidetyn Valtuuston kokouksen päätöstä sanotusta asiasta siten, että sille jäi täydet valtuudet sopivan tilaisuuden tullen tehdä voitavansa sovinnon aikaansaamiseksi Ammattijärjestöä tyydyttävällä tavalla; sekä

että ammattiyhdistysliikkeen kokonaisuutta silmällä pitäen on Sahatyöntekijäin liiton noudatettava Ammattijärjestön puolesta tehtyjä sitoumuksia.

Helsingissä 30 p. kesäk. 1914.

J. Peura.

Juho Vuoristo.

V. Puttonen.

K. Lahtinen.

V. Perttilä.

Lumivuokko lausui että valiokunnan mietintö on surkea köyhyyden todistus, ja ehdotti seuraavan ponnien:

Kokous katsoo, että Amm. järj. toimikunnalla on ollut valtuuston ylimääräisen kokouksen päätöksen perusteella oikeus allekirjoittaa työehtosopimukset hinnoitteluineen Kotkan ja sen ympäristöjen saha- ja lautatarhoja varten, ja että Amm. järj. valtuusto, hyväksyessään toimik. menettelyn, velvoittaa Sahateollisuustyöv. liiton ja sen jäsenet noudattamaan niitä sopimuksia, jotka Amm. järjestön ja asianomaisten sahajien edustajain välillä on tehty.

Vuolle ja *Murto* kannattivat Lumivuokon ehdotusta.

Peura puolusti valiokunnan mietintöä.

Tokoi kannatti Lumivuokon ehdotusta.

Ahti sanoi Karhulan lasityöntekijäin olevan kiihottuneita toimikunnan menettelystä. Piti valiokunnan mietintöä epäluottamuslauseena toimikunnalle, mutta kannatti sitä kuitenkin.

Taivola: Valiokunnan ehdotus on kiero, mutta ei Lumivuokkaan ponsi ole hyvä. Ehdotti takaisin valiokuntaan.

Vuoristo lausui että viime valtuuston kokouksen asettaman valiokunnan mietintö ei ole niin tulkittava kuin Amm. järj. toimikunta on sitä tulkinnut. Puolusti nyt esillä olevaa mietintöä.

Sv. Lehtonen tahtoi painostaa, että myös Amm. järj. säännöt ovat antaneet tukea toimikunnan menettelylle sekä että siihen vaikutti myös suuresti se seikka, että Amm. järj. varat olivat lopussa. Kun Lumi-

vuokon ponsi ei maininnut näistä mitään, niin esitti seuraavan ponsiehdotuksen:

Koska Amm. järj. toimikunta on varojen loppumisen takia ollut pakotettu päättävästi menettelemään, ottaen myös huomioon, että taistelun ei voida katsoa enää täysin tyydyttävästi voivan päättyä, sekä kun toimikunnalla on ollut tukena niinhyvin valtuuston päätös kuin Amm. järj. säännötkin, niin hyväksyy valtuusto toimikunnan menettelyn, ja toivoo Sahatyöläisten liiton siihen alistuvan, järjestön eheyttä silmälläpitäen.

Pihlajamäki kannatti Lehtosen pontta ehdolla, että »toivoo»-sana muutetaan »velvoittaa».

Sarlin kannatti Lumivuokon pontta.

Puttonen lausui että valiokunnassakin oli kaksi mielipidettä asiasta.

Majanen kannatti Lumivuokon pontta.

Kärki kannatti Sahaliiton ponsia, tahtoi paheksumislausetta toimikunnalle.

Perttilä puolusti valiok. mietintöä, lausuen että hänen on oltava sen takana kun hän kerran on valiokunnan jäsen.

Lahtinen sanoi että valiokunta koetti löytää kultaista keskitietä.

Lumivuokko sanoi valiok. mietinnön sisältävän tavallaan epäluott. lauseen Amm. järj. toimikunnalle. Ei tahtonut mainittavaksi, että Amm. järj. varat loppuivat.

Heimonen väitti, että Sahateoll. työväen liittotoimikunta ei ole ensimmäisenä levittänyt tietoa Amm. järj. varojen loppumisesta, vaan sen tiedon on Tokoi antanut sahaherroille. (Tokoi: »Se on valhe!») Valtuuston olisi otettava asia vakavammalta kannalta ja mietittävä millä Sahaliitto saadaan pysymään Amm. järjestössä mukana. Mihin sopimukseen vedotaan, yleissopimukseen vaiko Amm. järjestön toimikunnan laatimaan? Edellisessä valtuuston päätöksessä ei ole tukea toimikunnan menettelylle.

Kun puhevuorot, jotka jo olivat rajotetut, oli loppuun käytetty, ryhdyttiin äänestämään eri ehdotuksien välillä. Kun Pihlajamäki luopui kannattamasta Lehtosen ehdotusta, sentakia kun siinä mainittiin, että varat loppuivat, niin ei tämä ehdotus tullut äänestyksen alaiseksi.

Ensin äänestettiin Lumivuokon ehdotuksen ja Sahaliiton ehdotuksen välillä, ja Lumivuokon ponsi sai 35 ääntä sekä Sahaliiton ehd. 8 ääntä.

Sen jälkeen asetettiin vastakkain Lumivuokon ponsi ja valiok. mietintö, jolloin ensinmainittu sai 25 ääntä ja valiok. mietintö 18 ääntä.

Lumivuokon ponsiehdotus tuli siis valtuuston päätökseksi.

Äänestys toimitettiin nimenhuudolla siten, että ensin. äänestyksessä Lumivuokon ponnien kannattajat äänestivät »jaa», ja Sahaliiton ponnien kannattajat »ei».

Toisessa äänestyksessä äänestivät Lumivuokon ponnien kannatt. edelleen »jaa», ja valiok. mietinnön kannattajat »ei».

Miten kukin äänesti, käy selville seuraavasta äänestysluettelosta:

	I:nen äänest.		II:nen äänest.	
	Jaa	ei	Jaa	ei
H. Ahti . . .	—	1	—	1
O. Ikonen . . .	1	—	1	—
E. Halonen . . .	1	—	1	—
S. Hellsten . . .	1	—	1	—
J. Peura . . .	1	—	—	1
J. Vuoristo . . .	1	—	—	1
E. Haapalainen .	—	—	—	—
V. Heimonen . .	—	1	—	1
A. Turkia . . .	—	1	—	1
V. Hasu . . .	—	1	—	1
K. A. Heino . . .	—	1	—	1
A. Kleimola . . .	—	1	—	1
E. Viljanen . . .	1	—	1	—
K. Koskinen . . .	1	—	1	—
Lauri Laakso . .	1	—	1	—
J. V. Sainio . . .	1	—	1	—
K. E. Majanen . .	1	—	1	—
G. Valtonen . . .	1	—	1	—
Aug. Lindell . .	1	—	—	1
A. Vuolle . . .	1	—	1	—
P. Pihlajamäki . .	1	—	1	—
J. Sarlin . . .	1	—	1	—
E. Lampila . . .	1	—	1	—
E. Murto . . .	1	—	1	—
K. Lahtinen . . .	1	—	—	1
M. Aaltio . . .	1	—	1	—
A. Taivola . . .	1	—	—	1
O. A. Nyman . . .	1	—	1	—
E. Ailio . . .	1	—	—	1
Alma Sinisalo . .	1	—	1	—
E. Ekholm . . .	1	—	1	—
J. Kanerva . . .	1	—	1	—
A. Räsänen . . .	1	—	1	—
Taavi Aalto . . .	1	—	—	1
J. E. Tuominen .		Poistunut		
Emil Elo . . .	1	—	1	—
H. Paasivirta . .	1	—	1	—
A. E. Kokkola . .	1	—	1	—
M. Väisänen . . .	1	—	1	—
V. Perttilä . . .	1	—	—	1
V. Puttonen . . .	1	—	—	1
Hj. Virta . . .	1	—	—	1
R. Kärki . . .	—	1	—	1

A. Päiviö	.	.	—	1	—	1
Sv. Lehtonen	.	.	1	—	1	—
			~35	8	25	18

Edelläolevaa päätöstä vastaan jätettiin seuraava

Vastalause:

Mielestämme ei valtuuston viime kokouksen päätös sisällä, että Amm. järjestön toimikunta olisi oikeutettu vastoin liittotoimikunnan mielihpidettä ja kuulematta taistelussa olevia työläisiä, tai edes näille mitään ilmoittamatta, allekirjoittamaan työnantajain tarjoamaa sopimusta Kotkan sahailaitoksia varten. Tämän johdosta emme voi olla lausumatta paheksumistamme Amm. järj. toimikunnalle ja sen kysymyksessäoleville edustajille. Siihen nähden, että Amm. järj. valtuusto ei ole ottanut vähemmässäkään määrässä huomionsa Sahateollisuustyöväen liiton puolelta tosiasioihin perustuvia selvityksiä, niin pyydämme ilmoittaa, että Sahateollisuustyöv. liitto pidättää itsellensä asian suhteen täydellisen toimintavapauden.

Helsingissä 1. 7. 14.

K. A. Heino.
A. Turkia.

V. Heimonen.
Aug. Kleimola.
V. Hasu.

Tariffisopimuksista ja niiden painattamisesta.

Tokoi selosti asiaa ja ehdotti, että kaikki työehtosopimukset lähetettäisiin Amm. järj. toimikunnalle ja painatettaisiin yhdeksi kirjaksi, jota joka vuosi uudistettaisiin. Kustannukset tasattaisiin suhteellisesti eri liittojen kesken.

Ehdotus hyväksyttiin keskustelutta.

Kansainvälinen edustus.

Kansainväliseen sosialistikongressiin Wienissä päätettiin lähettää edustajaksi Amm. järj. puheenjohtaja O. Tokoi.

Kokous päättyi heinäk. 1 p. klo 2 ip.

Pöytäkirjan vakuudeksi:

Svante Lehtonen.

Tarkastettu ja hyväksytty:

O. A. Nyman.

A. Taivola.

**Ammattijärjestöjen edustajien 8:nen kansainvälisen
neuvottelukokouksen sekä kansainvälisten ammatti-
liittojen sihteerien 1:sen neuvottelukokouksen**

PÖYTÄKIRJAT

Ziirichissä syysk. 16—19 p:nä 1913

Lyhennellen suomensi
ERL. AARNIO

Helsinki 1914 - Työväen kirjapaino.

Ammattijärjestöjen edustajat:

		Edustettujen jäsen- ten lukumäärä
ENGLANTI	<i>W. A. Appleton, Lontoo</i> <i>James O'Grady, Lontoo</i>	900,000
RANSKA	<i>L. Jouhaux, Paris</i> <i>Dumoulin, Paris</i>	387,000
BELGIA	<i>C. Mertens, Bryssel</i>	116,000
HOLLANTI	<i>J. Oudegeest, Amsterdam</i>	61,500
TANSKA	<i>Carl Z. Madsen, Köpenhamina</i>	105,000
RUOTSI	<i>Ernst Söderberg, Tukholma</i>	85,500
NORJA	<i>Ole O. Lian, Kristiania</i>	61,000
SUOMI	<i>O. Tokoi, Helsinki</i>	20,900
SAKSA	<i>Carl Legien, Berlin</i> <i>Johann Sassenbach, Berlin</i>	2,530,000
ITÄVALTA	<i>Anton Hueber, Wien</i> <i>Franz Nader, Wien</i>	428,000
BOSNIA-HERZEGOWINA	<i>F. Rauscher, Sarajewo</i>	5,000
UNKARI	<i>S. Jdszai, Budapest</i>	95,000
KROATIA	<i>W. Bukseg, Agram</i>	7,000
SVEITSI	<i>A. Huggler, Bern</i> <i>R. Kp7B, Zürich</i>	65,000
ITALIA	<i>D'Aragona, Milano</i> <i>Quaglino, Milano</i>	275,000
ESPANIA	<i>Vicente Barrio, Madrid</i>	100,000
YHDYSVALLAT	<i>George W. Perkins, Chicago, Ill.</i>	1,943,000

Vieraita:

C. W. Bowerman, Lontoo, Ammattiyhdistyskongressin eduskuntakomitea.

Tri J. Sakasojj, Sofia, Bulgarian Ammattiyhdistysten liitto.

Kansainvälisten ammattiliittojen edustajat:

		Edustettujen jäsen- ten lukumäärä
VALTION JA KUNNAN TYÖ- LÄISET	<i>A. Mohs, Berlin</i>	100,000
LEIPURIT.	<i>O. Allmann, Hampuri</i>	67,000
RAKENNUSTYÖLÄISET . . .	<i>Fr. Paeplow, Hampuri</i>	485,000
KAIVOSTYÖLÄISET	<i>Otto Hue, Essen</i>	1,225,000
	<i>Smillie, Manchester</i>	
PANIMOTYÖLÄISET	<i>M. Etzel, Berlin</i>	131,000
KIRJANSITOJAT.	<i>E. Kloth, Berlin</i>	50,000
KIRJALTAJAT.	<i>P. Stautner, Stuttgart</i>	140,000
PARTURIT JA KÄHERTÄJÄT	<i>F. Etzkorn, Berlin</i>	5,500
LASITYÖLÄISET.	<i>E. Oirbig, Berlin</i>	43,000
KAUPPA-APULAISET	<i>Edo Fimmen, Amsterdam</i>	65,000
PUUTYÖNTEKIJÄT	<i>Th. Leipart, Berlin</i>	350,000
HATUNTEKIJÄT.	<i>A. Metzsckhe, Altenburg, S.-A.</i>	30,000
POSLIINI-, FAJANSSI- JA KAAKELITYÖNTEKIJÄT . . .	<i>G. Wollmann, Charlottenburg</i>	30,000
LITOGRAFIT, KIVIPAINAJAT		
J. N. E_____.	<i>O. Sillier, Berlin</i>	34,000
MAALARIT.	<i>A. Tobler, Hampuri</i>	72,642
METALLITYÖLÄISET	<i>A. Schlicke, Stuttgart</i>	1,000,000
SATULASEPÄT.	<i>J. Sassenbach, Berlin</i>	18,000
JALKINE- JA NAHKATYÖ- LÄISET.	<i>J. Simon, Nürnberg</i>	104,000
KIVITYÖLÄISET.	<i>R. Kolb, Zürich</i>	75,000
KADUNLASKIJAT	<i>A. Knoll, Berlin</i>	13,000
TUPAKKITYÖLÄISET	<i>C. Deichmann, Bremen</i>	62,000
KUTOMATYÖLÄISET	<i>T. Shaw, Manchester</i>	533,000
KULETUSTYÖLÄISET	<i>H. Jochade, Berlin</i>	860,000
SAVITYÖNTEKIJÄT.	<i>A. Dransel, Berlin</i>	17,000
KIRVESMIEHET.	<i>F. Schröder, Hampuri</i>	85,000

Ammattijärjestöjen edustajien kahdeksas kansainvälinen kokous

Zürichin Kansantalolla syysk. 16—18 p:nä 1913.

Päiväjärjestys:

1. Kansainvälisen sihteerin toimintakertomus.
2. Kansainvälistä sihteeristöä koskevat esitykset.
3. Kansainvälisten työläiskongressien toimeenpaneminen.
4. Kansainvälinen ammattiyhdistysliitto.
5. Yötyön poistamis- ja lakimääräisen kahdeksantunnin työpäivän toteuttamistoimenpiteistä.
6. Tiedotustoimistojen perustaminen kaikkiin maihin. Niiden kansainvälinen järjestys.
7. Tutkimuksen toimittaminen siitä, mihin toimenpiteisiin olisi ryhdyttävä, jotta vappumielenosotuksille voitaisiin antaa niiden todellinen taloudellinen ja kansainvälinen luonne.

Ensimmäinen kokouspäivä

tiistaina syysk. 16 p:nä v. 1913.

Aamupäiväistunto.

H u g g l e r-Bern, Sveitsin Ammattijärjestön sihteeri, avaa kokouksen aamupäivällä klo 10: Arvoisat läsnäolijat! Minulle tuottaa iloa se, että saan toivottaa teidät toimikuntamme nimessä tervetulleiksi. Me olemme ylpeitä siitä, että kansainvälinen ammattiyhdistyskokous kerran pidetään Sveitsissäkin; Vanhan Internationalen Baselin ja Genfin kokousten jälkeen ei meidän maassamme ole enää pidetty näin paljoa merkitseviä ammattiyhdistyskokouksia. Kuten päiväjärjestyksestä näkyy, on meidän käsiteltävänä useita tärkeitä kysymyksiä, ja me toivomme, että ne tulevat ratkaistuiksi tavalla, josta on hyötyä kansainväliselle työväenliikkeelle.

Te olette nyt pienessä maassa, pienten järjestöjen keskuudessa. Te ottanette varmastikin tämän seikan huomioon, sillä se estää meitä tarjoamasta teille kaikkea sitä, mikä olisi mahdollista jossakin suuressa maassa. Monilla teistä oli tilaisuus ottaa osaa Sveitsin Ammattijärjestön kokoukseen. Meidän toimintakertomuksistamme, keskusteluis- tamme ja tuloksistamine mitä erilaisimmilla aloilla tulette te varmaan näkemään, että ammatillisella alalla, kaikista niistä suurista vaikeuk- sista huolimatta, joita meidän tässä maassa on voitettava, kuitenkin tehdään kaikki, mitä suinkin on mahdollista. Ja luottaen toivomme, että äsken pidetyn kokouksemme päätökset tulevat edistämään liike- tämme tässä maassa. Ylpeinä voimme sanoa, että Sveitsin ammatil- linen työväenliike on nyt yhtenäinen, mikä on, kuten tunnetaan, jatku- van menestyksen ensimmäinen ehto. Erimielisyyttä oli kyllä tälläkin kertaa havaittavissa yksityiskohdissa, mutta meidän onnistui kuitenkin verrattain helposti saada niissä sovinto aikaan.

Tässä yhteydessä pitänee minun huomauttaa, että ammattiyhdistys- ten ei ole mahdollista pienissä maissa, kuten meidän maassamme, rat- kaista useita suuria tehtäviä, jotka alituisen tulevat eteemme, jol- lemme voi olla varmoja kansainvälisen liittomme avusta. Jo sen takia voimme olla erikoisen tyytyväisiä toveri Legienin toimintakertomuk- seen, koska se osoittaa meille, että ammatillinen liike on nopeasti kasva- massa, että ammatillinen Internationale on kaikissa maissa voimistunut. Ammatillisesti järjestyneiden luku on muutamissa harvoissa vuosissa kohonnut 6 miljoonasta 10 miljoonaan. Mutta kansainvälisen yhteis- tunnon edistämiseksi ja kehittämiseksi on tarpeen saada aikaan yhte- näinen työskentely ammattijärjestöjen ja kansainvälisten ammattisih- teeristöjen välillä. Sen takia on kaksin kerroin ilahuttavaa, että tällä kerralla myöskin kansainvälisten ammattiliittojen sihteerit ottavat osaa

kokouksemme. Toivotamme heidätkin tervetulleiksi ja toivomme heidänkin neuvotteluilleen mitä parhaita menestystä.

Legien (Kansainvälinen sihteeri): Minulla olisi tehtävänä vain muutamia kokousta ja toimintakertomusta koskevia ilmoituksia. Meidän kansainvälisissä kokouksissamme on ollut tapana, että sen maan ammattijärjestön edustaja, jossa olemme vieraina, toimii kokouksemme puheenjohtajana. Tässä tapauksessa olisi se tovereittemme Hugglerin ja Kolbin tehtävä, jollei mitään toisenlaatuisia esityksiä tehdä. Mitä tulee kokouksen pöytäkirjan pitämiseen, niin ehdotan minä sen jättämistä toveri Baumeisterin huoleksi, hänen kun tulkin toimessaan muutenkin pitää tehdä tarkkoja muistiinpanoja. Tässä tapauksessa se paisunee hiukan laajemmaksi, ja se näyttää olevan välttämätöntäkin.

Internationaleen liittyneistä ammattijärjestöistä ovat ainoastaan Serbia ja Rumania ilman edustajaa. Viimeksi mainitusta maasta on saapunut sekä tervehdyssähkösanoma että kirje, jossa selitetään, että järjestön aineellinen tila tekee edustajan lähettämisen mahdottomaksi. Saman selityksen on antanut myöskin Yleinen Ammattiyhdistysliitto Bulgariassa.

Englannissa on, kuten tunnetaan, ainoastaan General Federation of Trade Unions (Yleinen ammattiyhdistysten liitto), liittynyt meihin, mutta siihen kuuluu, ikävätkä kyllä, ainoastaan kolmannes maan ammattiyhdistyksistä. Muiden ammattiyhdistysten enemmistö on luonut itselleen „Ammattiyhdistyskongressin eduskuntakomiteassa” höllän yhdyssiteen, mutta me emme ole tähän asti olleet missään tekemisissä sen kanssa. Minun kutsumuksestani on nyt tämä komitea lähettänyt sihteerinsä W. C. Bowermanin meidän kokouksemme vieraaksi ja minä toivon, että tämä edistää kansainvälisyyden voimistumista Englannissa. Vieraina ovat myöskin läsnä, siis hekin ilman äänioikeutta, useimmat kansainvälisten ammattiliittojen sihteerit. He voivat luonnollisesti pyytää ja käyttää puhevuoroa asioissa, jotka koskevat heitä.

Legienin ehdotuksesta päätetään tulkita puheet entiseen tapaan yhtäaikaan, siis puoliääneen, kaikille kielille.

Tanskan, Ruotsin ja Norjan esityksen johdosta:

„Kokous päättää, että joku skandinavista kielistä tunnustetaan kansainvälisten ammattikokousten viralliseksi kieleksi.”

selittää Legien, että täällä samoin kuin Budapestissa sekä myöskin tulevaisuudessa pidetään huolta siitä, että kokouksissa on tulkki skandinavisia kieliä varten. Tämä tyydytti Skandinavian maiden edustajia.

Tämän jälkeen siirryttiin päiväjärjestyksen ensimmäiseen kysymykseen ja otettiin käsittelyn alaiseksi

1. Kansainvälisen sihteerin toimintakertomus.

Legien (Kansainvälinen sihteeri): Painettuun toimintakertomukseen on minulla hiukan lisättävää. Se ei käsitä koko Budapestin kokouksen jälkeistä toimintakautta, vaan ainoastaan viimeisen vuoden. Ensimmäisen vuoden toimintakertomus on entiseen tapaan ilmestynyt

„Kansainvälisessä kertomuksessa ammattiyhdistysliikkeestä v. 1911". Tarkotuksenmukaisempaa ehkä olisi esittää vastaisuudessa kokouksille kertomus koko toimintakaudelta.

Budapestissa sovittujen keskinäistä avustusta koskevien sääntöjen mukaan on viimeisinä kahtena vuotena kuudesti, ensimmäisenä vuotena kahdesti ja viime vuotena neljästi, julkaistu avustuskehotuksia. Kuten tilikertomuksesta selviää, on kootut rahat toimitettu apua etsineille järjestöille. Ainoastaan Serbialle ja Bulgarialle oli tämä sotaselkkauksen takia mahdotonta. Minä luulin voivani sodan jälkeen täyttää Budapestissä saamani tehtävän ja lähteä matkalle näihin maihin, samalla järjestääkseni siellä tarkotustaan vastaavan avustusrahojen käyttämisen tarkastuksen. Meidän mielestämme ei näitä rahoja pitäisi nimittäin antaa sotilaille eikä haavottuneille, vaan käyttää yksinomaan ammattiyhdistysten henkiin herättämiseksi. Mutta näihin asti ei ole ollut mahdollista saada aikaan säännöllistä yhteyttä näiden maiden kanssa ja sen takia ei rahojakaan ole vielä perille toimitettu.

Mitä tulee tileihin, niin ovat Saksan Ammattijärjestön määräämät henkilöt, Ammattijärjestön rahastonhoitaja, toveri Kube, ja sen pöytäkirjuri, toveri Sassenbach, tarkastaneet ne ja huomanneet ne oikeiksi. Minä esitän kokouksen ratkaistavaksi tahtooko se vielä uudelleen tarkastuttaa kirjanpidon.

Toimintakertomuksen painosta ilmestyessä eivät Yhdysvallat eikä Ranska olleet vielä suorittaneet jäsenmaksujaan, Amerikan Ammattijärjestön jäsenmaksut ovat sen jälkeen saapuneet.

Kansainväliseen sihteeristöön on liittynyt myöskin „*Transvaalin ammattiyhdistysten liitto*".

Toivon muuten, että te arvostette sihteeristön toimintaa ja teette esityksiä ja päätöksiä, joiden kautta käy mahdolliseksi tehdä vielä enemmän työtä meidän Internationalemme vaurastumiseksi.

B u k s e g-Kroatia: On hyvin ikävää, ettei Serbiasta ole tullut seikkaperäistä selostusta. Mikäli minä tiedän, on järjestäytymisen perusta siellä pelastunut ja järjestämistyö on jo alkanut. Mutta huonommin ovat asiat Bulgariassa. Siellä tähän asti toimineista kahdesta Ammattijärjestöstä on niin sanottujen „laajasydämisten" järjestö miltei hävinnyt olemattomiin, kun taas tuo toinen on paremmin kestänyt sodan kauheat seuraukset ja työskentelee jo ammattiyhdistysten henkiin herättämiseksi. Mutta antaessamme avustusta Bulgariaan pitää meidän ensin katsoa, ettemme varoillamme elvytä eloon siellä vallitsevaa erimielisyyttä ja hajaannusta. Minun mielestäni pitäisi meidän auttaa maan ammatillisesti järjestyneiden enemmistö terveelle pohjalle ja sen kautta edistää yhtenäisen järjestön syntymistä. Ilman sotaa olisi meillä jo ollut ratkaistavana kysymys, kummanko ammattijärjestön me otamme Kansainvälisen sihteeristömme jäseneksi. Lisäksi ehdotan minä, että annamme kummallekin, sekä Serbian että Bulgarian ammattijärjestöille 10,000 fr. järjestöjen henkiin herättämiseksi ja varamme loput taloudellisia taisteluja varten, sillä niitä tulee pian siellä puhkeamaan. Jos toveri Legien jonkun naapurimaan toverin seurassa hetimiten matkustaa sinne, havaitsee hän varmaan, että olen oikeassa.

Hueber-Itävalta: Naapurimaiden edustajat ovat tätä kysymystä jo pohtineet. He ehdottavat, että, ennenkuin avustusrahoja lähetetään, Legien Buksegin ja Rauscherin seurassa matkustaa "Sofiaan ja Belgradiin, pitää sitten naapurimaiden edustajien kanssa neuvottelukokouksen Budapestissa tai Wienissä kysymyksen ratkaisemiseksi.

Toivoisin, että sihteerin toimintakertomukset vastaisuudessa käsitäisivät koko toimintakauden ja että ne julkaistaisiin kokouksen pöytäkirjan kera erikoispainoksena.

J o u h a u x-Ranska: Me emme vastusta täällä tehtyä Bulgarian kysymyksen ratkaisua koskevaa ehdotusta, mutta vaadimme, että kaikkia Balkanin maita avustetaan ja että avustus tehdään riippuvaksi siitä, että ammattijärjestöt selittävät ottavansa jäsenikseen kaikki ammattiyhdistykset niiden suunnasta huolimatta.

Legien (Kansainvälinen sihteeri): Avustuksen tarpeessa on mahdollisesti vielä Rumaniaakin, mutta sieltä ei ole saapunut avustuspyyntöä eikä kaikeksi tulekaan. Salonikista tosin on tullut avustuspyyntö, mutta meillä ei ole minkäällaista tietoa sikäläisistä järjestöoloista, emmekä ole missään säännöllisessä yhteydessä sen kanssa emmekä sen vuoksi voisi tarkastaa, millä lailla siellä avustusta käytettäisiin. Parasta lienee, että rajotamme avustuksemme Serbiaan ja Bulgariaan. Yhdyn Buksegin ja Hueberin ehdotukseen, mutta sitä ei kai voida vielä koleravaaran takia toteuttaa. Ehkäpä Bukseg ja Rauscher tekevät lyhyen tutustumismatkan Sofiaan ja Belgradiin, jotta osa rahoista voitaisiin jo lähettää heidän neuvojensa mukaisesti. Jouhauxn ehdotus sitä vastoin on mahdoton toteuttaa, etenkin sen takia, että näiden kansainvälisten kokousten kaikki tähän astiset päätökset kieltävät meitä sekaantumasta asioihin, jotka on jätetty jokaisen maan itsenäisesti ratkaistaviksi.

Hueber-Itävalta: Buksegin ja Rauscherin matkasta ilman Legienä ei olisi mitään hyötyä. Lokak. 6 p:nä alkaa Wienissä Itävallan ammattiyhdistyskokous. Siihen lähettävät kaikki naapurimaat edustajia. Minä kutsun myöskin serbialaisia ja bulgarialaisia tovereita sinne, niin että Legien voi siellä näiden kanssa neuvotella. Mutta joka tapauksessa on meidän lopultakin päätettävä, kumpi Bulgarian ammattijärjestö otetaan sihteeristöön.

Jouhauxn ehdotus hylätään. Kokous yhtyy Hueberin esitykseen, että Wienissä pidetään Itävallan ammattiyhdistyskongressin yhteydessä ammatillinen Balkania koskeva neuvottelukokous.

Iltapäivän istunnossa

jatketaan *Kansainvälisen sihteerin toimintakertomuksen* käsittelyä.

O u d e g e e s t-Hollanti: Etenkin viime vuosien työstä olemme kiittolisuuden velassa Kansainväliselle sihteeristölle. Minulle on sitä paitsi annettu tehtäväksi Hollannin Ammattijärjestön nimessä kiittää mitä sydämellisimmästi kaikkia niitä maita, jotka ovat avustaneet meitä tukiessamme työsulussa olleita sikarityöläisiämme. Meistä näyttää teidän osanottonne todistukselta siitä, että ulkomailla katseltiin meidän

hollantilaista liikettämme ystävällisesti ja siitä, ettei kansainvälinen yhteistunto ole enää ainoastaan pelkkä sananparsa.

Yleisistä syistä saanen tässä tilaisuudessa huomauttaa siitä, että Englanti ja Amerikka miltei aina pysyvät erillään kansainvälisistä avustuksista. Me tosin emme voi määrätä, että jonkun maan pitää rahallisesti auttaa toista, mutta siveellinen velvollisuus siihen kuitenkin on olemassa. Mitä tulee tovereihin Appletoniin ja O'Gradyyn, niin olen minä vakuutettu siitä, että he tekevät kaiken voitavansa herättääkseen maassaan enemmän harrastusta kansainvälistä liikettä kohtaan. Kuten vuonna 1907 englantilaisille, täytyy meidän nyt sanoa amerikkalaisille tovereille, että heidän on ja etupäässä oman etunsa takia otettava osaa sellaisiin avustuksiin.

Tulevaisuuden varalta tahtoisin minä esittää, eikö Kansainvälisen sihteeristön toimintaa voisi vielä laajentaa. Pitäisi esim. koota tärkeissä ammattiyhdistyksiä koskevissa kansainvälisissä kysymyksissä ainehistoa ja antaa liittyneille järjestöille tässä suhteessa neuvoja. Niinpä otti viime vuonna joukko ammattijärjestöjä osaa „Kansainväli-seen kotityönäyttelyyn” Ziirichissä, mutta ikävätä kyllä, oli niiden kanta yksityiskohdissa hyvinkin erilainen. Samallinen merkitys kansainväliseltä kannalta katsoen on myöskin työttömyysvakuutuskysymyksellä. Kaikissa tällaisissa kysymyksissä voisi sihteeristö valmistella yhtenäistä esiintymistä ja siten oleellisesti vahvistaa meidän vaikutustamme niiden ratkaisussa.

Mertens-Belgia: Mekin kiitämme niitä maita, jotka avustivat meitä suuressa taistelussamme. Mitä tulee hollantilaisten avustamiseen, niin pitää minun huomauttaa, että avustusrahat meidän maassamme lähetettiin suoraan Hollantiin Belgian Sikarintekijäin liiton välityksellä, joka sitä tarkotusta varten kantoi jäseniltään lisäveroa. Näin tehtiin myöskin Ranskassa. Muuten on meidän järjestöissämme parin viimeisen vuoden kuluessa tapahtunut täydellinen uudistus ja tämä on osittain estänyt meitä antamasta apua kaikkialla, missä se olisi ollut toivottavaa.

Appleton-Englanti: Meidän maassamme on tilanne viime vuosina ollut erittäin vaikea. Meidän järjestöjemme apua kysyttiin siinä määrin, että meillä oli täysi työ itse pelastua perikadosta. Niinpä täytyi meidän yksin viime vuonna tukea 719 taloudellista taistelua ja viimeisten neljän vuoden aikana olemme me maksaneet 6 miljoonaa fr. lakkoavustusta, ja yksin viime vuoden kuljetustyöläislakon johdosta 1,350,000 fr. Tämä selittää sen, miksi emme ole ottaneet osaa yleisiin avunkeräyksiin. Muuten Oudegeest on oikeassa: me teemme kaiken voitavamme voimistaaksemme Englannissakin kansainvälisen yhteistunnon ajatusta.

Perkins-Yhdysvallat: Minä olen sitä mieltä, että järjestöjen, jotka ovat pulassa ja tarvitsevat kansainvälistä avustusta, pitäisi välittömästi kääntyä ulkomaiden asianomaisten liittojen puoleen. Tulokset olisivat silloin suuremmat. Mitä tulee hollantilaisten avustuskehotukseen, niin minä luulen, että monet meidän paikallisyhdistyksistämme ovat lähettäneet avustusta Hollantiin. Kansainvälisen sihteeristön vi-

rallinen kehoitus tuli meille toveri Gompersin kautta, mutta tuli luonnollisesti liian myöhään. Mutta tätä kysymystä arvosteltaessa ei saa jättää huomioon ottamatta, että meidän yhteytemme euoppalaisten ammattiyhdistysten kanssa on vielä hyvin nuori. Mutta jokaisen meidän valtuuttamamme edustajan matka Eurooppaan on melkoisesti edistänyt muiden maiden ammatillisen liikkeen ymmärtämistä meidän ammattiyhdistysmiestemme keskuudessa. Minä olen sen vuoksi vakuutettu, että sellaisista kansainvälisistä kehotuksista vastaisuudessa on meidänkin maassamme paremmat tulokset.

H u e b e r-Itävalta: Meidän ammattiyhdistyksemme eivät ole lähettäneet Belgian suurlakon avustusrahoja Kansainväliselle sihteeristölle, vaan suoraan puolueemme avustusrahojen mukana Brysseliin. Ranskalaisilta tovereilta tahtoisin minä kysyä, miksi he eivät ole suorittaneet Ammattijärjestönsä vuosimaksua sihteeristölle. Heidän vähäinen harastuksensa kansainvälisiä avustuseräyksiä kohtaan on myöskin silmiinpistävä ja valitettava ilmiö. Joko heitä ei näy ollenkaan avustavien listoissa tai on niissä heiltä 100:— fr. summa. Eivät he ole edes avustaneet Belgian suurlakkoa, joka kuitenkin paraiten vastaa heidän taistelukeino-ihannettansa, kuten sihteeristön tileistä näkyy. Näiden toverien pitäisi tajuta, ettei meidän kansainvälinen liittomme ole olemassa vain ponsien laatimista varten, vaan että sen tehtäviin kuuluu myöskin keskinäisen käytännöllisen avustuksen antaminen.

Oudegeest-Hollanti: Ollakseni mahdollisimman tasapuolinen, vältin hollantilaisten sikarintekijäin taistelun vetämistä keskustelun alaiseksi. Joka tapauksessa on meidän kehotuksemme Englannin ja Amerikan ammattiyhdistyksille hyvinkin paikallaan, vaikka myöntää täytyykin, että yhteys englantilaisten ja amerikkalaisten ja euoppalaisten ammattiyhdistysten välillä on vielä nuori, että sen siis ensin täytyy lujittua ja kehittyä. Mutta mitä tulee Belgiaan ja Ranskaan, niin täytyy minun sanoa, että sieltä tuli avustusta ainoastaan tupakkatyöläisiltä kansainvälisen tupakkatyöläissihteeristön välityksellä, ei siis koko ammatilliselta liikkeeltä, jolle pyyntö oli osotettu. Ikävätä kyllä, eivät amerikkalaiset sikarintekijät ja tupakkatyöläiset kuulu vielä tähän sihteeristöön, sillä silloin olisivat kai hekin varmasti lähettäneet avustusta.

O'G r a d y-Englanti: Minä haluaisin kiinnittää teidän huomiotanne siihen seikkaan, ettei Englannissa eikä Amerikassa ole vielä sellaisia yrittäjäjärjestöjä kuin Europan mannermaalla. Sen takia on meillä vain harvoin sellaisia suuria lakkoja. Meillä on enimmäkseen kysymyksessä ainoastaan paikalliset, vaikkakin paljon maksavat lakot. Ainoastaan kerran on meidän sellaista lakkoa varten tarvinnut hakea avustusta ulkomailta, emmekä silloinkaan olisi sitä tehneet, jolleivät omat kassamme olisi olleet aivan tyhjiin ammennetut. Jos te tietäisitte, mitä uhrauksia meidän järjestöjemme on täytynyt viime vuosina tehdä, niin ymmärtäisitte te, miksi niin heikosti olemme tukeneet kansainvälisiä avustuksia, ja antaisitte meille anteeksi. Lisäksi pitää minun muistuttaa siitä, että me elämme saarella, ja tämä selittää monia liikkeemme omituisuuksia. Tätä tosin ei saa pitää syyn niskoiltamme

vierittämisyrityksenä, mutta se on yksi syy siihen, ettei kansainvälisyyden tunto ole meillä vielä niin kehittynyt kuin teidän maissanne. Meidän General Federation of Trade Unions (Ammattijärjestömme) on saanut jo paljon aikaan tässä suhteessa ja alituisen osotamme me tovereillemme, mitä esim. Kansainvälinen sihteeristö ja Amerikan Ammattiyhdistysliitto ovat tehneet. Tällä tavalla pääsemme mekin parempiin oloihin ja voimme sitten tehokkaasti ottaa osaa kansainvälisiin avustuseräyksiin. Samaa voi sanoa Amerikastakin.

Kansainvälisen sihteerin toimintakertomuksesta olemme mekin hämmästyksellä havainneet, että Ranskan jäsenmaksut ovat suorittamatta, muka niiden vaikeuksien takia, joita hallitus on heille tuottanut. Mutta tätä ei voida pitää riittävänä puolustuksena. Sentakia on ranskalaisten toveriemme selvästi sanottava, miksi eivät ole ajoissa suorittaneet maksujaan.

J o u h a u x-Ranska: Meistä näyttää Kansainvälisen sihteerin kertomuksessa mainittu syy riittävältä. Joka työskentelee työväenliikkeessä, hänen pitää myöskin olla hiukan selvillä liikkeestä ulkomaillaakin. Hueberille, joka koetti ivata meitä, pyydän sanoa, että Ranskan Ammattijärjestö todennäköisesti tekee enemmän kuin kaikki muut: se maksaa sihteeristölle koko jäsenmäärästään, vaikka siihen liittyneet järjestöt suorittavat veronsa paljoa pienemmältä jäsenmäärältä.

Hallitus on vanginnut useita meidän miehiämme ja ottanut takavarikkoon kaikki kirjat, niin että Ammattijärjestön piti joksikusi aikaa kokonaan keskeyttää toimintansa. Laimiin lyöminen ei siis johdu hyvän tahdon puutteesta, vaan aineellisista vaikeuksista. Meidän pääkassöörimme on vangittu ja toisen kassanhoitajan piti lähteä Parisista pois. Muuten on maksu jo kai lähetetty Berliniin.

Belgialaisten avustamisen suhteen tahdon vain sanoa, että ranskalaiset ammattiyhdistykset suorittivat ylimääräistä veroa tähän tarkoitukseen ja päättivät huolehtia suuresta joukosta lakkolaisten lapsia.

Hueber-Itävalta: Jouhaux erehtyy luullessaan minun tehneen ivaa. Minä tarkotin täyttää totta kysymykselläni. Kun pienimmät ja köyhimmät maatkin täyttävät velvollisuutensa Internationalea kohtaan, niin ei suinkaan ole Ranskan liikkeen arvon mukaista jättää pienoiset jäsenmaksunsa suorittamatta. Ainoastaan rahojenkin ottaminen takavarikkoon olisi ollut pätevä syy niiden maksamatta jättämiseen. Joka ei täytä velvollisuuksiaan, se ei saa vaatia oikeuksiaan. Ranskalaisten olisi pitänyt liittää selityksensä heti Legienin kertomukseen.

D'A r a g o n a-Italia: Meidänkin maassamme on ammatillisella liikkeellä ollut paljon vaikeuksia voitettavana. Taloudelliset taistelut käyvät yhä kiivaammiksi. Sen lisäksi raivoavat keskuudessamme mitä pahimmat sisäiset riidat. Mutta mekin koetamme edistää kehitystä. Kansainvälinen avustus on tässä ollut meille suureksi hyödyksi, kiitämme teitä siitä tässä paikassa.

J o u h a u x-Ranska: Minä vakuutan vieläkin, että meidän kirjojemme takavarikkoon ottaminen on ollut ainoana syynä siihen, ettei jäsenmaksumme tullut ajoissa suoritetuksi. Hallitus oli suunnitellut

salaliiton ammattiyhdistysliikkeemme tuhoamiseksi. Meidän on ollut kestävä mitä pahimman taantumuksen aika ja monasti on meidän täytynyt kätkeä kirjamme, estääksemme niiden takavarikoimista. Onneksi olemme jo päässeet, ja ilman ulkomaiden apua, pahimman ajan ohitse.

Barrio-Espania: Tässä tilaisuudessa pitää minun muistuttaa espanjalaisten työläisten, etenkin rautatieläisten, suurista taisteluista. Mutta mahdotonta on kuvailla kaikkia niitä vaikeuksia, joita uusaikaisella ammatillisella liikkeellä on ollut Espaniassa voitettavanaan. Paitsi raakaa taantumuksellista hallitusta on meillä ollut vastassamme vielä syndikalistiset järjestöt, jotka ehkäisivät liikkeemme edistystä ehkä vielä enemmän kuin hallitus.

Legien (Kansainvälinen sihteeri): Jouhauksen selitys riittänee meille. On muuten jo usean kerran tapahtunut, että jäsenmaksut on suoritettu vasta seuraavana vuonna. Lisäksi tulee vielä se seikka, että minä vastoin tapaani olen ainoastaan kerran muistuttanut siitä ranskalaisille. Minä olin sitä mieltä, että sikkalaiset olot tuottivat heille vaikeuksia.

Täällä on puhuttu paikallisista avustuskehotuksista. Sen takia tahdon muistuttaa mieliin meidän entisiä päätöksiämme, joiden mukaan kussakin maassa ainoastaan Ammattijärjestö ja Ammattijärjestöjä ainoastaan niiden keskusvirasto, Kansainvälinen sihteeristö, saa kehoittaa järjestämään avustusten keräyksiä. Aikaisemmin eivät kehotukset, eivätkä kerättyjen varojen oikea käyttäminen olleet pienimmänkään tarkastuksen alaisia. Senpä vuoksi päätettiin, että ainoastaan Kansainvälinen sihteeristö on oikeutettu, kulloinkin asianomaisten Ammattijärjestöjen aloitteesta, suurissa taloudellisissa taisteluissa ryhtymään kansainväliseen avustustoimintaan. Ammattinsa keskuudessa voivat tietysti kansainväliset liitot panna toimeen samallaisia luonnollisesti heidän ammattinsa alaan rajottuvia avustuksen keräyksiä, kuten tupakkatyöläiset hollantilaisten sikarityöntekijäin hyväksi, jo ennenkuin me ryhdymme yleiseen kansainväliseen keräykseen. Mutta jos silloin tapahtuu, että yksityiset järjestöt vastoin meidän päätöksiämme lähettävät rahat suoraan apuutarvitseville, niin emme me luonnollisesti voi ottaa niitä tileihimme. Kaikki kehotukset, jotka eivät ole lähteneet siihen oikeutettujen virastojen taholta, ovat suorastaan jätettävät huomioon ottamatta. Saksassa on jo aikoja sitten tehty sillä tavalla.

Täytämme mielellämme sen toivomuksen, että sihteeristön kertomus annetaan kokoukselle koko toimintakautta käsittelevänä. Mahdollisuuksien mukaan on koetettava toteuttaa myöskin Oudegeestin toivomus sihteeristön toiminnan laajentamisesta.

Leipart (Kans.-väl. Puutyöntekijäin liitto): Toveri Legienin äskeinen lausunto on sängen tärkeä meille kansainvälisten ammattiliittojen sihteereille. Kehotuksiini meidän järjestöillemme Englannissa olen minä aina saanut sen vastauksen, että sellainen on toveri Appletonin, sikkalaisen ammattijärjestön sihteerin, tai toveri Legienin allekirjotettava.

Legien (Kansainvälinen sihteeri): Leipartin lausunnon johdosta selitän vielä, miten meidän päätöksiemme mukaan avustustoiminta on järjestetty: Jos tarvitaan jonkun maan kaikkien järjestyneiden työläisten apua, silloin julkaisee ainoastaan asianomaisen maan ammattijärjestö kehotuksen. Jos on kysymys suurellaisesta liikkeestä jonkun yksityisen ammatin alalla, silloin voi asianomainen ammattiliitto pyytää apua kansainväliseltä ammattiliitolta, joka silloin on oikeutettu julkaisemaan kehotuksen kaikille siihen liittyneille kansallisille ammattiliitoille. Mutta jollei tämä riitä tai jos taistelu laajenee muitakin ryhmiä koskevaksi tai jos se muuten paisuu tavattoman laajaksi, silloin voi asianomaisen maan ammattijärjestö tehdä esityksen Kansainväliselle sihteeristölle avustuskehotuksen julkaisemisesta kaikissa maissa.

Kansainvälisen sihteerin toiminta- ja tilikertomus hyväksytään erikseen toimitetulla äänestyksellä.

Lisäksi päätetään, että kertomus vastedes käsittää koko ajan viimeisestä kokouksesta alkaen.

Hugger (Puheenjohtaja): On vielä määrättävä, kuinka pitkälle Kansainväliselle sihteeristölle annetut ohjeet yleisissä kansainvälisissä kysymyksissä ulottuvat.

Huebner-Itävalta: On kysymys siitä, että sihteeristö kokoaisi ammattiyhdistyksiä koskevissa asioissa ainehistoa ja antaisi meille sellaisen ainehiston pohjalla neuvoja, pitäisikö meidän esim. ottaa osaa toiselta taholta järjestettyihin kansainvälisiin kongresseihin vai eikö ja mille kannalle meidän olisi asetettava niissä yksityisiin kysymyksiin nähdessä.

Oudegeest-Hollanti: Jo Budapestin kokouksessa pyysin minä Kansainvälistä sihteeristöä lausumaan mielipiteensä Zürichin kansainväliseen kotityöläiskongressiin osanotosta. Se tapahtuikin ja sen johdosta olivat monet ammattijärjestöt edustettuina Zürichissä; ikävätä kyllä, ei ollut ohjeita yhtenäisestä esiintymisestä esillä olleissa kysymyksissä. Kaikki sellaiset kutsumukset lähetetään kyllä myöskin Saksan ammattijärjestölle, niin että kansainvälinen sihteeristökin niistä kyllä saa tiedon. Se siis kylläkin voi auttaa neuvoillaan tällaisissa tapauksissa.

Hugger (Puheenjohtaja) toteaa, että kokous yhtyy Legienin selityksiin, etenkin mitä tulee kansainväliseen avustustoimintaan.

Kokous päättää myöntää kansainväliselle sihteerille 600:— Rmkn (750 Smkn) suuruisen palkkion kuluneelta kaksivuotiselta toimintakaudelta.

2. Kansainvälistä sihteeristöä koskevat esitykset.

Rumani esittää: „Kansainvälisiin ammattiliittoihin voivat kuulua ainoastaan sellaiset ammattiyhdistykset, jotka ovat liittyneet kysymyksessä oleviin ammattijärjestöihin.”

Legien (Kansainvälinen sihteeri): Kun Rumania ei ole ketään edustamassa tätä esitystä, saanen minä huomauttaa, että jo 1907 tehtiin Kristianiassa päätös, jossa lausuttiin se toivomus, että tapahtuisi niin kuin rumaniaiset nyt tahtovat tehdä pakolliseksi. Mutta minä luulen,

ettei sellaisen määräyksen aika ole vielä tullut ja että on parasta toistaa Kristianiassa tehty päätös.

Hu e (Kans.-väl. Kaivostyöläisliitto): Käsiteltävänä olevan esityksen hyväksyminen merkitsisi esim. Kansainvälisen Kaivostyöläisliiton rikki repimistä. Englannissa esim. eivät kaivostyöläiset ole yhtyneet sikäläiseen General Federationiin. Belgiassakin kuuluu ainoastaan osa kaivostyöläisistä ammattijärjestöön ja Ranskassa on hajaannuksen takia suurin osa kaivostyöläisiä ammattijärjestön ulkopuolella. Sama on asian laita myöskin metalli-, kuljetus-, kutomotyöläisten j.n. e. kansainvälisissä liitoissa. Sen vuoksi kannatamme me Legienin mieliä pidettä.

Stautner (Kans.-väl. Kirjaltajaliitto): Minä voin yhtyä edelliisiin puhujiin. Meidän kansainvälinen liittomme perustettiin v. 1893. Silloin ei vielä monessa maassa ollut ammatillisia keskusjärjestöjä, mutta kyllä jo kirjaltajaliittoja, jotka yhtyivät meihin. Jolleivät ne ole yhtyneet sen jälkeen perustettuihin keskusjärjestöihin, niin emme me voi sen takia niitä ilman muuta liittostamme erottaa. Sama on Bulgarian kirjaltajien laita, jotka yhtyivät meihin ennen nykyisiä suuntariitoja. Joissakuissa tapauksissa ovat kirjaltajat erossa keskusjärjestöistä sen takia, ettei näiden tariffipolitikka sovi heille. Niinpä kärsivät Ruotsin kirjaltajat suurlakkoon yhtymisensä takia suuria tappioita, samoin Belgian kirjaltajat, jotka eivät myöskään kuulu maansa keskusjärjestöön. Meidän kansainvälinen kokouksemme on sentakia päättänyt jättää liittojen yksityisasiaksi, tahtovatko yhtyä maansa ammattijärjestöön vai eivätkö.

Fimmen (Kans.-väl. kauppa-apulaisliitto): Minäkin yhdyn edellisiin. Tosin meidän sääntömme määräävät, että ainoastaan maansa keskusjärjestöön kuuluvat liitot pääsevät jäseniksemme, mutta tätä määräystä ei ole aina voitu noudattaa. Oman maan keskusjärjestöön kuulumisen tarpeellisuudesta voisi tämä kokous kyllä huomauttaa.

Oudegeest-Hollanti: Minäkin pidän Rumanian ehdotusta enenaikaisena. Me voimme vain toistaa entisen toivomuksemme. Muuten ovat litografien ja kuljetustyöläisten kansainväliset liitot Hollannissa toimineet jo tähän suuntaan.

Hugger (Puheenjohtaja): Tässä asiassa on keskusteltavaksi esitetty seuraava ponsi:

„Kansainvälinen kokous uudistaa Kristianian ja Budapestin kokousten päätökset ammattiliittojen kuulumisesta maittensa keskusjärjestöihin ja kehottaa kansainvälisiä ammattisihteerejä puolestaan toimimaan yhtymisen edistämiseksi.”

Jo u h a u x-Ranska: Me kannatamme Rumanian esitystä. Täällä kuvailtuja vaikeuksia on ainoastaan niissä maissa, joissa ei vielä ole yhtenäistä liikettä. Jos kansainväliseen ammattiyhdistysliittoon otetaan kaikkia järjestöjä, niin sillä ainoastaan edistetään hajottamistyötä. Niinpä jäisivät esim. ne ranskalaiset kaivostyöläiset, jotka ovat eronneet meidän liittostamme yhä edelleen kansainväliseen kaivostyöläisliittoon. Tästä hajotuksesta on jo ollut mitä pahimpia seurauksia. Vaikeuksia tuottaa meillä vielä sekin, että monet ulkomaalaiset työ-

Iäiset kuuluvat ainoastaan ulkomaalaisiin järjestöihin, vaikka he työskentelevät Ranskassa. Belgian rajalla on tämä epäkohta saatu korjatuksi sen jälkeen kuin teimme tässä asiassa sopimuksen Belgian ammattiyhdistysten kanssa.

A p p l e t o n -Englanti: Teoriassa kannatamme Rumanian esitystä ja toivomme, että siinä ilmaistu päämäärä pian saavutettaisiin. Mutta käytännössä on sitä nyt vielä mahdoton toteuttaa. Kaikkien Englannin ammattiyhdistysten meidän keskusjärjestöömme liittymisen tiellä on sangen monia vaikeuksia. Monet ammattiyhdistysmiehet ovat keskenään kateellisia, koska pelkäävät menettävänsä entisen vaikutusvaltansa ja oikeutensa. Toiset eivät taas tahdo maksaa keskustaistelukassaveroa, jonka tarkoituksena meillä on yhtenäistää yksityisten järjestöjen tappioudet ja saattaa se mahdollisimman pieneksi. Tämän järjestöjen tuottamia etuja eivät, ikävätkyllä, kaikki meidän miehemme vielä tajua. Mutta me teemme kyllä kaiken voitavamme toteuttaaksemme tämän niin välttämättömän yhtymisen.

B u k s e g -Kroatia: Minun mielestäni ei tätä kysymystä voida järjestää yhtenäisesti. On käsiteltävä eri tavalla vanhoja järjestöjä, jotka eivät voi kyllin nopeasti seurata kehitystä, kuin uusia vasta perustettuja järjestöjä. Jälkimmäisiin nähden voisi soveltaa rumanialaisten suositamaa menettelytapaa. Kauppa-apulaisiamme olemme me itse kehottaneet yhtymään kansainväliseen liittoonsa. Meidän maassamme on enää ainoastaan kirjaltajien liitto ammattijärjestöme ulkopuolella, koska he luulevat kansainvälisen kirjaltajaliiton avun riittäväksi. Mutta ajan pitkään käy tuollainen oman maan keskusjärjestöstä eristyminen kuitenkin mahdottomaksi.

M e r t e n s -Belgia: Toveri Stautner on erehtynyt, meidän kirjaltajamme kuuluvat maamme keskusjärjestöön. Minut on valtuutettu äänestämään Rumanian esityksen puolesta.

D'A r a g o n a -Italia: Me ymmärrämme kyllä eri maissa kuvaillut vaikeudet, mutta me luulemme kuitenkin, että tämä kysymys on ratkaistava rumanialaisten esittämällä tavalla. Kohdakkoin pidettäneen Lontoossa kansainvälinen syndikalistien kongressi, joka todennäköisesti tulee koettamaan perustaa uuden ammatillisen internationalen. Pitäisikö tässä tapauksessa antaa meidän järjestöillemme oikeus liittyä tähän uuteen internationaleen, joka on varta vasten järjestetty taistelemaan meitä vastaan? Meillä on siis käsiteltävänämme kurikysymys. Italiassa ovat miltei kaikki teollisuustyöläisliitot yhtyneet maan keskusjärjestöön. Ainoastaan rautatieläiset ja satamatyöläiset ovat vielä ulkopuolella. Tosin meillä on Italiassa tätä nykyä kokonaista neljä ammatillista keskusjärjestöä.

H u e (Kans.-väl. Kaivostyöläisliitto): Toveri Jouhaux on erehtynyt: eronneet kaivostyöläiset, ja he muodostavat enemmistön Ranskan vanhasta kaivostyöläisliitosta, eivät ikävätkyllä kuulu meidän kansainväliseen liittoomme, koska he omasta liitosta erotessaan erosivat meistäkin. Pidämme kohdakkoin molempain ryhmien edustajain kokouksen ja toivomme, että sen kautta saadaan sovinto ja yhtyminen aikaan. Rumanialaisten esitys on mahdoton toteuttaa. Saksasta esim.

kuuluvat kans.-väl. kaivostyöläisliittoon Vapaan kaivostyöläisliiton ohella myöskin hirsch-dunckerilainen ja puolalainen kaivostyöläisliitto. Ajoittain ovat kristillisetkin kuuluneet. Jos te hyväksytte rumania-laisten esityksen, on meidän pakko luopua niin välttämättömästä yhteydestä mainittujen liittojen kanssa. Johdonmukaisuuden nimessä pitäisi teidän silloin myöskin päättää, että jokainen järjestö, joka ei kuulu kansainväliseen liittoonsa on erotettava maansa ammatillisesta keskusjärjestöstä.

F i m m e n (Kans.-väl. Kauppa-apulaisliitto): Huvittavaa on viitata siihen, että tämä ehdotus voitaisiin ehkä toteuttaa korkeintaan joissakuissa germanisissa maissa, mutta että juuri romaniset maat, joissa se on aivan mahdoton toteuttaa, puhuvat sen puolesta. Eihän toki saa vaatia kansainvälisiltä ammattiliitoilta, että niiden pitäisi saada aikaan ammatillinen yhtenäisyys maissa, joissa niiden omat keskusjärjestöt eivät ole sitä kyenneet tekemään. Välttämättömältä kuitenkin näyttää, että saadaan aikaan keskusjärjestöjen ja kansainvälisten ammattiliittojen välillä parempi keskinäinen avustustoiminta.

H u e b e r-Itävalta: Meidän liikkeessämme tuottaa vaikeuksia kansallinen hajaannus, mutta siitä huolimatta vastustamme me rumania-laisten esitystä. Ehdotan seuraavan ponnen:

„Selittäen, että se edelleen pysyttäen voimassa tähänastiset päätökset, jotka velvottavat ammattijärjestöjä ja kansainvälisiä ammattiliittoja koettamaan saada ulkopuolella olevia järjestöjä yhtymään näihin, siirtyy kokous rumania-laisten esityksen ohitse päiväjärjestykseen.”

P e r k i n s-Yhdysvallat: Minä hyväksyn rumania-laisten esityksen ja äänestäisinkin sen puolesta, jollei toveri Legien olisi kehottanut luopumaan siitä, hän kun paremmin tuntee vaikeudet yksityisissä maissa. Yhdysvalloissa on tuo vaadittu yhtenäisyys käytännössä jo toteutettu.

Hueberin ehdotus hyväksytään neljää ääntä vastaan.

Toinen kokouspäivä

keskiviikkona syysk. 17 p:nä v. 1913.

Päiväjärjestyksessä on Rumanian esitys:

„Ulkomaalaisten työläisten on suoritettava jäsenmaksunsa siinä maassa, jossa oleskelevat.”

L e g i e n (Kansainvälinen sihteeri): Meidän tähän astiset päätöksemme ovat tämän esityksen mukaisia. Voimme siis sen hyväksyä. Sen täytäntöön panemisen edellytyksenä kuitenkin on, että ammattiyhdistykset ovat avoinna kaikkialla maahan tuleville järjestyneille. Näin ei ole kuitenkaan asian laita läheskään kaikkialla Englannissa ja Yhdysvalloissa.

Rumanian esitys hyväksytään yksimielisesti.

Kansainvälinen ammattiyhdistyslehti.

Seuraavana asiana päiväjärjestyksessä on Kansainvälisen sihteeristön esitys:

„Kansainvälinen ammattiyhdistyslehti ilmestyy, kuten tähänkin asti, englannin, ranskan ja saksan kielillä. Tästä aiheutuvien kustannusten peittämiseksi kohotetaan Kansainväliselle sihteeristölle suoritettava vero vuosittain 4 Rmk:ksi (5:— Smk.) kutakin siihen liittyneiden järjestöjen 1,000 jäsentä kohti."

Legien (Kansainvälinen sihteeri): Hollantilaisten Parisissa v. 1909 ja Budapestissä v. 1911 tekemän esityksen mukaan on tämän vuoden alusta julkaistu kansainvälistä Ammattiyhdistyslehteä. Aikaisemmin oli tämän toivomuksen toteuttaminen mahdotonta voimien ja varojen puutteen takia. Tällaisen lehden tarkoituksenmukaisuuden ja siihen tarvittavain varain suuruuden toteamiseksi on se tämän vuoden alusta ilmestynyt väliaikaisesti. Se valmistetaan sihteeristössä englannin ja saksan kielillä ja jaetaan ilmaiseksi 1,500 työväen lehdelle kaikissa maissa. Erittäin tärkeältä näyttää ranskalaisen laitoksen toimittaminen. Se jaettaisiin edellisten lisäksi noin 600 lehdelle latinalaisella kielialueella. Arvostelun saamiseksi pätevältä taholta on kaikille lehden tilaajille lähetetty kiertokysely siitä. Tähän saakka saapuneet 600 vastausta, jotka ovat täällä nähtävissä, osoittavat, että sellaista lehteä on suuresti kaivattu ja että lehti on kaikkialla saanut vastakaikua. Miltei kaikki ammattijärjestöt ovat jo kirjeellisesti suostuneet tämän aiheuttamaan vuosimaksujen korotukseen. Olemme luonnollisesti kiitollisia kaikista lehteä koskevista aloitteista ja parannusehdotuksista.

Perkins-Yhdysvallat: Me tunnustamme kyllä lehden arvon, etenkin Europan maissa, mutta Amerikan keskusjärjestö on perustanut meidän tarpeitamme varten erikoisen viikkojulkaisun. Me olemme sen vuoksi sitä mieltä, ettei sihteeristön pitäisi laajentaa lehteä ja sitä varten korottaa vuosimaksua.

Mertens-Belgia: Me kannatamme esitystä, koska lehti meistä, vaikka olemmekin saaneet sen ainoastaan saksankielisenä, on hyödyllinen ja tärkeä.

Legien (Kansainvälinen sihteeri): Toveri Perkins on nähtävästi erehtynyt. Tätä asiaa koskevaan ammattijärjestöille lähettämäni kiertokirjeeseen sain minä Gompersilta sähköiteitse ja kirjeellisesti vastauksen, että Amerikan ammattijärjestö vastustaa joka toinen viikko ilmestyvästä lehdestä jokaviikko ilmestyvään siirtymistä ja siitä johtuvia kustannuksia. Amerikassa on siis luultu, että nyt ehdotetaan lehden muuttamista joka viikko ilmestyväksi. Laajennusta on ehdotettu ainoastaan siinä suhteessa, että sihteeristö julkaisisi lehdestä myöskin ranskankielisen laitoksen. Mutta korotettua jäsenveroa tarvitaan taas lehden pystyssä pitämiseksi, sillä sihteeristön tähän astisilla tuloilla voidaan tuskin peittää muut juoksevat menot. Mitä taas tulee tämän „Kansainvälisen Ammattiyhdistyslehden" hyötyyn Amerikassakin, siitä voi toveri Perkins paraiten vakuuttautua selailemalla Amerikasta saapuneita tätä koskevia kirjoituksia. Muuten olen minä ilolla havainnut, että Amerikan ammattiyhdistysliiton julkaisema tiedonanto-lehti käyttää meidän aineistoamme.

H u e b e r-Itävalta: „Kansainvälinen Ammattiyhdistyslehti" on osottautunut sangen hyödylliseksi koko liikkeelle. Voinpa sanoa, ettemme enää tule toimeen ilman sitä. Luonnollisesti voin minä puhua ainoastansa omasta maastani, mutta varmaa on: meidän koko sanomalehdistöllemme on tarpeen, että lehteä vielä kehitetäänkin. Tiedonantolähteenä on se korvaamaton. Se on tavattomassa määrässä parantanut yhteyttä eri maiden välillä. Sen kautta opimme me tuntemaan amerikkalaista liikettä, kun taas muiden maiden toverit sen kautta saavat tietoja siitä, mitä meillä tapahtuu. Näissä oloissa en minä ymmärrä amerikkalaisten kantaa. He saavat enemmän kärsiä villistä ja järjestyttömyydestä siirtolaisuudesta ja heidän ammatilliset taistelunsa käyvät yhä vaikeammiksi sen kautta. Jos he tahtovat tehdä jotakin sitä vastaan ja levittää tietoja oloistaan kysymykseen tulevilla mailla, niin on lehtemme paras väline tähän tarkoitukseen. Katseltakoon asiaa miltä kannalta tahansa, niin on lehdestä amerikkalaisillekin vain hyötyä. Minä olen sitä mieltä, että lehteä voidaan vielä täydellistää ja kehittää, ja toivon, että niin tapahtuukin. Joka tapauksessa on meidän kansainvälisellä liitoillamme vähän käytännöllistä merkitystä ilman tätä henkistä yhdyssidettä.

P e r k i n s-Yhdysvallat: Tarkasteltuani Gompersin ja Legienin välistä kirjeenvaihtoa ja niiden selitysten jälkeen, joita täällä olen saanut kuulla, näyttää minusta siltä, että tässä on tapahtunut väärinkäsitys. Gompers on silminnähävästi luullut, että on ollut tarkoitus muuttaa lehti jokaviikkoiseksi ja sen takia kohottaa jäsenveroja kustannusten peittämiseksi. Näin ollen en minä voi äänestää tehtyä esitystä vastaan.

Söderberg-Ruotsi: Miten suuressa arvossa Skandinavian maissa tätä lehteä pidetään, ilmenee jo siitäkin, että sekä Tanskan että meidän ammattijärjestömme käännättävät omalla kustannuksellaan joka numeron ja lähettävät kaikille kielialueensa työväenlehdille. Tosin näytti meistä aluksi vaadittu veron korotus hiukan suureltaiselta, mutta me äänestämme kuitenkin sen puolesta, vaikkakin pienille maille, joiden pitää kustantaa käännöksetkin, tästä koituu vielä suuria lisämenoja. Tämän vuoksi toivon minä, ettei lehden kokoa enää suurennettaisi. Ehkäpä kustannukset hiukan pienentyisivät, jos suuretkin maat itse monistaisivat ja toimittaisivat lehtiensä käytettäväksi saamansa kappaleen.

J o u h a u x-Ranska: Me emme vastusta suunniteltua veronkorotusta, mutta olisimme mielellämme nähneet täällä esitettävän tarkan kustannusarvion, jotta sen nojalla olisi voitu keskustella veronkorotuksen suuruudesta. Siinä me emme ole yhtä mieltä amerikkalaisten kanssa, että meidän pitäisi myöntää varoja sen takia, että sihteeristö on hankkinut itselleen menoja. Silloinhan sihteeristöllä olisi oikeus perustaa mitä laitoksia tahansa ja jälkepäin vaatia meiltä korvausta kuluistaan.

O u d e g e e s t-Hollanti: Kun minä v. 1909 Parisissa vaadin sihteeristöä tällaista lehteä julkaisemaan, varotettiin valmistamasta enemmän painotuotteita. Sitä enemmän minulla on nyt syytä iloita siitä, että tämä vaatimus on kuitenkin toteutettu. Lehdellä on suuri merkitys

meidän aatteittemme levittämisessä. Meidän keskusjärjestömme hyväksyi keskustelutta vaaditun veronkorotuksen. Ranskan, Englannin ja Amerikan pitäisi erittäin lämpimästi kannattaa tällaista laitosta, koska se uutisten ohella ennen kaikkea välittää liikkeen kehitykseen ja menettelytapoihin tutustuttavia selostuksia eri maista. Maissa, missä ammatillinen lehdistö on vielä vähän kehittynyt, edistää se sen varttumista.

D'A r a g o n a-Italia: Italian ammattijärjestö kannattaa lehden julkaisemista ja korotettua veroa. Ja tulee kannattamaan vastedeskin, jos sitä vaaditaan samallaisiin hyödyllisiin tarkoituksiin.

Sihteeristön esitys hyväksytään yksimielisesti.

Ammattiyhdistyskokouksissa vierailun järjestämisestä Kansainvälisen sihteeristön välityksellä.

Tämän esityksen alustukseksi lausuu

A p p l e t o n-Englanti: Viime vuosina on saapunut eri maiden järjestöiltä vierailukutsuja heidän kokouksiinsa niin paljon, että meidän ikäväksemme on ollut mahdotonta noudattaa niitä kaikkia. Meidän on täytynyt lähettää niihin ainoastaan tavalliset anteeksipyyntö- ja tervehdyskirjelmät. Ja tämä on antanut aiheen esitykseemme, että tulevaisuudessa Kansainvälisen sihteeristön tulisi pitää huolta vieraiden lähettämisestä eri maiden ammattiyhdistyskokouksiin. Tämä voisi tapahtua siten, että se valitsisi yhden tai kaksi edustajaa siihen liittyneiden keskusjärjestöjen jäsenistä. Sihteeristölle syntyisi tästä tosin uusia kuluja, jotka se voisi kyllä jakaa eri keskusjärjestöjen maksettaviksi. Sillä näille se kokonaisuutena merkitsisi suurta sekä ajan että varojen säästöä. Se merkitsisi myöskin keskittymistä ja nykyisten menojen tasaisempaa jakaantumista. Nykyään saamme me usein vieraita, joiden kanssa emme voi tulla puheessa toimeen. Mutta sihteeristö voisi valita sellaisia edustajia joko samaa kieltä puhuvista tai naapurimaista, että ne ainakin osittain voivat seurata asioiden käsittelyä kokouksissa ja saada siitä mahdollisesti oppia, joka voi olla hyödyksi koko kansainväliselle ammatilliselle liikkeelle. Ehdotuksemme aiheuttamia kustannuksia on etukäteen vaikea laskea, sen vuoksi ehdotamme, että tehtäisiin samalla tavalla kuin „Kansainvälistä Ammattiyhdistyslehteä" suunniteltaessa: seuraavassa kokouksessa määrättäisiin tästä aiheutuva erikoinen määräraha. Meidän esityksemme kuuluu: „Kansainvälinen sihteeristö on virallisesti edustettuna kaikissa siihen liittyneiden keskusjärjestöjen varsinaisissa kongresseissa ja valitsee edustajansa näihin siihen liittyneiden keskusjärjestöjen keskuudesta. Näiden lähetysten kustannukset suorittaa Kansainvälinen sihteeristö."

Sassenbach-Saksa: Minä yhdyn Appletonin mielipiteeseen. Tähän asti ovat nuo vierailut olleet vain muoto- ja kunnia-asioita; englantilaisten esityksen kautta saivat ne myöskin käytännöllistä merkitystä. Suuri edistysaskel olisi epäilemättä tällaisten vierailujen järjestäminen Kansainvälisen sihteeristön toimesta. Eihän ole silloinkaan

tarpeellista, että vieraat aina tulisivat Berlinistä. Esim. hollantilaisten kokoukseen voisi sihteeristö lähettää jonkun belgialaisen edustajakseen. Kansainvälisellä sihteeristöllä on jo maailman ammattiyhdistysliikkeessä sellainen merkitys, ja jokaisessa ammattiyhdistyskokouksessa käsitellään kysymyksiä, jotka ovat luonteeltaan kansainvälisiä, että minä tervehdän ilolla englantilaisten esitystä ja suositan sitä kokouksen hyväksyttäväksi.

Legien (Kansainvälinen sihteeri): Englantilaisten esitys tuntuu kyllä käytännölliseltä, mutta minä en osaa vielä sanoa, kuinka se on käytännössä toteutettavissa. Sen periaatteen hyväksyn minäkin, koska sen kautta monet tarpeettomat vierailulähetystöt jäisivät pois, mutta minä toki tahtoisin ensin todeta, kuinka paljon sellaisia kokouksia pidetään ja kuinka paljon siitä koituisi mahdollisesti uusia menoja. Ehkä voitaisiin ne jo osittain suorittaa tänään päätetystä korotetusta verotuksesta. Minä suosittelen esityksen hyväksymistä sillä edellytyksellä, että kansainvälinen sihteeristö, keskusjärjestöille osotetun kiertokäytön kautta, ottaa selvän siitä, onko tämä suunnitelma toteutettavissa.

Appletonin esitys hyväksytään Legienin ehdottamin selityksin.

3. Kansainväliset ammattiyhdistyskongressit.

Ranskan keskusjärjestön esityksen „kansainvälisten ammattiyhdistyskongressien” toimeenpanemisesta alustaa

Joux-Ranska: Tässä ei ole tarpeellista toistaa Parisin kokouksen keskusteluita tästä samasta asiasta. Meidän esityksemme käy yksiin amerikkalaisten esityksen kanssa, joka tahtoo kansainvälisen työnliiton perustamista, ja nämä molemmat olisivat käsiteltävät yhdessä, kuten tapahtui jo Budapestissä. Esityksemme tulemme me uusimaan joka kokouksessa, kunnes se hyväksytään, ja tulevaisuus osottaa varmaan, että me olemme oikeassa. Tämän osottaa paraiten se seikka, että tämä kokous on jo laajentunut sen kautta, että tänne on kutsuttu myöskin kansainvälisten ammattiliittojen sihteerit.

Legien (Kansainvälinen sihteeri): En minäkään tahdo vanhaa väittelyä uudistaa, mutta en myöskään toivo, että tämä esitys hylätään ilman lähempiä perusteluita. Meidän Internationalemme neuvoteltavana on aluksi sellaisia käytännöllisiä kysymyksiä, joita voi käsitellä ainoastaan pienissä kokouksissa, etenkin jos tahdotaan, jo kieltäenkin tuottaessa meille melkoisia vaikeuksia, saada tyydyttäviä tuloksia. Kongressi sellaisessa laajuudessa kuin ranskalaiset sitä ehdottavat, voisi käsitellä ainoastaan yleisluontoisia kysymyksiä ja se muodostuisi vain kansainväliseksi demonstrationiksi. Jos sellainen kongressi taas kehittyisi, tulisi se epäilemättä käsittelemään myöskin menettelytapakysymyksiä, eikä se olisi oikein mieleen edes ranskalaisillekaan. Siellä syntyisi riitoja eri maiden pyrinnoista, jollei sellainen kongressi tahdoisi jäädä pelkäksi korulauseiden vaihdoksi. Kaikkien maiden työläisten yhtymistä ei sellainen kongressi varmaankaan tulisi edistämään. Minä toistan, mitä jo aikaisemmin olen sanonut: Kun ollaan kehityksessä joskus päästy niin pitkälle kuin amerikkalaisien esitys tahtoo,

kun meillä ensin on yhtenäinen, sulettu kansainvälinen järjestö, silloin tulee tämän järjestön kongressi eli yleiskokous olemaan myöskin ranskalaisten esityksen mukainen kansainvälinen ammattiyhdistyskongressi. Mutta niin kauvan kuin liikkeen kehitys ja mielipiteet eri maissa ovat näin kovin erilaiset, emme voi äänestää tämän esityksen puolesta. Mitä voidaan tehdä kansainvälisen järjestön kehittämiseksi, se tehdään jo nytkin. Kehityksen mukaan jatkamme ja laajennamme me tätä työtä.

Hugger (Puheenjohtaja): Jollei kukaan vastusta, toimitetaan ehkä tarvittava äänestys ranskalaisten esityksestä vasta sen jälkeen kuin amerikkalaisten esitys on ollut käsitellyn alaisena.

„Kansainvälinen ammatyhdistysliitto.”

Perkins-Yhdysvallat: Minä teen seuraavan esityksen:

Kansainvälisen sihteeristön nimi muutetaan „Kansainväliseksi Ammatyhdistysliitoksi”.

Minä pyydän teitä, ettette sekota tätä esitystä päiväjärjestyksessä olevaan amerikkalaiseen esitykseen. On kysymys vain sihteeristön nykyisen nimen muuttamisesta, eikä sen uudesta järjestömuodosta. Nykyinen nimi ei merkitse englannin kielellä mitään ja aiheuttaa luonnollisesti monia sekaannuksia. Joka tapauksessa on paikallaan valita sellainen nimi, joka sanoo, mistä tässä on kysymys.

Legien (Kansainvälinen sihteeri): Perkins ehkä on oikeassa siinä, että meidän Internationalemme kehitys jo oikeuttaa tällaiseen nimenmuutokseen. Kun me olimme ensi kertaa koolla Stuttgartissa, niin määrättiin siellä, että jonkun maan keskusjärjestön oli otettava huolekseen Internationalen johto ja asiainhoito. Saksan keskusjärjestö, jolle tämä toimi uskottiin, joutui sen kautta usein ristiriitaan niiden esitysten kanssa, jotka sen itse oli saatettava keskusjärjestöjen äänestettäväksi. Sen takia päätettiin Dublinissa jättää johto „kansainväliselle sihteerille” kunnia-toimena. Mutta nyt on meillä jo suuri toimisto. Uuden nimen kautta välttäisimme myöskin väärinkäsityksen mahdollisuudet Yhdysvalloissa, joissa jokaisen maaliiton päävirkailijan nimenä on kansainvälinen sihteeri. Minun mielestäni esitys siis voidaan hyväksyä.

Esitys hyväksytään yksimielisesti.

Esitetään amerikkalaisten seuraava ehdotus:

„Kansainvälinen kokous suosittelee kaikkien maiden ammattijärjestöjen tutkittavaksi kysymystä „Kansainvälisen työnliiton” perustamisesta, kuitenkin niin että jokaisen maan työväenliikkeelle määrättäisiin ja taattaisiin täysi itsenäisyys. Liiton tarkoituksena olisi kaikkien maiden palkkatyöläisten oikeuksien ja etujen suojeleminen ja edistäminen sekä kansainvälisen veljeyden ja yhteistunnon kehittäminen.”

Tätä esitystä perustelee

Perkins-Yhdysvallat: Tämän esityksen tarkoituksena on saada aikaan kiinteämpi järjestömuoto työläisten internationaalelle, työnliitto, mutta jossa kuitenkin jokaiselle yksityiselle keskusjärjestölle taattaisiin

täydellinen itsehallintaoikeus. Se edistäisi liikkeen järjestystä ja yhteyttä. Tällaista muutosta emme mekään tahdo panna toimeen yhdessä yössä, mutta lopulta on se kuitenkin kehityksen johdonmukaisena tulokseksi toteutettava. American Federation of Laborin viralliseen esitykseen ehdotan seuraavan lisäyksen:

„Kokous antaa Kansainvälisen ammattiyhdistysliiton presidentin toimeksi asettaa valiokunta valmistelemaan tämän American Federation of Laborin esityksen käytännössä toteuttamisen suunnitelmaa.”

Minä luulen, että sellainen valiokunta voisi jättää mietintönsä jollekin meidän lähinnä seuraavista kokouksistamme, jotta asia silloin voitaisiin lopullisesti ratkaista.

Hueber-Itävalta: Jo Parisissa, jossa tämä amerikkalaisten esitys jätettiin keskusjärjestöjen harkittavaksi, kuuntelin minä tarkkaavaisesti sen perusteluja, mutta en minä tänäänkään vielä ymmärrä sen tarkotusta. Merkitseekö se ehkä sitä, että kaikki ammattiyhdistykset, amerikkalaisetkin, ottavat jäsenikseen ilman muuta ja sisäänkirjoitusmaksuita kaikki maahan saapuvat järjestyneet työläiset ja sitä että amerikkalaiset ja eurooppalaiset ammattiyhdistykset asettuvat täyden vastakohtaisuuden kannalle? Tämä olisi kyllä sangen käytännöllistä työtä ja merkitsisi suorastaan mullistusta ammattiyhdistysliikkeessä. Mutta miten kaukana me olemme vielä tästä toivotusta yhtenäisyydestä, osoittaa se seikka, ettemme edes äskeisessä lehti-kysymyksessä olleet samaa mieltä. Asettettava valiokunta ei tietäisi itseään, mitä sen pitäisi tehdä. Ensiksi täytyy meidän saada tarkempi selvitys amerikkalaisen esityksen käytännöllisestä tarkotuksesta.

P e r k i n s-Yhdysvallat: Amerikassa vallitsee vielä moniaalla se käsitys, ettei Kansainvälinen sihteeristö merkitse mitään muuta kuin johtavien virkailijoiden lähettämistä näihin määräajoin kokoontuviin konferensseihin. Meidän esityksemme hyväksymisen kautta kävisi muidenkin edustajien lähettäminen mahdolliseksi, voisivat kaikki jokaisen maan ammattiyhdistykset tulla edustetuiksi. Me pyrimme sellaiseen täydelliseen ja yhtenäiseen työnjärjestöön, joka tarkasti kuvastaa ammattiyhdistysliikkeen työn ja toiveet. Tämän Internationalen johdossa pitäisi olla hänen asemaansa vastaavaa palkkaa nauttiva toimitsija, joka käyttäisi kaikki voimansa yksinomaan Internationalen töihin. Hän hoitaisi lehteä, panisi toimeen ainehistokeräyksiä j. n. e. Seurauksena tulisi varmaan myöskin olemaan, että amerikkalaiset ammattiyhdistykset luopuisivat vaatimasta järjestyneiltä siirtolaisilta sisäänkirjoitusmaksuja. Niistä ovatkin jo muuten useat meidän liitoistamme luopuneet.

Tässä täytyy minun myöskin huomauttaa, että koko maailman ammattiyhdistysliike on velassa Yhdysvalloille. Miljonit teidän maamiehänne, jotka eivät lainkaan tunne meidän elämäntapojamme, joihin meidän on heitä suurella vaivalla kasvatettava, virtaa alituisesti meidän maahamme. Henkilöt, jotka teidän maissanne halveksivat amerikkalaista ammattiyhdistysliikettä, tekevät sillä rikoksen työväenasiaa vastaan, sillä sen kautta tuottavat he meille kaksinkertaisen vaivan, meidän pitää repiä noiden siirtolaistyöläisten keinotekoisesti herätetyt ennakkoluulot ja sitten kasvattaa heidät työtovereiksi liikkeessämme. Meidän

toivomamme kansainvälinen järjestö pitäisi huolta tarpeellisesta kasvatuksesta tälläkin alalla. Minä olen vakuutettu, että te kerran vielä huolimatta nykyisestä vastenmielisyydestänne tulette hyväksymään meidän esityksemme.

Oudegeest-Hollanti: Tämä keskustelu minua ainoastaan ihmetyttää kaiken sen jälkeen, mitä olemme kuulleet Kansainvälisen sihteeristön entisestä ja tulevasta toiminnasta. Tämä keskustelu näyttää minusta todistavan kuinka tärkeä „Kansainvälinen ammattiyhdistyslehti” on keskinäisenä kansainväliseen ammattiyhdistysliikkeeseen tutustuttajana. Meidän mielestämme ei aika ole vielä kypsä lujemman kansainvälisen ammatillisen järjestön luomiseen, johon mekin kyllä pyrimme.

H u e b e r-Itävalta: Meidän mielestämme pitäisi kansainvälisen ammattiyhdistysliikkeen kehityksen kulkea seuraavaa tietä: ensiksi luja ja käsityksiltään yhtenäinen liike omassa maassa, sitten kansainvälinen yhteys ja yhteistoiminta ammatillisten liittojen välityksellä ja lopuksi, rakennuksen harjakivenä, ammatillisten keskusjärjestöjen Internationale ja sen johdossa Kansainvälinen sihteeristömme. Jos alamme rakennuksemme toisesta päästä, johtuu siitä vain auttamaton sekaannus. Vasta kun kaikki ammattiyhdistykset ovat yhtyneet omiin keskusjärjestöihinsä ja kansainvälisiin ammattisihteeristöihinsä, vasta silloin voimme ajatella myöskin lujempaa keskusjärjestöjen yhtymistä. Mutta ammatillisen järjestön ja toiminnan ohella pidämme me myöskin työväenluokan itsenäisen valtiollisen järjestön ehdottoman tarpeellisenä.

L e g i e n (Kansainvälinen sihteeristö): Kehotusta, että meidän olisi siirryttävä tämän kysymyksen ohitse päiväjärjestykseen, ei voida noudattaa. Esitys vaatii erään kysymyksen tutkimista ja siihen on meidän myönnyttävä. Jos ranskalaiset toverit tahtoisivat pukea esityksensä samaan muotoon, niin voisimme senkin hyväksyä, sillä siinä haahmoteltiin suuntaanhan me kaikki työskentelemme. Me pidämme ainoastaan tällä hetkellä molemmissa esityksissä vaaditun muodon mahdottomana. Mitä tulee ehdotettuun valiokuntaan, niin neuvoisin minä mieluummin kääntymään kiertokyselyn muodossa kaikkien keskusjärjestöjen puoleen tässä asiassa ja esittämään näin kerätyn aineiston seuraavalle kokoukselle.

Viimeksi mainitun ehdotuksen hyväksyvät Perkins ja kokous. Sen jälkeen hyväksytään yksimielisesti amerikkalaisen esityksen alkuperäinen sanamuoto.

Ranskalaisten esityksen päättää kokous niinikään jättää keskusjärjestöjen harkittavaksi.

4. Vastalause ammattiyhdistysten vainoja vastaan.

J o u h a u x-Ranska esittää seuraavan ponsiehdotuksen:

„Ammatillisten keskusjärjestöjen kahdeksas kokous katsoo velvollisuudekseen protesteerata Ranskan hallituksen oikeudettomien hyökkäyksien johdosta tämän maan ammattiyhdistysten johtajia vastaan.

Se huomauttaa erityisesti siitä, että se yhtyy Ranskan ammatillisen keskusjärjestön vastalauseeseen tätä sanoin kuvaamatonta sortopolitiikkaa vastaan. Se huomauttaa kaikkien työläisten oikeudesta puolustaa ammatillisia vapauksiaan, tulevan vapautuksensa perusedellytyksiä.

Se selittää, että tässä taistelussa kaikki Internationalen työläisjärjestöt, joita sitovat yhteen samat luokkaharrastukset, ovat velvolliset keskinäiseen solidariseen avustukseen."

Jaszai-Unkari: Tahdon huomauttaa, että monissa muissakin maissa, esim. Unkarissa, ammattiyhdistykset ovat samallaisen, jolleivät vielä pahemmankin vainon alaisia hallitsevien piirien taholta.

H u g g l e r (Puheenjohtaja): Mehän voimme laajentaa pontemme merkityksen kaikkiin maihin ulottuvaksi.

Tässä merkityksessä hyväksytään ponsi yksimielisesti.

5. Yötyön poistamis- ja lakimääräisen kahdeksantunnintyöpäivän toteuttamistoimenpiteistä.

Ruotsalaiset esittävät päätettäväksi:

„Kokous kehottaa eri maiden eduskuntien työläisedustajia kaikkialla, missä se ei vielä ole tapahtunut, tekemään tai uudistamaan heti lakiesityksen, jossa kielletään yötyö kaikilta niiltä työläisryhmiltä ja niillä teollisuusaloilla, joilta ja joissa pakottavat syyt eivät sitä välttämättä vaadi, sekä myöskin lakiesityksen lakimääräisen kahdeksantunnintyöpäivän käytäntöön saattamisesta.

Jotta voitaisiin seurata tämän kysymyksen käsittelyä eri maiden lainsäädäntölaitoksissa kehoitetaan kaikkien yhtyneiden ammattijärjestöjen toimikuntia vuosikertomuksissaan Kansainväliselle sihteeristölle selostamaan näiden aloitteiden käsittelyä maittensa eduskunnissa."

Tätä esitystä perustelee seikkaperäisemmin

S ö d e r b e r g-Ruotsi: Esitämme tämän aloitteen jo toistamiseen ja terotamme mieliin tänäänkin, ettemme me suinkaan siinä esiytyvien valtiollisten vaatimusten kautta tahdo supistaa ammatillista toimintaa ja agitatsionia siinä mainitun päämäärän saavuttamiseksi. Juuri työajan lyhentäminenhan kuuluu ammatillisten järjestöjen tärkeimpiin vaatimuksiin. Jo viiden vuoden ajan olemme me esittäneet valtiopäivillä yötyön kieltä kaikilla niillä aloilla, joilla se on yleensä toteutettavissa, ja aina on esityksemme hylätty samalla perustelulla, että kilpailusystä voidaan tämä vaatimus toteuttaa vasta silloin kun siitä sovitaan kansainvälisesti. Etupäässä tästä syystä toivomme me, että kaikissa maissa harjoitetaan samallaista agitationia ja että ammattijärjestöt jokavuotisissa kansainvälisissä kertomuksissaan selostavat edistysaskeleitaan tällä alalla.

D'A r a g o n a-Italia: Italiankin ammattiyhdistykset ovat jo vuosikautia vaatineet yötyön poistamista. Neljä vuotta takaperin onnistui meidän saada voimaan laki, joka kieltää yötyön leipomoissa, mutta sitä noudatetaan, ikävää kylläkin, huonosti sellaisissa seuduissa, joissa ammattiyhdistysten voima on liian heikko tehokkaan tarkastuksen toimeen panemiseen. Herkeämättä olemme me yrittelleet ulottaa tätä kiel-

toa muillekin ammattialoille. Kun tässä on ratkaistavana kysymys, jolla on kansainvälinen merkitys, niin voimme ainoastaan ilolla tervehtiä tätä ruotsalaisten aloitetta. Meikin toivomme, että kaikki hallitukset saatetaan samallaisen painostuksen alaisiksi.

Mutta laissa määrätyn yleisen kahdeksan tunnin työpäivän toteuttamistoivomusta on Italiassa, jonka takapajulla olevassa teollisuudessa on vielä sääntönä 12—13 tunnin työpäivä, toistaiseksi vielä pidettävä utopiana ja kansainvälinen sopimus kahdeksan tunnin työpäivän käytäntöön ottamisesta kärsii haaksirikon Italian oloissa. Meidän täytyy koettaa ainoastaan vähitellen lyhentää vielä nyt käytännössä olevaa tavatoman pitkää työaikaa, voidaksemme ajatella vasta myöhemmin kahdeksantunnin päivän toteuttamista.

B o w e r m a n (Englannin ammattiyhdistyskongressin parlamenttivaliokunnan edustaja): Kokousta huvittanee kuulla, mitä Englannissa on tässä suhteessa tapahtunut. Meidän ammattiyhdistyskongressimme päätöksen johdosta pani meidän parlamenttivaliokuntamme toimeen 17 tai 18 suurta mielenosotuskokousta kautta koko maan kahdeksantunnin työpäivän puolesta. Senjälkeen kehotti valiokunta kaikkia ammattiyhdistyksiä jäsentensä keskuudessa toimittamaan yleisäänestyksen kysymyksestä, onko tämän vaatimuksen toteuttamiseksi ryhdyttävä yleiseen liikkeeseen, ja voimme sanoa, että tämä kiertokysely on tähän asti tuottanut hyviä tuloksia.

Mutta mitä tulee yötyön poistamiskysymykseen, niin on edistys ollut hyvin hidasta. Tosin on alle 18-vuotiaiden nuorukaisten yötyössä käyttäminen laissa kielletty, mutta meidän on ollut mahdotonta saada voimaan lakia, joka esim. kieltäisi yötyön leipomoissa. Tässä suhteessa näyttää meillä olevan vastassamme samat vaikeudet kuin teilläkin mannermaan parlamenteissa. Parlamentille on jätetty esityksiä rautatieläisten, kutomotyöläisten y. m. työajan lyhentämisestä sekä lakiesitys työpäivän supistamisesta kaikissa ammateissa kahdeksaksi tunniksi. Tosin ei ole päästy tässä paljoakaan eteenpäin, mutta minä uskon kuitenkin, että brittiläinen työväenliike jo nyt kykenisi toteuttamaan tämän vaatimuksen, jos se vain asettaisi sen agitatsioonissaan ensimmäiseksi.

Ruotsalaisten esitys hyväksytään yksimielisesti.

6. Tiedotustoimistojen perustaminen kaikkiin maihin. Niiden kansainvälinen järjestys.

Tätä Belgian Ammattijärjestön esitystä perustelea

M e r t e n s-Belgia: Meidän palkkataisteluissamme on käynyt yhä välttämättömämmäksi tarkkojen tietojen hankkiminen suurten kapitalististen liikeyritysten rahallisesta asemasta. Tätä varten me tarvitsemme ehdotettua tiedotustoimistoa. Mutta kun monet liikeyritykset ovat kansainvälisiä, täytyy näiden toimistojen olla alituisesti kosketuksessa keskenään tarpeellisten tietojen vaihtamiseksi. Me tiedämme varsin hyvin, ettei tällaisia laitoksia yhdessä yössä luoda, mutta toimiin niiden aikaan saamiseksi olisi kuitenkin jo pian ryhdyttävä. Meillä hoitaa palkattomana sivutyönään muuan finanssioloihin hyvin pereh-

tynyt toveri tällaista laitosta ja hän on jo tuottanut meille sillä suurta hyötyä. Mutta „Mannermaan kaasuyhtiöstä”, jonka keskustuimisto on Englannissa, emme kaikista ponnistuksista huolimatta onnistuneet saamaan tarpeellisia tietoja. Sen vuoksi kehotamme me kaikkia maita oman etunsa takia perustamaan tuollaisia laitoksia, joiden kautta on mahdollista kumota kapitalistien verukkeet, etteivät he muka huonon liikeajan takia voi suostua työläisten vaatimuksiin.

Legien (Kansainvälinen sihteeri): Belgialaisten ehdotus on kyllä varsin hyvä, kysymyksen alaista on vain, miten sellaiset laitokset ovat järjestettävissä. Saksassa on meillä jo keskusjärjestömme yhteydessä laitos, joka likimiten vastaa ehdotettua tiedotustoimistoa: meidän „Sosialipoliittinen osastomme”, jossa neljä sihteeriä kokoilee kaiken tärkeältä näyttävän aineiston, järjestää sen ja pitää kaikkien työväenliikkeessä työskentelevien käytettävänä.

Hueber-Itävalta: Esitys ja sen perustelut näyttävät meistä vielä epäselviltä. Jokainen maa tarvitsee oman tiedotustoimistonsa, mutta sen täytyy sellaisen toimeen panemisessa soveltaa se omiin oloihinsa ja mahdollisuuksiinsa. Me olemme parastaikaa Saksan Yleiskomission sosialipoliittista osastoa muistuttavan toimiston perustamishommissa. Jotta saataisiin hyvää agitationiainesta, kehotan minä kaikkien joukkotarifien keskinäiseen vaihtamiseen. Vaadittujen tiedotustoimistojen perustaminen on yksinomaan yksityisten keskusjärjestöjen asia, sillä erikoisia toimistoja tähän tarkotukseen ei tarvita.

Mertens-Belgia: Erikoisia toimistoja emme mekään tahdo. Meillä tekee tämän työn yksi toimikunnan jäsenistä vapaina aikoinaan. Mutta me annamme tuon toverimme työlle sellaisen arvon ja merkityksen, että mekin pian panemme siihen työhön erikoisia voimia. Peruuttaa en minä voi tätä esitystämme, mutta voihan kokous lausua mieliteenään, että se on tosin mahdollinen hyväksyä, mutta nykyisin vielä mahdollon toteuttaa.

Oudegeest-Hollanti: Päätöskypsä ei minusta tämä esitys vielä näytä olevan. Belgialaiset tahtovat jotakin saksalaisten „Sosialipoliittisen osaston” tapaista laitosta. Mutta tähän asti on jokainen puhuja aina maininnut noilla toimistoilla tarkotettavan aivan eri toiminta-aloja. Aina ei ole mahdollista saada suurten yhtiöiden vuositilejä, koska ne eivät joka maassa ole velvollisia julkaisemaan tilejään. Niin on esim. asian laita Hollannissa. Minä ehdotan, että belgialaisten tehtäväksi annetaan valmistaa seuraavaan kokoukseen seikkaperäinen esitys ja suunnitelma, sillä heidän nykyistä ylimalkaista esitystään emme voi hyväksyä.

Jo u h a u x-Ranska: Me luulimme, että tässä oli kysymys toimitoista, joiden tehtävänä olisi ollut vaihtaa yleisiä ohjeita ja uutisia. Sen takia tahdoin minä tässä tilaisuudessa pyyffää ohje- ja tiedotusaineiston levittämistä, jota tulisimme niille tästä lähin antamaan. Tässä on nim. kysymys ulkomaisten työläisten Ranskaan siirtymisen uhkaavasta lisääntymisestä, joka meidän viimeisen sotilaslakimme jälkeen kasvaa vielä entistäkin nopeammin. Siirtolaisuutta sellaisenaan emme me vastusta, mutta me tahtoisimme, että siirtolaisille selitettäisiin, että

he Ranskan lakien mukaan ovat Ranskassa aivan oikeudettomia ja suojattomia. Heidän ulkomailla tekemänsä sopimukset eivät ole sitovia Ranskassa, ja meidän on miltei mahdotonta saada näitä työläisiä järjestymään. Tapahtuupa sellaistaikin, että meidän lakossa olevien tovereitemme tilalle hankitaan ulkomaalaisia järjestymättömiä työläisiä ja että työnantajat sitoutuvat maksamaan näille lakkolaisten vaatiman palkan j. n. e., rikkoakseen myöhemmin lupauksensa. Eräiden piirien vaatiman lain ulkomaalaisten työläisten verottamisesta olemme me kaksivuotisella kiivaalla vasta-agitationilla saaneet torjutuksi näihin päiviin asti, mutta mahdotonta ei ole, ettei työläisten mieliala muutu vielä, jos tämänlaatuisen siirtolaisuuden aiheuttama vaara yhä edelleen jatkuu.

Hugger (Puheenjohtaja): Toveri Mertens suostuu siihen, että Kansainvälisen sihteeristön tehtäväksi annetaan kiertokyselyn kautta ottaa keskusjärjestöiltä selvää jo nyt toimivista tämän- tai samanlaatuisista laitoksista sekä tämän perusteella, jos se katsotaan tarpeelliseksi, valmistaa esitys seuraavalle kokoukselle.

Belgialaisten esitys hyväksytään puheenjohtajan tulkinnan mukaisena.

7. Tutkimuksen toimittaminen siitä, mihin toimenpiteisiin olisi ryhdyttävä, jotta vappumielenosotuksille voitaisiin antaa niiden todellinen taloudellinen ja kansainvälinen luonne.

Tätä ranskalaisten esitystä perustelee

Jouhaux-Ranska: Me tiedämme aivan hyvin, ettei tätä kysymystä voida heti ratkaista, mutta tahtoisimme, että se otettaisiin kaikkialla vakavan pohdinnan alaiseksi. Mitä laajemmin ja lujemmin kapitalistiluokka on järjestynyt, sitä enemmän on meidän tehtävä työtä järjestyneen työn mielenosotuksen, vappujuhlan puolesta. Minä ehdottaisin, että tänä päivänä jo ainakin koetettaisiin saada aikaan puhujien kansainvälistä vaihtoa, jotta siten erikoisesti terotettaisiin mieliin tämän juhlan kansainvälistä luonnetta.

Sassenbach-Saksa: Minä en usko, että me voisimme täällä ratkaista tämän kysymyksen. Sitten vuoden 1889, jolloin vappujuhlan vietto päätettiin, olemme me Saksassa tehneet kaiken, mitä olemme voineet, sen puolesta. Ehkä ovat Saksan työläisten vappujuhlan takia ja hyväksi tekemät uhraukset suuremmat kuin missään muussa maassa, enkä minä usko, että tätä nykyä voitaisiin enemmän enää uhrata. Meidän täytyy jättää eri maiden itsensä ratkaistavaksi, mitä tässä kysymyksessä on tehtävä. Eikä vappujuhlalla ole enää samaa kansainvälistä merkitystä kuin ennen, koska meillä on jo erikoinen kansainvälinen järjestö. Toivotun puhujien vaihdon me voimme ilman erikoisia päätöksiäkin panna toimeen.

Jouhaux ja muut kokouksen jäsenet yhtyvät tähän lausuntoon.

Hugger (Puheenjohtaja): Kokous on päättänyt korottaa jäsenmaksuja, mutta päättämättä jäi, milloin korotus astuu voimaan. Mi-

nulle on jätetty ehdotus, että korotettu jäsenmaksu kannettaisiin tämän tilivuoden alusta, siis heinäkuun 1 p:stä v. 1913.

Kokous päättää tehdä näin.

8. Kansainvälisen ammattiyhdistysliiton presidentin vaali.

Hug gler (Puheenjohtaja): Senjälkeen kun olemme muuttaneet „Kansainvälisen sihteeristön" nimen „Kansainväliseksi ammattiyhdistysliitoksi" olisi meidän nyt „Keskusjärjestöjen kansainvälisen sihteerin" tilalle valittava „Kansainvälisen ammattiyhdistysliiton presidentti".

J ä s z a i-Unkari ja P e r k i n s-Yhdysvallat ehdottavat toveri Legienin valitsemista.

Legien valitaan yksimielisesti.

9. Mitä voisivat kansallisten keskusjärjestöjen johtajat tehdä saadaksesen ammattiyhdistykset liittymään kansainvälisiin ammattiliittoihinsa?

Koska kokouksella on vielä kylliksi aikaa, päätetään toveri Legienin ehdotuksesta ottaa käsiteltäväksi yllä mainittu kysymys, joka muuten oli varattu Kansainvälisten ammattiliittojen sihteerien 1. kokouksen päiväjärjestyksessä kolmanneksi keskustelukysymykseksi. Puhevuoron saa esityksen tekijä

Kl o t h (Kans.-väl. Kirjansitojain liitto): Erittäinkin amerikkalaisen veljesjärjestömme, sikäläisen kirjansitojaliiton, menettelyn aiheuttama kokemus on pakottanut meidät ottamaan tämän kysymyksen täällä esille. Toveri Perkins ei ole varmaankaan tahtonut puhua tästä liitosta, sillä se kantaa meidän jäseniltämme saman sisäänkirjotusmaksun kuin järjestymättömiltäkin, vaikka me olemme antaneet edellisille erikoiset englannin kieliset todistus- ja suosituskirjelmät matkaan. Sen viimeisessä liittokokouksessa hyljättiin esitys sisäänkirjotusmaksun alentamisesta 25 dollarista 10 dollariin. Tämän lisäksi tehdään siellä maahan muuttaville muitakin vaikeuksia. Niinpä täytyy jokaisesta jäseneksi pyrkivästä kyseessä olevan paikallisyhdistyksen jäsenten äänestää ja jos vain kolmekin jäsentä on pyrkijän jäseneksi ottamista vastaan, niin katsotaan hänet hyljättyksi. Tämä ei meistä näytä oikein hyvältä jäsenten hankkimistavalta. Tätä valittavat meidän ammattitoverimme, jotka kotimaassaan ovat olleet innokkaita ammattiyhdistysten jäseniä, mutta jotka nyt ovat itse ammattiyhdistysten pakotuksesta joutuneet järjestymättömien riveihin. New-Yorkissa on kokonaista 7 tai 8 paikallisyhdistystä, jotka ensin kaikki ja sitten yksitellen tarkastavat jokaista jäseneksi ilmottautumista sitten päättääkseen mihinkä paikallisyhdistykseen asianomainen lopuksi on vietävä. Sellaisissa oloissa ei ole ollenkaan ihmeellistä, että yksi paikallisyhdistys hankkii toista vastaan lakonrikkureita, vaikka kumpikin kuuluvat samaan liittoon. Nämä sangen takapajulla olevat olot vaikuttavat meihinkin melkoisessa määrässä, koska meidän sinne siirtyneet jäsenemme saavat niistä paljon kärsiä. Chicagossa kerrotaan 10,000 kirjansitomoissa työskentelevän työläisen joukossa olevan 3,000 opinkäynnyttä, mutta ainoastaan 1,145

tästä määrästä on järjestyneitä. Järjestäytyminen on siis suhteellisesti vielä heikompaa kuin meidän maissamme, ja tämä selittää myöskin, miksi siellä naiset, siis halvempi työvoima, tekevät monia töitä, joihin meidän tariffiemme mukaan saa käyttää ainoastaan miehiä.

Me olemme sitä mieltä, että tällaisissa tapauksissa kyseeseen tulevien keskusjärjestöjen on käytettävä vaikutusvaltaansa näiden järjestöjen taivuttamiseksi yhtymään meidän kansainväliseen liittoomme. Presidentti Gompers lupasi Europan matkallaan jo vaikuttaa tähän suuntaan, ja minä olen varma siitä, että hän tässä suhteessa on tehnyt mitä on voinut, mutta hänen ponnistuksensa ovat tähän asti olleet tuloksettomia. Viime keväänä lähetti kansainvälinen liittomme kaikille Amerikan kirjansitojaliiton osastoille jäsenkutsun ja selityksen liittomme tarkotuksesta ja tästä on iloksemme ollut se tulos, että liittymiskysymys on kuulemma otettu heidän seuraavan liittokokouksensa päiväjärjestykseen.

Englannissakin on kansainvälisten liittojen edistyminen ollut vaikeata, etupäässä sikäläisen suuren hajanaisuuden takia. Lontoossa esim. sanotaan olevan kokonaista 24 järjestöä yksin graafillisten ammattien alalla. Yksi englantilainen keskusliitto on meihin kuitenkin askettäin liittynyt.

Ranskan kirjansitojain liitto kuuluu tosin meidän internationaaleemme jo 1903 alkaen, mutta se ei ole vielä kertaakaan suorittanut liittomaksuaan. Näille tovereille pitää selvittää, ettei yksin kauniilla puheilla rakenneta kansainvälistä ammatillista liikettä.

Suomen kirjansitojain liitto ei kaikista lupauksista huolimatta sekä huolimatta siitä, että me olemme sitä aineellisesti avustaneet eräässä sen suuressa työtaistelussa, yhä vielääkään ole katsonut olevan aihetta yhtyä jäseneksi Kansainväliseen Kirjansitojain liittoon. Kaikissa tällaisissa tapauksissa pitää keskusjärjestöjen käyttää vaikutusvoimaansa. Näiden pitäisi muuten aina tuon tuostakin muistuttaa velvollisuuksistaan niitä järjestöjä, jotka eivät vielä kuulu kansainvälisiin ammattiliittoihinsa.

Kolmas kokouspäivä,

torstaina syysk. 18 p:nä 1913.

Jatketaan edellisenä päivänä alettua keskustelua keskusjärjestöjen velvollisuudesta edistää kansainvälisten ammattiliittojen vaurastumista.

J o c h a d e (Kans.-väl. Kuljetustyöläis-liitto): Minä en voi yhtyä toveri Klothin valitukseen aivan täydellisesti, sillä minä olen aina saanut keskusjärjestöiltä kaikkea mahdollista kannatusta. Tosin tässä ei saa unohtaa, ettei läheskään kaikilla keskusjärjestöillä ole sellaista vaikutusvaltaa niihin liittyneisiin järjestöihin kuin me täällä niille annamme. Tanskan kuljetustyöläiset esim., jotka kyllä kuuluvat Tanskan Sekatyöläisliittoon, eivät ole yhtyneet Kansainväliseen kuljetustyöläisten liittoon. Myöskin päätöksien tekemistavat ovat hyvin erilaisia. Englannin ammattiyhdistyksissä on esimiehistön ensiksi ratkaistava tämä kysymys, mutta se kokoontuu aina parin kuukauden kuluttua maan eri

osista koolle; ja sitten menevät kaikki hiukankin tärkeät asiat yleiskokouksen ratkaistaviksi ja se kokoontuu 1, 2, 3 tai 5 vuoden kuluttua, ja lopuksi tarvitaan vielä mahdollisesti myöskin jäsenten yleinen äänestys. Jotta kansainväliseen liittoon yhtyminen kävisi mahdolliseksi, on monasti järjestöjen säännötkin muutettava. Näistä syistä voivat keskusjärjestöt tehdä ainoastaan hyvin vähän järjestöjensä taivuttamiseksi kansainvälisiin liittoihin yhtymään. Mutta paremman yhteyden aikaan saamiseksi on ennen kaikkea tarpeellista huolehtia moitteettomista käännöksistä. Useimmat kansainvälisten ammattisihteeristöjen painattamat ja levittämät käännökset ovat kaikkea muuta kuin täydellisiä. Ne on enimmäkseen suorittanut joku saksalainen, joka säännöllisesti ei hallitse niin täydellisesti vierasta kieltä, että voisi saada käännöksen sekä teknillisesti että kielellisesti kelvolliseksi. Tästä puutteesta on meidänkin liittomme kärsinyt, kunnes me nyt toveri Baumeisterin avulla olemme perustaneet toveri Legienin kansainväliseen toimistoon käännösosaston, jossa ainoastaan ranskalaiset kääntävät ranskaksi ja englantilaiset englanniksi j.n.e. Mitä tulee kaikkien käännösten teknillisiin termeihin, niin tarkastaa ne muuan kielitaitoinen saksalainen, ja lyhyen toimiajan kokemukset ovat olleet hyvät. Meidän täytyy koettaa tarkoin tutustua niiden järjestöjen oloihin, joita tahdomme taivuttaa liittymään, koska muuten emme voi niihin suuriakaan vaikuttaa. Ja niille on myöskin selvitettävä, etteivät ne liittymällä lainkaan menetä itsenäisyyttään, sillä sitä ne usein pelkäävät. Ylipäätään on meidän kansainvälisten ammattiliittojemme historian ja tarkoituksen selvittäminen yksi tärkeimpiä tehtäviämme. Muuten voisivat keskusjärjestöjen edustajat aivan samalla oikeudella kysyä: mitä voisivat kansainväliset ammattisihteeristöt tehdä taivuttaakseen järjestöjään liittymään asianomaisiin keskusjärjestöihin?

Shaw (Kans.-väl. Kutomotyöläisliitto): Voin täydellisesti yhtyä toveri Jochaden lausuntoon. Ennen kaikkea tarvitsemme me parempia yhdyssiteitä Kansainvälisen toimiston kanssa Berlinissä. Minun ammatti-internationaleni voi lausua ainoastaan mitä paraimmat kiitokset sille sen hyödyllisestä työstä. Toivottavasti päästään siihen, että meitä kaikkia varten perustetaan yleinen käännöstoimisto, jossa kääntämistyön voivat suorittaa kutakin kansaa varten sen omat jäsenet, sillä tällä alalla olot näyttävät vielä sangen surullisilta. Monia ja vuosikausia kestäneitä väärinkäsityksiä on johtunut epätäydellisistä käännöksistä. Berliniin perustettavan yleisen käännöstoimiston ja alituisen yhteytemme kautta Kansainvälisen toimiston kanssa kehittyvät kansainväliset liittomme varmaankin nopeasti paremmiksi ja suurempia hedelmiä tuottaviksi.

Deichmann (Kans.-väl. Tupakkatyöläisliitto): Turhaan olemme mekin koettaneet saada amerikkalaista sikarityöläisten liittoa yhtymään meihin, mutta toivomme, että tässä tapahtuu nyt muutos sen puheenjohtajan Perkinsin toimesta, jonka me nyt olemme täällä oppineet tuntemaan. Vahingollisesti vaikuttaa myöskin kansainvälisiin suhteisiin se, että tupakkatyöläiset Tanskassa ovat jakaantuneet kahdeksi liitoksi, sikarityöläisiin ja purutupakkatyöläisiin.

Legien (K. A. L:n presidentti): Deichmann ei näytä tietävän, että amerikkalainen sikarityöläisten liitto on äskettäin kokouksessaan jo päättänyt alistaa kysymyksen kansainväliseen tupakkatyöläisten liittoon yhtymisestä jäsentensä äänestyksellä ratkaistavaksi.

Leipart (Kans.-väl. Puutyöntekijäin liitto): Eri maiden ammattijärjestöt voisivat kyllä tehdä enemmän kuin tähän asti taivuttaakseen maittensa ammattiliittoja yhtymään kansainvälisiin liittoihinsa. Ne voisivat enemmän ja useammin kirjoittaa tästä kysymyksestä lehdissään, levittää niiden kautta kansainvälisten julkaisujemme kirjoituksia. Ehkäpä voisi Legien aluksi antaa niiden käytettäväksi tämän tapaisen selostelevan kirjoituksen. Täydellä syyllä on viitattu siihen, että paljon riippuu käännöksen laadusta. Toivottavasti ottaa Käännöstoimisto palvelukseensa englantilaisia ja ranskalaisia ammattiyhdistystoimitsijoita.

Baumeister (Kans.-väl. toimisto) kuvailee niitä kokemuksia, jotka ovat aiheuttaneet Käännöstoimiston perustamisen. Mutta sen ohella olisi kylläkin paikallaan, että yksityiset kansainväliset ammattisihteerit joko hankkisivat itselleen jonkun verran kolmen pääkielen taitoa tai koettaisivat saada toimistoihinsa kielitaitoista apuväkeä, ei kirjallisia käännöksiä varten eikä kaikkia mahdollisia ja mahdottomia kieliä varten, vaan sitä varten, että he vieraskielisen sanomalehdistön avulla voisivat seurata liikettä ulkomailla. Suurempien järjestöjen pitäisi jo lähiaikoina ryhtyä vaihtamaan vieraiden veljesliittojen kanssa kykeneviä toimitsijoita kieleen ja liikkeeseen tutustuttamista varten.

Fimmen (Kans.-väl. Kauppa-apulaisliitto): Minun kokemuksenani on, että keskusjärjestöt ovat kyllä tehneet voitavansa saadakseen niihin yhtyneet järjestöt liittymään kansainvälisiin ammattiliittoihinsa. Paraat tulokset ovat kuitenkin saavutettavissa siten, että valmistelevan kirjeenvaihdon jälkeen sihteeri matkustaa paikalle itse henkilökohtaisesti tutustumaan järjestöihin. Minä ehdottaisin, että kansainväliset ammattisihteerit vuosittain Kansainväliseen toimistoon jätettävissä kertomuksissaan ilmottaisivat, miten pitkälle he kussakin maassa ovat tässä suhteessa päässeet ja mitä vaikeuksia kussakin seudussa on esteenä.

Appleton-Englanti: Tämä keskusjärjestöjen ja kansainvälisten ammattisihteeristöjen edustajain yhteinen kokous tulee epäilemättä tuottamaan hyvin paljon hyötyä meidän vastaiselle työllemme kansainvälisellä alallakin. Täällä on nyt nähty, miten huonosti me tunnemme omia järjestöjämme. Englannissa esim. on ammattiyhdistyksiä, jotka voivat ottaa jäsenikseen vaikka keitä, pesuakoista pappeihin saakka. Lisäksi ei meidän ammattiyhdistystemme toimikunnilla ole tarpeellista toimeenpanevaa valtaa ja lopuksi vallitsee kaikkialla pyrkimys liittyä vain sinne, missä „se kannattaa”. Meidän keskusjärjestömme apua esim. taloudellisissa taisteluissa monet ammattiyhdistykset kyllä ottaisivat, mutta ne eivät tahtoisi maksaa mitään veroja. Niiden valistamiseksi voisivat kansainväliset ammattisihteerit tehdä paljonkin. Me Englannissa tulemme mielellämme kutsumaan toimistoomme teidän kanssanne neuvottelemaan ammattiyhdistystemme edustajia, jos te tahdotte saada aikaan henkilökohtaisia neuvotteluja tässä tarkoituksessa, ja toivomme, että seuraavaan Kansainväliseen kokoukseen mennessä

useimmat meidän ammattiyhdistyksistämme ovat täyttäneet kansainväliset velvollisuutensa.

Shaw (Kans.-väl. Kutomotyöläisliitto) perustelee lyhyesti seuraavaa ponsilausumaa:

„Tämä keskusjärjestöjen edustajien ja kansainvälisten ammattisihteerien kokous on sitä mieltä, että kansainvälistä järjestäytymistä voidaan paljon edistää kansainvälisten ammattisihteerien ja Kansainvälisen toimiston kiinteämmän keskinäisen yhteyden kautta sekä myöskin vakinaisen Käännöstoimiston avulla Kansainvälisessä toimistossa.”

Perrin s-Yhdysvallat: Koetan oikoa joitakuita edellisten puhujien erehdyksiä. Ensiksikään ei saa unohtaa, että Yhdysvalloissa kaikki järjestyneet ammatit ovat liian täynnään työläisiä. Niin ovat monet tuhanneet amerikkalaiset, jotka koko elämänsä ovat tehneet työtä ammattillisen järjestymisen vaurastuttamiseksi, työttöminä, kun taas siirtolaisvirta yhä vain kasvaa. Nämä saapuvat meille siinä väärässä luulossa, että ovat nyt päässeet maahan, jossa hunaja ja rieska virtaavat. Näiden kilpailua vastaan, joka on pelkkää hintojen polkemista, koettavat monet ammatit suojella itseään, ja kuvaavaa on, että etupäässä sellaiset ammattiyhdistykset, joiden jäsenet kokonaan tai suurimmaksi osaksi ovat siirtolaisia, tätä jatkuvaa maahan siirtymistä kiivaimmin vastustavat ja tahtovat sitä vastaan saada käytäntöön ehkäisytoimenpiteitä. Sikarintekijäin järjestö, jonka puheenjohtaja minä olen, ottaa jäsenikseen järjestyneet ulkomaalaiset ilman sisäänkirjotusmaksua, kun taas kotimaisten työläisten on sellainen maksu suoritettava. Viime vuonna täytyi meidän maksaa yksin työttömyysavustusta 175,000 dollaria. Joku edustaja puhui 10,000 työläisestä Chicagon kirjansitomoissa. Niin paljoa ei siellä ole työläisiä koko kirjateollisuusosalalla. Tämä meidän olojemme epätarkka tunteminen näyttää minusta paraiten osottavan, että on välttämätöntä pitää seuraava kokous meidän maassamme. Minä tahdon vain huomauttaa siitä, että meidän keskusjärjestömme, American Federation of Labor, käyttää suurimman osan tuloistaan 22 agitaattorin ja muiden valistusvälineiden kustantamiseen maahan siirtyneiden muukalaisten keskuudessa. Kaikista vaikeuksista huolimatta on meidän viime vuonnakin onnistunut saada useille sadoille tuhansille ulkomaalaisille tarifisopimukset.

Minä voin vakuuttaa teille, että minä kotiin palattuani tulen ajamaan sitä, että meidän järjestömme liittyvät asianomaisiin kansainvälisiin ammattiliittoihin. Tätä ei kuitenkaan saada tuossa tuokiossa aikaan, koska me emme vielä kyllin hyvin tunne teidän liikettänne.

Knoll (Kans.-väl. Kadunlaskijain liitto): Esitän ainoastaan sen vaatimattoman toivomuksen, että meidän ulkomaiset veljesjärjestömme ainakin ottavat vastaan sen ainehiston, jonka me heidän kielellään painettuna postivapaasti heille lähetämme, eivätkä kieltäydy tästä, kuten amerikkalainen liitto meille teki.

Madsen-Tanska: Meidän sekatyöläisliittomme, josta Jochade puhui, ei juuri hevin voi yhtyä kansainväliseen kuljetustyöläisten liittoon, koska siihen on yhtynyt niin kovin erilaisia ammattiryhmiä ja koska monet niistä eivät ole alituisesti kuljetustöissä, vaan suorittavat mui-

takin töitä. Kansainvälistä kuljetustyöläisliittoa vastaan on olemassa myöskin jonkullaista vastenmielisyyttä, koska laivainlämmittäjät ja merimiehet, jotka aikaisemmin kuuluivat ammattijärjestöön, ja saivat siltä tuntuvaa aineellista apua, erosivat siitä sen takia, että heille muka riittää kyllä Kansainvälisen kuljetustyöläisten liiton suoja. Kansainvälisten suhteiden ehdottomana edellytyksenä täytyy olla, että eri maiden liittojen täytyy kuulua myöskin keskusjärjestöihinsä. Mutta minä koetan mielelläni taivuttaa Tanskan sekatyöläisliittoa ja toivon, että Jochade puolestaan neuvoo laivainlämmittäjiä ja merimiehiä yhtymään Tanskan keskusjärjestöön.

Deichmannin lausuntoon tupakkatyöläisten hajaantumisesta tahtoisin huomauttaa, että siihen ovat purutupakkatyöläiset syypäät. He kuuluivat, kuten luonnollista onkin, aluksi tupakkatyöläisten liittoon. Minä teen, mitä suinkin voin, sovinnon aikaan saamiseksi.

Legien (K. A. L:n presidentti): Voinemme kai jo lopettaa tämän keskustelun, koska sen tarkoitus lienee jo saavutettu. Minusta näyttää, että kansainväliset ammattisihteerit ovat vielä kovin vähän perehtyneet ulkomaiden oloihin. Eikä oloja rajojen toisella puolen saa katsella yksinomaan saksalaisten silmälasien lävitse. Ammattisihteeristöillä olisi muuten hyvä tilaisuus edistää kansainvälisen yhteyden asiaa ja laajentaa omaa työtänsä, jos he tahtoisivat ottaa huolekseen vuosittain ilmestyvän ammattiyhdistysliikettä koskevan kansainvälisen kertomuksen levittämisen. Viime vuonna otettiin siihen myöskin heidän toimintakertomuksensa, mutta yksikään sihteeristö ei ole tilannut ainoatakaan kappaletta tätä kertomusta, vaikka kertomus on vaatinut meiltä suuria rahallisia uhrauksia. Väliaikaisesti alettu Käännöstoimisto muutetaan tämän kokouksen päätöksen mukaan vakinaiseksi ja se varmasti edistää keskinäistä ymmärtämistä. Me voimme nyt ottaa sen palvelukseen ja kehittää siinä sopivia henkilöitä. Joka tapauksessa on meidän keskustelumme tehnyt paremmat suhteet ja hyödyllisemmän yhteistyön mahdolliseksi.

Shawin esitys hyväksytään yksimielisesti.

2

10. Seuraavan kokouksen paikan vaali.

Perkins-Yhdysvallat esittää pitkässä Amerikan ammattiyhdistysliikkeen historiaa, laajuutta ja luonnetta käsittelevässä lausunnossa, että kokous päättäisi seuraavan ammattijärjestöjen edustajakokouksen pidettäväksi vuonna 1915 Amerikassa San Franciscossa Panaman kanavan vihkimisjuhlan ja suuren maailmannäyttelyn yhteydessä.

Legien (K. A. L:n presidentti): Tämä kutsumus oli meillä jo Budapestissä, niin että mahdolliseen San Franciscon matkaan on ollut neljä kokonaista vuotta valmistusaikaa. Tämän kutsumuksen hyväksymisen ensimmäisenä edellytyksenä on, että kokouksella tulee säilymään sama kansainvälinen luonne kuin tähänastisillakin on ollut, että siinä siis ovat edustettuina paitsi suuret ja maksukykyiset järjestöt myöskin kaikki muut keskusjärjestöt. Mutta monet liittyneistä maista eivät yk-

sin kykene suorittamaan edustuskustannuksiaan, vaikeivät ne nousisi korkeammiksi kuin Perkins on ne laskenut eli yli 373 dollarin edustajaa kohti. Meidän täytyisi senvuoksi tässä tapauksessa yhteisesti suorittaa edustuskustannukset. Ylimalkaisten laskelmien mukaan tarvittaisiin tähän noin 4 Rmk. 1,000 jäsentä kohti. Tällä tavalla voitaisiin jokaisesta maasta lähettää yksi edustaja. Suuremmilla mailla olisi luonnollisesti vapaus lähettää omalla kustannuksellaan lisäedustajia. Saksan ammattiyhdistysten yleistoimikunta on niiden syiden takia, jotka puolustavat kokouksen pitämistä San Franciscossa, hyväksynyt tämän suunnitelman, siitäkään huolimatta, että se tuottaa sille suhteellisesti suuria kuluja. Amerikan, lähinnä suurimman meihin liittyneen keskusjärjestön puolesta voin minä antaa saman selityksen, jonka sen presidentti Gompers on tänään sähköitse lähettänyt toveri Perkinsin kysymykseen, että sekin suostuu tähän kustannusten jakamiseen ja tulee suorittamaan oman osuutensa vielä lisäksi. Personallisesti tahdon vielä vain sen lisätä, että minä olen sitä mieltä, ettemme voi hyljätä tätä amerikkalaisten kutsua.

Kokouksen San Franciscossa pitämistä vastustavat Hollannin, Belgian, Itävallan ja Ranskan edustajat, jonka takia Legien vielä kerran lämpimästi kannattaa amerikkalaisten ehdotuksen hyväksymistä.

Asia ratkaistiin äänestämällä maittain.

Amerikkalaisten San Franciscoon kutsumisen hyväksymistä puolustavat Englanti, Tanska, Ruotsi, Norja, Suomi, Saksa, Sveitsi, Italia, Espania ja Yhdysvallat.

San Franciscoa vastaan äänestävät: Ranska, Belgia, Hollanti, Itävalta, Bosnia, Unkari ja Kroatia.

Kokous päätti siis 10 äänellä 7 vastaan valita San Franciscon seuraavan kokouksensa paikaksi.

Legien (K. A. L:n presidentti): Tämän kautta, otaksun minä, on myöskin ehdotettu kustannusten jakamisesitys tullut hyväksytyksi. (Hyväksymistä.) Minä toivon, että nekin toverit, joiden täytyi äänestää San Franciscoa vastaan, ilmottavat keskusjärjestöilleen ne syyt, jotka tämän päätöksen aiheuttivat, ja koettavat taivuttaa ne jäljestä päin hyväksymään sen, ja mahdollisimman pian, että minä voin toveri Perkinsille, ennenkun hän kotimaassaan jättää kertomuksen matkastaan, antaa tiedon keskusjärjestöjen yksimielisestä päätöksestä ja ettei San Franciscoon kokoonnu mikään kynitty kokous.

Hug gler (Puheenjohtaja): Näin olemme nyt päässeet keskusjärjestöjen edustajakokouksen loppuun. Meidän neuvottelumme ovat olleet hauskoja ja hyötyä tuottavia, siitä saamme kiittää kaikkien hyvää tahtoa. Jos me toteutamme tämän kokouksen monia aloitteita ja kehitämme järjestöjamme toveri Hueberin oikeaksi viittottamaan suuntaan, niin tuottaa työmmme varmaan runsaita tuloksia. Kiittäen kaikkia osanottajia sekä myöskin tulkkia heidän kaikkien työstä julistan minä kokouksen päättyneeksi.

Kokous hajaantuu klo 1 iltapäivällä.

A. Baumeister, pöytäkirjanpitäjä.

Kansainvälisten ammattisihteerien ensimmäinen kokous

Zürichissä syysk. 19 p:nä 1913.

Päiväjärjestys:

1. Toimintaselostusten yhtenäistyttäminen.
2. Kansainvälisen ammattiyhdistystilaston yhtenäistyttäminen.
3. Mitä voisivat kansallisten keskusjärjestöjen johtajat tehdä saadakseen ammattiyhdistykset liittymään kansainvälisiin ammattiliittoihinsa?

KANSAINVÄLISTEN AMMATTISIHTEERIEN ENSIMMÄINEN KOKOUS

Zürichissä syysk. 19 p:nä 1913.

Legien (Kansainvälisen Ammattiyhdistysliiton presidentti) avaa kokouksen klo 10 aamupäivällä toivoen, että sekin tulisi vahvistamaan ammattiyhdistysten kansainvälisiä siteitä. Kansainväliset ammattisihteerit kutsuttiin vieraiksi keskusjärjestöjen edustajien kokoukseen ja sen lisäksi tätä erikoiskokousta varten, jonka vieraina taas ammattijärjestöjen edustajat ovat. Tämän toimenpiteen tarkoituksena on saada aikaan lujempi yhteys sekä ammattijärjestöjen että eri liittojen välillä. Tämän kokouksen osanottajien on luonnollisesti itse päätettävä, onko vastakin ammattijärjestöjen edustajakokouksiin kutsuttava kansainvälisten ammattiliittojen sihteerit vieraiksi.

Legienin ehdotuksesta valitaan Schlicke — Metallityöläisten kansainvälinen sihteeri — kokouksen puheenjohtajaksi ja toveri Baumeister Kansainvälisestä toimistosta sen pöytäkirjan tekijäksi.

Schlicke (Puheenjohtaja): Tämänpäiväisen kokouksen keskustelukysymyksiksi on ehdotettu:

1. Toimintaselostusten yhtenäistyttäminen.
2. Kansainvälisen ammattiyhdistystilaston yhtenäistyttäminen.
3. Mitä voisivat kansallisten keskusjärjestöjen johtajat tehdä saadakseen ammattiyhdistykset liittymään kansainvälisiin ammattiliittoihinsa?

Viimeksi mainittu kysymys oli jo keskustelun alaisena keskusjärjestöjen edustajien kokouksessa eilen, niin että ainoastaan 1 ja 2 kysymys tulevat täällä käsiteltäviksi.

Baumeister selostelee alustavasti kumpaakin käsittelyn alaiseksi otettua kysymystä. Hän kehottaa ahkerammin käyttämään „Kansainvälistä Ammattiyhdistyslehteä“, vaihtamaan julkaisuja j. n. e. Mitä tulee nähtävinä oleviin tilastollisiin kertomuskaavakkeihin, jollaisia Kansainvälinen Kuljetustyöläisten liitto jo on menestyksellä käyttänyt, selittää hän, että ne ovat aiotut olemaan ainoastaan keskustelun ja sopimuksen pohjana. Perinpohjaisen keskustelun jälkeen voitaneen kaavakkeiden lopullinen valmistelu paraiten jättää pienelle valiokunnalle, jonka jäsenet asuisivat Berlinissä.

K n o 11 (Kans.-väl. Kadunlaskijain liitto): Tuskin ollee mahdollista saada aikaan yhtäläistä toimintaselostelua kaikissa kansainvälisissä ammattiliitoissa, koska olot niissä ovat niin erilaiset. Kadunlaskijat esim. kuuluvat eri maissa aivan erilaisiin teollisuusliittoihin. Myöskin

taloudelliset eroavaisuudet tekevät yhtenäisen katsauksen miltei mahdottomaksi.

Jochade (Kans.-väl. Kuljetustyöläisten liitto): Mitä tulee toimintaselosteluun, niin siinä on meidän internationalemme jo melkoisen hyvällä kannalla. Me julkaisemme neljännesvuosittain kolmikielisen suurehkon „Kirjeenvaihtolehden" sekä tarpeen vaatiessa myöskin viisi-kielisen „Viikkoselostuksen". Jälkimmäisen aiomme jo lopettaa ja ottaa sen sijaan „Kansainvälisen Ammattiyhdistyslehden". Tämä tekeekin liikkeelle, niin hyviä palveluksia ja sitä pitäisi tukea kaikilta tahoilta. Minä kehottaisin sihteerejä antamaan sihteeristölle kaikki sellaiset osotteet, joille lähettamisestä voisi olla hyötyä.

Leipart (Kans.-väl. Puutyöntekijäin liitto): Minusta näyttää aluksi olevan tärkeintä koettaa keksiä keinoja, millä liittyneiden järjestöjen toimintaselostelu kansainvälisille ammattiliitoille voitaisiin saada parannetuksi. Se on vielä kovin puutteellista. Mitä taas tulee tilastoihin, niin tässä suhteessa on otettava huomioon, ettemme saa asettaa selostuksiemme laatijoille liian suuria vaatimuksia, jos ollenkaan tahdomme saada heitä yhteistyöhön. Meidän kansainvälisen liitomme tehtävät esim. ovat vielä sangen rajoitettuja. Kehitys voi kulkea ainoastaan hitaasti ja harkiten eteenpäin. Sen takia pitää tilastollisten kyselykaavakkeiden, joita meidän pitäisi käyttää tarkotuksimme, olla mahdollisimman lyhyitä ja yksinkertaisia.

Kloth (Kans.-väl. Kirjansitojain liitto): Minä luulen, että me voisimme yksimielisesti päättää, että 1:ksi laaditaan tilastolliset kyselykaavakkeet yhteisesti käytettäväksi, 2:ksi liitetään vuosittain myöskin kansainvälisten ammattisihteeristöjen toimintakertomukset Kansainväliseen Kertomukseen ammattiyhdistysliikkeestä ja 3:ksi kaikki kertomukset, mikäli mahdollista, valmistetaan yhtenäisen suunnitelman mukaan, jotta vertailu sen kautta kävisi mahdolliseksi.

Stauner (Kans.-väl. Kirjaltajaliitto): Ehdotetun tapaisen kaikkia asioita käsittävän tilastokeräyksen panemme me toimeen joka viides vuosi ja esitämme sen tulokset sitten laajassa selostuksessa. Tämän ohella panemme me joka viides vuosi toimeen lyhyenlaisen tutkimuksen liittyneiden järjestöjen toiminnasta kuluneena vuonna. Toisin eivät muutkaan ammattisihteerit voine käytännössä tehdä, kun kerran on koottava kaikki se aineisto, mitä nuo mallikaavakkeet sisältävät.

Simon (Kans.-väl. Jalkinetyöntekijäin liitto): Nähtävinä ovat kaavakkeet sisältävät meidän enimmäkseen yleisiä tarkotuksiamme varten liian paljon yksityisseikkoja; täällä ei kuitenkaan liene mahdollista käsitellä kaikkia yksityiskohtia. Minä ehdotan sen vuoksi valiokunnan asettamista valmistelevaan yhtenäistä selostuskaavaketta.

Schlicke (Puheenjohtaja): Tässä kysymyksessä pitäisi myöskin keskusjärjestöjen edustajien lausua mielipiteensä. Hehän paraiten tietävät, mitä heidän järjestönsä kykenevät saamaan aikaan tällaisten kertomusten laadinnassa. Saksassa voisivat ammattiyhdistykset ilman suuria vaikeuksia vastata kaikkiin esitettyihin kysymyksiin, mutta tämä lienee tuskin mahdollista muissa maissa.

K n o l l (Kans.-väl. Kadunlaskijain liitto): Meillä on sellaisiakin järjestöjä, jotka eivät itsekään tarkalleen tiedä edes jäsenmääränsä. Minusta näyttää sen takia paljoo tärkeämmältä aluksi kehottaa keskusjärjestöjä parantamaan toimintaselostustensa tilastollista puolta.

J o c h a d e (Kans.-väl. Kuljetustyöläisten liitto): Aikaisemmin käytimme mekin hyvin lyhyitä ja yksinkertaisia kyselykaavakkeita, mutta ne eivät enää tyydytä meidän nykyisiä vaatimuksiamme. Me olemme sen takia käyttäneet Kansainvälisen toimiston amerikkalaista ammattiyhdistysliikettä koskevia tilastokaavakkeita ja saavuttaneet niillä sangen hyviä tuloksia, vaikka juuri meidän liitossamme ammattien tavaton erilaisuus tuottaa suuria vaikeuksia. Me olemme jokaisen vastatun kyselykaavakkeen mukana vaatineet asianomaiselta järjestöltä sen viimeiset säännöt sekä vuosikertomuksen ja sen kautta olemme me nyt siinä asemassa, että voimme antaa tarkan selostuksen jokaisesta järjestöstä, sen kehityksestä ja saavutuksista. Me olemme ulottaneet tutkimuksemme tärkeimpiin meihin vielä liittymättömiinkin järjestöihin. Meidänkin keskusneuvostomme vastusti aluksi kaavakkeiden suurta laajennusta, mutta nyt olemme tyytyväisiä tuloksiin. Muuten pitäisi tällaisten tilastollisten tutkimusten kasvattaa yksityisiä järjestöjä tilastollisiin töihin. Tärkeätä on myöskin koota aineistoa palkka- ja työsuhteista. Mutta jos me tätä tahdomme tehdä, silloin täytyy kyselykaavakkeiden paisua jokseenkin laajoiksi.

K l o t h (Kans.-väl. Kirjansitojain liitto): Kun minä ensi kerran näin edessäni tuon kyselykaavakkeen, hiipi mieleeni hiljainen pelko, joka nyt on muuttunut kunnioitukseksi Kansainvälistä Kuljetustyöläisten liittoa kohtaan, kun minä nyt tiedän, että se on kyennyt kasvattamaan siihen yhtyneet järjestöt niin pitkälle, että ne voivat vastata tuonlaatuisiin lukuisiin kysymyksiin.

L e i p a r t (Kans.-väl. Puutyöntekijäin liitto): Meidän kyselykaavakkeittemme pitäisi rajottua ainoastaan niihin harvoihin kysymyksiin, joita Kansainvälinen toimisto tekee meille vuosikatsaustaan varten. Aukkoja jää aina, vaikka käyttäisimme mitä seikkaperäisimpiäkin kaavakkeita. Muuten minä pelkään valiokuntaa, sillä luulen, että siellä kysymysten luku vain vielä karttuu.

F i m m e n (Kans.-väl. Kauppa-apulaisten liitto): Kansainvälisessä osoteluettelossa en ole vielä tähän asti nähnyt Kansainvälisen Timantti-työläisten liiton nimeä. Kehottaisin ottamaan senkin sinne ja kysymään siltä, eikö sitä voitaisi kutsua ottamaan osaa tällaisiin kokouksiin. Mitä tulee toimintaselostuskysymykseen, niin lausun pahotteluni siitä, ettei sitä otettu keskusjärjestöjen edustajakokouksen päiväjärjestykseen, sillä etupäässä niiden tehtävä on saada kotimainen ammattiyhdistys-tilasto paremmalle kannalle. Hollannissa olemme me keskusjärjestömme toimesta jo niin pitkällä, että kaikki meidän järjestömme voisivat vastata kaikkiin mallikaavakkeen kysymyksiin. Asetettavan valiokunnan on otettava kaikki tähän asti käytännössä olleet kaavakkeet neuvottelujensa pohjaksi.

Hueber-Itävalta: Riippuu täydellisesti ammattiliittojen kehityskannasta, miten pitkälle jonkun tilastollisen kyselykaavakkeen valmis-

telussa voi mennä. Nähtävänä oleva kaavake on aivan liian laaja sellaisille järjestöille, joiden toimissa ei vielä ole erikoisia henkilöitä tilastollisia töitä varten. Saksan keskusjärjestön kyselykaavaketta laakoista ja palkkaliikkeistä emme me vielä nykyään voisi käyttää Itävallassa, meidän on vielä pakko näitä koskevien aineiden kokoamisessa kääntyä työtilastollisen viraston puoleen.

Shaw (Kans.-väl. Kutomotyöläisliitto): Näyttää siltä, että kaikki olisimme yksimielisiä siitä, että Berlinissä asuvista tovereista on muodostettava tilastollinen valiokunta. Mutta näiltä tovereilta pyytäisin minä, etteivät he unohtaisi, että olot eri maissa ovat tavattoman erilaiset. Sellaista tilastollista ainehistoa, jota esim. Saksan Kutomotyöläisten liitto julkaisee, eivät englantilaiset järjestöt saisi kootuksi. Tilastot ovat nyt kerta kaikkiaan saksalaisten erikoisala. Mutta tässäkin voidaan mennä liiallisuuksiin, ja minusta näyttää, että monet järjestöt julkaisevat jo nykyään enemmän ainehistoa kuin mitä niiden toimitsijat voivat lukea tai sulattaa.

Hue (Kans.-väl. Kaivostyöläisliitto): Toverini Smillie ja minä olemme täällä kyllä edustamassa kansainvälistä liittoamme, mutta meidän pitää kuitenkin esittää täällä tehdyt päätökset meidän toimikuntamme hyväksyttäväksi. Osa ehdotettua tilastoa koskee ainoastaan vähän kaivostyöläisiä, koska näillä on paraat viralliset tilastot, esim. palkkasuhteista j. n. e. Mutta täällä ehdotettuja kaavakkeita emme mekään uskaltaisi lähettää, vaikkakin meidän internationalemme on yksi vanhimmista. Äskettäin aloimme me tutkimuksen kaivostyöläisten järjestöjen asemasta eri maissa, mutta tällaista työtä ei tarvitse eikä voi joka vuosi uusida. Meidän tutkimuksissamme on kuitenkin otettava huomioon muuan hyvin tärkeä kysymys: työmarkkinat ja työttömyys eri maissa. Aina neljännesvuosittain tästä julkaistava tilasto tekisi meille epäilemättä suuria palveluksia. Sen kautta todennäköisesti kävisi mahdolliseksi se, mitä „Glückauf“-lehtemme tietojen mukaan nyt tapahtuu Itävallassa, jossa separatistinen eli tshekkiläinen kaivostyöläisten järjestö tukee säännöllistä kaivostyöläisten joukkovientiä Saksan kaivosalueille, vaikka työttömyys täälläkin pian käy tuhoisan suureksi. Niinpä osottaa virallinen tilasto, että niissä työnvälityslaitoksissa, jotka antavat tietoja, työntarjontain luku oli kesäkuussa vuonna 1912 202,000 ja kesäkuussa vuonna 1913 330,000, kohosi siis 128,000, kun taas työnetsijäin luku kohosi samalla ajalla 209,000:sta 498,000:een. Tällaisten työmarkkinoita koskevain seikkain toteaminen ja tiedoksi saattaminen vaikuttaisi varmasti tasottavasti siirtolaisuuteen ja varjelisi usein työläisiä vahingoilta.

Baumeister (Kansainvälinen toimisto): Ehdotettu „Kansainvälisen Ammattiyhdistyslehden“ käyttäminen tuottaisi aivan varmasti suurta hyötyä sellaisille kansainvälisille liitoille, joilla ei ole omia monikielisiä julkaisuja. Kansainvälisen toimiston laajentaminen tekee muuten mahdolliseksi sen, että ammattisihteerit voivat saada käytettäväksensä sen ulkomailta saapuvan aineiston, joka heitä huvittaa. Mitä taas tulee vastausten antamiseen tilastollisten kaavakkeiden kysymyksiin, niin ei saa unohtaa sitä, että sellaiset kysymykset, joihin se-

lostaja ei voi vastata, selvittävät kyseeseen tuleville järjestöille, että ne sillä tai tällä alalla ovat vielä muista jäljessä. Monet puhujat ovat vaatineet kaavakkeiden supistamista, kuitenkin ovat jotkut heistä, erittäinkin niistä, jotka ovat vastanneet kirjallisesti, jo esittäneet uusia kysymyksiä. Tämä näyttää osottavan, ettei kysymysten luku ole liian suuri, mutta että sentään lienee viisainta jakaa kysymykset sillä lailla, että järjestön kehitystä ja laitoksia koskeva osa erotetaan ja lähetetään vastattavaksi ainoastaan joka toinen tai joka kolmas vuosi. Valiokunnan tehtävänä on löytää tässä paras tie. Timanttityöläiset on otettu äskettäin uuteen kansainväliseen osoteluetteloon ja sen jälkeen on heille lähetetty kaikki viralliset kiertokirjeet, siis myöskin kutsumus saapua tähän kokoukseen.

Senjälkeen päätetään yksimielisesti, että yhteisten tilastollisten kaavakkeiden valmistaminen jätetään kolmihenkilöisen valiokunnan huoleksi. Valiokunnan jäseniksi tulivat Jochade, Leipart ja Sassenbach, kaikki Berlinistä.

Schlicke (Puheenjohtaja): Täten on kokouksemme päiväjärjestys saatu loppuun suoritetuksi. Ratkaistavaksi jää vielä, tahtovatko kansainväliset ammattisihteerit vastakin ottaa osaa keskusjärjestöjen edustajien neuvotteluihin.

Kokous päättää lausua sen toivomuksen, että kansainväliset ammattisihteerit kutsuttaisiin keskusjärjestöjen edustajien tuleviinkin kokouksiin.

A. Baumeister, pöytäkirjanpitäjä.

Kansainvälisen Ammattijärjestön toiminta-
kertomus v. 1912.

Kansainvälinen ammattiyhdistysliike v. 1912.

Maailman ammattiyhdistysliikkeen vuosikirja, „Selostus kansainvälisestä ammattiyhdistysliikkeestä" on ilmestynyt jo kymmenennen kerran. „Kansainvälisen ammattiliiton" — jolla nimellä ent. „Kansainvälistä sihteeristöä" syyskuusta v. 1913 nimitetään — vuosiraportti on paisunut yhtämittä, muodostaen nyt vankan, 354-sivuisen niteen. Kansainvälisen ammattiyhdistysliikkeen kasvun mukaisesti on se kasvanut ja kuvaa se samalla yhä kasvavaa tietoisuutta kaikkien maiden ammatillisten järjestöjen käytännöllisen yhteistoiminnan merkityksestä. Sitä todistaa selvästi v:n 1912:kin raportti. Kansainvälisen Ammattiliiton presidentin, Carl Legienin, yleisen kansainvälisen liikkeen selostuksen ja yleiskatsauksen ohella sisältää se 20:n Ammattijärjestön* omat selostukset sekä 25:n kansainvälisen ammattiliiton raportit.

Yleiskatsauksessaan toteaa tov. Legien, että niissä 19:ssä maassa, jotka K. A. L:oon v:n 1912 alussa kuuluivat, oli ammatillisesti järjestyneiden lukumäärä tuona vuonna kohonnut 11,435,498 :sta 12,368,103:een. Siitä tulee Ison Britannian osalle ed. v:lta 3,010,346 (myöhempiä tietoja puuttui), Saksan 3,317,271 (3,061,002), Yhdysvaltain ja Kanadan 2,496,000 (2,282,361), Ranskan 1,064,413 (1,029,238), Italian 860,502 (709,043), Itävallan 534,811 (496,263), Belgian 231,805 (189,455), Alamaitten 169,144 (153,689), Tanskan 139,012 (128,224), Ruotsin 121,866 (116,500), Unkarin 111,966 (95,180), Espanjan 100,000 (80,000), Sveitsin 86,313 (78,119), Norjan 60,975 (53,830), Suomen 23,839 (19,640), Rumanian 9,708 (6,000), Kroatia-Slavonian 6,783 (8,504), Bosnia-Herzegovinan 5,522 (5,587) ja Serbian 5,000 (8,337). Jos lisäksi luetaan Etelä-Afrikan ammatillisesti järjestyneet n. 100,000, Uuden Seelannin 60,600, Australian 433,200 ja Bulgarian n. 10,000, niin on Venäjän, Etelä-Amerikan ja Kanadan kansalliset järjestöt sivuun jättäen *kaikkiaan 12,971,903 ammatillisesti järjestynyttä* mailmassa.

Niistä kuului Kansainväliseen Ammattiliittoon v. 1904: 2,378,975> 1905 2,849,680, 1906 3,706,425, 1907 4,079,805, 1908 4,313,516, 1909 5,859,257, 1910 6,121,711, 1911 6,900,995 ja v:n 1913 alussa 7,394,461. Näiden lisäksi tulevat vielä v. 1913 liittyneiden Trans-

* Ammattijärjestö sanalla tarkotetaan tässä kirjoituksessa maan ammatillista keskusjärjestöä. Suom. muist.

vaalin ja Uuden Seelannin ammatillisten järjestöjen jäsenet. Australian mantereenkin järjestöt tehnevät pian tällaisen päätöksen, niin että K. A. L:oon voidaan laskea pyörein luvuin kuuluvan 8 miljoonaa jäsentä. Eri maitten Ammattijärjestöt ovat edustetut seuraavasti: Saksa 2,553,162, Yhdysvallat ja Kanada 2,054,526, Iso Britannia 874,281, Itävalta 428,363, Ranska 387,000, Italia 320,912, Belgia 116,082, Unkari 111,966, Tanska 107,067, Espanja 100,000, Sveitsi 86,313, Ruotsi 85,522, Alamaat 61,535, Norja 60,975, Suomi 20,989, Rumania 9,708, Kroatia 5,538, Bosnia 5,522 ja Serbia 5,000.

Isossa Britanniassa on tapahtunut vallan valtava nousu, mutta saatavissa olivat vain luvut v:lta 1911 (3,010,346 ja maatyöläiset mukaan lukien 3,023,173). Mutta ei neljännekäkään näistä kuulu sikäläiseen Ammattijärjestöön eikä siis K. A. L:oon. Tosin on joillakin Englannin Ammattijärjestön ulkopuolella olevilla järjestöillä, kuten kaivosmiehillä, kansainvälisiä liittoomia, mutta vain ammattialallaan. Enimmäkseen kuuluvat ne Parlamenttikomiteaan, johon on liittynyt yli 2 milj. ammattiyhdistysläistä. Periaatteen mukaan, että vain yksi Ammattijärjestö tunnustetaan kutakin maata kohti, ei tätä komiteaa ole kutsuttu K. A. L:oon, vaikka se ei olekaan Brittiläisen Ammatillisten Järjestöjen Yleisliiton kilpailija, vaan on sillä tämän ja Työväenpuolueen kanssa yhteinen komitea yhteisten asiain valvomista varten. Ilahuttavaa on, että Parlamenttikomitean sihteeri, edustaja Bowerman, otti Legienin kutsusta vieraana osaa Zürichin kansainväliseen ammattiyhdistyskokoukseen. Toivottavasti johtaa tämä lähestyminen piankin Englannin Ammattijärjestön suostumuksella K. A. L:oon liittymiseen. Silloin kuuluisi tämän, ammattiyhdistysten kotimaan, järjestyneistä suurin osa Internationaleen ja K. A. L:n jäsenmäärä täyttäisi uljaat 10 miljoonaa.

*

Ensi kansainvälisen kertomuksen jälkeen on tietojen anto käynyt yhä paremmaksi, sisältörikkaammaksi ja yhtenäisemmäksi, kuten tämän kertomuksen selailu osoittaa. Vertailua varten niin tarpeellisten tilastotaulukkojen tiedot ovat tulleet yhä havainnollisemmiksi ja monet aukot täyttyneet. Yhä selvemmäksi on käynyt, että tässä ei ole kysymys virasto- eikä tilastoleikkittelystä, vaan että hyvä ammattiyhdistys-tilasto elähyttää agitatsionia ja ennen kaikkea tekee korvaamattomia palveluksia järjestöjen sisäiselle ja ulkonaiselle rakenteelle. Vain muutamissa maissa on joko vastenmielisyyys kaikkinaista tilastonkeruuta vastaan kovin suuri tai oman, hallituksen tilastoista riippumattoman tilaston merkitys vielä selviämättä. Niin kauan kuin nämä maat, etupäässä Yhdysvallat, Iso Britannia ja Ranska eivät lähetä omia, ammattiyhdistysten itse toimittamia tilastoja, ei K. A. L:nkaan tilastoilla ole sitä arvoa, mikä niillä olisi, jos kaikki maat olisivat niissä samoin edustetut.

*

Vain 14 maasta on järjestäymiskelpoisten työläisten luku ilmoitettu. Niitä oli Yhdysvalloissa 22,234,038 (niistä naisia 2,793,351), Isossa

Britanniassa 18,261,146 (5,309,960), Saksassa 13,593,391 (4,081,510), Italiassa 7,787,166 (2,396,608), Unkarissa 2,268,342 (?), Belgiassa 2,043,000 (711,000), Hollannissa 906,648 (96,423), Ruotsissa 810,000 (135,000), Sveitsissä 800,000, Suomessa 450,000 (?), Tanskassa 439,038 (101,837), Norjassa 229,260 (25,670), Rumaniaassa 133,866 (?), Kroatiaassa 40,000 (?). Näistä on teollisuuden ja liikenteen alalla maataloustyöhön verraten Isossa Britanniassa 87.61 pros., Norjassa 84.95, Sveitsissä 75, Hollannissa 68.15, Saksassa 68.12, Ruotsissa 65.43, Tanskassa 55.51, Yhdysvalloissa 53.31, Belgiassa 41.18, Italiassa 40.19, Suomessa 33.33 ja Unkarissa 23.25 prosenttia.

*

Ammatillisten järjestöjen tulot ja menot nousivat 15 maassa 180—144 miljoonaa Saksan markkaan (Smk. 223—178 milj.) ja kassasäästö 13 maassa 240 milj. (läh. 300 milj. Smk.). Tästä puuttuvat Yhdysvaltain, Ranskan, Espanjan ym. järjestöjen tiedot. Erikoismenoista mainittakoon: matka-apuja 2.06 milj. Rmk. (Smk. 2 y₂ milj.) 12 maassa, työttömyysavustusta 21.67 milj. (Smk. 26 milj.; 15 maata), sairasapua 27.78 milj. (Smk. 35 milj.; 15), invaliditeettiä 9.45 milj. (Smk. 12 milj.; 11), hautausapua 12.92 milj. (Smk. 17 milj.), muita avustuksia 2.96 milj. mk. (Smk. 3 y₂ milj.); avustuksia yhteensä 76.88 milj. (Smk. 95 milj.; 15), palkkaliikkeisiin, lakkoihin ja sulkuihin 38.44 milj. (Smk. 48 milj.; 14), liittojulkaisuihin ja kirjastoihin 9.75 milj. (Smk. 12 milj.; 14), agitatsiooniin 6.06 milj. (Smk. 7 y₂ milj.; 10), toimistokuluihin 27.45 milj. (Smk. 34 milj.; 14) jne.

Kansainväliseen Ammattiliittoon kuuluvien järjestöjen osalle tuli tästä: vuosituloja 107.86 milj. (Smk. 133 milj.), menoja 83.68 milj. (Smk. 103 milj.), säästöä 113.50 milj. (Smk. 140 milj.). Tässä ei ole tietoja Isosta Britanniasta, Ranskasta, Italiasta, Espanjasta eikä Yhdysvalloista, eli yli puolesta liittyneiden jäsenten määrästä. Verrattaessa näitä lukuja kaikkien ammatillisten järjestöjen lukuihin — joka vertailu avustuksiin nähden on vielä silmiinpistävämpi — huomataan, että yleensä todella toimintakykyiset järjestöt myös kuuluvat maansa Ammattijärjestöön ja K. A. L:oon.

Suuressa määrin erilaiset ovat eri maiden Ammattijärjestöt. Se näkyy niihin kuuluvain järjestöjen suorittamista maksuistakin. Jäsenen vuosimaksu on Italiassa 10 centimiä (= penniä), Belgiassa 16, Saksassa 20, Rumaniaassa 18—36, Tanskassa ja Yhdysvalloissa 42, Itävallassa 54, Bosniaassa 48—260, Hollannissa 52—62, Ruotsissa 84—168, Kroatiaassa 110, Englannissa 87—175, Suomessa 240, Norjassa 583 centimiä; sekä Unkarissa 2 y₂ pros. ja Rumaniaassa 10 pros. asianomaisen järjestön kokonaistuloista. Nämä maksut vastaavat myös eri Ammattijärjestöjen saavutuksia. Monet niistä ovat jossain määrin keskittäneet lakkoavustuksenkin. Niinpä menee Englannin Ammattijärjestön 1.94 milj. Rmk:n menoista kokonaista 1.85 milj. lakkoihin ja sul-

kuihin sekä loput painatustöihin ja toimistokuluihin, kun taas esim. Saksan Ammattijärjestön 444,000 Rmk:n menoista 168,000 menee agitatsioniin eli enemmän kuin muiden 13 Ammattijärjestön menoista, joista on tietoja, sen sijaan ei mitään lakkoihin. Ammattijärjestöihin yhtyneitten järjestöjen yksityisten jäsenten maksuista on ikävä kyllä tietoja vain 9 maasta, joissa jäseniä on 3,442,373 vastaten samaa maitten määrää, joissa edellisenä vuonna oli 3,546,087 jäsentä. Tällä kertaa on selostus Suomesta, mutta Italia on poissa. V:n 1911 ja 12 vertailu, joka helposti käy päinsä, kun asianomaiset jäsenmäärät ovat lähiain samat, osottaa tiedottaneisiin maihin nähden kehitystä parempaan päin s.o. korkeampia jäsenmaksuja kohti. V. 1912 oli alle 10 Smk:n jäsenmaksuja suorittavia vain 64,398 (edell. vuonna 424,340), 10—15 Smk. maksavia 150,660 (199,080), 16—20 mk. 363,963 (339,910), 21—25 mk. 315,265 (228,317), 26—30 mk. 655,305 (559,098), 31—35 mk. 610,494 (564,569), 36—40 mk. 403,068 (425,993), 41—45 mk. 111,362 (70,111), 46—50 mk. 547,829 (534,385), 51—55 mk. 33,778 (32,576), 56—65 mk. 38,920 (21,770), 66—75 mk. 74,908 (68,611), 76—85 mk. 22,323 (24,494), 86—95 mk. 8,339 (22,766), 96—105 mk. 17,522 (11,537), 106—115 mk. 22,271 (11,020), 116—125 mk. 1,640 (1,510) ja yli 126 mk. maksavia 328 (—).

Niin pian kuin tilastollisissa selostuksissa on vähemmän aukkoja, voidaan ryhtyä vertailemaan mainittuja jäsenmaksuja ja järjestöjen saavutuksia eri aloilla. Tuollaiset vertailut, joita nyt voitaisiin toimittaa vain joihinkin maihin nähden, antaisivat epäilemättä mainioita todistuskappaleita suurten, hyvin keskitettyjen ja rahallisesti voimakkaiden järjestöjen välttämättömyydestä ja hyödyistä. Mutta juuri niistä maista, joilla olisi enimmäkseen hyötyä tuollaisesta opetuksesta, varsinkin sikäläisten ammattiyhdistysväen suureen osaan nähden, kuten Englanti, Ranska, Yhdysvallat jne., puuttuvat tarpeelliset perustiedot vielä täysin. Muihinkin tilaston yksityiskohtiin nähden ollaan näissä maissa vielä aivan riippuvat hallitusten tilastoista, jotka vaikka eivät olisikaan suorastaan puolueelliset, eivät voi tyydyttää ammattiyhdistystarkoituksia.

Tämä koskee etupäässä niin erikoisen tärkeitä tilastoja palkkaliikkeistä, lakoista ja suluista, tariffisopimuksista jne. Liikkeemme kannalta on siis erittäin tärkeätä, että Ammattijärjestöt, jotka tähän saakka ovat sen laimiinlyöneet, kiinnittäisivät enemmän huomiota omaan ammattiyhdistystilastoon. Vasta sitten käy K. A. L:llekin mahdolliseksi valmistaa niin tärkeä kansainvälinen lakkotilasto ym.

*

Ison Britannian Ammattijärjestön raportti osoittaa, että sikäläinen keskusjärjestö ei ole läheskään riittävässä merkityksessä tarkotustaan vastaava. Siihen ei kuulu neljättä osaa Englannin ammattiyhdistyksistä ja näillekin on se pääasiassa pelkkä lakkovakuutuslaitos. Viime aikoina on se kyllä tehnyt hyvää työtä edistäen järjestelmällisesti niitä yhteensulatuspyrkimyksiä, jotka ovat käynnissä eri ammattialojen lukuisissa järjestöissä. Lisäksi on sille valtion vakuutuslain voimaantumisen

kautta tullut koko joukko tärkeitä lisätehtäviä. Tämän lain mukaan piti aluksi vain ammattiyhdistysten olla vakuutuksen välittäjinä, mutta monien ammattiyhdistysten lakia vastaan suunnatun vastarinnan takia salli hallitus kaikkien vakuutusjärjestöjen myös olla vakuutuksen välittäjinä, niin että työläinen, joka ei halua käyttää mutkikasta vakuutusta postin välityksellä, on pakotettu joko liittymään ammattiyhdistykseensä tai vakuuttautumaan erityisen vakuutuslaitoksen kautta. Toistakymmentä miljonaa työläistä oli mahdollisuus taitavalla ja yhtenäisellä menettelyllä saada ammattiyhdistykseen — jos kohta aluksi vain vakuutusosastoon — mutta turhaan yritti sitä Ammattijärjestö. Sen puuhat menivät myttyyn sen suuren epäluuloisuuden takia, joka hajanaisuuden seurauksena on vallalla englantilaisissa ammattiyhdistyksissä. Täytyi siksi tyytyä vain järjestämään vakuutusosasto siihen kuuluvia järjestöjä varten. Mutta niistäkin on vain kuudesosa tähän asti saanut liittyneeksi keskuskassaan. Itsekylläisyys vallitsee siis yhä. Seuraus on tietysti, että yksityiset vakuutusyhtiöt päättävällä ja taitavalla menettelyllä saivat osakseen miljonaa työläisiä, ja ammattiyhdistysten osalle jäi kymmenen miljonan sijaan vajaa yksi.

*

Ranskasta ilmoitetaan erityisesti viime ammattiyhdistyskongressin suhtautumisesta tärkeisiin päivänkysymyksiin: suhde porvarillisiin puolueisiin, vanhuuden vakuutukseen, poikkeuslakeihin, työajanlyhennykseen, elintarpeitten hintain nousuun ja opettajain järjestymisoikeuteen. Mieltäkiinnittävä on myös sodan vastustusliike. Selostuksessa kerrotaan, että Balkanin sodan herättämien vaarojen johdosta haluttiin asianomaisten maiden ammatillisten järjestöjen kanssa panna vastalauseita sotaa vastaan eri maitten pääkaupungeissa. Mutta nämä hylkäsivät ehdotuksen, kun niiden sisäiset olot eivät sallineet osanottoa sellaiseen valtiolliseen mielenosotukseen. Tämän jälkeen kutsuivat ranskalaiset järjestöt kokoon ylimääräisen ammattiyhdistyskongressin, joka lyhyestä ilmoittamisajasta huolimatta sai suuren osanoton. Kongressi päätti, että sodan syttyessä on ryhdyttävä suurlakkoon. Vielä päätettiin 16 p» joulukuuta panna toimeen 24 tunnin mielenosotuslakko. Tämä samoin kuin sen yhteydessä yli koko maan harjoitettu suurpiirteinen agitatsioni vaikuttivat epäilemättä siihen, että Ranskan työväestö mitä syvimmin inhoaa kaikkea sotaa.

Ensi kerran yritetään antaa omaperäinen selostus lakkoliikkeestä. Se on kyllä vielä sangen puutteellinen, mutta nytkin näkyy siitä, että ammatilliset järjestöt 15 alalla, jotka ovat tietoja antaneet, käyttivät kyseessä olevana vuonna lähes 2 milj. fr., joista suurin osa tuli autoajajain järjestöltä.

*

Belgia voi ilmoittaa ilahuttavan jäsenmäärän kasvun 77,000 :sta 116,000 :een, mutta samanlaista edistystä on havaittavissa vaarallisimmassa vastustusjärjestössä, erään jesuiitta-isän johtamissa „kristillisissä

ammattiyhdistyksissä". Nämä näet väittävät jäsenmääränsä koonneen 55—82,000. Mutta kun ne itsepintaisesti kieltäytyvät julkaisemasta tilastoja, jotka vahvistaisivat nämä luvut, ei niitä tarvitse ottaa niin vakavasti. Belgialaisessa liikkeessä on kuvaavana piirteenä pyrkimys vankkoihin keskusliittoihin. Selostusvuotena muuttui kokonaista 7 irtainta yhtymää keskusliitoiksi ja vain 8 ammattia on vielä pääsemättä näin kiinteään järjestöön.

*

Hollannin Ammattijärjestö esittää mallikelpoisia tilastollisia kat-
sauksia järjestöjen raha-asioista, avustuksista, jäsenistä ym. Uusaikai-
sen Ammattijärjestön rinnalla on Hollannissa vielä „anarkistisia”, „kris-
tillisiä”, „roomalaiskatolisia” ja „puolueettomia” ammatillisia järjes-
töjä, mutta ensinmainitun kehitystä ne eivät ole voineet ehkäistä, niin
paljon häiriötä kuin tällaisesta onnettomasta hajallisuudesta tietysti
onkin. Ammattijärjestön jäsenluku, joka 1907 teki 20.33 pros. kaikista
maan ammatillisesti järjestyneistä, oli 1912 kohonnut 30.33 prosenttiin.
Mutta uusaikaisten järjestöjen etevämyys käy yhä silmiinpistävä-
mäksi, kun vertaa raha-asioita. Tulot esim. nousivat jäsentä kohti 1911
anarkistisissa järjestöissä 1.95 guldeniin, roomalais-katolisissa 5.53 g.,
kristillisissä 5.78 g. ja uusaikaisissa 21.31 guldeniin, ja jos jätetään
pois poikkeusasemassa olevat timanttityöläiset, vielä 8.44 guldeniin.
Kaikilla uusaikaisen järjestön liitoilla on lehdet, joista 7 on viikottain,
14 joka toinen viikko, 7 kahdesti ja 5 kerran kuussa ilmestyviä.

*

Tanskan selostus sisältää erittäin hauskan tilaston kaikkien järjes-
tyneiden työläisten työajasta:

Työväivän pituus	1911		1912	
	Työläisten luku	Pros.	Työläisten luku	Pros.
Alle 8 tuntia	316	0.31	486	0.39
8 »	6,189	6.13	6,272	5.11
8 V» »	1,955	1.94	3,365	2.74
9 »	21,267	21.06	32,618	26.57
9½ »	31,865	31.56	46,309	37.73
10 »	36,476	36.12	28,071	22.87
Yli 10 »	2,908	2.88	5,631	4.59
Yhteensä	100,976	100.00	122,752	100.00

Ruotsissa, jossa 1909 tapaukset kauan painoivat työväenliikettä, voidaan taas ilmoittaa rohkaisevista ennätyksistä. Vaikka siellä työnantaja-järjestö osoittaa sellaista kehitystä ja hyökkäyshalua, että harvassa maassa on moista, saattoivat ammattiyhdistykset 1912 käydä 239 hyökkäystäistelua, joihin otti osaa 17,849, ja kestää 44 hyökkäystä, joiden alaiseksi joutui 3,358 työläistä. Työaikaa saatiin 4,203 :lta lyhenemään 14,381 tuntia viikkoa kohti ja 8,593 :lle tuli keskimäärin 2.05 :n kruunun palkankorotus. Kollektiivisia työ sopimuksia tehtiin 194:n hyökkäysliikkeen ja 32 :n puolustusliikkeen, niistä 19 sulkujen jälkeen. Jo tämäkin todistaa, että Ruotsin ammattiyhdistykset ovat saaneet takasin vanhan taistelukuntansa. Mieltäkiinnittäviä tietoja valtion työläisten lakko-oikeudesta, yhteiskunnallisesta lainsäädännöstä, työvirastosta ym. saa heidän raportistaan.

*

Norja ilmottaa myös voittoja jäsenmäärän ja palkkaliikkeiden suhteen, joista on tauluja näytteenä. Varsin hyödyllisiä tietoja tarjoaa tilasto joukko-työsopimusten päättymisajoista kuukausittain kuuden seuraavan vuoden kuluessa ja niiden alaisten työläisten määrästä.

*

Suomessa kärsii työväenliike yhäkin vielä venäläisen vaikutuksen takia, joka askel askeleelta uhkaa rajoittaa vapautusliikkeen mahdollisuudet. Taantumukselliset työnantajat käyttävät tietysti tätä seikkaa hyväkseen ammattiyhdistysliikettä vastustaakseen. Siifä huolimatta päästiin eteenpäin mm. työ sopimus alalla. Vuoden lopussa oli voimassa 104 tariffisopimusta koskien 298 liikettä, joissa 13,148 työläistä; oloihin katsoen sangen huomattava luku. Mutta muuten näyttää suomalaisille työväenjärjestöille olevan koittamassa vakavat ajat, sillä Venäjän keskushallitus ei näytä aikovan suvaita, että Suomessa, jota se pitää venäläisenä maakuntana, työläiset menestyksellä ottavat osaa ammatilliseen ja valtiolliseen työväenliikkeeseen, samaan aikaan kuin Venäjän työläisistä sellaisia pyrkimyksiä pampulla pois ajetaan.

*

Saksasta on taaskin laaja selostus, jonka mukaan Ammattijärjestöön kuuluvat vapaat ammattiyhdistykset ovat jäsenmääränsä kohottaneet yli 2 1/2 miljonan, kun sen sijaan hirsch-dunckerilaiset eli vapaa mieliset ovat jääneet 110,000 :een. „Kristilliset" ammattiyhdistykset ovat päässeet 344,687 :ään, ollen jäsenmäärän lisäys 1.09 pros. Vapaitten ammattiyhdistysten jäsenluku on kohonnut 9.02 pros., vaikkakin työnantajakunta, hallitus ja vastustavat ammattiyhdistykset tekevät kaikkensa niiden kehityksen ehkäisemiseksi. Erityisesti tapahtuu tällaista sen perusteella, että kavalasti väitetään vapaitten ammattiyhdistysten olevan valtiollisia järjestöjä. Tuon väitteen todellinen laatu selviää, kun katsellaan lukuja „Paikallisjärjestöt" ja „Työväensihteeristö", ja verrataan niitä esim. amerikkalaisten, englantilaisten ja

ranskalaisten ammattiyhdistysten toimintaan. Noissa maissa pidetään ammattiyhdistyksille selvästi kuuluvana oikeutena lausua mielipiteensä valtiollisista päivänkysymyksistä, jopa olla kiinteässä yhteistoiminnassa valtiollisen työväenpuolueen kanssa. Saksassa on sitä vastoin täydellinen työnjako käytännössä, niin että puolue, ammattiyhdistykset ja osuuskunnat toimivat kukin alallaan. — Niinpä selostavat ammatilliset järjestöt, että 1912 5.4 milj. henkeä oli osallisena palkkaliikkeissä, 479,589 oli osallisena työseisauksissa, 378,000 henkeä sai työajan lyhennystä 830,000 tuntia viikkoa kohti ja 530,000 henkeä viikkopalkan kohotusta 946,000 Rmk. Lakoista ja suluista, joihin ammattiyhdistykset käyttivät 11 yr. milj. Rmk. (123 milj. Ammattijärjestön alusta, v. 1890 alkaen), päättyi 61.7 pros. täysin menestyksellisesti ja vain 19.3 pros. tuloksitta työläisille.

Tärkeä on vielä kappale „Naisten ansiotyöstä Saksassa”, jossa ammattilastojen mukaan osotetaan naistyöläisten nopea lisääntyminen kaikilla aloilla. Kun v. 1882 tuli vain 31.85 ansiotöissä olevaa naista 100 työläismiestä kohti, kohosi tämä luku v. 1907 suoritettuun viime laskuun asti 44.36! Otaksua voidaan, että nykyisin jo on yhtä paljon naisia kuin miehiäkin ansiotoimissa. Vaikkakin ammattiyhdistyksiin kuuluu 200,000 naisjäsentä, on niitä sentään vielä vain 8.6 pros. koko jäsenmäärästä.

*

Itävallan Ammattijärjestö on kärsinyt yli 8,000 jäsenen tappion, joka ei johdu pelkästään kiristyneestä taantumuksesta ja yhä kiinteämmin esiintyvistä työnantajajoukosta, vaan myös siitä, että jotkut tsekkiläiset työväenryhmät ovat Itävallan ikäviä kansallisuusriitojen vaikutuksesta eronneet ja muodostaneet kansallisuustovereineen erillisen järjestön. Laajasti selostetaan työväenkin säädäntöä. Itävallassa kuten Belgiassakin tunnustautuvat vapaat ammattiyhdistykset avoimesti sosialidemokratiseen puolueeseen ja useimmat niiden parhaat johtajat ovat parlamentin jäseniä, tietysti kuuluen sos.-dem. ryhmään. Samaa voidaan muuten sanoa Saksasta ja Skandinavian maista ym.

*

Bosniassa ja Herzegovinassa vallitsevat vielä hyvin vedenpaisumuksen aikaiset olot, kuten näkyy sairaskassojen palkkatilastosta. Sen mukaan oli 2,258 työläisellä alle 80 hellerin (84 pennin) päiväpalkka, 2,490 :llä oli vain 1.20—1.60 kr., 3,868:11a 1.60—2 kr., 2,725 :llä 2—2.40 kr., 3,175 :llä 2.40—3.20 kr. ja vain 4,047 :llä yli 3.20 kr. palkkaa. Ammattiyhdistyksillä on siis vielä laaja työmaa edessään, joka on sitäkin vaikeampi kun maa on miltei täydellisen sotilashallinnon alaisena.

*

Unkarin työväestöllä oli v. 1912 historiansa kiivaimpia aikoja. Maassa vallitsi naapurustossa käydyn sodan vielä kärjistämä pula-aika, jonka vaikutuksia oli mm. suuri työttömyys, niin että muutamain kaupunginhallitusten täytyi yleisistä varoista antaa avustusta työttö-

mille. Kaikesta huolimatta kasvoivat ammattiyhdistykset yli ensi sata-tuhannen. Liikettä vilkastutti suuresti myös työväenpuolueen mainio äänioikeustaistelu, johon ammatillisesti järjestyneet innolla ottivat osaa. Niin kauan näet kuin nykyinen mielivalta on kukistamatta ja kansanvaltainen uudistus aikaansaamatta, eivät ammattiyhdistyksenkään voi toivoa saavansa nauttia puhe-, paino-, kokoontumis- eikä yhdistymisoikeutta.

*

Kroatia-Slavoniassakin vaikutti pula ja alituinen sodanvaara ehkäisevästi liikkeeseen. Perustuslakikin julistettiin syrjäytetyksi, samoin kokoontumisvapaus. Kaikilta valtiollisilta lehdiltä vaadittiin korkeaa-takuut. Työväen täytyikin luopua saksalaisesta ja serbialaisesta viikko-lehdestään voidakseen saada kokoon edes kroatilaisen lehtensä takauksen, 5,000 kr. Maasta siirtyneitten lukukin kohosi 8,215 :sta v. 1911 14,225 :een v. 1912. Sellaisissa oloissa ei ole ihme, että ammattiyhdistysten jäsenmäärä laski 7,182—5,538. Kuinka paljon työväenjärjestöillä vielä on tehtävää, käy selville siitakin, että tuo maa on keuhkotautiin kuolleitten lukuun nähden kai edellä kaikista maista, vaikka teollisuus on vasta lapsenkengissään! Valtion terveysviraston antamien tietojen mukaan on tuberkuloosi kuoleman syynä 16.23 prosentilla kuolemantapauksista, pääkaupungissa Agramissa 26.98:11a prosentillakin. Agramin piirisairaskassan osakkaista, jotka tietysti ovat työläisiä, oli kuolleista 51.69 kuollut tuohon proletaaritautiin.

*

Rumaniassa on 133,000 :sta teollisuustyöläisestä 9,708 järjestynyt. Jäsenluku oli tosin jo 14,000 :ssa, mutta sodan ja pulan takia laskeutui se taas. Valitettavin on rautatieläisten järjestön menettäminen, siihen kun jo kuului 18,500 jäsentä. Sen tuhosi „vapaamielisen” hallituksen säätämä laki, joka riisti järjestymisoikeuden valtion työläisiltä. Teollisuustyöläisten palkkasuhteista on virallinen tilasto esittänyt seuraavat tiedot: vain ruuan ja asunnon ansaitsi 7,566, yhteen Smk. päivässä 10,837, 2:een 37,846, 3:een 40,528, 4:ään 17,646, 5:een 9,945, 6:een 4,896, 7 :ään 2,447, 8:aan 1,057 ja 9:ään 781 työläistä.

*

Bulgarian kahdelta kilpailevalta Ammattijärjestöltä, joiden yhtymistä ei vielä ole saatu aikaan, on eri raportit. Kummatkin antavat havainnollisen kuvan työläisten kärsimyksistä ja taisteluista ennen sotaa ja sen aikana. Bulgarilaisten työläisten uhrautuvaisuudesta on loistavana näytteenä se, että järjestöt voivat säilyä yli sodan ja ainakin osaksi jatkaa hyödyttävää työtään. Toivottava on vain, että ne piankin yhtyisivät, voidakseen paremmin täyttää tehtävänsä, joita niille sodan jälkeen on kylläkin kertynyt.

*

Serbia on tietysti myös kärsinyt sodan takia ja sen työväenjärjestöiltä tulee kulumaan aikaa, ennenkuin saavat parannetuiksi ne haavat,

joita niihin tämä kamala aika on iskenyt. Jäsenluku, joka ennen sotaa oli 8,000, sulii nopeasti kokoon, mutta lieene jälleen kohonnut entiselleen. Pelkästään siirtolaisuudenkin kautta menettivät ammattiyhdistykset jäseniä 10—15 prosenttia. Eipä usein tapahdu, että lakoissa puolet, jopa kaikkikin osanottajat lähtevät maasta. Samanlaisia ilmiöitä esiintyy kyllä naapurimaissakin, joiden taloudelliset ja valtiolliset olot eivät houkuttele kotiin jäämään.

*

Sveitsin Ammattijärjestö esittää kuten tavallista laajan, runsain tilastoin valaistun selostuksen. Vienti- ja työnvälitystietojen perusteella tutkitaan maan taloudellista tilaa. Ammattijärjestön jäsenluku kohosi 79,100—86,300 ja vielä jäi Ammattijärjestön ulkopuolelle 46,000 järjestynyttä työläistä. Näiden joukossa ovat erityisesti valtion työläiset ja „kristilliset ammattiyhdistykset”, joihin ilmoitetaan kuuluvan 11.000 jäsentä. Erittäin ilahuttava on Sveitsin ammattiyhdistysten rahallinen tila, joka kehittyy yhä korkeampia jäsenmaksuja kohti. Nyt on jo 90 pros. kaikista tuloista vakinaisia avustuksia. Käsi kädessä tämän kanssa käy tietysti avustuslaitosten ym. kehitys. Vuosittain maassa työskentelevään 150—160,000:n italialaisen työläisen järjestäminen on ammatillisten järjestöjen vaikeimpia tehtäviä. Nämä ovat saksalaisen ja italialaisen Ammattijärjestön avulla luoneet erikoisen italiankielisen viikkolehden ja panneet toimeen yhtenäisen agitatsionin italialaisten keskuudessa. Tämä on aikomus ulottaa myös niiden siirtolaisten ja vaellustyöläisten kotipaikoille asti. — Sveitsiläiset tekevät myös selkoa valistustyöstään, työväenlainsäädännöstä ym.

*

Italiassa on y. kaikista työläisistä maataloudessa ja vain 1/3 teollisuudessa. Järjestyneenä on 408,000 maatalouden ja 452,000 teollisuuden työläistä. Näistä kuului 639,000 eli 74.3 pros. vapaisiin ammattiyhdistyksiin, 108,021 eli 12.6 pros. katolisiin ja 112,000 eli 13.1 pros. nk. riippumattomiin liittoihin. 320,000 vapaitten ammattiyhdistysten jäsenistä kuului Ammattijärjestöön. Tällä välin perustettuun syndikalistiseen keskusjärjestöön sanotaan liittyneen 100,000 jäsentä.

*

Pohjois-Amerikan raportti on viimeinen Ammattijärjestöjen selostusten joukossa. Siinä on yksityiskohtainen esitys lainsäädännöllisistä saavutuksista eri valtioissa ja valtakunnassa. Tämä erittäin hyödyllinen selonteko oli vain ulotettava Kanadaan asti, kun Amerikan Ammattijärjestö laskee senkin kuuluvan järjestöalueeseensa. Taloudellisiin saavutuksiin nähden menetelläänkin jo niin. Varsin mieltäkiinnittävät ovat tiedot ennätyksistä eri aloilla. Ne osottavat, että amerikkalaisten työläisten on käytävä taisteluaan enimmäkseen samoilla keinoilla, kuin mitkä ovat Europankin ammatillisissa järjestöissä käytännössä. Tämä tieto on omiaan vahvistamaan keskinäistä yhteistyötä.

Paremmiin vielä voisimme sikäläisiä oloja ymmärtää, jos amerikkalaisen Ammattijärjestön onnistuisi luoda kaikkia siihen kuuluvia järjestöjä käsittävä ammattiyhdistystilasto.

Kansainvälisten ammattiliittojen selostukset muodostavat 10:nneen vuosikirjan toisen osan ja on se kylläkin mieltäkiinnittävä. Tällä kertaa on selostus 25:ltä 32:sta sihteeristöstä; edellisessä selostuksessa vain 19. Jotka eivät ennen ole selostaneet kansainvälisten suhteitten kehittymistä, tekevät sen nyt.

Toveri Legienin yhteenvedosta otamme tähän seuraavaa:

Suurin jäsenmäärä on metallityöläisten kansainvälisellä liittoumalla 1,106,003. Sitten seuraavat kuljetustyöläiset, 881,950; puutyöläiset 393,355; tehtaalaiset 298,001; kirjapaino työläiset 137,451; panimotyöläiset 130,892; jalkine- ja nahkathyöläiset 105,600; huonekalupuusepät 83,863; kivityöläiset 75,000; maalarit 72,074; yleisten laitosten työläiset 72,025; leipurit 68,681; kirjansitojat 49,906; kivipainajat 35,923; hatuntekijät 32,913; lasityöläiset 29,230; hotelli- ja ravintolapalvelijat 20,529; satulasepät 20,119; savenvalajat 16,114; timanttityöläiset 15,212; turkistyyöläiset 5,863 ja lopuksi parturit 4,850 jäsentä.

Ensi sija on kylläkin kaivosmiehillä, joiden järjestöön kuuluu 1 yr. milj. jäsentä, mutta niiltä ei ole selostusta. Ei myöskään tekstiilityöläisiltä, joiden järjestössä on 800,000 työläistä, ei räätäleiltä, 100,000; ei tupakkathyöläisiltä, 50,000; eikä kauppa-apulaisilta 30,000. Kaikkiaan kuuluu siis n. 6 |4 ammattiyhdistysten jäsentä alansa kansainväliseen liittoon.

Laajin on puutyöntekijäin järjestö, joka ulottuu 20 maahan. Kirjaltajain järjestö ulottuu 18, kuljetustyöläisten 17, kivityöntekijäin 16, hatuntekijäin ja kivipainajain 15, lasityöläisten 14, leipurien, kirjansitojain sekä nahka- ja jalkineityöläisten 13 ja maalarien 10 maahan.

Kansainvälisen liittoutuman ulottuvaisuus samoin kuin yhtyneitten järjestöjen jäsenluku ei ole riippuvainen vain kansainvälisen sihteeristön oloajasta, vaan myös kunkin maan asianomaisen ammatillisen järjestön kehityksestä. Mitä kiinteämmät rakenteeltaan ovat kansalliset järjestöt, sitä varmempia sopimuksia ne tekevät keskenäisestä avustuksesta taloudellisissa taisteluissa. Nykyisin kun eri maiden järjestöt ovat sangen erilaiset voimaansa ja kykynsä nähden, eivät useimmat kansainväliset sitoumuksetkaan voi olla varmoilla säännöillä vahvistetut. Keskenäinen avustus lakko- ja sulkutapauksissa on enimmäkseen vapaaehtoinen ja suoritettut maksut sangen erilaiset. Maksujen määrästä riippuvat muutkin kansainvälisten sihteeristöjen toimet, kuten näkyvät niiden julkaisujen tiedotukset. Kauppa-apulaisilla, kivipainajilla, metallityöläisillä, tekstiilityöläisillä ja puutyöläisillä on kolmi-, osaksi nelikielinen kuukausijulkaisu, kuljetustyöläisten julkaisu ilmestyy neljännesvuosittain, mutta antaa sihteeristö viikkotiedonantoja. Muiden julkaisut ilmestyvät pitempien väliaikojen jälkeen tai tarpeen mukaan.

Kunnes eri ammattialat saavat julkaisunsa täyteen kuntoon ja säännöllisiksi, täytyy meidän tyytyä nykyisiin ylimalkaisiin tietoihin.

Joka tapauksessa osottavat nämä lyhyet yhteenvedot, kuinka kaikilla ammattialoilla ja kaikissa maissa työväki on järjestäynyt puolustusta ja hyökkäystä varten ja menestyksellä käyttää järjestöjään edistuksen ja kulttuurin voitoksi. Siksi on jokaiselle työväenliikkeessä toimivalle tärkeätä tutkia kansainvälisen ammattiyhdistysliikkeen toimintatapoja ja saavutuksia.

Taulukko I.

Ammattiyhdistysten jäsenmäärä.

M a a	Kaikkiaan		Ammattijärjestöön liittynyt	
	1911	1912	1911	1912
1. Englanti	3,010,346	3,813,973	861,482	874,281
2. Ranska	1,029,238		450,000	387,000
3. Belgia	i 92,735	231,805	2 77,224	² 116,082
4. Alamaat	153,689	169,144	52,235	61,535
5. Tanska	128,224	139,012	105,269	107,067
6. Ruotsi	116,500	121,866	80,129	85,522
7. Norja	53,830	3 60,975	53,475	60,975
8. Suomi	3 19,640	23,839	19,640	20,989
9. Saksa	3,061,002	3,317,271	2,339,785	2,553,162
10. Itävalta	496,263	534,811	421,905	428,363
11. Bosnia-Herzeg. .	3 5,587	3 5,522	5,587	5,522
12. Kroatia-Slavonia.	8,504	6,783	7,182	5,538
13. Unkari	95,180	111,966	95,180	111,966
14. Serbia	8,337	5,000	8,337	5,000
15. Rumania	6,000	3 9,708	6,000	9,708
16. Sveitsi	3 78,119	3 86,313	78,119	86,313
17. Italia	709,943	860,502	384,446	320,912
18. Espanja.	80,000	100,000	80,000	100,000
19. Yhdysvallat . . .	4 2,282,361	2,496,000	1,775,000	2,054,526
Yhteensä	11,435,498	12,094,490 1	6,900,995	7,394,461

¹ Uusaikaisen työväenliikkeen kannalla olevien järjestöjen jäsenluku.

² Ammattiyhdistyskomisiooniin liittyneiden jäsenten jäsenluku. ³ Liittyneet Ammattijärjestöön. ⁴ Lisäksi 3,150,000 maataloudellisten järjestöjen jäseniä, mutta ne eivät ole tav. työväenjärjestöjä.

Taulukko III. Teollisuudessa, kaupassa, liikenteessä ja maataloudessa ammatillisesti järjestyneiden lukumäärä.

M a a	Työväestä on järjestyneitä										Järjestöistä on			
	teollisuudessa, kaupassa ja liikenteessä					maataloudessa					yhteensä		liittoja	paikallis-yhdistyksiä
	miehiä		naisia		yhteensä	miehiä		naisia		yhteensä	luku	jäseniä		
1. Englanti	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2. Ranska	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3. Belgia	—	—	216,629	25.78	—	—	15,176	1.26	—	—	—	—	—	—
4. Alamaat	156,489	8,501	164,990	26.70	4,152	2	4,154	1.40	160,641	8,503	169,144	2136	2136	2453
5. Tanska	122,096	15,896	137,992	56.62	1,020	—	1,020	0.52	123,116	15,896	139,012	70	136,894	14
6. Ruotsi	116,071	5,293	121,364	22.90	470	32	502	0.18	116,541	5,325	121,866	39	119,866	10
7. Norja	56,927	3,909	60,836	31.24	139	—	139	0.40	57,066	3,909	60,975	25	60,583	8
8. Suomi	20,033	2,326	22,359	14.91	1,344	136	1,480	0.49	21,377	2,462	23,839	22	20,989	3
9. Saksa	43,045,090	255,158	3,300,248	35.64	16,414	609	17,023	0.39	3,061,504	255,767	3,317,271	122	3,297,213	?
10. Itävalta	474,032	58,474	532,506	?	2,270	35	2,305	?	476,302	58,509	534,811	101	531,645	10
11. Bosnia-Herz.	5,193	329	5,522	?	—	—	—	—	5,193	329	5,522	16	5,497	1
12. Kroatia-Slav.	6,429	354	6,783	16.96	—	—	—	—	6,429	354	6,783	12	6,587	3
13. Unkari	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	111,966	—	—	—
14. Serbia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5,000	—	—	—
15. Rumania	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	9,708	4	6,609
16. Sveitsi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	86,313	—	—
17. Italia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	860,502	23	366,780
18. Espanja	—	—	452,354	14.45	—	—	408,184	8.78	—	—	—	100,000	?	493,722
19. Yhdysvallat	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	52,496,000	122	2,496,000	?
			2,496,000	21.06										?

¹ Näistä sotilaita ja poliiseja 16,981. ² Näistä 8 liittoa ja 17 paikallisyhdistystä, joiden 1,407 jäsentä ovat sotilaita ja poliiseja. ³ Maan ammattijärjestöön yhtyneitä jäseniä. ⁴ Joukossa naisia, kun rippumattomat liitot eivät ole ilmoittaneet niitä erikseen. ⁵ Sitäpaitsi kahden maanviljelijäin (farmarien) keskusjärjestön 3,150,000 jäsentä, joita ei kuitenkaan voida pitää varsinaisina työväenjärjestöinä.

Taulukko IV.

Ammattijärjestöön on yhtynyt:

M a a	Liittoja	Jäseniä			Paikallis-yhdistyksiä			Jäseniä			Jäseniä yhteensä		Niistä maa-taloudessa	
		miehiä	naisia	yhteensä	miehiä	naisia	yhteensä	miehiä	naisia	yhteensä	yhteensä	järjestöjä	jäseniä	
1. Englanti	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	874,281	—	—	—
2. Ranska	—	—	—	86,740	—	—	—	—	—	—	387,000	—	—	—
3. Belgia	23	—	—	61,362	—	—	29,342	—	—	—	116,082	—	—	—
4. Alamaat	32	57,710	3,652	61,362	173	—	173	57,883	3,652	61,535	107,067	1	2,353	—
5. Tanska	52	93,684	13,082	106,766	288	13	301	93,972	13,095	107,067	—	—	—	—
6. Ruotsi	27	81,200	4,322	85,522	—	—	—	81,200	4,322	85,522	—	—	—	—
7. Norja	25	56,674	3,909	60,583	392	—	392	57,066	3,909	60,975	—	—	—	—
8. Suomi	22	19,293	1,696	20,989	—	—	—	19,293	1,696	20,989	—	—	—	—
9. Saksa	50	2,330,353	222,809	2,553,162	—	—	—	2,330,353	222,809	2,553,162	1	1	17,023	—
10. Itävalta	54	375,196	50,416	425,612	2,751	—	2,751	377,947	50,416	428,363	—	—	—	—
11. Bosnia-Herzeg.	16	5,168	329	5,497	25	—	25	5,193	329	5,522	—	—	—	—
12. Kroatia-Slavin.	10	5,215	275	5,490	48	—	48	5,263	275	5,538	—	—	—	—
13. Unkari	31	101,225	5,999	107,224	4,233	509	4,742	105,458	6,508	111,966	—	—	—	—
14. Serbia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5,000	—	—	—	—
15. Rumania	4	—	—	6,609	—	—	—	—	—	9,708	—	—	—	—
16. Sveitsi	21	77,826	8,487	86,313	—	—	3,099	77,826	8,487	86,313	—	—	—	—
17. Italia	18	—	—	254,641	—	—	66,271	—	—	320,912	—	—	—	—
18. Espanja	—	—	—	—	—	—	—	—	—	100,000	—	—	—	—
19. Yhdysvallat . .	116	—	—	2,054,526	—	—	—	—	—	2,054,526	—	—	—	—

¹ Mukana palvelijain ja maatyöläisten liitot.

Taulukko V.

Ammatillisten järjestöjen

M a a	Järjestyneitä yhteensä	Tiedot koskevat		Vuotuiset tulot	Vuotuiset menot	Kassan tila	Matka-avustuks.	Työttöm. avustuks.	Sairaus-avustuks.
		jäseniä	pros. kaikkia jäseniä	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.
1. Englanti . . .	3,813,973	1,816,506	47.63	59,909,782	51,045,227	113,642,076	—	9,244,933	8,882,017
2. Ranska . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3. Belgia . . .	231,805	?	?	4,150,490	3,297,678	3,772,236	3,987	74,533	151,458
4. Alamaat . . .	169,144	60,414	35.71	2,023,647	1,370,815	3,464,625	532	98,343	188,960
5. Tanska . . .	139,012	130,638	93.98	4,810,968	3,136,159	6,801,949	—	1,757,131	99,635
6. Ruotsi . . .	121,866	119,866	98.36	2,687,690	2,125,744	2,213,173	13,103	256,763	81,233
7. Norja . . .	60,975	60,975	100.00	2,252,603	1,813,247	1,899,143	—	166,646	544,039
8. Suomi . . .	23,839	23,839	100.00	321,369	300,202	220,594	490	16,463	4,673
9. Saksa . . .	3,317,271	3,000,178	90.44	91,410,935	69,806,300	93,395,993	1,623,803	8,169,240	12,980,390
10. Itävalta . . .	534,811	428,363	80.10	8,474,357	7,795,649	12,805,078	189,526	1,192,608	839,069
11. Bosnia-Herzeg.	5,522	5,477	99.19	87,114	86,601	27,305	3,748	6,637	12,735
12. Kroatia-Slavon.	6,783	6,783	100.00	128,739	120,047	16,017	7,159	17,787	12,149
13. Unkari . . .	111,966	111,966	100.00	1,983,736	1,871,609	572,122	40,041	309,103	210,576
14. Serbia . . .	5,000	—	—	—	—	—	—	—	—
15. Rumania . . .	9,708	9,708	100.00	20,199	21,325	—	710	1,271	47
16. Sveitsi . . .	86,313	86,313	100.00	1,639,257	1,291,919	2,598,231	42,532	71,156	312,143
17. Italia . . .	860,502	90,000	10.46	297,324	255,758	—	—	—	—
18. Espanja . . .	100,000	—	—	—	—	—	—	—	—
19. Yhdysvallat . .	2,496,000	?	?	—	—	—	143,195	295,141	3,469,428
Yhteensä	12,094,490	5,951,026	—	180,198,210	144,338,280	240,428,542	2,068,826	21,677,755	27,788,552

* Rahayksikkönä on tässä Saksan markka (Rmk) = Smk. 1: 23. Tähän ei ole luettu liittojen alaisten osastojen tu-

Taulukko VI.

Ammattijärjestöjen tulot

M a a	Ammattijärjest. yhtynettä	Tiedot koskevat		Vuotuiset tulot	Vuotuiset menot	Kassan tila	Matka-avustuks.	Työttöm. avustuks.	Sairaus-avustuks.
		jäseniä	pros. kaikkia jäseniä	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.
1. Englanti . . .	874,281	—	—	—	—	—	—	—	—
2. Ranska . . .	387,000	—	—	—	—	—	—	—	—
3. Belgia . . .	116,082	?	?	4,150,490	3,297,678	3,772,236	3,987	74,533	151,458
4. Alamaat . . .	61,535	60,414	98.18	2,023,647	1,370,815	3,464,625	532	98,343	188,960
5. Tanska . . .	107,067	106,067	99.07	4,202,719	2,762,382	5,829,536	—	1,553,630	88,871
6. Ruotsi . . .	85,522	87,024	100.00	2,187,890	1,770,156	1,475,849	7,658	234,927	4,214
7. Norja . . .	60,975	60,975	100.00	2,252,603	1,813,247	1,899,143	—	166,646	544,039
8. Suomi . . .	20,989	20,989	100.00	319,126	298,220	219,706	490	16,463	4,673
9. Saksa . . .	2,553,162	2,553,162	100.00	80,375,597	61,238,421	80,833,168	1,584,505	7,741,240	11,452,567
10. Itävalta . . .	428,363	428,363	100.00	8,474,357	7,795,649	12,805,078	189,526	1,192,608	839,069
11. Bosnia-Herzeg.	5,522	5,477	99.19	87,114	86,601	27,305	3,748	6,637	12,735
12. Kroatia-Slavon.	5,538	5,538	100.00	152,087	68,420	12,464	5,109	11,140	3,515
13. Unkari . . .	111,966	111,966	100.00	1,983,736	1,871,609	572,122	40,041	309,103	210,576
14. Serbia . . .	5,000	—	—	—	—	—	—	—	—
15. Rumania . . .	9,708	9,708	100.00	20,199	21,325	—	710	1,271	47
16. Sveitsi . . .	86,313	86,313	100.00	1,639,257	1,291,919	2,598,231	42,532	71,156	312,143
17. Italia . . .	320,912	—	—	—	—	—	—	—	—
18. Espanja . . .	100,000	—	—	—	—	—	—	—	—
19. Yhdysvallat . .	2,054,526	?	?	—	—	—	143,195	295,141	3,469,428
Yhteensä	7,394,461	3,535,996	—	107,868,822	83,686,442	113,509,463	2,022,033	11,772,838	17,282,295

¹ Ja muita menoja. ² Ja matka-apuja. ³ Tässä agitatsioni- ja kokouskust. ym. ⁴ Liittynyt maan keskusjärj. ⁵ Nk. painotöihin ja paikanvälitykseen. ⁶ Myös agitatsioniin, tilastoon ym. ⁷ Liittölehteen. ⁸ Myös valistustyöhön. ⁹ Kts. ja menot.

tulot ja menot* v. 1912.

Men o j a										
Työkyvytt. avustuks.	Hautaus- avustuks.	Muita avustuks.	Avustuks. yhteensä	Lakkoihin ja sulkuihin	Liittoleh- teen ja kir- jastoon	Agit., tilastoihin, julkais.	Paikan- välityks.	Ed. kok., yl. järj., oik. jutt.	Hoitokus- tannuksiin	Muita menoja
Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.
8,399,292	2,294,776	—	28,821,018	6,499,460	3,977,633	—	—	—	11,747,116	—
18,229	9,486	14,170	271,863	917,030	42,378	28,158	—	—	171,362	145,429
26,229	50,207	4,882	342,924	287,676	85,503	35,949	—	15,996	226,034	376,733
6,834	58,927	14,589	1,956,511	280,998	49,654	—	—	—	469,888	⁸ 379,108
13,526	7,409	14,312	379,654	581,023	73,507	116,111	—	449,890	310,119	215,440
342	147,423	—	871,634	596,053	18,742	24,846	—	37,897	264,075	—
544,666	21,152	—	43,120	115,574	10,912	7,437	—	11,596	53,054	—
280,479	1,504,394	2,209,445	27,031,938	13,751,278	3,920,733	4,796,041	132,065	2,562,983	12,431,870	4,179,550
7,133	218,409	589,226	3,309,317	^s 863,965	1,239,437	879,329	—	1,023,247	1,344,319	—
109,638	807	4,930	28,857	2,673	17,214	5,186	—	⁶ 4,812	15,708	—
—	854	1,979	47,061	24,604	14,157	—	—	9,617	17,625	⁷ 31,947
—	22,692	57,973	750,023	⁶ —	170,031	108,692	—	—	183,223	659,640
—	70	766	2,864	4,349	⁸ 3,606	—	—	318	7,744	2,444
50,307	37,777	29,603	543,518	293,363	⁹ 127,249	64,504	1,230	45,851	216,204	—
—	8,573,576	—	12,481,340	14,219,315	—	—	—	—	—	515,818
9,456,675	12,926,807	2,963,027	76,881,642	38,442,361	9,750,756	6,066,253	133,295	4,162,207	27,458,341	6,506,109

loja eikä menoja. (Suom. muist.)

ja menot v. 1912.

M e n o j a										
Työkyvytt. avustuks.	Hautaus- avustuks.	Muita avustuks.	Avustuks. yhteensä	Lakkoihin ja sulkuihin	Liittoleh- teen ja kir- jastoon	Agit., tilastoihin, julkais.	Paikan- välityks.	Ed. kok., yl. järj., oik. jutt.	Hoitokus- tannuksiin	Muita menoja
Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.
18,229	9,486	14,170	271,863	917,030	42,378	28,158	—	—	171,362	145,429
1,441	50,207	4,882	342,924	287,676	85,503	35,949	—	15,996	226,034	376,733
13,526	52,878	13,378	1,710,198	275,105	42,627	—	—	—	379,433	³ 355,019
342	5,035	7,280	259,114	548,160	41,489	56,158	—	413,536	236,259	215,440
528,080	147,423	—	871,634	596,053	18,742	24,846	—	37,897	264,075	—
280,479	21,152	—	43,120	115,574	10,407	7,106	—	11,596	52,708	—
—	1,179,379	1,989,145	24,474,916	12,748,016	3,092,398	3,885,073	132,065	2,410,183	11,664,970	2,830,800
—	218,409	589,226	3,309,317	⁵ 868,965	1,239,437	879,329	—	1,023,247	1,344,319	—
—	807	4,930	28,857	2,673	17,214	5,186	—	4,812	15,708	—
109,638	463	378	20,605	21,493	11,058	—	³ —	8,439	11,090	⁷ 17,388
—	22,692	57,973	750,023	—	170,031	108,692	—	—	183,223	659,640
—	70	766	2,864	4,349	⁸ 3,606	—	—	318	7,744	2,444
50,307	37,777	29,603	543,518	293,363	⁹ 127,249	¹⁰ 64,504	1,230	45,851	216,204	—
I	8,573,576	—	12,481,340	14,219,315	—	—	—	—	—	515,818
1,002,042	10,298,202	2,732,883	45,110,293	30,897,772	4,902,139	5,095,001	133,295	3,971,875	14,773,129	5,118,711

vapaat ammattiyhdistysten järjestöt hoitavat ja laskevat lakkotulonsa ja menonsa näistä erillään. ⁶Ja agitatsioniin. ⁷ Myös taul. II muist. ¹² Luvut puutteelliset. ¹³ Myös vuoden kuluessa ammattijärjestöstä eronneen kutomotyöläisten liiton tulot

Taulukko VII.

Ammattijärjestöön liittyneiden järjestöjen jäsenluku.

M a a	1908	1909	1910	1911	1912	Lisäys + Vähennys-	
						luku	pros.
Englanti	700,937	703,091	710,994	861,482	874,281	+ 12,799	+ 1.49
Ranska	294,918	357,764	340,000	450,000	387,000	— 63,000	—14.00
Belgia	67,412	73,361	68,984	77,224	116,082	+ 38,580	+ 49.96
Alamaat	36,893	40,628	44,120	52,235	61,535	+ 9,300	+ 17.80
Tanska	97,231	98,643	101,563	105,269	107,067	+ 1,798	+ 1.71
Ruotsi	169,776	108,079	85,176	80,129	85,522	+ 5,393	+ 6.73
Norja	47,212	43,570	46,397	53,475	60,975	+ 7,500	+ 14.08
Suomi	24,009	19,928	15,346	19,640	20,989	+ 1,349	+ 6.87
Saksa	1,831,731	1,832,667	2,017,298	¹ 2,339,785	12,553,162	+213,377	+ 9.12
Itävalta	482,279	415,256	400,565	421,905	428,363	+ 6,458	+ 1.53
Bosnia-Herzeg. .	3,117	3,690	6,086	5,587	5,522	— 65	- 1.16
Kroatia-Slavon. .	—	4,198	5,108	7,182	5,538	— 1,644	— 22.89
Unkari	102,054	85,266	86,478	95,180	111,966	+ 16,786	+ 17.64
Serbia	3,238	4,462	7,418	8,337	5,000	— 3,337	— 40.03
Rumania	—	8,515	8,515	6,000	9,708	+ 3,708	+ 61.80
Bulgaria	2,474	3,020	3,000	—	—	—	—
Sveitsi	67,348	66,174	63,863	78,119	86,313	+ 8,194	+ 10.49
Italia	387,092	359,383	359,383	384,446	320,912	— 63,534	-16.53
Espanja	44,912	43,562	40,984	80,000	100,000	+ 20,000	+ 25.00
Yhdysvallat . . .	—	1,588,000	1,710,433	1,775,000	2,054,526	+279,526	+ 15.75

¹ Mukaan lukien palvelijain ja maatyöläisten liitot.

Taulukko VIII.

Eri maiden Ammattijärjestöjen tulot ja menot v. 1912.

M a a	Tuloja			Menoja					Kassa- säätö vuoden lopussa	Maksut jäsentä kohti v:dessa centimiä (p:ää)	
	avustuk- sia	lak- koja varten koottu	muuta	yhteensä	kirjoi- hin, leht. ja painot.	agi- tatio- nin	lakko- hin ja sulkuh.	hal- linto- men.			muuta
	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.
1. Englanti	11,539,098	—	67,728	1,606,826	22,379	—	1,858,583	68,013	—	1,948,975	324,115 ¹
2. Ranska	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3. Belgia	13,926	29,029	4,934	47,889	3,389	1,338	28,126	6,334	3,443	42,630	5,718 ²
4. Hollanti	24,639	90,227	2,516	117,382	4,192	2,900	78,115	12,415	6,564	104,186	4,086 ³
5. Tanska	33,276	58,681	15,769	107,726	15,585	8,086	43,168	21,272	386	88,497	98,474 ⁴
6. Ruotsi	402,216	228	122,499	524,943	30,945	7,209	200,692	18,559	236,894	494,299	327,791 ⁵
7. Norja	255,286	486	13,562	269,334	7,380	7,969	356,937	21,339	1,423	395,048	223,144
8. Suomi	41,154	31,664	14,566	87,384	3,551	1,956	36,203	8,958	8,697	59,365	42,871
9. Saksa	319,582	—	117,246	436,828	117,973	168,358	—	80,170	77,820	444,321	435,366
10. Itävalta	145,129	102,872	5,140	253,141	26,019	97,868	102,872	16,655	8,203	251,617	14,790 ⁶
11. Bosnia-Herz.	5,385	—	2,837	8,222	570	1,672	—	3,285	2,714	8,241	464 ⁷
12. Kroatia-Slav	3,740	—	640	4,380	—	1,437	—	2,492	2,93	4,222	531 ⁸
13. Unkarl.	22,087	—	1,860	23,947	1,573	2,571	425	9,218	2,915	16,702	14,940 ⁹
14. Serbia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
15. Rumania	1,945	3,100	3,850	8,895	919	2,723	2,805	1,438	941	8,826	69 ¹⁰
16. Sveitsi	21,414	1,118	6,706	29,238	14,744	4,874	1,151	5,488	1,215	30,472	2,573 ¹¹
17. Italia	25,913	1,910	7,217	35,040	9,993	4,306	1,550	11,697	5,653	33,199	5,577
18. Espanja	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
19. Yhdysvallat	—	—	—	1,038,241	—	—	—	—	—	1,099,483	446,518 ¹²

¹ 491,322 jäsentä 175 c. (p.), 382,959 puolet. 1912 kannettiin suurten lakkojen takia kaksinkertainen maksu. ² Sitäpaitsi tulot lehteä varten, 1 fr. (mk.) vuodessa. ³ Järjestöt, joissa on enint. 5,000 jäs. 52 ja joissa on yli 5,000 62 1/2 c. ⁴ Vain hallintoon. ⁵ Lis. taistelumaksuja 3.13—6.25 fr. jäs. vuodessa. ⁶ Lis. 54 c. vuodessa »solidariteettirahastoon» periaatteellisia puolustustaite- luita varten. ⁷ Lis. verotti ammattijärjestö 1,500 fr. yhdistys tulitikkujen ja sikarettipaperien kulutuksesta. ⁸ 2 helleriä (lähes penniä) maksetuista viikkoavustuksista vastaten 9 h. kuukausiavustusta. ⁹ Maksuista, lisäksi 50 c. vuosittain jäse- neltä. ¹¹ Naiset ja kotiyöläiset 18 c. ¹² Maksuja vuodessa yleiskansalliseksi ja kansainväliseksi liitolle. Paikallisiitojen jäsenet suorittavat suorastaan Ammattijärjestölle 60 c. vuodessa, josta 30 c. säilytetään lakkoja varten.

Taulukko IX. Ammattijärjestöön liittyneiden jäsenten vuosimaksut.

Vuosi- maksu frangeissa (Smk.)	Ammattijärjestöjen jäsenmäärä											
	Englanti		Ranska		Belgia		Alamaat		Tanska		Ruotsi	
	määrä	pros.	määrä	pros.	määrä	pros.	määrä	pros.	määrä	pros.	määrä	pros.
alle 10	—	—	—	—	—	—	—	—	540	0.49	3,509	4.13
10—15	—	—	—	—	—	—	—	—	2,074	1.87	3,522	4.11
16—20	—	—	—	—	—	—	—	—	13,409	12.06	9,455	11.06
21—25	—	—	—	—	—	—	—	—	6,957	6.26	31,280	36.57
26—30	—	—	—	—	—	—	—	—	17,205	15.48	33,399	39.05
31—35	—	—	—	—	—	—	—	—	8,691	7.82	1,631	1.90
36—40	—	—	—	—	—	—	—	—	18,036	16.28	—	—
41—45	—	—	—	—	—	—	—	—	8,346	7.51	—	—
46—50	—	—	—	—	—	—	—	—	7,026	6.32	—	—
51—55	—	—	—	—	—	—	—	—	11,863	10.67	—	—
56—60	—	—	—	—	—	—	—	—	6,048	5.44	—	—
61—65	—	—	—	—	—	—	—	—	2,256	2.03	—	—
66—70	—	—	—	—	—	—	—	—	129	0.12	—	—
71—75	—	—	—	—	—	—	—	—	1,470	1.32	—	—
76—80	—	—	—	—	—	—	—	—	904	0.81	2,611	3.05
81—85	—	—	—	—	—	—	—	—	1,020	0.92	115	0.13
86—90	—	—	—	—	—	—	—	—	360	0.32	—	—
91—95	—	—	—	—	—	—	—	—	1,614	1.45	—	—
96—100	—	—	—	—	—	—	—	—	14	0.01	—	—
101—105	—	—	—	—	—	—	—	—	1,741	1.57	—	—
106—110	—	—	—	—	—	—	—	—	1,450	1.30	—	—
111—115	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
116—120	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
121—125	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
126—130	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
yli 130	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Yhteensä	—	—	—	—	—	—	—	—	111,153	100.00	85,522	100.00
									60,975	100.00	23,739	100.00
									32,530	100.00	428,963	100.00

¹ Tiedot edell. vuodelta. Ammattijärjestöön oli liittynyt 107,067 jäs. ² Järjestyneiden määrä, josta poissa 100 jäs., joista ei ole tietoja. ³ Ilman kotipalvelijoita ja maatyöläisiä, joissa 23,772 jäsentä.

Taulukko II.

Kansainvälisiin ammatti-

Numero	Ammatti	Sihteeristön asema- paikka	g*	Keskus- ja	
				3	*ps*3 ei 2. 2 4 5 1
1	Leipurit	Hamburg, Saksa	16	13	62,301
2	Parturit	Berlin, ”	4	4	4,850
3	Kirjansitojat	Berlin, ”	13	13	• 26,897
4	Jalkine- ja nahkatyöläiset . .	Nürnberg, ”	13	13	m ?
5	Panimotyöläiset	Berlin, ”	¹ 9	¹ 9	126,650
6	Rakennustyöläiset	Hamburg, ”	—	—	—
7	Teurastajat	Berlin, ”	—	—	—
8	Huonekalupuusepät	Hamburg, ”	6	6	83,863
9	Kuvanveistäjät	Berlin, ”	—	—	—
10	Kauppa-apulaiset	Amsterdam, Hollanti	—	—	—
11	Timanttityöläiset	Antwerpen, Belgia	1	1	9,850
12	Tehtaalaiset	Hannover, Saksa	8	8	267,711
13	Turkistytöläiset	Berlin, ”	—	—	—
14	Lasityöläiset	Berlin, ”	14	14	29,020
15	Hatuntekijät	Altenburg, ”	15	15	21,867
16	Hotelli- ja ravintolapalvelijat	Berlin, ”	6	6	17,295
17	Kivipainajat	Berlin, ”	20	15	35,923
18	Metallityöläiset	Stuttgart, ”	?	?	?
19	Kaivostyöläiset	Manchester, Englanti	—	—	—
20	Maalarit	Hamburg, Saksa	10	10	72,074
21	Kadunlaskijat	Berlin, ”	8	8	² —
22	Ruukkutyöläiset	Berlin, ”	—	—	—
23	Savenvalajat	Berlin, ”	6	6	?
24	Kirjaltajat	Stuttgart, ”	18	18	137,451
25	Satulasepät	Berlin, ”	6	5	18,875
26	Kuntain työläiset	Berlin, ”	10	9	70,002
27	Kivityöläiset	Zürich, Sveitsi	⁴ 16	⁴ 16	75,000
28	Räättälit	Berlin, Saksa	—	—	—
29	Kutomotyöläiset	Manchester, Englanti	—	—	—
30	Tupakkatyöläiset	Bremen, Saksa	—	—	—
31	Kuljetustyöläiset	Berlin, ”	43	17	?
32	Puutyöläiset	Berlin, ”	39	20	?

¹ Myös amerikalainen liitto, jonka kanssa on vain keskinäisiä sopimuksia, toja. ⁴ Viidessä maassa kuuluvat kivimiehet rakennusmiesten liittoon. ⁵ Vii-

liittoihin kuuluvat:

maaliittoja		Paikallisia yhdistyksiä					Jäseniä yhteensä		
nais- jäseniä	yhteensä	luku	matka	mies- jäseniä	nais- jäseniä	yh- teensä	miehiä	naisia	yhteensä
6,380	68,681	—	—	—	—	—	62,301	6,380	68,681
—	4,850	—	—	—	—	—	4,850	—	4,850
23,009	49,906	1	1	?	?	?	26,897	23,009	49,906
?	105,600	—	—	—	—	—	?	?	105,600
4,242	130,892	—	—	—	—	—	126,650	4,242	130,892
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	83,863	—	—	—	—	—	83,863	—	83,863
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	9,850	16	6	5,362	—	5,362	15,212	—	15,212
30,290	298,001	—	—	—	—	—	267,711	30,290	298,001
—	29,020	2	2	210	—	210	29,230	—	29,230
11,046	32,913	—	—	—	—	—	21,867	11,046	32,913
1,209	18,504	5	4	2,025	—	2,025	19,320	1,209	20,529
—	35,923	—	—	—	—	—	35,923	—	35,923
?	?	?	?	?	?	?	?	?	1,106,003
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	72,074	—	—	—	—	—	72,074	—	72,074
2	2	2	2	357	—	357	2	2	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
?	15,974	2	2	140	—	140	?	?	16,114
—	137,451	—	—	—	—	—	137,451	—	137,451
1,244	20,119	—	—	—	—	—	18,875	1,244	20,119
2,023	72,025	—	—	—	—	—	70,002	2,023	72,025
—	75,000	—	—	—	—	—	75,000	—	75,000
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
?	875,256	7	4	?	?	6,694	?	?	881,950
?	393,125	2	2	?	?	230	?	?	393,355

² Tiedot puutteelliset. ³ Bulgarian kirjaltajaliitolta (300—400 jäs.) ei ole tieden liiton jäsenluku puuttuu.

Taulukko II.

Kansainväl. ammattiliittoihin liittyneiden

Numero	Kansainvälinen sihteeristö	Liittyneiden koko luku	Tietoja on			Vuosi- tulot	Vuosi- menot	Varalli- suus	Matka- avus- tuksiin
			järjestöjä	jäseniä	prosenttia kai- kista jäsenistä	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.
1	Leipurit	68,681	13	67,544	98.34	3,346,561	2,196,273	1,150,288	13,231
2	Parturit	4,850	3	2,850	58.76	71,302	68,120	24,852	427
3	Kirjansitojat	49,906	13	49,906	100.00	1,336,862	973,211	1,737,681	¹ 5,517
4	Jalkine- ja nahkat .	105,600	10	104,236	98.71	2,381,534	1,831,675	4,353,671	32,359
5	Panimotyöläiset . .	130,892	9	130,892	100.00	2,535,997	1,602,583	5,169,473	—
6	Rakennustyöläiset .	—	—	—	—	—	—	—	—
7	Teurastajat	—	—	—	—	—	—	—	—
8	Huonekalupuus. . .	83,863	6	83,863	100.00	3,626,191	1,958,556	5,202,364	24,834
9	Kuvanveistäjät . .	—	—	—	—	—	—	—	—
10	Kauppa-apulaiset .	—	—	—	—	—	—	—	—
11	Timanttityöläiset . .	15,212	2	—	—	1,308,000	668,000	3,720,000	—
12	Tehtaalaiset	298,001	7	297,153	99.72	8,715,779	4,742,134	3,973,645	36,523
13	Turkistyöläiset . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
14	Lasityöläiset	29,230	—	—	—	—	—	—	—
15	Hatuntekijät	32,913	12	32,613	99.09	625,000	400,000	87,000	5,000
16	Hotelli- ja ravintola- palvelijat	20,529	—	—	—	—	—	—	—
17	Kivipainajat	35,923	18	34,911	97.18	2,077,678	2,413,432	1,553,856	—
18	Metallityöläiset . .	1,106,003	29	1,069,712	96.72	38,088,041	28,597,514	44,066,064	436,947
19	Kaivostyöläiset . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
20	Maalarit	72,074	—	—	—	—	—	—	—
21	Kadunlaskijat . . .	—	4	12,182	—	342,312	256,904	398,961	—
22	Ruukkutyöläiset . .	—	—	—	—	—	—	—	—
23	Savenvalajat	16,114	5	15,858	98.41	565,412	477,512	459,067	14,705
24	Kirjaltajat	137,451	17	137,451	100.00	7,605,839	6,433,918	15,506,910	334,136
25	Satulasepät	20,119	6	20,119	100.00	441,818	—	⁶ 670,001	8,960
26	Kuntain työläiset . .	72,025	7	65,563	91.03	1,420,287	1,202,776	942,011	—
27	Kivityöläiset	75,000	5	53,279	71.04	882,023	541,486	910,523	—
28	Räätälit	—	—	—	—	—	—	—	—
29	Kutomotyöläiset . .	—	—	—	—	—	—	—	—
30	Tupakkatyöläiset . .	—	—	—	—	—	—	—	—
31	Kuljetustyöläiset . .	881,950	—	—	—	—	—	—	—
32	Puutyöläiset	393,355	36	393,355	100.00	12,150,790	9,345,841	—	—

¹ Matka- ja työttömyysavustus enimm. yhdessä. ² Ja palkkaliikkeisiin. ³ Niistä 23,581 toja. ⁶ Viidestä liitosta. ⁷ Myös palkkaliikkeisiin ilman työnseisausta. ⁸ Myös työkyvyttö

järjestöjen tulot ja menot v. 1912.

M e n o j a									
Työttö- myys- avust.	Sairaus- avustuk- siin	Työky- vyttöm. avust.	Hau- taus- avust.	Muita avustuk- sia	Avustuk- sia yhteensä	Lakkoi- hin	Liitto- lehteen, kirjast.	Muuhun agitats. ym.	Hallin- toon
Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.	Rmk.
418,214	290,356	—	23,519	46,453	791,773	569,496	136,419	290,649	407,936
5,715	1,598	—	195	1,311	9,246	—	6,878	24,216	27,781
¹ 241,928	131,186	3,289	7,745	43,069	432,734	91,485	—	—	—
376,234	510,082	7,462	89,284	13,723	1,029,144	270,188	113,301	74,943	133,148
—	—	—	—	—	408,307 ²	413,754	135,649	—	634,883
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
779,042	16,186	—	8,566	³ 70,740	899,368	61,125	113,933	680,398	203,732
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
97,600	127,200	—	59,200	—	284,000	83,200	4,400	—	⁴ 256,800
981,812	977,710	—	119,321	113,043	2,228,409	1,197,757	166,177	743,984	405,807
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
120,000	106,000	—	⁸ 40,000	11,000	282,000	56,000	30,000	17,000	60,000
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
353,891	369,956	—	171,913	—	895,760	917,228	—	—	—
5,125,777	5,805,661	3,481,091	694,671	1,230,239	16,774,386	3,373,549	1,000,624	979,578	6,469,377
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
83,991	68,865	—	9,838	10,365	187,764	66,086	49,769	109,886	63,907
1,847,850	1,809,180	697,642	216,091	⁵ —	4,904,899	247,128	⁵ —	⁵ —	⁵ —
73,185	54,629	—	—	12,086	148,860	77,980	34,906	23,486	100,895
37,845	225,849	—	57,768	22,548	344,010	69,950	92,350	⁷ 305,073	310,842
—	—	—	—	—	—	285,587	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	5,854,109	—	—	—	—

tapaturma-avustukseen. ⁴ Myös agit. ym. ⁵ Joidenkin liittojen kirjanpito ei anna näistä tie-
myysavustukseen.

Taulukko III.

Kansainvälisten ammattiliittojen

z ö	Kansainvälinen sihteeristö	T u l o j a				kirjoi- hin, leht. ja painot.
		avus- tuksia	kerätty lakkoja varten	muuta	yhteensä	
		Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.
1	Leipurit	43,182	—	—	43,182	36
2	Parturit	188	—	24	212	454
3	Kirjansitojat	1,957	—	—	1,957	580
4	Jalkine- ja nahkatyöläiset.	2,938	4,424	327	7,689	140
5	Panimotyöläiset	651	—	—	651	—
6	Rakennustyöläiset	—	—	—	—	—
7	Teurastajat	—	—	—	—	—
8	Huonekalupuusepäät	—	—	—	—	—
9	Kuvanveistäjät	—	—	—	—	—
10	Kauppa-apulaiset	—	—	—	—	—
11	Timanttityöläiset	21,618	—	2,307	23,925	—
12	Tehtaalaiset	—	—	—	—	—
13	Turkistyöläiset	—	—	—	—	—
14		3,338	10,899	—	14,237	682
15	Hatuntekijät..	3,243	1,726	1,773	6,742	1,413
16	Hotelli- ja ravintolapalv. .	695	—	6	701	562
17	Kivipainajat	7,426	—	—	7,426	1,510
18	Metallityöläiset	9,364	—	2,041	11,405	7,036
19	Kaivostyöläiset	—	—	—	—	—
20	Maalarit	3,313	—	—	3,313	296
21	Kadunlaskijat	1,009	—	11	1,020	—
22	Ruukkutyöntekijät	—	—	—	—	—
23		—	—	—	—	—
24		11,195	¹ 6,545	219	17,959	2,547
25		552	—	11	563	—
26	Kuntain työläiset	1,802	—	25	1,827	—
27		1,175	1,746	—	2,921	—
28	Räätälit	—	—	—	—	—
29	Kutomotyöläiset	—	—	—	—	—
30	Tupakkatyöläiset	—	—	—	—	—
31		36,777	—	—	36,777	11,067
32		4,699	10,565	4	15,268	3,612

¹ Vapaaehtoista avustusta Sarajevon lakossa oleville kirjapainotyöläisille.

tulot ja menot v. 1912.

Menoja						Kansainväliselle sihteerist.			
agi- tatsio- niin	lakkoi- hin ja sulkuih.	kään- nöksiin	hallin- toon	muuta	yhteensä	säänn. vuosi- maksu jäsen.	ylimäär. maksu	yht. jä- sentä kohti v. 1912	
Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	luku Cts.	jäse- neliä Cts.	Cts. (p.)
410	41,095	64	277	7	41,889	3 3/4	—	—	—
—	—	10	—	—	464	12	—	—	—
140	—	116	17	15	868	6	—	—	—
—	4,424	382	—	198	5,144	6	—	—	—
—	—	—	307	—	307	1 1/4	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	23,898	—	23,898	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	10,733	605	1,121	—	13,141	19 1/4	—	—	—
160	2,550	593	500	—	5,316	15	—	—	—
—	—	—	—	—	562	5	—	—	—
386	—	216	718	133	2,963	30	—	—	—
—	—	327	1,940	1,229	10,532	1 3/4	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
310	—	130	200	539	1,475	6	—	—	—
—	—	51	15	830	896	12	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2,142	6,545	10	4,668	281	16,193	10	—	—	—
—	—	—	5	—	5	2	—	—	—
125	—	1,262	142	10	1,539	3 3/4	—	—	—
253	1,746	171	748	3	2,921	3	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1,774	100	4,107	6,710	—	23,758	7 1/2	—	—	—
—	10,300	1,054	895	371	16,232	2	—	—	—

2318
1968